

Paul Gererlühn.

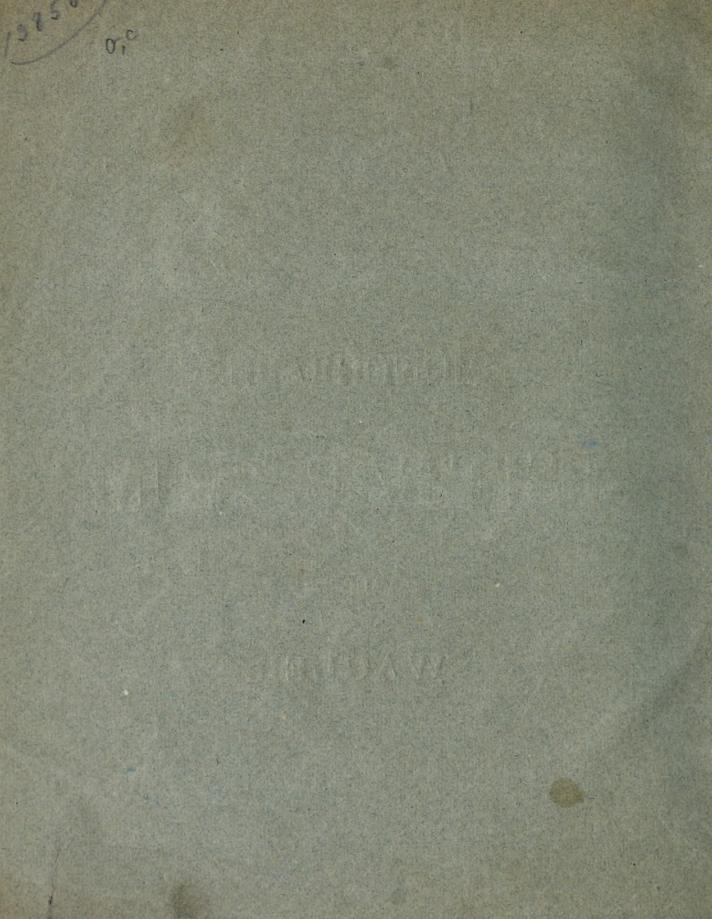

MONOGRAPHIA

PSITTACORUM.

AUCTOR

WAGLER.

MONOGRAPHIA

PSITTACORUM.

AUCTOR Them Jung

WAGLER.

Les détermination prévite des éspèces et de seurs enuertères doitéielfs, fait la première gard, sur la quelle toutes les recherches de l'histoire naturelle doivent être fondées. Les désarintions les plus enviences, les voiers les plus annoulles, persent proppe tout leur mérite, quand elles sont dépositoires de vet appoir et moteré l'aridité de ce genre de évatail, c'est par in, que doivent commentre tous ceux, qui se proposcité d'airium à des résultats solides.

Crovier les ors, fors, l'art. II.

(Aus dem Bande der Denkschriften der Königl. Akademie der Wissenschaften in München besonders abgedruckt).

Dand I, 1829/1830/1832

München, 1835.

Gedruckt und in Commission bei George Jaquet.

MONOGRAPHIA

PERTURA CORUM

SOTOTA

La détermination précise des éspèces et de leurs caractères distinctifs, fait la première que, sur la quelle toutes les recherches de l'histoire naturelle doivent être fondées. Les observations les plus curieuses, les vues les plus nouvelles, perdent presque tout leur mérite, quand elles sont dépourvues de cet appui; et malgré l'aridité de ce genre de travail, c'est par là, que doivent commencer tous ceux, qui se proposent d'arriver à des résultats solides.

Cuvier Rech. sur les oss, foss, V. Part. II.

Wilneben, 1855.

598,7 W12n Biol

Vorwort.

bentling a tracent in the tracent at Type Tracent Language, Milliage

property of the control of the state of the

Eine Monographie der Papagaien hat der treffliche, uns in der Blüthe seines Lebens leider durch den Tod entrissene, neben meinem unvergesslichen Freunde Heinrich Boie aus Kiel, auf Java schlummernde H. Kuhl*) in der ersten Abtheilung des zweiten Bandes der Verhandlungen der Kaiserl. Leopoldinisch-Carolinischen Akademie der Naturforscher zu Bonn vom Jahre 1820 mitgetheilt. Diese Arbeit, gleichsam aus dem Gröbsten hervorgeschöpft, hat viel Verdienstliches, ist aber nicht kritisch genug, und muss bei dem raschen Fortschreiten der Entdeckungen in der Ornithologie seit ihrer Entstehung bis jetzt lückenhaft seyn. — Kuhls Arbeit schien mir jedoch einer neuen, dabei gänzlichen und sorgfältigen Ueberarbeitung würdig und um so mehr bedürftig, als sie die specielle Kenntniss von Vögeln beabsichtiget, welche unstreitig zu den merkwürdigsten gehören, und

Thm folgten bald der thätige van Hasselt und diesem Heinrich Boie, dessen letzter Brief an mich mit der Ueberschrift, Tapos am Fuss des Berges Pangerango auf Javae aber ohne Angabe der Zeit, in welcher er ihn schrieb, gerichtet war, und mir von seinen ihm so theuern Reisegefährten, meinen herzlichen Freunden, Herrn H. Macklot und Müller zugeschickt wurde. Boie starb am 4ten Sept. 1827.

wegen der grossen Anzahl ihrer Sippen und Gattungen ganz vorzüglich monographisch behandelt werden müssen.

Während meines Aufenthaltes in Frankreich, England, Holland und in Berlin beschrieb ich daher mit der grössten Sorgfalt alle in den dortigen grösseren oder kleineren (von mir am Schlusse der Beschreibung der einzelnen Gattungen immer angeführten) ornithologischen Sammlungen des Staates, gewisser Gesellschaften oder Privatpersonen befindlichen Papagaien, so wie die unseres hiesigen Museums. So kommt es, dass in dieser Monographie nur wenige Gattungen sich vorfinden, welche ich nicht selbst gesehen und nach der Natur beschrieben habe. — Das Glück war mir günstig, gegen zwei Drittheile der in dieser Monographie aufgeführten Papagaien lebend beobachten zu können, wodurch ich in den Stand gesetzt worden bin, die Färbung ihrer Augen, ihres Schnabels, der häutigen Theile dieses und der nackten des Gesichtes, ihrer Füsse, so wie den Bau ihrer Zunge mit Bestimmtheit angeben, und so eine ziemlich vollständige Beschreibung ihrer äusserlichen Körpertheile den Ornithologen vorlegen zu können.

Aus der ausgezeichneten Sammlung lebender Papagaien Seiner Majestät unseres unsterblichen Königes Maximilian Joseph, kamen unserem zoologischen Museum die seltensten Gattungen zu (so z. B. Forsters Psittacus hysginus aus der Insel Eaoowe, Psittacus indicus u. s. w.), welche ich grösstentheils auch anatomisch zu untersuchen, und so Gelegenheit hatte, mit grösserer Sicherheit die Sippen und die zahlreichen Gattungen in ihren verschiedenen Gruppen einander natürlich anzureihen, die Geschlechter zu bestimmen u. s. w. Specielle anatomische Bemerkungen, die ich hieraus ferner gezogen habe, werde ich, da sie nicht in den Kreis einer solchen Monographie gehören, einstens an einer andern Stelle mittheilen.

Erst nach diesen praktischen Beschäftigungen und nach Vollen-

dung der während derselben festgesetzten Classification der Sippen und Gattungen, wodurch ich mir diese sämmtlich so fest eingeprägt hatte, dass sie mir, selbst von ihrem Aufbewahrungsorte entfernt, gleichsam in Reihe und Glied vor Augen zu stehen schienen, begann ich ihre oft so höchst verworrene Synonymie zuerst auf dem Papiere ins Reine zu bringen, und dann mit Hülfe meiner an Ort und Stelle nach der Natur entworfenen Beschreibungen, oder mit dem einschlägigen Vogel selbst in der Hand, festzusetzen, und so bin ich sicher, dass auch der schärfste Critiker in Bezug auf diesen Theil der vorliegenden Arbeit meine angestrengteste Sorgfalt nicht verkennen werde, und mich nicht leicht wesentlicher Irrthümer möchte zeihen können.

Ungerne habe ich mich auf Le Vaillant's Aussagen über gewisse Gattungen allein verlassen, theils weil ich aus den Beschreibungen mancher derselben, theils aus ihren Abbildungen mit aller Bestimmtheit ersehen konnte, dass er sie aus Buffon, vorzüglich aber aus Edwards stillschweigend und mit gewissen, absichtlichen Veränderungen, die die That unkenntlich machen sollten, gezogen hatte. — Solche Vögel will dann Le Vaillant in der Regel zu Lissabon, oder am Cap, oder an irgend einem anderen entfernten Orte lebend gesehen haben. — Dadurch bin ich in mancher Beziehung misstrauischer gegen diesen sonst so ausgezeichneten, höchst scharfsinnigen und scharfsichtigen Ornithologen geworden, als ich es früher war. Wo ich, bei Ermangelung des natürlichen Gegenstandes, auf solche Weise mehr durch seine als meine Schuld fehlte, möge man es mir verzeihen.

Ueber einen brasilianischen Papagai haben mir Seine Durchlaucht, der hochgeseierte, um die Landes- und Thierkunde Brasiliens,
und dadurch um die Wissenschaft hochverdiente Maximilian Prinz zu
Wied Bemerkungen, und über einige mir dunkel gebliebene Gattungen des alten, thätigen Marcgrave, Herr Geheimerath Prof. Dr.
Lichtenstein nähere Ausschlüsse, und von zweien derselben (Psit-

tacus Paragua *) und Psit. Tarabe) Abbildungen nach Marcgraves Originalgemälden, so wie ferner Abbildungen der Sittace glauca und des Pionus vulturinus gütigst mitgetheilt. — Diese Hülfe ist mir bei vorstehender Arbeit von beiden Gelehrten geworden; ausserdem hat an derselben Niemand Antheil.

Schmerzlich habe ich wie bei der Ausarbeitung meines Systema avium, so auch hier die zweite Auflage von Lathams Synopsis avium vermisst. Die Papagaien, welche dort beschrieben sind, bedürfen demnach noch ihrer besondern Betrachtung.

Bei Ausmessungen der Papagaien habe ich mich durchgehends des Pariser Maassstabes bedient.

Geschrieben am Christtage 1830.

Wie schon Buffon, und nach diesem Lichtenstein in seiner schätzenswerthen und nützlichen Abhandlung: Die Werke von Marcgrave und Piso über Naturgeschichte Brassiliens, erläutert aus den wieder aufgefundenen Original-Abbildungen (Abhandl. der Königl. Akademie der Wissensch. in Berlin 1815—17. S. 201.) S. 168. ganz richtig vermuthet hatten, dass dieser Vogel kein Americaner seyn möchte, so hat es sich neuerlichst gezeigt, dass er in der That kein solcher, sondern ein Bewohner Australiens ist. Er muss daher in Marcgraves Hände über Asien durch Handelsgelegenheit gekommen seyn. — Welcher Landsmann sein Ps. Tarabeist, wird die Zeit lehren. Eine ähnliche Zusammenstellung von brennendem Roth und von Olivengrün, wie an diesem Vogel, bemerkt man am Psittacus (!) Fieldii aus Neuholland. Wenn anders man nach dieser Analogie in der Färbung beider Vögel, so wie nach der allgemeinen Körpergestalt, als worin der Tarabe mit den übrigen indischen Papagaien seiner Sippe Uebereinstimmung zeigt, schliessen darf, möchte man versucht werden, ihn für einen Bewohner Neu-Guineas oder Indiens zu halten. Gewiss aber ist er eben so wenig ein Brasilianer als der Paragua!

MONOGRAPHIA PSITTACORUM.

Gedrängter Ueberblick der Geschichte der Papagaien.

Die Papagaien sind so eigenthümlich gebildete Vögel, ihre Sitten von so besonderer Art, und ihr Name, so wie ihre Geschichte, kommt so oft in der menschlichen Gesellschaft zur Sprache, dass selbst derjenige, welcher zum Erstenmale einen dieser Vögel im Leben erblickt, mit Bestimmtheit sagen wird: das ist ein Papagai! Dies setzt einen allen Gattungen der zahlreichen Sippen eigenen Typus in ihrer Gestalt und Lebensweise voraus, der auch auf keine Weise zu verkennen ist. — Wir nehmen bei allen Papagaien einen dicken, hackenförmig abwärts gebogenen, stark aufwärts biegbaren Oberkiefer, einen bauchigen, vorn zugeschärften Unterkiefer, sogenannte Kletterfüsse, welche zwei Zehen vorn, und eben so viele hinten haben, so wie die Gewohnheit wahr, die Nahrung mittelst eines Fusses zum Schnabel zu bringen, und diese mit der Schneide der Unterkiefer-

spitze zu zernagen. Nicht weniger fällt dem Betrachtenden ausserdem ihre Sitte auf, sich mit Hülfe des Schnabels im Steigen von einem Orte zum andern fortzubewegen, und vorzüglich sich damit in die Höhe zu heben. - Die Pracht ihres Gefieders, die schöne und edle Haltung ihres Körpers, eine gewisse Grazie in vielen ihrer Bewegungen, das Zutrauen, welches sie in der Gefangenschaft zu ihrem Wärter und zu allen Bekannten des Hauses zeigen, die grosse Fertigkeit, welche sie in der Nachahmung menschlicher Worte erlangen, die Possierlichkeit, Munterkeit und das äffische Betragen dieser, das ruhige und ernste, von einer gewissen Klugheit gelenkte Verhalten jener, dies alles hat die Papagaien seit den ältesten Zeiten schon, theils zum Gegenstande des Luxus der Reichern, theils des häuslichen Vergnügens oder ernster Forschungen gemacht, und sie, besonders seit Indien durch die Umschiffung des Vorgebirgs der guten Hoffnung dem europäischen Handel zugänglicher geworden, und America entdeckt wurde, gleichsam als lucrative Handelsartikel, ununterbrochen bis diesen Augenblick in ungeheurer Anzahl nach Europa gebracht.

Die Papagaien der Alten.

Die älteste Nachricht, welche wir von diesen Vögeln haben, geht bis auf Alexander den Grossen zurück. Dreihundert und dreissig Jahre vor Christus wurde aus Indien durch den Onesikrit, den Befehlshaber über Alexanders Flotte, eine Gattung mit rothem Halsbande gebracht, welche unstreitig unser Palaeornis Alexandri ist. Aristoteles (Lib. VIII. cap. 12.) scheint diesen Vogel nicht selbst gesehen, und nur aus Erzählungen gekannt zu haben, indem er sagt: Καὶ τὸ Ἰνδικὸν ὂρνεον ἡ ψιττακή τὸ λεγόνμενον ἀνθρωπόγλωττον.— Zwar wollen einige im ersten und zweiten Buche der Könige (I. 10. 22. II. 9. 21.) in dem Worte

1 thoucijim, oder thuccijim einen Papagai erkennen, allein der grundgelehrte Bochart (Hiero-

zoicon P. II. p. 135.) weist mit dem ihm eigenen Scharfsinne nach, dass darunter kein anderes Thier verstanden werden könne, als der Pfau. Auch sind Hiobs renanim (Cap. 39.) weder Pfauen noch Papagaien, sondern, wie sich das aus der Erzählung von den Sitten dieser Vögel deutlich ergiebt, Strausse. Der Vogel anapha der Hebräer, abgeleitet von anaph, Ast, weil er sein Nest an den äussersten Aesten der Bäume schwebend aufhängt, von Bochart für einen, mit dem Vogel zwi zumag der Araber vielleicht identischen Adler, von andern bald für eine Eule, Trappe, einen Regenpfeifer oder Specht, sowie auch für einen Papagai gehalten, ist doch sicher kein anderer, als unser Pirol, Oriolus Galbula, welcher wohl im Herbste von Europa auch in das gelobte Land der Hebräer, nach Syrien, wandert.

Etwa fünfzig Jahre v. Chr. spricht Diodorus Siculus auch von Papagaien, welche im äussersten Syrien wohnen (Lib. II.), mit den Worten: ,, Αιδε της Συριας έσχατιαί ψιττακές, και πορφυρίωνες, καί μελεαγριδας (ἔκτρεφουσι)" und etliche fünfzig Jahre n. Chr. wurden. wie Plinius berichtet (Lib. VI. cap. 29.) von den Abgeordneten des Kaisers Nero auf der äthiopischen Insel Gaugades Papagaien, und weiterhin auch Affen entdeckt. - Diodors Papagaien, welche ohne Zweifel aus Africa nach Syrien gekommen waren, so wie die der Insel Gaugades, müssen gewiss mit dem Papagaie verbunden werden. von welchem Hasselquist in seiner Reise sagt, dass er aus Aethiopien in grosser Anzahl nach Cairo zum Verkauf gebracht werde (wie noch heutiges Tages dies der Fall ist), und welchen er Psittacus cubicularis nennt. Ich glaube auch, dass man zu demselben Vogel, und nicht zu dem oben angeführten Palaeornis Alexandri (wovon Aldrovand zuerst eine Abbildung gegeben hat, Ornith. p. 679.) den andern Psittacus des Plinius hinzuziehen müsse, von welchem dieser sagt: "India hanc avem mittit (Psittacum), viridem toto corpore, torque tantum miniato in cervice distinctam (Lib. 10. c. 58.)", denn

die Worte: "viridem toto corpore" machen die Hypothese, dass Plinius den sowohl dem jungen als alten Palaeornis Alexandri eigenthümlichen rothen und sehr augenfälligen Schultersleck unberücksichtiget gelassen habe, durchaus verwerslich. Es ist aber möglich, dass man diesen Papagai mit dem sehr ähnlichen Palaeornis Alexandri verwechselte (wie dies bis zur neuesten Zeit noch geschah), und somit auch Indien als sein Vaterland angab.

Apulejus, welcher gegen das Ende der Regierung Hadrians geboren wurde, beschreibt diesen Papagai (P. cubicul.) durchaus übereinstimmend mit Plinius, und giebt gleichfalls, aber dabei wahrscheinlich auf Plinius Autorität gestützt, Indien als sein Vaterland an (Lib. II. num. 12.). Den jungen Vogel dieser Gattung, welcher noch kein Halsband hat, beschreibt zuerst Kiranides.

Von Alexander bis Nero hatte man also zwei verschiedene Gattungen von Papagaien aus zwei Welttheilen kennen gelernt. -Bald nach ihrer Entdeckung wurden sie wegen ihrer Schönheit, aber vorzüglich wegen ihrer Gabe, menschliche Worte auszusprechen, in der Art ein Gegenstand des Luxus bei den Römern, dass einst der strenge Censor Marcus Portius Cato im versammelten Rathe ausrief: "O ihr Senatoren! o unglückliches Rom! welche Vorbedeutung für dich! In welche Zeiten sind wir verfallen, da wir Weiber Hunde auf ihrem Schoose ernähren, und die Männer Papagaien auf der Hand tragen sehen!" -- Man setzte diese Vögel in Käfige von Silber, Schildpat und Elfenbein (Statius in psit.), und der Preiss eines einzigen derselben überstieg nicht selten den von einem Sclaven. Ein eisernes Stäbchen war das Werkzeug ihres Lehrers, womit er sie auf den Kopf schlug, wenn er sie für Aufmerksamkeit während des Unterrichtes empfänglicher machen wollte. Zu solchen Zöglingen wurden nur junge und zweijährige Vögel gewählt, da die Ueberzeugung lehrte, dass die alten ungelehrig und vergesslich seyen (Apul. Lib. II. num. 12.). - Man lehrte sie vorzüglich den Namen Caesar aussprechen (Martial Epig. L.). Dass sie in grösster Anzahl nach Rom gebracht wurden, geht daraus hervor, dass der schwelgerische Kaiser Heliogabal seine Gäste ausser mit Gehirnen von Flamingos und Drosseln, mit Zungen von Nachtigallen und Pfauen, auch mit Köpfen von Papagaien bewirthete, und Papagaien selbst seinen Löwen zur Nahrung vorwerfen liess *). - In Indien hielt man, nach Aelian, die Papagaien, wo sie nach der Versicherung des Plinius den Namen Sittace führten (daher der griechische Name, ψιττακός und der lateinische psittacus), für heilig, und die Könige hatten sie zur Zierde in ihren Gärten und in ihrer nächsten Umgebung. - Sie waren Lieblinge der Dichter, und wurden von diesen besungen. Ergreifend ist Ovids Elegie auf den Tod von Corinna's Papagai **).

Pro longa resonent carmina vestra tuba,

Omnes, quae liquido libratis in aëre cursus, Tu tamen ante alias, turtur amice, dole. Plena fuit vobis omni concordia vita, Et stetit ad finem longa tenaxque fides. Quod fuit Argolico juvenis Phoceus Orestae; Hoc tibi, dum licuit, Psittace, turtur erat. Quid tamen ista fides? quid rari forma coloris? Quid juvat, ut datus es, nostrae placuisse puellae?

Infelix avium gloria, nempe jaces. Tu poteras virides pennis hebetare smaragdos, Tincta gerens rubro Punica rostro croco. Non fuit in terris vocum simulantior ales: Reddebas blaeso tam bene verba sono. Raptus es invidia. Non tu fera bella movebas Garrulus, et placidae pacis amator eras,

Plenus eras minimo; nec prae sermonis amore In multos poteras ora vacare cibos.

^{*)} Comedit saepius ad imitationem Apicii calcanea Camelorum, et cristas vivis gallinaceis demptas, linguas pavonum et lusciniarum; quod qui ederet ab epilepsia tutus diceretur. Exhibuit et palatinis ingentes dapes extis mullorum refertas, et cerebellis phoenicopterum, et perdicum ovis, et cerebellis turdorum, et capitibus psittacorum, et fasia: norum, et pavonum. Jecit et uvas apamenas in praesepia equis suis: et psittacis atque fasianis leones pavit et alia animalia. Ael. Lamprid. vit. Heliog. Script. Hist. Rom. Tom. III, p. 965, Ed. Hen. Steph, 1568.

^{*)} Psittacus, Eois imitatrix ales ab Indis, Quid vox mutandis ingeniosa sonis? Occidit. Exsequias ite frequenter, aves. Ite, piae volucres, et plangite pectora pennis; Et rigido teneras unque notate genas,

Nicht weniger schimmert unter den übrigen Dichtungen auf Papagaien die des Krinagoras (Anthologia graeca Cur. Jacobs. II. p. 100. n. 562.) hervor *):

Einige Decennien nach Ovid besang auch Statius seinen gelieb. ten Papagai, und beginnt sein Epicedion mit den Worten **):

Nach Apulejus, welcher um die Mitte des zweiten Jahrhunderts n. Chr. blühte, verschwinden die Papagaien bis zum Anfang des fünfzehnten Jahrhunderts aus der Geschichte; wenigstens lehrt diese uns in diesem langen Zeitraume nicht eine einzige neue Gattung jener kennen. --

Die Papagaien Asiens.

Bis zu Ende des 15 ten Jahrhunderts erhielt Europa alle köstlichen Waaren Indiens, und so auch dessen Papagaien, nur aus der zweiten Hand, entweder über Aegypten, wohin sie auf dem arabischen Meerbusen kamen, oder auf einem langen Karavanenwege durch das innere Asien. Diese Vögel waren daher damals in Europa, vorzüglich in dessen nicht südlich gelegenen Ländern, noch immer eine ziemlich seltene Erscheinung, um so mehr, als die Venetianer und

Quid referam timidae pro te pia vota puellae; Et stabat vacua jam tibi Parca colo. Vota, procelloso per mare rapta Noto? Septima lux aderat, non exhibitura sequentem: Clamavit moriens lingua, Corinna, vale.

Nec tamen ignavo stupuerunt verba palato.

**) Psittace, lux volucrum, domini facunda Occidit aëriae celeberrimae gloria gentis.

κύρτον, ήλυθεν ές δρυμούς ανθοφυεί πτέρυγι. αίει δ'εκμελετών άσπάσμασι, Καίσαρα κλιινόν, ούδ' αν' όρη λήθην ήγαγεν οὐνόματος.

^{*)} Ψιττακός ὁ βροτόγηρυς, ἀφείς λυγοτευχέα Ιδραμε δ'ώκυδίδακτος ἄπας οἰωνός, ἐρίζων τίς φθηναι δύναται δαίμονι χαϊρ' ενέπειν. 'Ορφεύς Απρας Επείσεν έν ουρέσιν είς δε σέ, Καίσαρ, νύν ακέλευστος απας ορνις ανακρέκεται.

voluptas.

Genueser den indischen Handel allein in Händen hatten. Dem höheren Norden waren sie bis jetzt noch ganz fremd geblieben, oder man kannte sie dort nur aus Erzählungen und Gemälden.

Die Umschiffung des Vorgebirgs der guten Hoffnung, welches Barth. Diaz 1486 entdeckt hatte, durch Vasco de Gama im Jahre 1408, die den Seeweg zu Indiens Reichthümern zeigte, brachte die Portugiesen in den Besitz eines Reiches in Asien. Von nun an wurden häufiger Papagaien aus Indien nach Europa gebracht, und schon ist es kaum mehr möglich, dem geschichtlichen Gange in der Entdeckung der einzelnen Gattungen dieses Landes zu folgen. Franz von Almeida, der erste portugiesische Vicekönig in Indien (von 1505-0.) gründete überall, wo seine Schiffe landeten, Handelsniederlassungen, und nahm 1506 Ceylon in Besitz. Dadurch, und dass sein Nachfolger in der Verwaltung, Alfons von Albuquerque (von 1510-15), Malakka eroberte, wo sich die Handelsschiffe von Japan, Sina, den Molukken, von Bengalen, Persien, Arabien und Africa sammelten, wurden jetzt sowohl indische als africanische Papagaien in Europa ziemlich gemein, und Loris und Kakatue bereits in den europäischen Seestadten zum Verkaufe ausgeboten. Diese führten nach Scaliger (Exercitation. exotic. lib. XV. de subtilitate ad Cardanum. Par. 1557.) auf Badan, einer Java nahe gelegenen Insel, den Namen Cachi, d. h. kostbar, jene dagegen den Namen Nor (woraus, wie es scheint, ihr anderer, Lori, entstand), welcher glünzend bedeutet.

Im Jahre 1599 beschrieb Aldrovande (Ornith. I. p. 667.) unter der Aufschrift: "de psittaco albo cristato" ausführlich und auf bestimmte Weise zuerst einen Kakatu, welcher im Besitze des Fürsten Alexander Farnese war. Auch gab er eine Abbildung von diesem Vogel. Obgleich dieselbe mittelmässig ist, so erkennt man doch in ihr, mit Hülfe der Beschreibung, unsere Cacatua cristata. Als psittacus

erythrochlorus macrouros wird von demselben Autor (p. 681.) unsere Charmosyna papuensis beschrieben, für welche ihn aber bis jetzt noch Niemand erklärt hatte. Auch bringt Aldrovande im dritten Bande seiner Ornithologie (pag. 500.) eine avicula ex Malacca zu unserer Kenntniss, in deren Beschreibung und Abbildung man mit Bestimmtheit die weibliche Psittacula Galgulus erkennt. - Im Jahre 1605 machte Clusius (Exoticor. libri X. Fol. p. 364.) unter dem Namen "Noyras" Linnés Psittacus garrulus (von welchem er sagt, dass einer, der von Java nach Amsterdam gebracht wurde, 170 holländische Gulden kostete), und einen "psittacus minimus" p. 365. bekannt, welcher, wie dies auch die beigefügte Abbildung lehrt, die allerliebste Psittacula pullaria ist. — Gross ist die Anzahl von indischen Papagaien, die darauf im achtzehnten Jahrhundert durch Albin, Edwards, Brisson, Sonnerat, Buffon u. a., so wie mit dem Beginnen des neunzehnten durch Le Vaillant, nachher durch Kuhl, Temminck u. a. bekannt gemacht, und grösstentheils auch abgebildet wurden.

Die Papagaien Africa's,

Es war im Jahre 1455, als Aloysius Cada Mosto aus Venedig, ein junger Mann voll Unternehmungsgeist, in den seit fünf Jahren entdeckten Senegal einlief, und darauf, nachdem er seinen Lauf nach dem grünen Vorgebirge gerichtet hatte, auch an die Mündungen des Gambia kam. Nach seiner Erzählung (Prima navigazione per l'Oceano alle terre de' Negri della bassa Etiopia di Cada Mosto. Vicenza 1507.) wimmelt es am Senegal von einem grünen Papagaie mit gelbem Bauche und grauem Kopfe. Niemand verkennt in dieser Beschreibung den Pionus senegalus, welcher im Jahre 1695 von Lemaire gleichfalls am Senegal angetroffen und beschrieben wurde. Auch gedenkt Cada Mosto des seit Plinius bekannten Palaeornis cubicularis.

Die dritte Gattung aus diesem Welttheile, Psittacus Erithacus, wird im Jahre 1550 durch Deutschlands Plinius, durch Gesner, diesen Wiedererwecker der seit Jahrhunderten schlummernden Naturgeschichte, mit den Worten: "cinereum quoque (psittacum) vel subcoeruleum toto corpore, pictum habeo, in cauda tantum rubentibus pennis, parte circa oculos candida" bekannt gemacht. Im Jahre 1646 beschrieb Aldrovande denselben Vogel als psittacus cinereus (Ornithol. I. p. 675), so wie eine rothschäckige Abart hieyon, die er mit dem Namen psittaeus erythroleucus belegt, und die sich bis auf den heutigen Tag in den Systemen der Compilatoren erhalten hat. Von beiden Vögeln giebt Aldrovande sehr erkenntliche Abbildungen. — Diese Gattung war nach Aldrovande in Europa allgemein, und wegen ihrer besondern Gelehrigkeit eine der gesuchtesten und beliebtesten, wie dies selbst jetzt noch der Fall ist. - Um die Mitte des siebenzehnten Jahrhunderts entdeckte man auf Madagascar einen ganz schwarzen Papagai (Fr. Cauche, Voy. à Madagasc. Par. 1651., Flaccourt Voy. à Madagasc. Par. 1661.), unsere Coracopsis atra, und im Jahre 1760 wurde von Brisson (Ornith. 4. p. 315.) eine damit verwandte Gattung von eben daher, Coracopsis mascarina, so wie eine sehr kleine Species, Psittacula cana, auf Madagascar, St. Mauritius und St. Franciscus heimisch, beschrieben. Darauf lernte man nach der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts Psittacula roseicollis vom Vorgebirge der guten Hoffnung, und Pionus Le Vaillantii vom Kaffernlande kennen. - Dem unermüdlichen Rüppel war es bis jetzt allein vorbehalten, auch in diesem Jahrhunderte im nördlichen Africa eine mit dem Pionus senegalus zunächst verwandte Species zu entdecken (Pion. Meyeri). — So lernten wir also aus dem ungeheueren Africa seit Nero bis auf den heutigen Tag, mithin in einem Zeitraume von etwa 1800 Jahren, nur 0 Gattungen von Papagaien kennen *)! -

²⁾ Im Falle nicht auch Pionus guineensis und Psittacula Swindereniana Africaner sind.

Die Papagaien America's.

Kaum hatte Christoph Columbus im Jahre 1402 America entdeckt, als auch schon einige Jahre darauf Araren, Sittiche und sogenannte Amazonenpapagaien aus diesem paradiesischen Lande in grosser Anzahl nach Europa verführt wurden. Hier erregten sie durch die Pracht ihres Gefieders die Bewunderung aller, die sie sahen, und am Glanze und an der schönen Gestalt der Sittace Ararauna, oder S. Aracanga vor dem Pallaste oder im Lustgarten eines Fürsten, konnte sich die gaffende Menge nicht satt sehen. - Papagaien waren die ersten Thiere, welche Columbus im neuen Welttheile aufstiessen, und Gegenstände des ersten Tauschhandels mit den Eingebornen. Als dieser unerschrockene Seefahrer auf seiner zweiten Reise im Jahre 1403 nach Guadeloupe kam, sah er daselbst Araren, die man Guacamayos *) nannte (Herrera Lib. II. cap. 10.). Die erste Nachricht von der hiehergehörigen, ehemals auf den Antillen gemeinen Sittace Aracanga fällt mithin in das Jahr 1403, doch erhalten wir eine genauere Beschreibung und Abbildung von diesem Vogel erst gegen die Mitte des sechzehnten Jahrhunderts durch Gesner, welcher ihn Psittacus erythroxanthus nennt (Ornith. p. 720.). Genau unterscheidet davon der unsterbliche Naturforscher die mit ihm nahe verwandte brasilianische Sittace Macao als Psittacus erythrocyanus (p. 721.). Die köstliche, lasurblaue Sittace Ararauna wurde um das Jahr 1550 von dem Franciscanermönche André Thevet (Singularités de la France antarctique. Paris 1558. p. 92. Carinde Ges. l. c. p. 208.) in Brasilien entdeckt, und von ihm, so wie im Jahre 1578 von Lery (Voy. au Brésil. Paris 1578. p. 171.), nachher auch

^{*)} Dieser Name wird, nach Azaras Zeugniss, noch heutiges Tages in Paraguay von den Guaranis den dortigen Araren gegeben.

von Aldrovande als Psittacus maximus cyanocroceus beschrieben (Ornith. I. p. 663. c. fig.). Die Wilden nannten nach Thevet diesen Vogel Canindé, ein Name, welcher gegenwärtig noch in Paraguay einer der S. Ararauna sehr nahe stehenden Gattung beigelegt wird.

Gegen Ende des siebenzehnten Jahrhunderts wurde von dem Seefahrer Georg Spielberg in der hohen Breite des Portfamine in der magellanischen Strasse (unter 53° 44' südlicher Breite) ein Papagai (Sit. smaragdina?) und eben daselbst derselbe Vogel auch von Dampier (1687) beobachtet.

Die sogenannten Amazonenpapagaien lernte man erst gegen Ausgang des siebenzehnten Jahrhunderts durch Aldrovande kennen, welcher hievon drei Gattungen, nämlich den Psittacus poecilorhynchus, Psit. ochrocephalus, und Psit. leucocephalus beschreibt. Eine vierte von ihm angeführte und abgebildete Gattung ist vielleicht auf eine Abart des Pionus menstruus zu beziehen. Im Jahre 1605 beschreibt Clusius (Exotic, p. 365.) den prachtvollen Deroptyus accipitrinus als Psittacus elegans, und fügt seiner Beschreibung eine sehr artige Abbildung des Vogels hinzu, so wie Ynca Garcilasso de la Vega aus Cusco in America (geb. 1540, gest. 1620) in seiner Historia de las antiguedades y conquista del Peru (die zu Lissabon im Jahre 1600 in Fol. erschien) von einem Sittich in Peru eine Beschreibung giebt, in der man augenblicklich die dortselbst noch höchst gemeine Sittace militaris erkennt, welche, nach Angabe der Historiker, den alten Incas von Peru von den Unterthanen zum Geschenk gebracht wurde, um damit die königlichen Palläste zu zieren.

Franz Hernandez bearbeitete auf Besehl Philipps des Zweiten, dessen erster Leibarzt er war, eine Naturgeschichte der Thiere und Pslanzen Mexicos, welche in der Stadt Mexico in einem Auszuge

von Ximenes im Jahre 1615 erschien, und, wenn sie so, wie sie Hernandez ausgeführt hatte, auf uns gekommen wäre, der Wissenschaft von grossem Interesse und Nutzen gewesen seyn würde. So aber besitzen wir in einem von Nardo Antonio Recchi veranstalteten, durch peinigende Scholien von Terrentius, Faber und Fab. Columna verunstalteten Auszuge, welcher 1651 in Rom unter dem Titel: "Rerum medicarum Novae Hispaniae thesaurus" erschien, leider nur einen kleinen Theil vom Werke Hernandez's, welches nicht weniger als sechzig tausend Ducaten gekostet zu haben scheint. — Hernandez beschrieb in diesem Werke mehrere Papagaien Mexicos, wovon aber bis jetzt nur zwei mit Gewissheit erkannt wurden, nämlich Sparrmanns Psittacus albifrons, und Temmincks Psittacus Pretrei; - Bekannt sind die Kunstwerke der Mexicaner, welche sie von Vogel-, und namentlich von Papagaienfedern verfertigten. Hernandez erzählt, dass die Mexicaner, da sie unter sich einen Handel mit Papagaienfedern trieben, sich eine gewisse Anzahl von Bäumen zueigneten, in welchen diese Vögel nisteten, und dass diese Papagaienbäume von Einem auf den Andern fortgeerbt wurden (Hernand. Thes. p. 48. cap. 117.).

Im Jahre 1636 wurde der Graf Johann Moritz nachmals Fürst von Nassau-Siegen in Staatsangelegenheiten als Befehlshaber einer bedeutenden holländischen Macht nach Brasilien gesandt. Dieser, ein Freund der Naturgeschichte, liess von seinen gelehrten Begleitern, seinem Leibarzte Wilhelm Piso und dem Astronomen Georg Marcgrave von Liebstädt bei Meissen, die Pflanzen und Thiere des Landes sammeln, beschreiben und abbilden. 1648 erschienen Marcgrave's naturhistorische Abhandlungen in der bekannten Historia naturalis Brasiliae. In ihr wurden Sit. aurea, Sit. Jendaya, Sit. versicolor, Sit. Tui, Sit. Tuipara, Sit. severa, Sit. lutea, Sit. Makavuanna, Psittacus amazonicus, Psit. Tarabe und die liebliche Psittacula passerina zum Erstenmale beschrieben. Zwei andere von

Marcgrave angeführte Gattungen kannte man vor ihm schon durch Gesner (Sit. Macao) und Aldrovande (Psit. ochrocephalus).

Ein Papagai, welcher aus südlicher gelegenen Gegenden im Herbste schaarenweise nach Carolina wandert, und bis nach Virginien vordringt, Sit. ludoviciana, wurde von Catesby (Natural-History of Carolina caet. Lond. 1731. u. 1743.) in den ersten Decennien des verwichenen Jahrhunderts entdeckt, beschrieben und abgebildet. Charlevoix beobachtete denselben Vogel nach Catesby in Luisiana (Hist. de la nouv. France. Par. 1744 III. p. 384.).— Nun folgen wieder in der Bekanntmachung neuer Gattungen aus America Edwards, Brisson, Buffon, Azara, Le Vaillant u. a., und in der neuesten Zeit Vieillot, Kuhl, der Prinz Marximilian zu Wied, v. Spix und einige andere.

Die Papagaien Australiens.

Marcgrave scheint der erste zu seyn, welcher im Paragua, und wahrscheinlich auch in seinem Tarabe, australische Papagaien (beide Vögel aber angeblich als brasilianische) beschreibt. - Die Bekanntwerdung des durch seinen sonderbaren Zungenbau sich vor allen übrigen Papagaien so sehr auszeichnenden Microglossus aterrimus fällt in das Jahr 1707, zu welcher Zeit, nach Edwards Bericht, in Amsterdam ein gewisser van Meulen eine Abbildung dieses Vogels herausgab, der die Edwards'sche nachfolgte. Diesen folgt Brisson, durch welchen wir den Platycercus amboinensis aus Neuguinea, und den durch Farbenpracht ausgezeichneten Trich multicolor aus Neuholland kennen lernen. Im Jahre 1768 beobachtete Bougainville kleine blaue und rothe Papagaien auf O-Tahiti, d'Entrecasteaux (Voy. II. p. 47. t. x.) den stattlichen Pezoporus formosus in Neuholland, Parkinson (Hawkesw. Voy. Vol. II. p. 18.) eben daselbst einen grossen, langschwänzigen, schwarzen Kakatu (Calyptorhynchus), welchen Latham späterhin mit Banks Namen belegte. - Mehrere Gattungen wurden in Neuholland von Banks und Solander während Cooks erster (1769), und während dessen zweiter Reise um die Welt (1772) von den beiden Forstern auf den Inseln der Südsee beobachtet. Die Letzteren entdeckten auf Neuseeland den einzig in seiner Sippe dastehenden Nestor hypopolius und den Platycercus Novae-Seelandiae, auf Neucaledonien den schmucken Nymphicus bisetis, auf O-Tahiti, Oriadea und andern in der Nähe liegenden Inseln Platycercus pacificus und den prachtvollen Coriphilus cuchlorus, auf Tanna Trichogl. palmarum, und auf Eaoowe Platycercus hysginus. Im Jahre 1781 und in den darauf folgenden Jahren erschien Lathams General-Synonsis of Birds, in welcher viele Papagaien Australiens zu unserer Kenntniss gebracht werden. Auch Phillips Voyage to Botany-Bay (1789), Whites Journal of a Voyage to New-Southwales (1790), und Shaws Naturalists Miscellany (1780), so wie dessen Zoology of New-Holland (1794) enthalten mehrere neue Papagaien aus Australien. Durch die Bemühungen der Engländer kommen noch immer prachtvolle Gattungen aus diesem merkwürdigen, nur längs seines Randes untersuchten Welttheile zu unserer Kenntniss.

Europa ist der einzige Welttheil, welcher keine Papagaien besitzt. Mit Ausnahme weniger sind diese auf die Tropenländer beschränkt. America besitzt die meisten Gattungen *), denn es zählt deren gegenwärtig mit Bestimmtheit 83. Darauf folgt Australien, von wo 66, und dann Asien, von wo 43 Gattungen bekannt sind. Etwa sechs

^{*)} Ich zähle hier nur die genau gekannten. Die Zahl der übrigen mir unbekannt geblisbenen Papagaien ist aus dem Anhange zu ersehen, den ich den Beschreibungen der ersteren nachgesetzt habe.

Gattungen (Platyc. Novae-Guineae, Domic. punicea, Domic. atricapilla, Psittacodis magna, Psittacula batavensis, Cac. sulphurea) scheint Asien mit Australien gemeinschaftlich zu besitzen. In Africa hat man bis jetzt nur zehn Gattungen entdeckt, unter welchen sich nur eine einzige keilschwänzige (Pal. cubicul.) befindet, und deren eine (Psit. Swinder.) einem andern Welttheile angehören dürfte. Das Vaterland einiger anderer Papagaien ist noch nicht ausgemittelt.

Nördlich geht eine Gattung dieser Vögel (Sit. ludovic.) zwei bis drei Grade über Pensylvanien hinaus, südlich sind Nestor hypopolius und Platycercus Novae-Seelandiae von Forster noch unter einer Polhöhe von 46° in einem höchst unfreundlichen Clima, nämlich in der Dusky-Bay auf Neuseeland, in Patagonien Sittace patagonica von Lesson, eine andere (Sit. smaragd.?) von Spielberg, Dampier, und in der neuesten Zeit auch von King in der Magellansstrasse, welche unter 53° 30′, und Platycercus erythrotis auf der Insel Macquarie, die unter 54°, 45′ südlicher Breite liegt, beobachtet worden. Hierdurch wird also die frühere, von Buffon ausgehende Annahme, dass die Papagaien nur eine Zone von fünf und zwanzig Graden auf jeder Seite des Aequators bewohnen, vollkommen widerlegt. In den Anden lebt Sittace militaris noch in einer Höhe von 3000′.

Gedrängter Vergleich der Papagaien mit den Nagern und Einiges über ihre Stellung im natürlichen Systeme.

Ich führe hier zum Theil Einiges von dem an, was ich hierüber in meinem Buche: "Natürliches System der Amphibien mit vorangehender Classification der Säugthiere und Vögel" (München, Stuttgart und Tübingen. Cotta 1830.) S. 110. kürzlich mitgetheilt habe.

Man sagt, die Papagaien entsprächen den Affen und seyen diese unter den Vögeln: allein diese Ansicht oder Behauptung ist, wie ich sogleich zeigen werde, unrichtig *). Die Papagaien entsprechen vielmehr den Nagern, und stellen diese unter den Vögeln vor. Dies beweist der Bau ihres Kopfes und ihre Lebensweise.

Der Gelenkfortsatz des Unterkiefers ist nicht, wie bei allen übrigen bis jetzt bekannten Vögeln, der Quere, sondern, wie bei den Nagern, der Länge nach mit dem Schädel eingelenkt, und der obere liegt viel höher als die Gaumenbögen (bei den Nagern höher als die Zahnkrone), wodurch, wie bei den Nagern, seine Bewegung nach hinten und vorn frei, nach den Seiten gänzlich beschränkt, und die Möglichkeit zu nagen bezweckt wird.

Weder, wie schon bemerkt, bei einem anderen Vogel, noch bei einem anderen Säugethiere findet eine ähnliche Einlenkung des Unterkiefers in den Schädel statt.

Die Kieferüberzüge der Papagaien entsprechen nach ihrer Verrichtung **), Gestalt, so wie durch ihr Reproductionsvermögen den Schneidezähnen der Nager. Mit der Schneide der *Unterkieferspitze*

^{*)} Die Papagaien haben mit den Affen nichts anderes gemein, als ihre Possierlichkeit; allein diese ist den Eichhörnchen und einigen anderen Nagern nicht weniger eigen, als den Affen.

^{**)} Finken, Kernbeisser u. s. w. zersprengen wohl auch die Samenhülsen, allein nur mittelst des seitlichen Randes der Ladenscheiden, was mit dem Zerkleinern der Nahrungsstoffe der Säugethiere mittelst ihrer Backenzähne vergleichbar ist. Eulen und Hachte bedienen sich beim Fressen, wie die Papagaien, gleichfalls nur der Kieferspitze (und der Schnabel dieser Vögel ist desshalb auch nach seiner allgemeinen Gestalt dem Schnabel eines Papagais nicht unähnlich); allein sie zermalmen damit nicht den Frass. Auch tritt hier noch ein anderer, wesentlicher Fall ein. Bei den Papagaien ist es nämlich der Unterkiefer, bei den Hachten dagegen der Oberkiefer, welcher die Nahrung zerstückt. Die übrigen Vögel verschlucken ihre Nahrung ganz, oder zerdrücken sie vorher, indem sie sie quer zwischen die Kiefer legen.

zerfeilen die Papagaien, wie die Nager mit dem Meissel ihrer untern Schneidezähne, die Nahrungsstoffe *). Die Spitze des Oberkiefers

*) You lebenden Papagaien, welche vor mir stehen (Psit. leucoceph., Pionus senegalus, und Sittace Tirica), habe ich nachfolgende Beobachtungen. - Dass bei den Papagaien der Oberkiefer mit der Stirne in einem so hohen Grade beweglich eingelenkt sey, wie bei keinem anderen Vogel, und dieser dadurch hoch emporgerichtet und wieder senkrecht herabgezogen werden könne, ist eine bekannte Sache. Ich war anfänglich der Meinung, dass diese Vorkehrung am Schnabel allein nur dazu diene, damit der Vogel in die Mundöffnung, welche, so lange nicht der Oberkiefer in die Höhe gezogen ist, durch die Krümmungen der beiden Kieferspitzen sehr verengert wird, noch Früchte von ziemlichem Umfange aufnehmen könne: allein später überzeugte ich mich, dass mit dieser Beweglichkeit des Oberkiefers auch noch ein anderer, und zwar ein sehr merkwürdiger Endzweck verbunden sey. Sobald nämlich meine Papagaien irgend einen harten Nahrungsstoff zernagt haben, drücken sie den Oberkiefer senkrecht gegen die Spitzenschneide des Unterkiefers herab, der nun bald zurückgezogen wird (ein Vermögen, welches allein durch den länglichen Gelenkfortsatz des Unterkiefers bewirkt werden konnte), bald sich mit seiner Spitzenschneide gegen die Innenseite der Oberkieferspitze so stark vorwärts schiebt und stemmt, dass dadurch ein Ton entsteht, der dem von einer Raspel hervorgebrachten gleicht, mit welcher man über die scharfe Kante einer Hornplatte hinfuhr. - Ich gab nun auch genau auf die Zeit Acht, in welcher diese Reibungen der Unterkieferspitze gegen die Innenseite der Oberkieferspitze statt fanden, und überzeugte mich, dass sie von dem Vogel immer nur dann ausgeführt wurden, wenn derselbe, wie schon oben bemerkt, einen harten Körper benagt, und dadurch die Schneide der Unterkieferspitze abgestumpft hatte. - Ich untersuchte daher von Neuem die Structur der Kieferscheiden, und es wurde mir dabei mit Einemmale der Nutzen der, in dieser Art:

auf der Innenseite der Oberkieferspitze hintereinander gestellten emporspringenden, am vorderen Rande scharfen Leistchen erklärlich. Diese bilden im Schnabel der Papagaien eine eigentliche Feile, an welcher die Unterkieferschneide nach Bedürfniss auf die angeführte Weise geschärft wird! —

So darf man nun mit ziemlicher Gewissheit annehmen, dass diejenigen Papagaien, deren Schnabelfeile sehr entwickelt ist, sich von harten Früchten, wenigstens zum Theil auch von solchen, ernähren, dagegen diejenigen weiche geniessen, deren Feile wenig entwickelt ist, oder denen eine solche gänzlich fehlt.

Bei allen Papagaien, deren Unterkiefer auf seiner Dille sehr erweitert, und daselbst seitlich mehr oder weniger kantig ist, und welcher eine wagrechte. Spitzenschneide hat, mithin bei allen americanischen Papagaien, eben so auch bei den Papagaien Indiens mit ähnlicher Unterkieferbildung (die beiden rothen Gattungen Eclect. dient, gleich den obern Schneidezähnen jener Säugthiere, nur als Anstemmungspunkt des zu benagenden Gegenstandes, und besitzt desshalb auf ihrer Innenseite einen Quervorsprung, der eben daselbst auch den obern Schneidezähnen der Nager eigen ist *). Diesem Vorsprunge steht bei den Papagaien die Schneide des Unterkiefers, bei den Nagern der Meissel der untern Schneidezähne gegenüber. — Die beiden Kieferscheiden bilden bei den Papagaien, wie die obern und untern Schneidezähne bei den Nagern, Behufs des Nagens einen Halbkreis. —

Die Schneidezähne der Nager haben (wie alle hohlwurzeligen

grandis und Linnaei sind hievon nicht ausgenommen), und bei allen africanischen habe ich diese Feile beobachtet.

Ich fand ferner, dass dieselbe allen denjenigen Papagaien Asiens und Australiens fehlt, deren Unterkieferdille seitlich sehr zusammengedrückt, dabei sehr schmal, auf ihrer vordern Seite gerundet, und am Ende etwas zugespitzt ist, und welche eine bewimperte Zunge haben. Es lässt sich daher annehmen (der Bau ihrer Zunge allein schon berechtiget hiezu), dass diese Gattungen weiche und saftige Früchte fressen. — Die langschwänzigen, schwarzen Kakatue Neuhollands, deren Unterkiefer sehr massiv ist, haben gleichfalls keine Feile am Schnabel. Leider wissen wir nur wenig von den Sitten dieser sehr sonderbar gebildeten Papagaien.

Noch muss ich auch der sonderbaren, vertical-mauerförmig herabgezogenen Gaumenbeine der Papagaien gedenken, welche zusammen eine gegen die Zungenoberfläche sich herabziehende Art von Rinne bilden, und so gleichsam die Bewegungen der Zunge leiten. Dadurch aber eben ist diese im Stande, das kleinste vom Vogel ergriffene Samenkorn plötzlich und sicher unter die schmale Oberkieferspitze hin zur Zermalmung zu schieben, was ohne diese besondere Vorkehrung wohl oft missglücken würde. Bei den indischen und australischen Papagaien mit bewimperter Zunge, welche wohl nie kleine Samenkörner fressen, schienen mir diese Gaumenbeine viel niederer und weniger herabgezogen zu seyn, als bei den americanischen, africanischen und den übrigen asiatischen. In meinem oben angeführten Systeme habe ich auf die Analogie aufmerksam gemacht (S. 257.), welche in Beziehung auf die Gestalt und Stellung der Gaumenbeine und den damit bedingten Nutzen zwischen den Papagaien und Chamäleonen statt findet.

*) Bei mehreren Papagaien, welche sich von sehr weichen Früchten zu ernähren scheinen, ist indessen dieser Vorsprung ziemlich verwischt: so z.B. bei den wimperzungigen Gattungen Neuhollands; am zahnlosen Schnabel der Sittace hyazinthina, aber, meines Wissens, keines andern americanischen Papagaies, fehlt er günzlich.

Zähne) das Eigene, dass sie sich in demselben Grade wieder ergänzen, in welchem sie sich durch den Gebrauch abnützen. Eben so verhält es sich mit den Kieferscheiden der Papagaien *).

Die Papagaien sind auch in ihren Sitten den Nagern, namentlich denjenigen ähnlich, welche auf Bäumen leben. Sie sind flink, unruhig, possierlich, und bringen gleichfalls ihre Nahrung mit den Füssen zum Munde, was unter den Vögeln nimmermehr zum Vorschein kommt. Sie haben das heftige, leicht reitzbare Temperament der Nager, und sind eben so tückisch, eben so fruchtbar und so zahlreich an Gattungen und Individuen als diese, ernähren sich von vegetabilischen Stoffen, nisten in hohlen Bäumen, oder bauen nur selten ein Nest, wie z. B. Sittace murina.

Diejenigen Papagaien, welche fast immer auf dem Boden umherlaufen, schliessen sich durch diese Sitte, so wie durch ihre Schnabel-,
Flügel- und Fussbildung, den Anu's der siebenten Ordnung der
Vögel meines Systems innig an. Sie hüpfen oft, wie Erdnager, in
die Höhe, allein sie gehen schrittweise. Die andern Gattungen, welche fast ausschliesslich auf Bäumen leben, haben häufig, wie die Baumnager, einen langen Schwanz, der zur Herstellung eines gewissen
Gleichgewichtes im Körper dient, wenn sie steigen, und immer das
Vermögen, die Zehen beim Abwärtssteigen von einem Aste zum andern sehr weit rückwärts zu biegen, worin sie vorzüglich mit den
Eichhörnchen und Fledermäusen übereinstimmen, welche die Zehen
der Hinterfüsse, gleich Eidechsen, ganz zurücklegen können. — Es

^{*)} Das Wachsthum dieser Kieferscheiden ist nicht weniger stark, als das der Schneidezähne der Nager. Ein philippinischer Kakatu, welchen ich lange Zeit zu beobachten Gelegenheit hatte, verlor durch Zufall die ganze Spitze der Oberkieferscheide. Die Unterkieferspitze, deren Ausdehnung jetzt nichts mehr im Wege stand, wuchs, wie dies unter ähnlichen Umständen mit den Schneidezähnen der Nager derselbe Fall ist, zu einer solchen Länge heran, dass der Vogel ausser Stand gesetzt wurde, seine Nahrung mit dem Schnabel zu ergreifen und zu zernagen, und nur mit vieler Mühe, mittelst Aetzung, am Leben erhalten werden konnte.

giebt viele Nager, die ihre Nahrungsmittel in besondere Taschen des Kopfes einsammeln. Ich habe beobachtet, dass sich hiezu *Psittaeus leucocephalus* und einige andere Papagaien der ziemlich weiten Höhlung ihres Unterkiefers bedienen, und aus derselben die Hanfkörner mittelst der Zunge zwischen die Kieferspitzen bringen.

An der Spitze der den Papagaien nachfolgenden Ordnung der Sperlinge steht der durch sein glänzend grünes Gefieder, so wie durch die Gestalt seines Schnabels einem Papagaie ähnliche Finksittich (Psittacopsis). Ihm folgen die Kreuzschnäbel (Loxiae Illig.) nach, die in ihren Sitten vieles mit den Papagaien gemein haben. Dadurch stehen diesen Vögeln die Sperlinge überhaupt noch nahe, dass diese, wie jene, die Sämereien, von welchen sie sich ernähren, von der Schaale entblössen *) u. s. w.

^{*)} Nach diesen höchst gedrängten historischen und naturhistorischen Bemerkungen über die Papagaien im Allgemeinen, hätte ich gerne noch ein allgemeines Bild von ihrer Lebensweise entworfen, und hier mitgetheilt; allein die mir vorgeschriebenen Gränzen in Bezug auf den Raum in diesem Bande der Denkschriften nöthigen mich, von meinem Vorsatze abzustehen, und so kann ich in diesem Betrachte bloss noch auf Le Vaillant's oft angeführtes Papagaienwerk, und auf die Nachrichten verweisen, welche Azara a. a. O., Virey und Veillot im 25 ten Bande des Nouveau Dictionnaire d'histoire naturelle (Artikel "Perroquet" p. 292.) im Allgemeinen über die Papagaien gegeben haben, und Prinz Maximilian zu Wied in dem demnächst erscheinenden 3ten Bande der Vögel Brasiliens mittheilen wird.

Conspectus systematicus

generum et specierum ex ordine Psittacorum,

adjectis generum characteribus.

Genus I. Palaeornis *) Vig. Edelsittich. ? 44

Myxa ventricosa, apice lata; lingua simplex, glabra; pedes breves, validi; ungues breves, admodum arcuati; cauda elongata, gradata, rectricibus duabus intermediis longissimis, attenuatis, apice rotundatis; ptilosis mollis; collare sive taenia ad caput plerumque adultis.

Asiae et Africae incolae. Vitae ratio ignota. In Asia et Africa locum Sittacarum tenent.

Species: 1. P. Alexandri. — 2. P. cubicularis. — 3. P. borneus. — 4. P. melanorhynchus. — 5. P. pondicerianus. — 6. P. barbatus. — 7. P. malaccensis. — 8. P. bengalensis. — 9. P. incarnatus. — 10. P. cyanocephalus. — 11. P. columboides.

Genus II. Polytelis *) Wagl. Prachtsittich.
Character generis praecedentis; pedes elevati, graciles, tarso tereti.

^{*)} Halaids antiquus, opris avis. Vigors, Transact. of the Linn. Soc. XV. p. 286.

^{*)} Πολυτελής exquisitus. Avis generis ob pedes altos et graciles genus sequens cum praecedente connectens.

Genus Australiae proprium. Vitae ratio latet.

Species: 1. P. Barrabandi.

Genus III. Pezoporus *) Illig. Erdsittich.

Myxa lata, medio subcarinata, apice subemarginata; maxilla sine dente, parva sicut mandibula; lingua simplex, glabra; pedes graciles, tarso tereti digitisque elongatis, reticulato-asperulis; ungues longi, rectiusculi; cauda elongata, lanceolata, rectricibus angustis, acutis; ptilosis mollior, varia.

Species generis Australiae incola, in humo obambulans victum quaerit.

Species: 1. P. formosus.

Genus IV. Nymphicus **) Wagl. Schmucksittich. +6

Character generis praecedentis, exclusis unguibus brevioribus, arcuatioribus; maxilla dentata; latera oris anguli lobo membranaceo aucta (an omnibus?).

Australiae incolae, in humo ambulantes locis cultis victum legunt.

Species: 1. N. bisetis. - 2. N. Novae-Hollandiae.

Genus V. Prioniturus ***) Wagl. Momotsittich. p61

Character generis praecedentis; rostrum validum; rectrices duae intermediae ante apicem nudae.

^{*)} Πεζοπόρος pedester. Illiger, Prodr. Syst. Mamm. et Av. p. 201.

^{**)} Νυμφικός sponsalis. — Nomen genericum a diademate, quo species duae generis ornatae sunt.

i) Sic dictus ob caudae structuram ut in Prionite Momoto. Prionites (avis) et έρα cauda.

Species Asiae incola. Vitae ratio ignota.

Species: 1. P. platurus.

Genus VI. Platy cercus *) Vig. Plattschweifsittich. #69

Maxilla paratonis inflata sine culmine distincto, tomiis dente aucta; mandibula ad tomia sinuata; myxa biangulosa, aequalis, latiuscula; lingua simplex, glabra; pedes graciles, tarso tereti, altiusculo; ungues maiusculi, arcuati; cauda elongata, lata, gradata, rectricibus versus apicem plus minusve angustatum rotundatis sive rotundato-truncatis; plumae compactae, capitis subdiscretae.

Australiae incolae. Degunt gregibus maioribus sive minoribus locis cultis, cerealibus et baccis (Pl. Novae-Seel.), praecipue Coccolobae australis et Phytolaccae completae infesti. Nidificant in arboribus cavis et ova 4-6 in nidum e plumis, sive e gramine structum, et intus plumis stratum, aut in lignum putridum deponunt. Ova Platycercorum divisionis $A\alpha$ tota alba, divisionis $B\beta$. alba, nigro-maculata. — In Australia quodammodo locum Deroptyi ex America et Coracopsium ex Africa tenent.

Species: A: Rectricibus admodum gradatis: 1. P. auriceps. — 2. P. pacificus. — 3. P. Novae-Seelandiae. — 4. P. erythrotis. — 5. P. ulieteanus. — B. Rectricibus gradatis sive subgradatis: a. c a u d a picta: 6. P. multicolor. — 7. P. Barnardi. — 8. P. pileatus. — 9. P. venustus. — 10. P. icterotis. — 11. P. eximius. — 12. P. caledonicus. — 13. P. jonquillaceus. — 14. P. vulneratus. — 15. P. zonarus. — 16. P. Novae-Guineae. — 17. P. Pennantii. — \(\beta \) c a u d a o b s c u-

4*

^{*)} Πλατύς planus, κὶρκος cauda. Vigors et Horsfield l. c. p. 278. — Species divisionum A. et B. β. forsan genus peculiare formant.

ra: 18. P. erythropterus. — 19. P. scapulatus. — 20. P. amboinensis. — 21. P. hysginus.

Genus VII. Deropty us *), Wagl. Fächersittich.

Character *Platycercorum* divisionis B\$\beta\$; maxillae culmen distinctum; tarsus brevior, validior, depressiusculus; digiti elongati; nuchae plumae elongatae ventilabri in morem erigendae, capitis longae, strictae.

Species Americae incola, ibi Cacatuas Asiae et Australiae sicut huius Platycercos divisionis $B\beta$ repraesentans. Vitae ratio ignota.

Species: 1. D. accipitrinus.

Genus VIII. Euphema **) Wagl. Zartsittich. 180

Rostrum minutum, breve, altum; maxilla Platycercorum, pone dertrum sinuatum; mandibula ventricosa, apice abrupte compressiuscula, tomiis sinuata; lingua et pedes Pezopori; ungues longuli, subarcuati; cauda elongata, cuneata, angustiuscula, rectricibus angustato-lanceolatis; plumae compactae, frontis ac buccarum rigidiusculae.

Australiae incolae; ambulant in humo et victitant seminibus graminum; nidificant (E. pulch.) supra apicem arborum truncatarum et pariunt ova 8 alba; nidum non struunt. In Australia tenent cum Trichoglossis locum Sittacarum ex America.

^{*)} Δέρη cervix, πτύον ventilabrum. Nomen derivatum a crista cervicis praelonga, quam avis in morem ventilabri expandit et complicat.

^{**)} Euonµos bonae famae. Gen. Nanodes Vig. et Hors f. l. c., quod vero nomen ob Curculionum genus consonum a cl. Schönherr prius conditum mutandum erat.

Species: 1. E. pulchella. — 2. E. chrysostoma. — 3. E. undulata. — 4. E. discolor.

Genus IX. Trichoglossus *) Vig., Horsf. Tastsittich. #64.

Rostrum compressum; maxilla sinuoso-dentata; mandibulae longulae myxa compressa, angustissima; apex subproductus, compressoattenuatus, intus longitudinaliter substriatus; dertrum intus laeve; lingua supra apicem penicillato-papillosa; cauda brevior et ptilosis praecedentium; tarsus brevis; digiti et ungues validi, hi arcuati, acutissimi.

Asiae et Australiae incolae, Palmas et Eucalyptos frequentantes, fructubus harum arborum victitantes. Ova, quantum hucusque patet (T. australis), viridia, sive alba (T. pusillus), immaculata 2—4.

Species: a. Rostro pedibusque rubris flavisve: 1. T. palmarum. — 2. T. pyrrhopterus. — 3. T. aurifrons. — \(\beta \). Rostro pedibusque obscuris: 4. T. pusillus. — 5. T. australis. — \(\gamma \). Rostro aurantio, pedibus obscuris: 6. T. chlorolepidotus. — 7. T. haematodus. — 8. T. rubritorquis. — 9. T. multicolor. — 10. T. cyanogrammus.

Genus X. Charmosyna " Wagl. Sittichlori.

Rostrum, lingua et pedes Trichoglossorum; cauda longula, cuneata, rectricibus duabus intermediis longissimis.

^{*)} Θρίζ, τριχός pilus, γλώσσα lingua. Vigors et Horsf. 1. c.

^{**)} Typus generis "Brotogeris" Vigorsii, Zoolog. Journ. 4. p. 400. — Vidi linguam nec hujus avis, nec praecedentis, sed ex analogia formae universalis ad hoc genus pertinent.

^{***)} Χαρμόσυνος amoenus. — Avis generis naturaliter connectit psittacos praecedentes longicaudatos cum sequentibus, qui rubri sunt et caudam conico-acuminatam habent.

.

Australiae incola. Vitae ratio ignota-

Species: 1. Ch. papuensis.

Genus XI. Eos *) Wagl. Lori. 149

Rostrum, lingua et pedes Trichoglossorum; cauda elongata, apice conico-acuminata, latiuscula; color praedominans ruber, rarius viridis.

Asiae et Australiae incolae. Vitae ratio ignota.

Species: α. Ptilosi rubra: 1. E. indica. — 2. E. rubra. — 3. E. guebiensis. — 4. E. cochinchinensis. — 5. E. variegata. — ? E. Isidorii. — β. Ptilosi viridi: 6. E. cervicalis. — 7. E. ornata.

Genus XII. Coriphilus **) Wagl. Maidlori. p 101

Rostrum breve, lingua et pedes Trichoglossorum; cauda longula, latiuscula, apice conico-subrotundata; verticis plumae longulae, strictae, in cristam erigendae; alae longue, caudae finem fere attingentes.

Australiae (et Indiae?) incolae. In palmetis vivunt et plerumque in altissimis palmis (Coc. nucifer.) nidificant; victitant fructubus, imprimis Musae paradisiacae; sibilando fistulandoque garriunt; irritatae sive terrefactae verticis plumas erigunt; amor consocii insignis. In Australia tenent locum Psittaculorum ex America, Asia et Africa.

γ) Psittacus, Eois imitatrix. Ovid. — Species divisionis β. forsan generi distincto inserendae; earum linguam non vidi. Praeterea maxilla P. cervicalis dente valido aucta est. Ex avibus huius generis, sicut generum 13 et 14 constituerunt auctores recentiores genus "Lorius."

^{• *)} Κόρη puella, φίλος amicus.

Species: 1. C. saphirinus. — 2. C. cyaneus. — 3. C. euchlorus. — 4. C. solitarius. — 5. C. Kuhlii.

Genus XIII. Domicella Wagl. Frauenlori. p. 105

Rostrum et pedes Trichoglossorum; lingua simplex, glabra; cauda modice longa, lata, apice subrotundata; color praedominans ruber.

Asiae incolae. Vitae ratio ignota.

Species: 1. D. atricapilla. — 2. D. Lory. — 3. D. punicea. — 4. D. coeruleata. — 5. D. garrula.

Genus XIV. Eclectus *) Wagl., Edellori. . 109

Rostrum validum, maxillae apice infra elevato-striato; maxilla inflata, culmine acutiusculo, dente valido aucta; mandibula plano-compressiuscula, tomiis sinuata, myxa biangulosa, apice parum angustior; lingua simplex, glabra; cauda brevis, aequalis, lata; pedes validi, tarso brevi, valido, depressiusculo; plumae capitis collique discretae, subsericeae; cera vix ulla; nares parvae, supra maxillae basin, plumis tectae.

Asiae incolae; vitae ratio ignota.

Species: 1. E. Linnaei. — 2. E. grandis.

Genus XV. Psittacodis **) Wagl., Papagailori. 112
Character Eclectorum, maxilla sine dente.

Australiam et Asiam inhabitant, ubi locum Psittacorum ex

^{*)} Εκλεκτός electus.

^{**)} Ψιττακός et "ιδος forma. (Psit. sumatr., Ps. Tarabe et Ps. gramineum non vidi).

Africa et America occupant, ad quos sensim colore et forma universali accedunt.

Species: a. Ptilosi nigro-rubra: 1. Ps. Paražia. — B. Ptilosi viridi: 2. Ps. magnus. — 3. Ps. sumatranus. — 4. Ps. gramineus. — y. Ptilosi viridi-rubra: 5? Ps. Tarabe.

? Genus

Rostrum (pro avis mole) magnum, maxillae culmine exaratum; mandibula longior quam alta, gonyde ascendente, apice lata, myxa angulosa; cera tota nuda; narium apertura lata, rotunda; cauda medioris, apice rotundata, rectricum apice ovato-acuminato.

Species Australiae incola, quam nondum vidi, quae vero caudae forma ac rostri magnitudine a Psittacis subsequentibus, naribus magnis, patulis a praecedentibus differre videtur.

Species: 1. Psittacus Fieldii Swains.

Genus XVI. Psittacus *) Wagl., Papagai. r 114.

Rostrum proportionatum, lingua, pedes et cauda Eclectorum, illud subcompressum; cera lata, ad paratona oblique truncata; nares magnae, orbiculares, ante basin maxillae et pone initium cerae; plumae compactae, colli latae, truncatae, imbricatim-positae.

Africae et Americae incolae. Gregatim, libenter juxta ostia et ripas fluviorum, in fructicetis, quoque locis desertis degunt, vespere in sylvas migrantes; nidificant in arboribus cavis; pariunt ova alba, quibus mas et foemina alternatim incubant. Psittacorum docillimi.

^{*)} Genus Androglossa Vigors. 1, c.

Sexus colore non aut vix variant; pulli adultis pictura differunt. Vitae ratio avis ferae hoc tempore parum nota.

Species: a. Pilei plumis brevissimis, adpressis: 1. Ps. Erithacus. — \(\beta \). Pilei plumis latiusculis, laxioribus, nuch ae compactis, squamoso-positis: 2. Ps. festivus. — 3. Ps. poecilorhynchus. — 4. Ps. pulverulentus. — 5. Ps. xanthops. — 6. Ps. ochrocephalus. — 7. Ps. amazonicus. — 8. Ps. hypochondriacus. — 9. Ps. autumnalis. — 10. Ps. brasiliensis. — 11. Ps. Bouqueti. — 12. Ps. erythrurus. — 13. Ps. Dufresneanus. — 14. Ps. vinaceus. — 15. Ps. havannensis. — 16. Ps. agilis. — 17. Ps. dominicensis. — 18. Ps. leucocephalus. — 19. Ps. albifrons. — 20. Ps. Pretrei.

Genus XVII. Pionus *) Wagl. Maitaca. 1. 140

Rostrum subintumidum; nares, lingua et pedes P sittacor um; cauda abbreviata, aequalis, alis magnis fere tecta; caput magnum; corpus breve, crassum. Sexus colore non variant.

Asiae, Africae et Americae incolae; gregibus magnis degunt. Reliqua vitae ratio ignota.

Species: A. Rostro subparvo, compressius culo: a. crisso rubro: 1. P. menstruus. — 2. P. Maximiliani. — 3. P. senilis. — 4. P. purpureus. — 5. P. sordidus. — \beta. capite obscuro: 6. P. melanocephalus. — 7. P. Caïca. — 8. P. Barrabandi. — 9. P. vulturinus. — 10. P. fuscicapillus. — \beta. cauda fasciata: 11. P. guineensis. — B. Rostro magno paratonis convexo: a. regione ophthalmica nudius cula: 12. P. senegalus. — 13. P. Meyeri. — 14. P. bra.

^{*)} Πίων obesus. — Maitaca audiunt hae aves apud indigenas Brasiliae.

chyurus. — B. regione ophthalmica plumosa: 15. P. Le Vaillantii.

Genus XVIII. Psittacula *) Kuhl. Tui. P. 155.

Rostrum Psittacorum, ut in Pionis compressiusculum sive ad paratona subintumidum (dens maxillae americanis distinctus, africanis subdistinctus, asiaticis obsoletus); cauda brevis, alis plus minusve tecta, in statu complicato subconica; lingua glabra, simplex (saltem americanorum, africanorum et plurium asiaticorum); ptilosis mollior, sexus alius interdum diversa; statura omnium parva.

Asiae, Australiae, Africae et Americae incolae. Gregariae incidunt in arbores et frutices. Fructubus et seminibus victitant. Amor consocii insignis.

*Species: a. Rectricibus lanceolato-acuminatis:

1. Ps. pileata. — 2. Ps. passerina. — \(\beta \). Rectricibus apice subtrigonis: 3. Ps. purpurata. — 4. Ps. Hueti. — 5. Ps. melanoptera. — 6. Ps. melanota. — \(\beta \). Rectricibus apice recto-truncatis: 7. Ps. surda. — \(\delta \). Rectricibus apice obtusis: 8. Ps. Swindereniana. — 9. Ps. pullaria. — 10. Ps. roseicollis. — 11. Ps. batavensis. — 12. Ps. Tovi. — 13. Ps. canus. — 14. Ps. Galgulus. — 15. Ps. Culacissi. — 16. Ps. minor. — 17. Ps. Desmarestii. — 18. Ps. malaccensis. — 19. Ps. torquata.

Genus XIX. Nasiterna Wagl. Nasentui.

Habitus universalis Psittaculae; rostrum altum, subbreve; ma-

^{*)} Divisio Psittacula, Kuhl in Monogr. Psitt. Genus Psittacula Spixii, Vigorsii et auctorum recentiorum. — Interna organisatio sicut vitae ratio psittacularum diversarum, quas inter has constitui, divisionum, prorsus fere ignotae, itaque dubius haereo, an non hae divisiones, illis melius notis, genera distincta forment.

xillae apex supra hunc mandibulae multum porrectus, attenuatus, acutissimus, parum curvatus, incisura profunda, rectangula ad latera tomiorum formatus, culmine distincto, compresso, ad frontem desinente aucta; mandibula majuscula utrinque ante apicem profunde sinuata; ejus apex angulo incisurae illius in maxilla recte oppositus; cauda brevis, rotundata, alis fere tecta; rhachis rectricum apice rotundatarum in cirrum brevem excurrens.

Species Australiae incola.

Species: 1. N. pygmaea.

Genus XX. Triclaria *) Wagl. Halbsittich. # 176.

Character Psittacorum; cauda longula, lata, subaequalis; plumae colli pogonio subdiscreto, non imbricato-positae. — Sexus colore variant.

Species Americae incola transitum a Psittaculis ad Sittacas formans. — Vitae ratio hucusque ignota.

Species: 1. T. cyanogastra.

Genus XXI. Sittace * Wagl. Sittich. . 271.

Rostrum, lingua et pedes Psittacorum; maxillae uncus praelongus, praeacutus, praeacutus; myxa utplurimum distincte

[&]quot;) Cognomen Dianae.

Sittace, nomen Psittaci longicaudati apud Asianos, fide Plin. — Sunt qui nuperrime genus hoc naturale in diversa genera secreverunt, quorum vero characteres tam fugaces, tam parum stabiles sunt, et saepe tam minutiosi, ut vix verbis exprimi possint. Quoad formam universalem corporis, singulas capitis partes, ptiloseos structuram, imo quoad huius colorem, Sittacae parvae in maiores, hae in magnas, hae

interdum obsolete angulosa, rarius ventricoso-rotundata; acies palati pone dertrum transversa pro recipiendo apice mandibulae plurimis distincta, nonnullis humilis, paucis obsoleta; maxillae apex omnibus infra elevato-striatus; dens maxillae plus minusve distinctus; cauda elongata gradata, lanceolata; tarsus brevissimus, depressiusculus, validus; plumae colli longulae, subdiscretae, apice obtusae.

Americae incolae. Sexus colore parum, vix aut non variant. Avis juvenilis adultae plus minusve aut prorsus similis. Nidificant utplurimum in arboribus cavis, raro in fissuris riparum altarum fluminum, rupium, murorum aediumve, in cumulis a formicis in arboribus structis et relictis; nonnullae nidum struunt in arboribus. Plurimae gregibus plus minusve magnis, interdum ingentibus, migrant, fructubus quibusdam, quibus victitant, maturescentibus. Aves minus dociles quam Psittaci, utplurimum indociles. Habitant gregariae aut per familias locis apertis, vel in fructicetis sylvisque, utplurimum ad harum marginem. Mas et foemina ovis 2—4 albis alternatim incubant.

Species: 1. S. Tuipara. — 2. S. Tui. — 3. S. xanthoptera. — 4. S. virescens. — 5. S. Tirica. — 6. S. euops. — 7. S. murina. — 8. S. leucotis. — 9. S. vittata. — 10. S. lepida. — 11. S. chlorogenys. — 12. S. Chiripepe. — 13. S. melanura. — 14. S. Nenday. — 15. S. leptorhyncha. — 16. S. Anaca. — 17. S. cruen-

iterum in maximas, quas Macrocercos vocant, sine distinctis ac constantibus signis sensim transeunt. Interna quoque structura corporis, ad eas in genera distincta secernendas, nil certi mihi praebuit, ac tali modo species habitu universali ac pictura inter se plus minusve similes cumulare solummodo potui. — Species 1—26 incl. pertinerent ad Spixii genus "Aratinga" (Av. Bras. I. p. 29.), species 27—31 incl. ad ejus genus "Arara" (1. c. p. 25.), et ad Vigorsii genus "Psittacara" (Zool. Journ. p. 387.). Ex speciebus 32—42. incl. constituit cl. Vieillot genus "Macrocercus" (Nouv. Dict. d'hist. nat. 2.) et e Lathamii Psittaco hyazinthino cl. Spix genus "Aodorhynchus" (1. c. p. 1.)

tata. — 18. S. aurea. — 19. S. Petzii. — 20. S. cactorum. — 21. S. pertinax. — 22. S. Jendaya. — 23. S. solstitialis. — 24. S. ludoviciana. — 25. S. lutea. — 26. S. flaviventris. — 27. S. patagonica. — 28. S. guianensis. — 29. S. nobilis. — 30. S. acuticaudata. — 31. S. Illigeri. — 32. S. Macavuanna. — 33. S. severa. — 34. S. pachyrhyncha. — 35. S. militaris. — 36. S. tricolor. — 37. S. Macao. — 38. S. Aracanga. — 39. S. Ararauna. — 40. S. Caninde. — 41. S. Spixii. — 42. S. glauca. — 43. S. hyazinthina.

Genus XXII. Tany gnathus *) Wagl. Schnabelsittich. 1213.

Rostrum Sittaces, maxilla maxima, admodum arcuata, acutissima; cauda longa, latiuscula, cuneata (oculi perquam parvi). Reliqua Sittaces.

Australiae (an quoque Asiae?) incolae; vitae ratio ignota.

Species: 1. T. macrorhynchus. — 2. T. marginatus.

Genus XXIII. Coracopsis **) Wagl. Krähensittich.

Rostrum basi cera lata, nuda cinctum; maxilla intumido-compressiuscula, tomiis ad basin subintractis, sicut mandibula longa; haec versus apicem oblique ascendens, apice subattenuato-compressa; nares maximae, patulae; cauda longa, lata, plana, subaequalis; lingua et pedes Psittacorum. Plumae corvinae sed sine nitore metallico; pili in loris et prope nares.

Africae incolae, ubi locum Platycercorum divisionis β . tenent. Vitae ratio ignota.

^{*)} Τανύω extendo, γνάθος maxilla.

^{**)} Κόραξ corvus et όψις vultus.

Species: 1. C. mascarina. - 2. C. nigra.

Genus XXIV. Dasyptilus ") Haarlori.

Rostrum longius quam latum, curvatum, parum crassum, compressum. Maxilla quam mandibula multo longior, convexa, admodum curvata, in apicem recurvatum, acutum terminata, ad tomia limbo aucta; mandibula brevis, convexa, subtus carinata, apice tenui, et utringue ante hunc profunde emarginata; gnathidia mandibulae per interstitium ovale, nudum separata; nares circulares, nudae, in cute cirrosa sitae; caput et collum supremum ex parte nuda; cutis circa oculos et infra genas plumis piliformibus obsita; tarsi breves, validi, reticulati; hypodactyla limbata; ungues robusti; cauda mediocris, ampla, valde tectiformis, apice rotundata, e rectricibus 10 rigidis composita; harum pogonium interdum latum, externum angustum; alae longae, robustae, acuminatae, cum apice caudae medium transcedentes; remiges validae, rigidae, angustae, pogoniis compactis, extus angustis, intus latioribus sed ante apicem emarginatis; remix prima brevis, secunda quam prima longior, tertia quam quarta brevior, haec omnium longissima; quinta longitudine remigis tertiae; remiges secundariae rigidae, latae, apice amplae et rotundatae; ptilosis rigida, sicca, plumis subtilissime barbulatis; plumae occipitis et colli rigidae, strictae, adplicatae, crissi longae, amplae, juguli latae, apice rotundatae.

Species generis unica Americae (an Novae-Guineae?) incola, tam Sittacis quam Microglossis vicina (fide Lesson.) Vitae ratio ignota.

Species: 1. D. Pecquetii.

Δασύς pilosus, hirsutus, πτίλον pluma. — Genus Psittrichas (an a ψιττακός et Sρίξ?)
 Lesson, Bullet. univ. 1831. p. 241.

Genus XXV. Microglossus *) Geoffr. Zungenkakatu.

Rostrum percompressum, hians; maxilla ingens, tomiis bidentatis, apice elongato, acutissimo; mandibula parva, uni-emarginata; lingua cylindracea in apice glande parva, fissa, cornea exstructa, emissilis; tibiae supra tarsum nudiusculae; tarsus brevis, planus; cauda sublonga, aequalis; plumae capitis longissimae, lineares.

Species Australiae incola. Vitae ratio ignota.

Species: 1. M. aterrimus.

Genus XXVI. Calyptorhynchus ** Vig., Horsf. Helmkakatu.

Maxilla admodum arcuata (circuli partem quartam referens), versus apicem perquam compressa, basi alta, apice acuto, breviusculo, sine dente, sed pone apicem sinuata, quam mandibula altior; mandibula lata, maxillae tomia includens, apicis lati medio excisa et ibidem utrinque ad latera sinuata; nares magnae, laterales; lingua simplex, glabra; cauda praelonga, latissima, plana, apice rotundata; pedes (pro avis mole) admodum parvi, verruculoso-scabri, tarso modice alto; alae admodum longae et latae; plumae compactae, corvinae, pilei elongatae in morem cristae erigendae, genarum inferiores longae, latae, apice obtusae, versus oris rictum (ad hunc tegendum) vergendae. Sexus colore non variant. Color praédominans niger.

Australiae incolae. Aves feroces, timidae; degunt gregibus parvis in sylvis montium; victitant radicibus bulbosis et fructubus; pariunt ova 2 - 3.

^{*)} Μικρός parvus, γλώσσα lingua. Geoff. St. Hil., Vieill. Gal. des Ois. Less.

Man. d'Ornith. II. p. 144. Sectio: Probosciger Kuhl. Aras à trompe Vaill.

Perroquet à trompe Cuv. R. an. I. p. 465.

^{*)} Καλύπτω tego, ρύγχος rostrum. Vigors et Horsfield 1. c. p. 269.

Species: 1. C. Leachii. — 2. C. Temminckii. — 3. C. stellatus. — 4. C. Banksii. — 5. C. funereus.

Genus XXVII. Corydon Wagl. Corydon.

Rostrum breve, validum; mandibula quam maxilla robustior, validissima, myxa latissima, angulosa, in medio apicis profunde sinuata; maxilla sicut pedes parvi Calyptorhynchi; cauda mediocris, acqualis; plumae compactae, capitis, colli ac trunci latae, apice truncato-rotundatae; pileus cristatus; remiges maculatae. Ptilosis varia. Sexus colore variant (?).

Species Australiae incola. Vitae ratio ignota.

Species: 1. C. galeatus.

Genus XXVIII. Cacatua *) Vieill. Kakatu.

Rostrum et lingua Calyptorhynchi, mandibula angustiore; pedes robusti, reticulati, tarso brevi, depressiusculo; cauda mediocris, aequalis; plumae compactae, longae, latae, recto-truncatae, pulverulentae; caput crista magna, plicatili auctum; plumae in genis Calyptorhynchi. Ptilosis pallida. Sexus colore non variant.

Asiae et Australiae incolae. Vitae ratio avis ferae ignota.

Species: 1. C. roseicapilla. — 2. C. Philippinarum. — 3. C. Leadbeateri. — 4. C. moluccensis. — 5. C. cristata. — 6. C. galerita. — 7. C. sulphurea.

vieillot, Dict. Nouv. d'hist. nat. XVII. Id. Encycl. meth. Lesson, Man. d'Ornith. 2. p. 145. Kakadoë Lacép, Cuv. 1. c. Gen. Plyctolophus Vig. st Horsf. 1. c. p. 269. — Nomen Cacatua a voce harum avium iis prae caeteris psittacis peculiari, derivatum, unde omni jure retinendum. Veterum Cuculus aequo modo ab avis voce derivatus.

Genus XXIX. Licmetis *) Wagl., Fächler.

Character principalis Cacatuae, maxilla admodum producta, a sinu laterali ad apicem parum curvatum angustata; mandibula brevis, rotundata (frons cristata).

Species Australiae incola. Vitae ratio ignota.

Species: 1. L. tenuirostris.

Genus XXX. Nestor Wagl., Nestor.

Maxilla prolongata, attenuata sine dente vero, sensim curvata, compressa (maxillam Loxiae curvirostrae quoad formam universalem aemulans); mandibula versus apicem attenuato-compressum sensim subascendens, parva; acies infra apicem maxillae (pro recipiendo apice mandibulae) perquam distincta, arcuata, latere postico longitudinaliter striato-sulcata, contra apex maxillae subtus profunde excavatus et laevis; cauda mediocris, aequalis; ptilosis varia (remiges et rectrices fasciatae, harum rhachis in cirrum brevem desinens).

Species Australiae incola; vitae ratio ignota.

Species: 1. N. hypopolius.

r) Δικμητής, ό, ventilator. Nomen derivatum a crista frontis, quam avis in morem ventilabri motitat.

1

Expositio specierum.

I. Genus: PALAEORNIS (Conf. pag. 27).

1. P. Alexandri. Eleganter viridis; gastraeum nonnihil ad flavum inclinans; fascia cervicis lata, laete rosea; vitta menti supra gulam ducta, lata, aterrima, in utroque latere apicis inferioris in lineam excurrens, cum cervicis fascia se jungentem; alarum tectrices superiores humerales purpureae, maculam longitudinalem magnam efficientes, tectrices inferiores minores virides, majores cinereae; remiges subtus et intus nigricantes, supra pogonio externo virides, nonnihil in coeruleum vergentes; rectrices omnes supra virides, subtus flavidae, intermediae versus apicem viridi-coerulescentes; rostrum validum, sanguineo-coccineum, sed maxillae apex extimus flavidus. Mas et Foem. adult.

Psittacus torque miniaceo Aldrov. 1. p. 679. The Ring-Parrakeet Edw. 2. t. 292. (fig. mediocr. Psittacus Alexandri Linn. et Gmel. in synonymia). Psittacus Alexandri Lath. (exclusis omnibus indicatis varietatibus), Bechst., Vieill., Kuhl Conspect. Psitt. p. 30. (Verhandl. der Leop. Carol. Akad. d. Naturf. zu Bonn 1820). — Perruche à collier de l'isle de Luçon Sonner. Voy. à la Nouv. Guinée. p. 80. t. 43. Psittacus Sonnerati Auctor. et Kuhlii. Perruche à collier des iles Maldives Buff. Pl. enl. 642. (fig. accur.) La grande Perruche à collier Le Vaill. Perroq. t. 30. (fig. accur.)

Avis hornotina et junior. Macula alarum supra humeros purpurca; collum, mentum ac gula tota viridia; ptilosis reliqua avis adultae; caput ad latera nonnihil ad canum vergens; rostrum pallidius coccineum; irides albae, circa pupillam vix obscuriores.

Psittacus minor viridis. Aldrov. 1. p. 680. Psittaca ginginiana Briss. 4. p. 343. t. 29. f. 1. Perruche de Gingi. Buff. Pl. enl. 239. (fig. mediocr.) Psittacus Eupatria Auctor. La Perruche à epaulettes rouges Le Vaill. 1. c. t. 73. (fig. opt.)

Regio ophthalmica tota plumosa; irides albae, vix conspicue in isabellinum vergentes, circa pupillam griseo-virescentes (in speciminibus aliis hic color circa pupillam griseo-virescens vix conspicuus); palpebrarum margo tam juvenilis quam adultae avis isabellino-incarnatus; pedes incarnato-albidi; cauda perquam gradata, rectricibus duabus intermediis longissimis, gracilibus. Longitudo a rostri apice ad caudae basin 6½", rectricum duarum intermediarum 13" (interdum ultra), extimarum 4". Habitat in *India orientali*, praesertim in insula Ceylon (Mus. Paris., Berol.; multos vivos vidi).

Expositio synonymiae Psittaci Alexandri auctorum. — Gmelini Psittacus Alexandri eadem species ac hujus auctoris et Lathamii Ps. Alex. var. y, noster Palaeornis borneus, sed synonymia falsa est. — Gmelini ac Lathamii Ps. Alex. var. \(\beta\). spectat ad hornotinum, Ps. Alex. var. \(\delta\). ad adultum Palaeorn. cubicularem. — Gmelini Ps. Alex. var. \(\epsi\), ad adultum Palaeorn. cubicularem. — Gmelini Ps. Alex. var. \(\epsi\), Edwardsiana tabula non salis accurata innitens (Lathamii aliorumque auctorum Psittacus indicus) ad Palaeorn. cyanocephalum referri debet. Psit. Alex. var. y. Gmelini (Lathamii Psittacus Osbeckii) est Palaeornis pondicerianus.

2. P. cubicularis. Ptilosis eleganter virens, subsericea; gastraeum notaeo dilutius; occiput et cervix subtiliter amethystino-lavata; fascia cervicis rosea supra colli latera transversim extensa, ibique procedendo paullo latior, attamen plumis superimpositis subobtecta;

0*

linea a naribus ad oculos utrinque ducta et taenia latiuscula menti supra gulam expansa longitudinalis, utrinque in lineam concolorem horizontalem excurrens, cum nuchae fasciola utrinque connexa, nigra; plumae taeniae basi flavae; remiges pteromataque saturate viridia, illae intus margine et subtus nigricantes, pogonii margine externo stricte flavidae; tectrices alarum inferiores flavae, in viride nonnihil vergentes, superiores omnes virescentes; rectrices extus virides, intus et subtus flavae, duae intermediae (subtus versus apicem viridi-nigricantes), supra fere totae coerulescentes, sequens utrinque extus paullo coerulescens; rostrum purpureum; mandibula ac maxillae apex nigricantia; pedes grisei, inter squamulas albidi. Mas triennis.

Psittacus cubicularis Hasselq. Reise nach Palaest. p. 292. (Descript. opt.). Psittaca torquata Briss. 4. p. 323. (Descript. opt. a Gmel. ad Psitt, Alexandri Linnaei false relata). Id Psittaca borbonica torquata l. c. p. 328. t. 27. f. 1. Perruche à. collier de l'isle de Bourbon Buff. Pl. enl. 215 (fig. mala.). Psittacus Alexandri var. d. Gmel., Lath. Perruche à double collier Le Vaill. l. c. t. 39 (certo tabula Buffoniana!). Psittacus bicollaris Vieill. Nouv. Dict. d'histoire nat. 25. Psittacus bitorquatus Kuhl l. c. La Perruche à collier Buff. Pl. enl. t. 551 (fig. mediocr.). Psittacus Alexandr. var. g. Gmel., Lath. Psittacus semirostris Herm. Observ. 2001. p. 125. Perruche à collier rose Le Vaill. l. c. t. 25 (fig. sat. accur.). Psittacus manillensis Bechst. in Lath. deutsch. Uebers. der Vögel. Psittacus fraenatus Illig. in Mus. Berol. Psittacus docilis Vieill. N. D. et Encycl. meth. Psittacus torquatus Kuhl l. c. p. 30. n. 34.

Mas biennis. Mari trienni similis; fascia nuchae subobsoleta; mentum et gula viridia; rostrum basi subcoccineum.

Av. hornot. (et Foem.?). Ptilosis pallide viridis sine rubedine et nigredine; rectrices supra versus apicem coerulescentes; rostrum

obscure rubicundum; mandibula et apex maxillae subobscura; irides albae, annulo circa pupillam obscuriore vix conspicuo; pedes incarnato-albidi.

The long-tailed green Parakeet Edw. t. 175. (Ic. et descr. satis accur.). Psittacus rufirostris Auctor., Kuhl (synonymia prorsus confusa). Psittaca Briss. l. c. p. 319 (synonymia falsa, descriptio accurata). La Perruche Buff. Pl. enl. 550 (fig. satis accur.). Psittacus Krameri Scop. Ann. 1. p. 31. — La Perruche Sincialo Le Vaill. l. c. t. 42 (certo Edwardsiana icon mutata!). Le jeune âge de la Perruche à collier rose Le Vaill. l. c. t. 23. (fig. nimis magna).

Var. a. Ptilosis tota sulphurea.

Le Vaill. 1. c. t. 43.

Var. B. Remiges singulae flavae.

Rostrum breve, altum, unco brevi; regio ophthalmica plumosa, solum palpebrarum regio nudiuscula, albida; irides duobus annulis constructae, exteriore angustiusculo albo, interiore (in his speciminibus lato, in illis angustiore) griseo; ungues corneo-cinerei; cauda rectricibus perquam gradatis, duabus intermediis angustis, longissimis. Longitudo a rostri apice ad caudae basin $6\frac{1}{4}$ ", rectricum duarum intermediarum $10\frac{3}{4}$ ", extimarum 2" 10", alae $5\frac{3}{4}$ ", maxillae $9\frac{1}{2}$ ", tarsi 5". Habitat satis frequens in Senegambia, Aethiopia (unde Cairum lucri causa ab Aethiopibus transfertur) ac in insula Bourbon; facile adsuescit; sonum edit clangentem, fastidiosum. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi, tam adultos quam juveniles et pullos).

Observationes. Linnaei Psittacus Alexandri (Amoen. acad. 4. p. 236. et Mus. Ad. Frid. 2. p. 14.) species distincta, indica, ab hac toto coelo diversa, no ster Pal. borneus. Varietas β (Ps.

guianensis) Psittaci rufirostris Gmelini, maxime Marcgravei Aiura-catinga (Psittacus Macao, Briss. l. c. p. 330.) ac, quoad descriptionem coloris rostri ac pedum psittaco quodam ignoto La-batii, nixa, e foro ornithologico prorsus releganda est. — Observavi Palaeorn. cubicularem vivum per tres quatuorve annos, avi juniori per totum hoc tempus in omni puncto similem, si excipias rostrum obscurius tinctum. Demum post annum, ut suspicor, quartum, avi fasciola nuchae rosea increvit. Avem, ni fallor, talem cum rostro nigrescente nuperrime descripsit pro distincta specie cl. Vigors sub nomine: Palaeornis inornatus. (Zool. Journ. 1830. p. 274.) Rostrum avium juvenilium in loco natali occisarum semper plus minusve obscure coccineum. — An foemina sine nuchae fasciola et sine gulae macula nigra?

3. P. borneus. Maxilla rubra, mandibula nigra; caput totum coeruleo-purpurascens; sinciput viridi-indutum; linea frontis cum utroque apice ad oculum ducta nigra; macula pone oris angulum obliqua nigra; collum posticum, dorsum, tergum, uropygium alaeque supra dilute viridia, harum tectrices superiores mediae ad flavum inclinantes; mentum, collum anticum, pectus ac epigastrium medium rubicundo-purpurascentia, in castaneum vergentia; venter, abdomen crissumque viridia; rectrices omnes virides, exceptis duabus intermediis ad coeruleum inclinantibus; omnium rhachis alba.

Bracelat Parrakeet from the East-Indies Alb. Birds 2. t. 18. Psittacus Alexandri Linn. Mus. Ad. Frid. 2. p. 14. Amoen. acad. 4. p. 236. 2. Gmel. (exclusis variet. β , δ , ε et Brissonii Psittaca torquata). Id. Psittacus erythrocephalus, borneus var. y. Psittacus Alexandri var. y. Lath. Id. Psittacus ginginianus var. y.

Cera, orbitae ac pedes cinerea; irides flavae; rectrices duae intermediae longissimae, angustae, reliquis multo longiores. Longitudo

12". Habitus Palaeorn. bengalensis. Habitat in Borneo. Vivum vidi.

Observatio. Hanc speciem ornithologi recentiores plane neglexerunt, unde horum falsa expositio synonymiae Psittaci Alexandri Linnaeani. Nomen huic avi a Linnaeo inditum, propterea non adoptavimus, cum non ille sit psittacus, qui sub Alexandri expeditione innotuit.

4. P. melanorhynchus. Rostrum validum, totum nigrum, mandibulae basi excepta corneo-fuscescente; caput canum; pileus totus et occiput nec non regio parotica pro vario ad lucem objectu subtiliter lilacino-reflectentia; regio ante et supra oculos subtilissime virescenti-lavata; lineola frontis cum utroque apice ad oculum ducta ac macula utrinque pone mandibulae basin lata, subtrigona, deorsum ducta aterrimae; colli pagina anterior et lateralis pars reliqua, pectus ac epigastrium rosea, plumis basi virescentibus; rubedo versus occipitis latera extensa ibique strictissima, attamen occiput non cingens; tibiae, latera, crissum et abdomen viridia, hoc in medio et crissum nonnihil ad turcino-coeruleum vergentia; collum posticum, dorsum. tergum, uropygium, caudae tectrices superiores, pennae scapulares, pogonium externum et apex omnium remigum ac pennarum alulae spuriae laete gramineo-viridia; remiges subtus et intus nigricantes, prima tota nigra; alarum tectrices superiores mediae ac maiores flavidae, magnae virescentes, flavido-marginatae, minores prope flexuram alaeque margo viridia, inferiores minores virescentes, maiores cinereae; rectrices omnes supra virides, versus apicem et per totam longitudinem juxta rhachin turcino-coerulescentes, subtus aureo-virescentes. Av. adult.

Psittacus pondicerianus var. b. Bechst. Uebersetz. der Vög. Lath. S. 203. n. 38.

Macula ante et pone oculos pusilla nuda; irides flavidae; pedes

plumbei; cauda *Pal. pondiceriani*. Longitudo a rostri apice ad caudae basin 8", rectricis (intermediae rectrici proximae) 4 \(^3/_4\)", alae 6\(^1/_2\)", tarsi 7\", digiti antici externi, excluso ungue 11\(^1/_2\)", rostri ad frontem 15\(^1/_4\)", eiusdem ambitus basalis 2\(^3/_4\)"; latitudo inferior maculae pone mandibulae basin nigrae 1\". Habitat in *India orientali* (*Mus. Monac.*).

Observatio. Pal. pondiceriano quoad ptiloseos picturam prorsus similis, ab eo certo diversus corporis partibus omnibus validioribus ac rostro nigro, minus intumido. Specimen descriptum, rectricibus intermediis paullo laesum, vivum observavi apud regem nostrum clementiss. Maximilianum Josephum.

5. P. pondicerianus. Maxilla corallino-rubra, apice flavida; mandibula concolor paullo dilutior; caput canum, pro vario ad lucem objectu lilacino subreflectens, plumis basi flavescentibus; lora subtiliter virescenti-lavata; stria frontis angustissima cum utroque apice ad oculum ducta ac macula a mandibulae basi deorsum ducta magna, apice inferiore dilatata, aterrimae; collum anticum, pectus ac epigastrium rosea, paullo lilacino-reflectentia; rubedo versus colli latera suprema ducta, ibi strictissima, utplurimum supra nucham extensa; abdomen, hypochondria, tibiae, crissum et alarum tectrices inferiores laete virescentes; abdomen medium coerulescenti-reflectens; collum posticum, dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores, pennae scapulares, remiges omnes, alulae pennae extus, alarum flexura ac margo saturate viridia; remix prima tota nigra, margine extimo vix conspicue flavida; remiges reliquae intus nigrae, extus subtiliter flavo-marginatae; tectrices alarum superiores minores ex parte ac mediae flavae, majores flavido-virescentes; rectrices omnes supra dorso concolores, duae intermediae juxta rhachin et apice (extimo dilutiores) coerulescentes, reliquae pro vario ad lucem objectu nonnihil coerulescenti-reflectentes, omnes subtus olivaceo-flavae. Mas et Foem. adult.

Perruche de Pondichery Buff. Pl. enl. 517 (fig. bona). Psittacus pondicerianus Auctor. (exclusa var. \beta). Psittacus mystaceus Shaw Gen. Zool., Psittacus javanicus Osb., Psittacus Alexandri var. \(2012. Gmel., Rose-ringed Parrakeet var. \(e. Lath. Synops. 1. p. 237. Id. Psittacus Osbeckii Ind. ornith. p. 87. n. 16., Horsf. Perruche à poitrine rose Le Vaill. 1. c. t. 31 (fig. mediocr.).

Avis hornot. Frons sine striola; pileus totus capitisque latera grisea; occiput virescens, vinaceo-variegatum; macula pone mandibulae basin fuliginoso-varia; jugulum et reliquae gastraei partes dilute virescentia; alarum macula virescenti-flava; remiges omnes extus et intus flavo-marginatae; cauda (brevior) ac reliquae corporis partes avis adultae, solum rectrices subtiliter flavido-marginatae; rostrum testaceo-fuscum, paratonis pallide corallino-rubrum, apice maxillae et mandibulae albidum; ungues corneo-fusci.

Avis junior adultae ptilosi se induens. Avi hornotinae similis, frontis fasciola plus minusve conspicua, caput plumis canis, collum roseis variegata.

Varietas avis juvenilis. Avi hornotinae similis, sed frons, gula, jugulum, capitis latera et colli subaurantia, rostrum pallide sanguineum.

Psittaeus bimaculatus Sparrm. Mus. Carlson. Fasc. 2. t. 30. Lath.

Regio ophthalmica strictissime nuda; irides strictissimae, pallide isabellinae; pedes plumbei, unguibus flavidis, apice nigricantibus (in speciminibus domefactis toto corneo-fuscis); cauda elongata, perquam gradata; rectrices duae intermediae reliquis dimidio longiores, angustae, praesertim versus apicem. Longitudo 12½, rectricum duarum intermediarum 6″ 3‴, rectricis proximae 4″, alae 5¾, tarsi 5½, rectricis proximae 4″, alae 5¾, rectricis proximae 4″, ala

digiti antici externi, excluso ungue, 9", rostri ad frontem 13", ejusdem ambitus basalis 2" 3"; latitudo inferior maculae pone mandibulae basin nigrae 6—7". — Habitat satis frequens in *Pondichery* et Java, Javanis Batet sive Bettet dictus. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

Observatio. Auctorum varietas β spectat Palaeornith. barbatum, Bechsteinii varietas b Palaeorn. melanorhynchum.

6. P. barbatus. Maxilla rubra, mandibula pallidior; caput supra viride; regio maxillae basin inter et oculum castanea, linea intermedia nigra dissecta; macula pone mandibulae basin nigra, deorsum ducta 6 " lata; nucha purpurascens; reliqua corporis ptilosis viridis, trunci inferioris pallidior; remiges obscurae, extus coeruleae.

Mastachoe Parrakeet Var. A. Lath. Synops. 1. p. 238. Psittacus pondicerianus var. β. barbatus Gmel., var. β. Lath.

Habitus *Palaeornithos mystacei*; pedes obscuri. Longitudo a rostri apice ad caudae basin 7" (mens. angl.). — Habitat, ut dicitur, in *India orientali*. (*Mus. Hunterianum Londini*.)

Observatio. Species a P. pondiceriano toto coelo diversa, potius P. malaccensi affinis, de quo signis notatis satis discedit.

7. P. malaccensis. Maxilla rubra, apice pallida, mandibula rubro-nigricans; pileus saturate viridis; capitis latera ac nucha laete roseo-rubra, haec paullo lilacino-reflectens; vitta pone mandibulae basin oblique versus colli latera ducta, pone attenuata, nigra; collum posticum et dorsum supremum, tergum uropygiumque coerulescentivirescentia; dorsum, alae supra, crissum ac omnes rectrices supra saturate viridia, rectricibus duabus intermediis exceptis laete coeruleis, apice extimo viridibus; cauda subtus flavida; jugulum, pectus ac reliquae gastraei partes flavo-virescentia; remiges subtus et intus

nigricantes; tectrices alarum inferiores flavo-virescentes. Mas et Foem; adult.

La Perruche à nuque et joues rouges Le Vaill. 1. c. p. 4. t. 72 (fig. opt.). Psittacus barbatulatus Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 77. n. 57., Kuhl 1. c. p. 32. n. 38.

Avis junior. Avi adultae similis, vitta pone mandibulae basin atra, viridi-varia; mandibula flavido-fusca, maxilla rubra.

Perruche de Malac. Buff. Pl. enl. 887. Psittacus erythrocephalus var. δ, malaccensis Gmel., Psittacus ginginianus var. δ Lath., Psittacus erubescens Shaw. Gen. Zool. 8. p. 437.

Pedes grisei; caudae longissimae forma et habitus totius corporis Pal. bengalensis; rectrices duae intermediae angustissimae; macula alarum rubra nulla. Longitudo a rostri apice ad finem rectricum duarum intermediarum $14\frac{1}{2}$ ", rectricis intermediae 3", extimae 2", alae 5", rostri ad frontem $13\frac{1}{2}$ ". Habitat in Malacca (Mus. Paris., Berol.).

8. P. bengalensis. Maxilla flavida, mandibula corneo-fuscescens; caput et nucha roseo-rubra; genae, regionis paroticae pars inferior, nucha et occiput lilacina; linea prope oris angulum incipiens, supra gulae latera ducta, latiuscula, dein angulosa strictior et introrsum flexa, capitis inferioris latera et nucham cingens, aterrima; cervix, tergum ac uropygium turcino-virescentia; dorsum, pennae scapulares, remiges ultimae ac caudae tectrices superiores flavido-virentes; alarum tectrices superiores ac inferiores coerulescenti-virides; superiorum in humeris nonnullae obscure purpureae; jugulum, crissum, tibiae ac reliquae gastraei partes flavo-virescentia, excluso collo antico supremo paullo nigricanti-varioloso; remiges extus et apice (intus paullo juxta rhachin) intense virides, intus et subtus nigricantes, secundariarum apex subtrigonus; rectrices duae intermediae an-

gustae, longissimae, supra coeruleae, subtus nigricantes, apice supra et subtus albae, reliquae extus viridi-coerulescentes, apice et interno pogonio flavidae, intus versus apicem virescentes, subtus toto flavidae. Mas et Foem. adult.

The rose headed Ring-Parrakeet Edw. 1. t. 233 (figura mediocris, fide Edwards e specimine in cauda perquam laeso), La Perruche de l'isle de Luçon Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. p. 79. t. 42. Perruche de Mahé Buff. Pl. enl. 888 (fig. mala). Psittacus bengalensis Linn., Kuhl 1. c. Psittacus erythrocephalus Gmel. var. \(\beta \) bengalensis, Psittacus ginginianus var. \(\beta \). Lath., Psittacus rhodocephalus Shaw Mus. Lever. p. 185. tab. 45 (fig. pessima). La Perruche à collier noir Le Vaill. 1. c. t. 45 (certo icon Edwardsiana mutuata!), Psittacus erythrocephalus Kuhl (exclusa synonymia). La Perruche Fridytutah Le Vaill. 1. c. t. 74 (fig. bona).

Avis junior. Avi adultae similis, diversa: rostro toto rubicundo, rectricibus duabus intermediis (brevioribus) toto viridibus, reliquis pogonio interno flavis, externo viridibus.

Psittaca ginginiana erythrocephalos Briss. IV. p. 346. t. 29, f. 2. (Descript. opt.). Perruche à tête rouge de Gingi Buff. Pl. enl. 264, Psittacus erythrocephalus Gmel. (exclus. variet.). Psittacus ginginianus Lath. (exclus. variet.).

Varietas. Corpus totum flavum, caput et macula alarum rubra.

Psittacus Narcissus Lath. Synops. 8. t. 123 (descr. et ic. e specimine domefacto).

Facies tota plumosa; irides angustiusculae, flavae; pedes plumbei inter squamulas albo-pulverulenti; ungues cinerei; cauda longissima, perquam gradata; rectrices duae intermediae reliquis triplo et ultra

longiores. Longitudo a rostri apice ad caudae basin 6", rectricum 2 intermediarum 8\(^3/_4\)", extimarum 2" 4"', alae 4" 11"', rostri ad frontem 10"', tarsi 4\(^1/_2\)", digiti externi cum ungue 11"'. Habitat in Bengala, Pondichery et Luçon. (Mus. Paris., Berol., Monac.; vivum vidi apud regem nostrum clement. Maximilianum Josephum).

9. P. incarnatus. Macula menti parva coccinea; alarum tectrices superiores omnes rubicundae; ptilosis capitis totius, colli superioris, dorsi, tergi, uropygii, caudae tectrices superiores, pennae scapulares remigesque omnes extus saturate virides; jugulum, omnes gastraei partes ac alarum margo flavido-virescentia; rectrices supra et subtus saturate virides. Av. adult.

The little red-winged Parrakeet Edw. 1. t. 236 (fig. opt.). Psittacus incarnatus Auctor. La Perruche à gorge rouge Le Vaill. 1. c. p. 94. t. 46 (certe mutuata tabula Edwardsiana!).

Rostrum incarnatum; cera pallide incarnata; regio ophthalmica nudiuscula, albida; irides fusco-atrae; pedes incarnati; cauda elongata, perquam gradata. Habitus et fere magnitudo Sittaces Tirica, eadem gracilior. Habitat? (Edwards).

Observatio. Haec species, mihi nusquam obvia, forsan ad Sittacas ponenda.

10. P. cyanocephalus. Caput totum ac collum supremum coeruleo-violacea; sinciput nonnihil ad rubicundum inclinans; mentum gulaque cinereo-violacea; nucha torque luteo terminata, in gutture in colorem luteo-viridem excurrente; collum posticum infimum, dorsum supremum, tectrices alarum superiores omnes ac pennae scapulares olivaceo-viridia; tectrices humeris confines reliquis lucidiores, ad flavum inclinantes; tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores laete virides; pectus, venter, abdomen crissumque luteo-viri-

dia; alarum tectrices inferiores minores beryllino-virides, majores cinereae; remiges omnes supra et apice virides, pogonii margine externo stricte flavidae, interno nigrae; omnium rhachis nigra; rectrices subtus cinereo-luteae, duae intermediae basi virides, versus apicem magis magisque ad coeruleum vergentes, apice flavido-albae; rectrix proxima utrinque extus intermediis concolor, intus lutea, sed versus apicem ad viride vergens; rectrices quatuor utrinque extimae extus virides, intus luteae, apice nonnihil ad viride inclinantes, laterales flavo-terminatae; omnium rhachis supra nigra, subtus alba. Mas adult.

The bleve-headed Parrakeet Edw. 2. t. 202 (fig. non satis accur.). Psittacus Alexandri, var. E. Gmel., Psittacus indicus Lath. et auctor. recentior. Psittaca Cyanocephalos Briss. Av. p. 350. t. 10. f. 2 (descriptio optima). Perruche à tête bleue des Indes orientales Buff. Pl. enl. 192 (fig. mala.). Psittacus cyanocephalus Gmel., Lath., Bechst., Vieill. Perruche à tête bleue dans son jeune âge Le Vaill. 1. c. t. 26 (fig. mala, certe mutata icon Buffoniana!). Id. Perruche à collier jaune 1. c. p. 8. t. 75 (fig. bona). Psittacus annulatus Bechst. Uebers. der Vög. Lath. S. 77. n. 58., Kuhl l. c. p. 31. n. 36. Psittacus flavitorquis Shaw. Gen. Zool. 8. P. 2. p. 439. Psittacus flavicollis Vieill. N. D. 25. p. 345. La Perruche à épaulette jaune. Le Vaill. 1. c. t. 61 (certe male mutuata figura Edwardsiana, in qua colli annulus flavus deest, sed alarum macula nimis flava merito omissa est!). Psittacus xanthosomus Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 74. n. 48., Kuhl I. c. p. 34. n. 42. Psittacus ternatensis. Vieill. N. D., Encycl. method.

Avis junior. Caput dilutius violaceum nonnihil ad griseum vergens, torque nuchali minus distincto, pallidiore; reliqua ptiloseos pictura avis adultae; rostrum totum albidum.

Le Vaill. 1. c. t. 76 (fig. bona.). Palaeornis flavicollaris Vigors, Philos. Mag. and Ann. of Philos. 1830. p. 455.

Regio ophthalmica tota plumosa; irides aurantiae; maxilla lutea apice cinerascens, mandibula tota cinerea; pedes cinereo-coerulescentes, unguibus griseis; cauda longissima, gradata, lanceolata. Habitus Pal. cubicularis. Longitudo 12 ½", caudae 6 ¾", tarsi ¼", alae 4" 10", rostri ad frontem fere 9". Habitat in India orientali ad flumen Ganges, satis frequens in Pondichery (Mus. Paris, Berol.).

Observatio. Pal. cyanocephalus a Brissonio optime descriptus, satis accurate depictus, primum a Le Vaillantio, dein a Bechsteinio aliisque post hunc ornithologis pro juvenili Trichoglosso haematodo habebatur. Nixi sunt auctores praesertim icone Buffoniana mala, quam, quod mihi certe videtur, Le Vaillantius depinxit. Caveas velim, ne auctorum recentiorum Psittacum annulatum temere recipias, qui P. cyanocephalum optime praebet; idem monendum de Bechsteinii Psittaco xanthosomo, et Vigorsii Pal. flavicollari.

11. P. columboides. Bitorquatus; dorsum et abdomen imum, alae caudaque supra viridia; caput, pectus, dorsum et abdomen summa plumbescenti-cana; torques colli superior gracilis gulaque nigra, torques inferior latus; frons ac regio periophthalmica coerulescenti-virides (Vigors).

t

Palaeornis columboides Vig. Zool. Journ. 1830. p. 274. Magnitudo Palaeornithos Alexandri. Patria...? — (Non vidi.)

II. Genus. Polytelis. Pag. 27.

1. P. Barrabandi. Rostrum totum rubrum; frons, sinciput, mentum, gula suprema genaeque ex parte dilute aurantia; gula

fascia angusta, semicirculari, aurantio-coccinea terminata; lora, regio ophthalmica ac parotica, occiput, collum totum, truncus supra ac subtus, caudae alarumque tectrices superiores ac inferiores viridia; occiput nonnihil in coeruleum, pennae scapulares ac dorsum in olivaceo-fuscum vergentia; gastraei partes pallidiores; femora coccineovariegata; alulae pennae coeruleae, reflexu viridi; remiges obscure virides, supra nonnihil in coeruleum vergentes, intus ac subtus obscure nigricantes; rectrices omnes subtus nigricantes, apice paullo dilutiores, supra virides, intermediae coerulescenti-tinctae. Av. adult.

Psittacus Barrabandi. Swains. Zoologic. Illustr. n. 11. t. 59 (fig. bona.). Palaeornis Barrabandi Vigors et Horsf. Transact. of the Linn. Soc. 1826. T. 15. p. 287.

Cauda longissima, perquam gradata, rectricibus duabus intermediis apice rotundatis, reliquis apice lanceolatis; pedes unguesque nigri graciles, caeterum habitus *Palaeorn. cubicularis.* Longitudo 15", caudae 8⁵/₄". Habitat in *Nova-Hollandia.* (Collect. Societ. Linn. Londin., dom. Leadbeater).

III. Genus. Pezoporus. Pag. 28.

1. P. formosus. Laete ac saturate viridis; gastraei partes in flavum vergentes; frons prope maxillae basin fasciola strictissima rubra notata; plumae totius capitis stria longitudinali in medio nigra, dorsi, tergi ac alarum tectrices superiores macula intermedia magna, nigra, oblonga, in medio irregulariter flavo-fasciolata notatae; caudae tectrices superiores longae, inferiores, abdominis plumae, ventris ac laterum in medio fasciolis subnumerosis, angulosis, nigris ac flavis, pectoris maculis nonnullis parvis, subtrigonis, nigricantibus signatae; rectrices duae intermediae supra virides, subtus nigrae, crebro flavo-fasciolatae, sequentes intus laete flavae, fasciolis numerosis, ob-

liquis nigris, extus alternatim viridi- et flavo-fasciolatae; remiges intus nigricantes, macula in medio pallide flava trigona ad pogonii mariginem notatae (unde in alarum pagina inferiore taenia obliqua flava), extus virides cum macula in medio marginis flava, in tribus primis non conspicua; harum prima absque viredine; margo alarum viridis; harum tectrices inferiores cineraceae, virescenti-lavatae, superiores majores intus nigricantes extus virescentes. Mas et Foem. adult.

Psittacus formosus Lath. Ind. ornith. 1. p. 103. n. 60. Huhl
1. c. p. 43. n. 64. Psittacus terrestris Shaw. Zool. of New-Holl.
1. p. 9. t. 3. Id. Mus. Lever. t. 55 (fig. bona). Id. Nat. Miscell.
228. Perruche ingambe Le Vaill. 1. c. t. 32 (fig. bona). Pezoporus formosus Illig. Prodrom. Syst. Mammal. et Av. p. 201.
Vig. et Horsf. 1. c. p. 285.

Avis junior. Frons sine fasciola, sive haec strictissima, aurantia.

Regio ophthalmica tota plumosa; rostrum breve, crassiusculum, intumidum; maxilla quam mandibula minus alta, absque dente, culmine bianguloso-rotundata, corneo-fuscescens, tomiis pallida; myxa lata, acie intermedia prominula, apice in medio subemarginata, corneo-albescens; cera obscura, prominula; pedes pallide avellanei. tarso tereti elongato; digiti longi, graciles, lateraliter membranaceosublimbati; podotheca reticulata, squamulis hexagonis; ungues elongati, graciles, parum curvi, nigricantes, apice pallidi; cauda longissima perquam gradata, lanceolata; rectrices angustae, acutae, extus pogonio strictissimo praeditae; alae breviusculae, obtusiusculae; remiges primariae in medio pogonii externi subsinuatae. Longitudo 113/4", rectricum 2 intermediarum 71/4", extimarum 23/4", alae 4" 7", tarsi 11", unguis digiti antici externi, omnium longissimi 41/2", rostri ad frontem 7". Habitat frequens in Nova-Hollandia ac in Terra van Diemen. Avis speciosa utplurimum in humo obambulans. (Mus. Paris., Berol., Societ. Linn. Londin., collect. Sturm. caet.).

IV. Genus. Ny mphicus. Pag. 28.

1. N. bisetis. Viridis; frons et vertex sanguineo coccinea; pennae duae e medio pilei assurgentes lineares, elongatae, atrae, apice coccineae (circiter longitudine capitis); genarum plumae ad mandibulae inferioris latera reversae atrae, nitentes; nucha ac aurium regio flavae; notaeum viride, gastraeum ac uropygium prasina; remiges primariae (10) carumque tectrices margine extimo cyaneae, interno apiceque nigrae, reliquae extus virides, intus et apice nigrae; rectrices (12) extus basi virides, a medio ad apicem cyaneae; alae caudaque subtus fuliginosae (R. Forst.).

Psittacus bisetis R. Forster in Manuscr., Id. Icon. inedit. tab. 43, Lath. Ind. ornith., Id. Horned Parrot. Synops. 1. p. 248. t. 8 (icon Forster.). Psittacus cornutus Gmel., Kuhl 1. c. p. 45. n. 68.

Platycerco eximio parum major; rostrum aduncum coerulescens, apice nigro (in quibusdam flavido); maxilla in medio utrinque dentata, basi lobo membranaceo palati ad angulum faucis instructa; lingua obtusa, integra; cera nigra; irides aureae; pedes unguesque nigri, illi cute granulosa tecti; alae complicatae uropygium paullo transcendentes. Habitat in locis cultis Novae-Caledoniae; ab incolis appellatur Hère vel Hèghe. Reinh. Forster. (Mus. Lugd.; specimen splendidissimum vidi Londini apud cl. Ryals).

Observatio. Specimen a cl. Forster Septembri in Nova-Caledonia occisum monstrat in pileo rubro plumulas longitudinaliter nigro-undulatas.

2. N. Novae-Hollandiae. Caput supra, ad latera gulaque lutea; macula pone oculum coccinea, pone flavida; pennae ex verticis medio assurgentes sex graciles, longissimae; corporis partes superiores fusco-olivaceae, inferiores ejusdem coloris, pallidiores; remiges secundariae apice albae, unde in alis fascia. Av. adult.

Crested Parrakeet Lath. Synops. 1. p. 250. Psittacus Novae-Hollandiae Gmel., Lath. et reliquor. auctor.

Foemina? Praecedenti forma ac colore similis, sed caput (pari modo cristatum) trunco concolor, lateribus paullo dilutius, pone oculum macula coccinea notatum; caput ac truncus ad castaneum vergentia; uropygium ac cauda lineis strictis transversis griseis notata; rectrix extima extus tota alba; remiges secundariae albo-terminatae. (An potius avis junior?).

Rostrum pallidum; cauda elongata, lanceolata; pedes obscuri. Longitudo 12" (mens. angl.). Habitat in Nova-Hollandia. Latham. (Non vidi).

V. Genus. Prioniturus. Pag. 28.

1. P. platurus. Macula occipitis magna griseo-coerulea, in vertice inter oculos fascia angusta cinereo-rubra terminata; sinciput, frons, capitis latera, collum posticum, dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores, pennae scapulares remigesque extus saturate viridia; dorsum ad griseum inclinans; caput ac collum splendentia; fascia cervicis flavo-aurantia; tectrices alarum superiores minores cinereo-coeruleae, majores sensim in colorem cinereo-virescentem vergentes; jugulum ac reliquae gastraei partes laete prasina; rectrices supra saturate virides, parte apicali coeruleae, subtus dilute coeruleae, aequales, exceptis duabus intermediis, reliquas longitudine (2") multo superantibus; harum rhachis ante apicem in utroque latere nuda; remiges subtus coerulescentes. Av. adult.

Psittacus platurus Vieill. Nouv. Dict. 25. p. 314, Id. Encycl. meth. Livr. 93. p. 1367. Kuhl 1. c. p. 43. n. 63. Psittacus setarius Temm. Pl. col. 15 (fig. bona).

Rostrum corneo-fuscum; pedes graciles, fusci. Habitus Nym-

phici bisetis. Longitudo a rostri apice ad finem rectricum lateralium 8½", intermediarum 11". Habitat in insulis Archipelagi indici. Temm. (Mus. Lugd.). Non vidi.

Observatio. An Psittacus discosurus Vieill. (Encycl. meth. Livr. 93. p. 1369. et Gall. des Ois. du Jard. du Roi 1. p. 7. t. 24) specie an sexu sive aetate ab hac ave diversus? Habet, ut haec, rectrices duas intermedias ante apicem in utroque rhacheos latere nudas et picturam corporis universalem, rostrum autem albidum et color coeruleus in capite magis extensus est, vertex caret vitta rubra, cervix fasciola flava. Statura minor. Specimen a cl. Vieillot descriptum ac depictum adest in Museo Parisiensi.

VI. Genus. Platy cercus. Pag. 29. A. Rectricibus admodum gradatis.

1. P. auriceps. Laete viridis; frontis fascia angusta utrinque ad oculos ducta ac crissum purpurea; caput supra flavescenti-aureum; regio superciliaris ac reliquae gastraei partes viridi-flavidae; cauda viridis, flavo-marginata; remiges nigricantes extus magna ex parte coeruleae, stricte viridi-limbatae.

Psittacus pacificus var. S. Gmel., Lath. — Psittacus auriceps Huhl I. c. p. 46. n. 69. Platycercus auriceps Vig. Zool. Journ. 1825. n. 4. Suppl. Plates to the Zoologic. Journ. tab. II. — Perruche... Less. Voy. de la Coq. p. 417.

Rostrum fuscescens, basi plumbeum; pedes graciles, altiusculi, obscuri. Longitudo 6½". Habitat in Nova-Caledonia et Nova-Seelandia (Mus. Londin.).

2. P. pacificus. Striola utrinque a maxillae basi per et ultra oculos ducta angusta et uropygium coccinea; frons et sinciput atro-coccinea; capitis latera prasina; partes superiores, nucha, dorsum, tergum, caudae ac alarum tectrices superiores omnes nec non

alarum margo luride viridia; gastraeum pallidius viride; remiges nigricantes, primariae et pennae alulae spuriae pogonio externo coeruleae; remiges secundariae extus virides; rectrices cyaneae margine virides, subtus fuscae, rhachi nigra; alae subtus earumque tectrices inferiores nigricantes. Mas adult.

Psittacus pacificus Reinh. Forst. in Manuscr. 1d. Ic. ined. t. 47 (descriptio et icon optimae). Psittacus Novae-Seelandia. var. 1 Kuhl. 1d. Psittacus erythronotus p. 45. n. 67 (descriptio quoad capitis picturam imperfecta).

Foem. Uropygii latera solummodo coccinea, rectrices supra toto virides, excepta rhachi nigra.

Avis hornot. Avi adultae similis; vertex fuscescens; cervix pallide flavo-nebulosa; dorsum medium ex pallide ferrugineo fuscum; abdomen cinereo-viride; remiges primariae fuscae, margine coerulescentes, secundariae alulaeque pennae obscurae, margine virides et apice pallide ferrugineae, rhachi castanea.

Psittaeus Novae-Seelandiae Gmel. Psittaeus zealandieus Lath.

Rostrum breve, crassum, intumidum, culmine lato, rotundato, pallide coeruleum, apice nigrum; cera atra; lingua obtusa; irides aureae; palpebrae nigricantes; cauda elongata, gradata, subaequalis; pedes atri unguibus compressis, tenuibus, incurvis, acutis, fere longitudine digiti postici interioris. Longitudo $12\frac{1}{2}$ ", alae $5\frac{1}{2}$ ", caudae 6", tarsi 11", rostri ad frontem fere 11". Habitat in O-Tahiti et Oriadea; ab incolis appellatur Aa. Reinh. Forst. (Mus. Berol., Londin., Societ. Linn.).

Observatio. Pedes speciminis foeminini Berolinensis incarnatocinerascentes; ex codem hausi mensuram.

1

3. P. Novae-Scelandiae. Laete virens; frons, sinciput et macula pone oculos sanguinea; dorsum viride; pectus, abdomen et crissum viridiflavescentia; remiges (18) fuscae, extimae 2—8 margine extimo coeruleae, apice fuscae; alula et tectrices quinque extimae coeruleae, apice fuscae; alae subtus fuscae per remigum marginem interiorem fascia ex maculis flavis, et alia concolore per marginem interiorem tectricum secundariarum inferiorum notatae; rectrices supra fusco-virides, subtus fuscae, utrunque tertia et secunda apice flavae.

Psittacus pacificus. Var. ? R. Forster in manuser. 1d. Ic. ined. tab. 45., 46 (fig. opt.). Psittacus Novae-Seelandiae Sparrm. Mus. Carlson. t. 28 (fig. bona), sed non Gmel. Psittacus pacificus Gmel. var. β , Lath. var. β et ε .

Corpus magnitudine Turdi; lingua obtusa; oculi iride rubicundo-flava; rostrum atrum (maxillae basi plumbeum, sec. Forsteri iconem); cera pallide coerulea; pedes fusci; cauda subcuneata. Longitudo 9", caudae $4\frac{1}{2}$ ". Habitat in tota insula australi Novae-Seelandiae; victitat baccis, nam in arboribus et fruticibus bacciferis obvius, praecipue in Coccoloba australi et Phytolacca completa; inquilinis Kagh'aareeku audit. Reinh. Forster.

Observatio. Uropygium in utroque latere coccineum, fide Sparrmann.

4. P. erythrotis. Notaeum et gastraeum laete viridia, hoc quam illud pallidius; alula, pteromata remigesque primariae extus coerulea, intus fusca, secundariae extus virides, intus fuscae; sinciput, macula pone oculos, uropygium eiusque latera coccinea; rectrices quatuor intermediae virides, externae flavo-virescentes, subtus flavo-fuscae. Mas.

Psittacus pacificus Gmel., Lath. var. y. Platycercus pacificus Vigors Zool. Journ. 4. p. 526. sp. 1. Suppl. Plates to the Zoolog. Journ. Tab. I.

Foem. Mari similis; uropygii latera solummodo coccinea.

Psittacus pacificus Gmel., Lath. (exclusis varietatib.). Psittacus Novae-Seelandiae Kuhl 1. c. p. 44. n. 65 (exclusis variett.).

Rostrum crassiusculum, plumbeum, apice nigrum; irides brunneae; pedes pallidiores, tarsis elevatis, digitorum longitudine; ungues teretiusculi; cauda lata, depressa, subrotundata, gradata, rectricibus apice rotundatis. Longitudo 10½—11½". Habitat in insula Macquariana. (Mus. Brit., Societ. Linn. Londin.; specimen vivum vidi apud dom. Vigors Londini).

Observatio. Cum simili Platycerco Novae-Seelandiae non confundendus. Foeminam non ipse vidi.

5. P. ulieteanus. Caput totum, inclusa gula, fuliginosum; alarum caudaeque tectrices superiores omnes, nucha ac dorsum nec non tergum obscure olivacea, pluma quavis obscurius limbata; uropygium obscure coccineum; remiges caudaque nigrescenti-fuscae; gastraei partes omnes, exclusis tibiis nigrescentibus, flavae, plumis obscurius limbatis. Av. adult.

Psittacus ulieteanus Lath., Gmel., Kuhl. Platycercus ulieteanus Vigors Zoolog. Journ. 1825. n. 4 Supplement. Plates to the Zoolog. Journ. Tab. III.

Habitus universalis, forma rostri et pedum gracilium, longiusculorum, alae ac caudae *Platycerci* praecedentis; rostrum parvum atrocoeruleum, apice nigrum; pedes nigricantes; cauda elongata, gradatolanceolata. Longitudo fere 10". Habitat in maris pacifici insula *Tanna* (in *Ulietea* secundum *Latham*). *Mus. Londin*.

B. Rectricibus gradatis sive subgradatis.

a, Cauda picta, profilement

6. P. multicolor. Frons large flava; sinciput viride, pone in rubicundum vergens; vertex brunneo-purpureus; ptilosis capitis reliqua, colli, pectoris, dorsi remigesque ultimae splendide virides; uropygium fasciis quasi tribus notatum, quarum prima virescens, sequens obscure viridis, tertia rubicunda; alarum margo, harum tectrices inferiores, pteromata remigesque extus azurea, harum pogonium internum nigrum; humeri aurantii; venter ac tibiae laete flava, in aurantio-rubrum vergentia; abdomen infimum crissumque dilute flava; rectrices duae intermediae coeruleae, reliquae dilute coeruleae, basi virides, medio nigrae. Av. adult.

Psittacus multicolor (non Gmel.) Rob. Brown, Kuhl 1. c. p. 55. n. 88. Temminek Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 119 (descriptio opt.). Platycercus multicolor Vig. et Horsf. Transact. of the Linn. Soc. 15. p. 283.

Rostrum griseo-corneum; pedes graciles, longiusculi, fusci; cauda elongata, subgradata, larga, apice rotundata. Habitus *Platycerci* eximii, 10 ½" longus. Habitat in *Nova-Hollandia*. (*Mus. Societ. Linn. Londin*.)

7. P. Barnardi. Laete viridis; frons coccinea; fascia occipitis brunnescenti-fusca; dorsum coerulescenti-nigrum; torques nuchae interrupte flavus; genae, pteromatum rectricumque apex azureae; humeri, remigum margo rectricumque lateralium basis azurea.

Platycercus Barnardi Vig. et Horsf. 1. c. p. 283. n. 6.

Habitus speciei praecedentis. Habitat in Nova-Hollandia. Vig. Hors f. (Mus. Soc. Linn. Londin.)

8. Pl. pileatus. Pileus totus castaneo-purpureus; abdomen,

crissum ac tibiae coccinea; lora obscure purpuren; capitis latera, tectrices alarum superiores omnes ac uropygium laete flavo-viridia; tectrices alarum inferiores, jugulum totum, pectus et epigastrium cyanea; hypochondria, collum posticum, pennae scapulares, dorsum et rectrices duae intermediae saturate viridia, harum rhachis nigra; rectrices ceterae basi virides, reliqua parte in pogonio externo cyaneae, interno, quarta et quinta quoque in apice albae, quatuor extimae in parte baseos viridi extus macula oblonga nigricante notatae; alarum margo, alulae pennae nigro-terminatae, ac remiges intense cyanea, hae extus subtiliter nigro-marginatae. Mas adult.

Platycercus pileatus Vig. Zool. Journ. 1830. p. 274. Perruche à tête pourprée Quoy et Gaim. Voy. de la Corv. l'Astrolabe, sous le command. de d'Urville. Pl. 22 (fig. opt.).

Habitus et magnitudo *Platycerci Pennantii*; rostrum albescens, basi coerulescens; pedes fusci unguibus nigrescentibus. Habitat in *Nova-Hollandia* (in portu regis Georgii). (*Mus. Paris.*)

9. P. venustus. Caput et nucha intense nigra; nuchae plumae apice rubro-punctulatae; genae pure albae, attamen infra oculos non-nihil in azureum vergentes; plumae colli antici totius, pectoris, ventris, abdominis uropygiique stramineae, omnes subtiliter nigro-marginatae; crissum rubrum; alarum tectrices superiores ac inferiores omnes eleganter azureae; dorsi plumae scapularumque laete flavae, in medio nigrae; pteromata remigumque pogonium externum laete azurea; rectrices quatuor intermediae toto azureae, quatuor utrinque laterales ejusdem coloris sed largissime albo-lilacino terminatae. Av. adult.

Psittacus venustus Rob. Brown, Huhl I. c. p. 52. n. 83.

Psittacus Brownii Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 119.

Platyvercus Brownii Vig. et Horsf. I. c. p. 282.

Rostrum plumbeo-griseum; pedes nigri; cauda elongata, gradata, apice rotundata, lata. Habitus Platycerci eximii; 11" longus. Habitat in Nova-Hollandia; (Mus. Societ. Linn. Londin.)

10. P. icterotis. Macula a mandibulae basi ad tempora ducta laete flava; capitis partes superiores omnes, nucha tota ac jugulum nec non omnes corporis partes inferiores pallide coccinea; latera ad flavo-viride inclinantia; plumae dorsi alarumque tectrices superiores fuscae, largissime virescenti-limbatae; margo alarum remigumque basis dilute at eleganter coerulea; rectrices belle coeruleae, apice albae, basi, sicut quatuor intermediae totae virescentes; remigum pars reliqua externa dilute viridis. Av. adult.

Psiltacus icterotis Temm., Kuhl I. c. p. 54. n. 86., Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 120. Platycercus Stanleyii Vig. Zool. Journ. 1830. p. 274.

Habitus gracilis *Plat. eximii*; rostrum quam in hoc dimidia fere parte minus, cinereum; pedes graciles, praesertim tarsi elongati; cauda elongata, gradata, larga, ut in *Pl. eximio* formata. Longitudo 10.\(^1/2\)!. Habitat in *Nova-Hollandia*. (*Mus. Paris.*, *Lugd.*)

11. P. eximius. Caput, totum jugulum, pectus supremum crissumque sanguineo-coccinea; macula utrinque pone mandibulae basin magna, horizontalis, candida; plumae nuchae, dorsi pennaeque scapulares aterrimae, in utroque latere citrino-flavo limbatae; tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores citrino-viridia; plumarum margo apicalis nigricans vix conspicuus; tectrices alarum superiores minores velutino-nigrae, harum marginales cyanco-limbatae, mediae, inferiores (exceptis magnis nigricantibus) ac margo alarum dilute violacea, majores extus ejusdem coloris, intus cyaneae; remix prima tota nigricans, sequentes supra et subtus nigrae, unicolores, supra externo pogonio a basi ad medium cyaneae, secundariae extus toto cyaneae, intus et margine apicali nigrae; rectrices duae intermediae

subtus nigrae, supra virides, versus apicem reflexu nonnullo violaceo; rectrix sequens utrinque subtus nigra, supra versus basin virescens, versus apicem violascens, apice fasciola strictissima alba, pogonio interno limbo nigricante signata; reliquae trinae extimae basi cyaneae et ibidem intus paullo nigrae, reliqua parte lilacino-albae, apice et margine interno albidae, subtus eadem pictura, pallidiore; venter, pectus et epigastrium aureo-flava, hoc in medio paullo rubro-irroratum, reliquis plumis vix conspicue nigricanti-marginatis; abdomen tibiaeque uropygio concolores; suffrago et ani regio lilacino-reflectentes. Mas et Foem. adult.

Psittacus eximius Shaw Nat. Misc. t. 96. Id. Zool. of New-Holl. t. 1. Lath. Suppl., Kuhl. Lori-Perruche de la mer du Sud. Buff. Edit. de Sonnini (Descriptio manca). Psittacus capitatus Shaw. Gen. Zool., Kuhl 1. c. n. 202. Perruche omnicolore Le Vaill. 1. c. p. 59. t. 28 (fig. bona). Psittacus omnicolor Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. p. 68. n. 18. Psittacus Pennanti Q Wolf. Abbild. merkw. naturgesch. Gegenst. H. 4. t. 17. Platycercus eximius Vig. et Horsf. 1. c.

Avis junior. Avi adultae similis; tota ptiloseos pictura minus nitida; remigum pars externa coerulea albo-marginata; remiges omnes intus in medio macula majuscula, item tectrices inferiores majores tali minore, concolore notatae; occiput virescens; capitis, juguli ac crissi rubedo paullo in testaceum vergens; macula pone mandibulam luride alba, reflexu nonnullo lilacino; rostrum pedesque avis adultae.

Var. α. Plumae gastraei flavae, rubro-marginatae; capitis rubedo versus medium colli postici extensa.

Le Vaill. 1. c. t. 29.

Rostrum mediocre Pezopori formosi, basi corneo-coerulescens, apice albidum; maxilla culmine rotundata, latiuscula; mandibulae latus

anterius latiusculum, biangulosum; regio ophthalmica parum nuda; irides obscure fuscae; pedes graciles Pez. formosi, nigricantes, unguibus gracilioribus, arcuatis, corneo-nigris; cauda elongata, lata, gradata, lanceolata, rectricibus omnibus apice rotundatis; harum pogonium externum angustum. Longitudo $13\frac{1}{2}$ ", caudae $6\frac{3}{4}$ ", alae 6" 4", rostri ad frontem fere 9", tarsi $7\frac{1}{4}$ ". Habitat gregibus parvis locis cultis in Nova-Hollandia (inquilinis Bundullock dictus), migratorius in Terra van Diemen; nidificat in arboribus cavis, nidum ibi praecipue e plumis struens, ova sex immaculata, alba pariens. (Mus. Paris., Berol., Monac. caet.; multos vivos vidi.)

12. P. caledonicus. Frons large coccineo-rubra; vertex, nucha et gastraeum totum citrino-flava, immaculata; macula pone mandibulae basin magna, horizontalis, eleganter coerulea; cervix, dorsumalaeque supra fusco-nigricantia, subtiliter virescenti-lavata; plumae harum partium stricte viridi-limbatae; uropygium caudaeque tectrices superiores viridi-flavidae; rectrices intermediae olivaceo-virides, laterales basi intense cyaneae, dein albo-lilacinae (alteri luci oppositae pure coeruleae) apice albae; alarum margo ac harum tectrices majores coeruleae; remiges nigricantes, extus versus basin coeruleae. Mas adult.

La Perruche à large queuc, 1 ère variété. Le Vaill. 1. c. t. 80 (fig. bona). Psittacus Brownii Kuhl 1. c. p. 56. n. 90. Psittacus flavigaster Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 116. Psittacus flaviventris Vig. et Horsf. 1. c. p. 281. n. 2.

Foemina. Mari similis, ptilosi minus nitida.

Avis hornot. Ptilosis viridi-flavescens, ubi in ave adulta flava: plumae omnes dorsi alarumque fuscescentes, large viridi-limbatae; frons rubra.

Psittacus caledonicus Lath., Gmel., Kuhl.

Avis juvenilis adultae ptilosi se induens. Avi hornotinae similis, vertex ac gastraeum plumis flavis variegata.

Habitus rostri, alarum, caudae et pedum *Plat. eximii*; rostrum flavo-albidum; pedes fusci. Longitudo 13 $\frac{3}{4}$ ". Habitat satis frequens in *Nova-Hollandia* ac in *Terra van Diemen.* (*Mus. Paris.*, collectio Soc. Linn. Londin.).

Observatio. Avis hornotina differt a simili hornotino Platycerco Pennantii corporis partibus inferioribus virescentibus magis in flavum vergentibus, dilutioribus, statura paullo minore, caet.

13. P. jonquillaceus. Caput, collum totum, pectus ac reliquae gastraei partes eleganter jonquillacea; dorsum supremum, pennae scapulares et alarum tectrices superiores obscure viridia; remiges et rectrices dorso dilutius virides, hae macula magna flava terminatae; margo alarum plumis rubris subvarius; tergum et uropygium coerulea.

Psittacus jonquillaceus Vieill. Nouv. Dict. 25. p. 352., Encycl. meth. Vol. 3. p. 1390.

Maxilla rubra; pedes grisei. Longitudo circiter 14". Habitat in Nova-Hollandia. (Mus. Paris.)

Observatio. Species sane distincta, a cels viris Quoy, Gaim. et Kuhl cum Platycerco vulnerato et Pl. erythroptero false unita.

14. P. vulneratus. Caput et collum dilute viridia; pectus, venter caudaeque tectrices superiores ac inferiores flavo-virescentia; dorsum et alae supra saturate viridia, exceptis tectricibus superioribus alarum majoribus et minoribus coccineis; uropygium cyaneum; remiges primariae laete virides, intus nigrae, margine flavido; alae subtus nigrae, flexura cyanea; cauda supra velutino-viridis, rectricum margine flavo-reflectente, apice luteae, rhachi nigra, subtus nigrae, ad marginem sordide flavae.

Psittacus erythropterus Kuhl. 1. c. p. 53. Quoy et Gaim. Voy. aut. du monde. Zoolog. t. 27.

Cauda subgradata, rectricum apice rotundato; rostrum breve, rubrum, apice albidum; pedes nigricantes. Longitudo 14½", caudae ultra 6". Habitat in insula Timor. (Mus. Paris.)

Observatio. Psittacus erythropterus Lathamii differt toto coelo statura minore, rectricibus unicoloribus, apice aequalibus. Vide Platyc. erythropt.

15. P. zonarius. Caput et nucha nigra, haec fascia lata citrinoflava, utrinque ad aures extensa terminata; macula utrinque pone
mandibulae basin supra genas ducta intense coerulea; venter medius
flavus; hujus latera crissumque dilute viridia; jugulum totum, pectus
ac epigastrium, nec non omnes nótaei partes obscure viridia; alarum
flexura viridi-flavida; remigum pogonium externum pteromataque
intense cyanea; remigum apex niger; rectrices duae intermediae intense virides, laterales intense cyaneae, large coerulescenti-terminatae.
Av. adult.

Psittacus zonarius Shaw. Miscell. 657. Kuhl 1. c. Psittacus viridis Shaw Gen. Zool. Psittacus cyanomelas Kuhl 1. c. p. 53. n. 84. Psittacus Baueri Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 118., Donav. Naturalists Repository t. 64. Platycercus Baueri Vig. et Horsf. 1. c. p. 283.

Rostrum subparvum cinereo-flavidum; pedes fusci, graciles, tarisis digitisque longiusculis; cauda elongata, gradata, lata. Longitudo 13". Habitus Plat. eximii. Habitat in Nova-Hollandia. (Mus. Soc. Linn.).

16. P. Novae-Guineae. Rectrices subtus dilute coccineae, apice flavae; cauda supra, alae, caput, collum ac tota trunci ptilosis brunnescenti-nigricantia, pro vario ad lucem objectu violaceo-reflectentia; rostrum totum nigrum. Av. adult.

Lory noir de la nouvelle Guinée. Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. p. 175. t. 110. Psittacus Novae-Guineae Auctor. Le Lori noir Le Vaill. 1. c. p. 101. t. 49 (fig. bona.).

Regio ophthalmica nuda, fusca; irides e circulis duobus compositae, quorum unus coeruleus, alter minor rubro-fuscus; pedes unguesque nigricantes; cauda elongata, gradato-lanceolata, ut in Platycerco Pennantii formata. Longitudo 11". Habitat in Nova-Guinea ac in Amboina. (Mus. Paris.)

17. P. Pennantii. Macula pone mandibulae basin magna horizontalis, alarum margo, harum tectrices inferiores minores ac omnes superiores marginales eleganter azureo - violacea; capitis partes reliquae, collum laterale, anticum, totum gastraeum cum crisso, caudae tectrices superiores ac uropygium intense sanguineo-coccinea; suffrago paullo lilacino-tincta; plumae omnes basi nigrae, cervicis, tergi, et pennae scapulares aterrimae, margine lato sanguineo-coccineo; tectrices alarum superiores minores reliquae aterrimae, unicolores; remiges ultimae nigrae, rubro - marginatae, secundariae extus cyaneae et paullo albo-marginatae, intus et apice nigrae, prima tota nigra, extus strictissime cyaneo - marginata, reliquae et alulae pennae extus cyaneae, omnes subtus nigrae; rectrices duae intermediae subtus nigrae, supra toto cyancae, sequentes utrinque intus et subtus nigrae, supra externo pogonio cyaneae, apice extimo, supra ac subtus, albo-lilacinae, reliquae intus ab extima ad intimam per lineam obliquam magis magisque nigrae, ibidem extus cyaneae, reliqua parte albo-lilacinae, reflexu coeruleo, apice extimo albae. Mas et Foem. adult.

Pennantian Parrot Phil. Botany-Bay cum tab. p. 154. Psittaeus Pennantii Lath. var. β . Wolf Abbild. merkw. naturg. Gegenst. H. 4. t. 16. Psittaeus gloriosus Shaw. Nat. Misc. 1. t. 53. Id. Psitt. splendidus. Mus Lever. t. 7. (fig. pessim.). La Perruche à large queue Le Vaill. 1. c. t. 78 (fig. mala). Psittaeus ele-

1

gans Kuhl 1. c. Platycercus Pennantii Vig. et Horsf. 1. c. p. 280.

Avis junior adultae ptilosi se induens. Gastraei partes omnes obscure virescentes, interdum maculis rubris variae; macula genarum pallidius coerulea; frons ac sinciput, uropygium caudaeque tectrices superiores rubra; rectrices duae intermediae virides; dorsi plumae ac scapularum fusco-nigricantes, dilutius rubro-marginatae; rectrices intus macula alba notatae; reliqua ptilosis avis adultae.

Psittacus Pennantii & et Q Lath. Psittacus elegans Gmel., Lath. La Perruche à large queue, jeune âge. Le Vaill. 1. c. t. 79. (fig. bona).

Avis hornot. Avi juniori similis, plumae dorsi, colli postici, pennae scapulares rectricesque nigro-fuscescentes, large viridi-rubro limbatae; frons et sinciput rubra.

Psittacus elegans var. B. Lath., Gmel.

Habitus *Platycerci eximii*; maxilla corneo-coerulescens, apice albo-flavida, mandibula tota corneo-cinerascens; irides saturate avellaneae; pedes fuscescenti-nigricantes, junioris avis fuscescenti-incarnati; ungues corneo-fusci.

Longitudo 15 1/2", caudae 8 1/2", alae 7", tarsi 8", rostri ad frontem 11". Habitat satis frequens in Nova-Hollandia, inquilinis Dulang et Jalang nominatus; gregarius in campis Zeae; nidificat in cavis truncis Eucalypti piperitae, ova quatuor alba in ligno ipso deponens. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi).

13. P. erythropterus. Notaeum saturate viride, gastraeum flavescenti-viride; dorsum supremum ac pennae scapulares nigrae; fascia tergi azurea; tectrices alarum superiores omnes coccineae; pennae alulae spuriae ac rectrices intense virides.

Psittacus erythropterus Lath. Synops. Av. 1. p. 298. Suppl. II. p. 60. Ind. p. 126. n. 130., Gmel. Psittacus melanonotus Shaw Nat. Misc. t. 653. Platycercus erythropterus Vig. et Horsf. 1. c. p. 284.

Rostrum rubrum apice pallidum; cera obscura; regio circa oculos nigrescens; pedes obscuri; rectricum apex aequalis. Longitudo circiter 14". Habitat in Nova-Hollandia. (Mus. Soc. Linn. Londin.)

Observatio. Species distincta, a cls. Vig. et Horsfield cum nostro Platycerco vulnerato false unita. Foemina a cel. Latham hoc modo describitur: Mari similis, dorsum supremum viride, tectrices alarum superiores virides, exceptis intermediis majoribus rubris.

B. Cauda obscura.

19. P. scapulatus. Maxilla miniata, tomiis et apice stricte nigricans; mandibula corneo-fusca; caput, collum totum, nec non omnes gastraei partes miniato-sanguinea; abdominis crissique plumae versus basin nigrae; fascia infra cervicem, tergum uropygiumque intense coerulea; dorsum, tergum supremum, pennae scapulares, margo alarum, harum tectrices superiores ac inferiores, alulae pennae remigesque omnes extus intense viridia, attamen stria supra tectrices superiores minores a flexura alae usque ad basin remigum ultimarum ducta latiuscula, flavo-viridis; tectrices inferiores internae nonnihil in coeruleum vergentes, majores nigrae; remigum rhachis, pogonium internum ac tota pagina inferior nigra; rectrices omnes supra et subtus nigrae, supra reflexu aeneo; caudae tectrices superiores olivaceae. Mas adult.

Tabuan Parrot Phill. Bot. Bay. c. tab. p. 153. White Journ. p. 168. c. tab. Psittacus tabuensis var. β. Lath., Shaw, Vieill. La grande Perruche à collier et croupion bleues. Le Vaill. l. c. p. 113. t. 55 (fig. opt.). Psittacus scapulatus Bechst. l. c.

Ruhl l. c. p. 56. n. 91. Psittacus cyanopygius Vieill. N. D.
25. p. 339. Id. Gal. des Ois. Suppl. Platycercus scapulatus Vig. et Horsf. l. c.

Foem: adult. Mari similis, exceptis capite et collo postico viridibus, collo toto antico, pectore et epigastrio sordide virescentibus, rostro cinereo-nigricante; maxilla et mandibula medio fuscescente.

White, 1, c. c. tab. Le Vaill. 1. c. t. 56 (fig. opt.).

Avis hornot. Rostrum ut in ave adulta pictum, parum pallidius, aut obscure nubilatum; caput ad latera, collum totum laterale ac anticum, pectus epigastriumque olivascenti-virescentia; frons, caput supra, nucha et dorsum viridia; alarum pictura avis adultae; tergi plumae uropygiique virides, large cyaneo-terminatae; abdomen, tibiae ac crissum rubra; crissi plumae versus basin virides; rectrices omnes subtus nigrac, supra olivaceo-nigricantes, longitudinaliter per medium viridi-reflectentes; duae intermediae supra toto obscure virides, alteri luci oppositae eleganter virides, laterales omnes in medio apicis extimi macula pusilla testacea notatae.

Avis junior adultae ptilosi se induens. Avi hornotinae similis; caput, jugulum, pectus et epigastrium maculis rubris variegata.

Var. a. Uropygium coeruleum, plumis intermixtis rubris.

Var. β. Caput supra, alae caudaque virescenti-flava; uropy-gium coerulescens; pectus flavescenti-rubrum; abdomen rubrum. Kuhl. (Non vidi.)

Var. y. Flavus; caput et venter rubra; fascia cervicis coerulea. (Avis domefacta.)

Rostrum mediocre; maxilla intumida, culmine rotundata, ante apicem profunde emarginata; mandibula brevis, latere antico lata,

biangulosa, medio acie parum emergente aucta; regio ophthalmica tota plumosa; irides e circulis duobus compositae, externo flavo, interno latiore obscure fusco; pedes graciliores unguesque obscurissime incarnati; cauda elongata, gradata, apice rotundata, latissima. Longitudo 16", caudae 8 1/4", alae 8 1/4", tarsi 7", rostri ad frontem 1", eiusdem ambitus ad basin 21/4". Habitat frequens in Nova-Hollandia, in campis, Zea maturescente, gregarius incidens; nidificat in Eucalyptis, nidum e gramine, intus plumis stratum, struens, ova sordide alba nigro-maculata pariens. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi).

Observatio. Ad hanc speciem refert cl. Kuhl Platycercum amboinensem toto coelo diversum.

20. P. amboinensis. Notaeum totum, tectrices alarum inferiores, exclusis majoribus nigris, ac margo alae totus splendide cyanea; alae supra toto virides; remiges latere toto inferiore et pogonio interno nigrae; caput, collum et totum gastraeum splendide coccinea, exclusis crissi plumis saturate viridibus, rubro-cinctis; rectrices omnes subtus toto nigrae, duae intermediae supra saturate violaceae, omnes reliquae pogonio interno nigrae, externo violaceae; rostrum nigrum; maxilla rubra, apice et tomiis nigra. Mas adult.

Psittaea amboinensis coccinea Briss. IV. p. 378, t. 28, f. 2. (Descriptio opt.). Perruche rouge d'Amboine Buff. Pl. enl. 240. Psittacus amboinensis Auctor. Perruche à dos bleue, Mâle, Quoy et Gaim. D'Urville Voy. de la Corv. l'Astrol. trois. Div. Zool. Ois. Pl. 21. f. 1 (fig. opt.).

Regio ophthalmica tota plumosa; cauda elongata ut in P. scapulato formata, rectricibus gradatioribus, apice rotundatis; pedes cinerascentes (non rubri, ut Brisson habet), unguibus nigricantibus. Longitudo 151/2", caudae 1)1/2". Habitat in Nova-Guinea (et in

Amboina sec. Briss.). Specimen nitidum descripsi Londini apud dom. Ryals (?).

Observatio. Rectrices duae utrinque extimae pogonio interno nigricantes, rubro-marginatae (fide Brisson). Speciem hanc cl. Kuhl. ad Plat. scapulatum false retulit.

21. P. hysginus. Rostrum plumbeo-nigricans, cera nigra; caput, collum, gastraeum totum, incluso crisso, intense purpurea; plumae tibiarum, crissi ac totius gastraei in medio virides, in capistro basi nigricantes, unde facies nonnihil in nigrum vergens; cervicis pars infima fasciola cyanea terminata; dorsum, tergum, uropygium, caudae ac alarum tectrices superiores pennaeque scapulares eleganter virides, micantes; remiges ultimae dorso concolores, intus coerulescentes ibique nigricantes, primariae subtus toto nigrae, supra extus et intus nitide ac intense cyaneae, limbo intimo ac scapo nigrae; alulae pennae ejusdem coloris, extus (pro vario ad lucem objectu) dilutius cyaneo-limbatae; pteromata coerulea; tectrices alarum inferiores nigrae, apice virides; rectrices duae intermediae supra toto virides, rhachi nigra, sequentes egregie cyaneae, margine intimo rhachique nigrae, extus basi subtiliter viridi-lavatae, omnes subtus toto nigrae. Mas adult.

Psittacus hysginus Forster in manuscr. Id. Ic. ined. tab. 42 (fig. opt.). The tabuan Parrot Lath. Synops. 1. p. 214 n. 16. t. 7 (tabula Forsteriana). Psittacus tabuensis Gmel., Lath. (exclus. variet.). Psittacus atropurpureus Shaw Mus. Lever. p. 142. cum fig. pessima. Id. Gen. Zool. 8. p. 409.

Regio tota ophthalmica plumosa; plumae capistri ac totius capitis lateralis breves, rigidiusculae, prope oris angulum subpilosae; rostrum quam in *Platycerco scapulato* multo validius; mandibula compressa, biangulosa, maxilla lateribus convexa, ante apicem subanguloso-emarginata; lingua apice integra, glabra; irides avellaneae;

tarsi digitique graciles, nigricantes, squamularum interstitiis grisescentibus; regio supra suffraginem nudiuscula; ungues graciles, nigri; cauda elongata, latissima, gradata, apice rotundata; alae longissimae, acutissimae. Habitus Pl. scapulati. Longitudo $16\frac{1}{4}$ ", caudae $7\frac{1}{2}$ ", alae 9" 2", tarsi 9", rostri ad frontem $1\frac{1}{2}$ "; eiusdem ambitus in basi $3\frac{5}{4}$ ". Habitat, fide cl. Forster, in maris pacifici insula Ea-oowe, incolis Haghaka dictus. (Specimen nitidum adest in museo Monacensi.)

VII. Genus. Deroptyus. Pag. 30.

1. D. accipitrinus. Cervicis plumae longissimae, latae, apice rotundatae, purpureae, fasciola laete coerulea terminatae; his plumae pectoris, epigastrii, ventris abdominisque concolores breviores, pilei, capitis totius lateralis ac colli supremi lateralis longiusculae, angustiusculae, rhachi fuscescenti-alba variae; lora fuliginosa; jugulum totum ac pectus supremum fusca; hypochondria, tibiarum plumae plurimae, crissum, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores omnes, pennae scapulares remigesque ultimae intense gramineo-virides; rectrices omnes subtus aterrimae, micantes, supra pogonio externo virides, versus apicem obscure coerulescentes, intus nigrae; rectrix extima fere toto pogonio externo in obscure coeruleum vergens; remiges omnes nigrae, primariae extus paullo cyaneo-reflectentes. Mas et Foem adult.

Psittacus elegans Clus. Exotic. p. 365 (c. fig. opt.). The hawk-headed Parrot Edw. 4. t. 168 (fig. satis accur.). Psittacus varius indicus Briss. Av. 4. p. 300 (descript. opt.). Le Perroquet maillé de Caj. Buff. Pl. enl. 526 (fig. mediocr.). Psittacus accipitrinus Auctor. cum var. \(\beta \). Spix Av. Brasil. 1. t. 32 a (fig. opt.). Psittacus coronatus (descriptio imperfecta) et Psittacus violaceus Auctor. Psittacus Clusii Shaw 1. c.

Rostrum mediocre totum corneo-fuscum, apice vix pallidius, cul-

mine biangulosum; mandibula pagina antica acie longitudinali intermedia emergente; regio ophthalmica nuda ac maxillae cera nigricantes, interdum ex cinereo-albido incarnatae; oculi iride cinereo-olivacea, extus annulo flavido cineta; pedes graciliores, nigricantes, digitis elongatis, unguibus obscure corneo-fuscis; cauda lata, longiuscula, apice rotundata. Longitudo 12½", alae 7½", caudae 5½5", rostri ad frontem 16½, tarsi 8½. Habitat în Cajenna, Guiana, Surinamo, in Brasilia versus flumen Amazonum (ac in Antillarum insula Guadeloupe, fide du Tertre). Avis pulcherrima, irritata aut terrefacta colli plumas longas ventilabri in morem expandens. (Mus. Paris., Monac.; plures vivos vidi.)

Observatio. Auctorum Psittacus violaceus certo huc ponendus, Innititur descriptione du Tertrei (Hist. des Antilles T. 2. p. 250) satis accurata, sed e specimine domefacto hausta. Verba illius: "il a le bec et les yeux bordés d'incarnat", compilatores verbis: "rostrum et orbitae incarnata", male explicaverunt.

VIII. Genus. Euphema. Pag. 30.

1. E. pulchella. Frons, sinciput, facies tota genaeque, tectrices alarum superiores minores ac mediae, alarum flexura ac margo nitide coerulea, harum tectrices inferiores intense violaceae, apice coeruleae, posticae majores nigrae, superiores, pennis scapularibus confines, cupreo-coccineae; remiges primariae ac secundariae extus nec non alulae pennae intense violaceae; limbus remigum extimus primariarum reflexu viridi, omnes pogonio interno et subtus nigrae, ultimae supra dorso concolores; occiput, hujus collique latera, cervix, dorsum, tergum, uropygium caudae tectrices superiores et pennae scapulares laete olivaceo-viridia; jugulum totum, crissum, tibiae ac reliquae gastraei partes intense at luride lutea; pectoris ventrisque latera olivascenti-virescentia; rectrices duae intermediae toto virides, supra versus basin coerulescentes, subtus cum rhachi nigrae, sequens utrin-

que intermediis concolor, attamen intus nigro-limbata, proxima dein supra viridis, intus extra medium paullo nigra, apice large lutea, subtus a basi usque ultra medium nigra, nunc sequens simili modo picta, attamen toto fere pogonio externo lutea, duae extimae luteae, basi extus virides, intus nigrae; rostrum parvum, corneonigrum; pedes fusci; ungues corneo-fusci. Av. adult.

Psittaeus pulchellus Shaw Misc. t. 96 (fig. bona) et Auctor, Swains. Zoologic. Illustr. n. 15. t. 73 (fig. opt). Nanodes pulchellus Vigors et Horsf. Transact. of the Linn. Soc. 1826. 15. p. 277.

Avis hornot. Capitis, alarum ac totius trunci ptilosis sordide olivascenti-viridis, ventris ac abdominis dilutior, unicolor, exclusa macula inter femora pallide testacea; rectrices duae intermediae toto virides, sequentes intus flavae, extimae flavae, intus versus basin obscurae; alulae pennae cyaneae; pogonium remigum primarium externum pallide cyaneum, margine strictissimo flavido; rostrum cinereofuscum; pedes unguesque pallide fusci.

Psittacus chrysogaster Lath. (descriptio, ut videtur, ex icone).

Mas junior. Humeri absque tegminibus purpureis; frons ac genae plus minusve coeruleae, parum nitidae; gastraei partes viridiflavae excluso abdomine sordide aurantio-rubescente.

La Perruche Edwards Le Vaill. 1. c. t. 68 (fig. accur.). Psittacus Edwardsi Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 74. n. 46.

Regio ophthalmica tota plumosa; tarsi, digiti unguesque gracillimi; cauda gradato-lanceolata, elongata. Longitudo $8\frac{1}{2}$ ", caudae 4", alae 4", rostri ad frontem 6", tarsi $4\frac{1}{4}$ ". Habitat satis

frequens in Nova-Hollandia; in humo obambulans victum, graminum semina, quaerit; nidificat in arboribus truncatis, in quibus, sine nido vero, ova octo toto alba ponit (Mus. Paris., Berol., Monac, collect. Soc. Linn. Londin., caet.).

2. E. chrysostoma. Regio rostrum inter et oculos et circa hos eleganter flava; frontis fasciola stricta, utrinque olivaceo-viridi marginata, tectrices alarum superiores ac inferiores alulaeque pennae laete ac intense azureae; capitis pars reliqua, cervix, dorsum, tergum uropygiumque, caudae tectrices superiores, pennae scapulares remigesque ultimae olivaceo-virides; genarum pars reliqua, jugulum totum et pectus eleganter viridia; venter, abdomen, horum latera et crissum laete flava; remiges nigrae, virescenti-marginatae; rectrices basi dilute coeruleae, duae intermediae toto azureae, reliquae his concolores, attamen large flavo-terminatae, extimae extus flavo-limbatae; cauda subtus nigra, flavo-cincta. Adult.

Psittacus chrysostomus Kuhl l. c. p. 50. n. 78 t. 1 (fig. accur.). Psittacus venustus Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 121. Nanodes venustus Vig. et Horsf. l. c. p. 278. n. 4.

Avis hornot. Regio rostrum inter et oculos viridi-flavida; frontis vitta coeruleo-plumbea; jugulum et pectus sordidius viridia; reliquae partes gastraei impure flavae; tectrices alarum superiores obscure fuscae large virescenti-limbatae; dorsum, tergum, cervix caudaque avis adultae, quam in hac minus nitida (Foemina secundum auctores).

Habitus et fere magnitudo Euphemae pulchellae, 8½" longa; rostrum pedesque obscure grisea; regio ophthalmica tota plumosa; irides flavae; cauda elongata, gradata, lanceolata. Habitat in Nova-Hollandia ac in Terra van Diemen, Euphemae pulchellae in morem in humo ambulans (Mus. Paris., Soc. Linn. Londin.).

3. E. undulata. Caput ac nucha virescenti-flava, fasciolis strictissimis, fuscescentibus (coerulescenti-nigris sec. Kuhl) undulata; macula genarum azurea; gula flavicans; rectrices viridi-coeruleae, laterales fascia in medio flava signatae; cervix ac reliquae corporis partes superiores obscure fuscae, fasciolis brunnescentibus variegatae, inferiores omnes laete virescentes, unicolores; remiges virescentes. Av. adult.

Psittacus undulatus Shaw Nat. Misc. 16. t. 673 (fig. mediocr.). Gen. Zool. 8. p. 469. cum variet., Kuhl l. c. p. 49 n. 76. Nanodes undulatus Vig. et Horsf. l. c. p. 277 n. 2.

Rostrum pedesque fuscescentia; cauda elongata, gradata, acuta. Longitudo vix 7". Habitat in Nova-Hollandia. (Specimen unicum in Museo Societatis Linn. Londin. vidi).

4. E. discolor. Frontis fasciola ac mentum coccinea; regio ante oculos flava; sinciput et vertex sapphirino-violacea; reliquae capitis partes, cervix, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores, pennae scapulares remigesque ultimae laete viridia; colli capitisque latera nonnihil in colorem coerulescentem vergentia; gastraeum totum eleganter virescens, attamen collum anticum ventrisque latera pallide sanguineo-irrorata; crissum pallide coccineum, plumis virescenti-terminatis; tectrices alarum inferiores laete coccineae, superiores minores purpurcae; alula pteromataque cyanea, obscurius coeruleo-limbata; remiges nigrae, violaceo-micantes, extus ac intus flavo-marginatae; rectrices duae intermediae maxima parte cupreo-purpurinae, apice cyaneae, intus versus basin cupreo-purpurinae. Avis adult.

Psittacus discolor Shaw in White's Voy. p. 263. c. tab., Lath. Suppl. Swains. Zool. Illustr. n. 12. t. 62 (fig. bona), Vieill. La perruche Banks Le Vaill. 1. c. p. 104. t. 50 (figura accurata, exceptis alarum tectricibus toto coeruleis ac cauda nimis brevi). Psittacus humeralis Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 85. n. 100, Kuhll. c. p. 47. n. 72. Psittacus Banksianus Vieill. N. D. 25. p. 342. Psittacus australis Kuhll. c. p. 48. n. 74 (descriptio bona, synonymia prorsus falsa). Nanodes discolor Vig. et Horsf. l. c. p. 276.

Avis junior. Macula ante oculos flava nulla; vertex nonnihil in coeruleum vergens; tectrices alarum inferiores viridi-flavae; gastraeum totum pallide viride, unicolor; crissi plumae laterales et tectrices in alae flexura rubrae, hae coeruleo-marginatae; remiges primariae virides, subtiliter flavo-marginatae; cauda subtus fusco-olivacea, supra viridis, rectricibus lateralibus versus basin multum rubicundis.

La Perruche Latham Le Vaill. 1. c. p. 123. t. 62. Psittacus Lathamii Bechst. Uebers. d. Vög. Lath. S. 81. n. 81. Psittacus discolor Kuhl. 1. c. p. 48. n. 73.

Rostrum parvum corneo-fuscescens; pedes graciles, pallidi, unguibus corneo-fuscis; cauda elongata, gradato-lanceolata, rectricibus angustissimis; regio ophthalmica tota plumosa.

Habitus Euphemae pulchellae. Longitudo 93/4", caudae 5", alae 4" 7", rostri ad frontem 7", tarsi 6". Habitat in Nova-Hollandia (Mus. Paris., Soc. Linn. Londin., Berol., collect. dom. Sturm.).

IX. Genus. Trichoglossus. Pag. 31.

- a. Rostro pedibusque rubris sive flavis.
- 1. T. palmarum. Rostrum pedesque rubra; caput, collum totum, dorsum, uropygium, alae supra rectricesque intermediae eleganter viridia; pectus et omnes reliquae gastraei partes nec non rectrices laterales slavescentia; remiges nigro-terminatae.

Psittacus palmarum R. Forster Id. Icon inedit. tab. 48 et Auctor.

Cauda elongata, cuneata; irides coccineae; magnitudo Sittaces virescentis, cauda quam in hac parum brevior. Habitat in maris pacifici insula Tanna, palmas frequentans. R. Forster.

Observatio. Psittacus peregrinus Lathamii ac aliorum auctorum cum T. palmarum in omni puncto convenit, si alarum tectrices superiores in medio pallide fuscas excipias. An hornotinus Trichoglossus palmarum?

2. T. pyrrhopterus. Laete viridis; tectrices alarum inferiores omnes saturate aurantiae; vertex ac regio parotica coerulea; frons, guttur ac nuchae torques cinerascentia; remiges obscurae.

Psittacus pyrrhopterus Lath. Suppl. (descript. imperf.) Vigors Zool. Journ. n. 4. 1825. et n. 7. p. 400. Supplement. Plat. to the Zoologic. Journ. Tab. IV. Bullet. univers. des scienc. 1826. T. 1. p. 104.

Rostrum pallidum, attenuatum, compressum; mandibula elongata, vix emarginata; pedes mediocres rubri; cauda longula. Longitudo 7 ½". Habitat in maris australis insulis Sandwich. Vigors. Non vidi.

Observatio. Fx hac ave format Vigors 1. c. genus "Brotogeris."

3. T. aurifrons. Fascia frontis, facies, genae, jugulum et reliqua gastraei pars aureo-flava; ventris latera et crissum virenti-induta; ptilosis reliqua laete viridis; remiges azureae, apice nigrae.

Psittacus (Lathamus) aurifrons Less. Centurie zoolog. p. 63. t. 18.

Rostrum flavido-album; pedes flavidi. Longitudo 7" 4", cau-

dae 3". Habitat in Nova-Seelandia. Less. Non vidi. An ad genus praecedens referendus?

B. Rostro pedibusque obscuris.

4. T. pusillus. Fascia totam rostri basin ambiens pallide coccinea; rectrices extus toto virides, intus virescenti-flavidae et a basi usque ad medium sanguineo-rubrae, duae intermediae toto virides; cervix ac dorsum supremum olivaceo-fuscescentia; regio parotica, genarum pars postica et regio superciliaris laete virescentes; tergum, uropygium, caudae ac alarum tectrices superiores omnes, remiges extus alulaeque pennae viridia; regio parotica minus lucida; jugulum, pectus nec non tectrices alarum inferiores virescentia; plumae crissi, tibiarum et reliquae partes gastraei pectori concolores, hoc tamen paullo dilutiores ac nonnihil in flavidum vergentes; remiges omnes subtus cinerascentes, apice et intus nigricantes, margine externo viridi strictissime flavo-limbatae; alarum margo infimus paullo flavidus. Mas et Foem. adult.

Psittacus pusillus Shaw, White Journ. of a Voy. p. 262. c. fig. Lath., Kuhl l. c. p. 47. n. 71. Perruche à face rouge Le Vaill. l. c. p. 124 (fig. bona).

Rostrum gracilius corneo-nigricans; mandibula corneo-flavida; regio ophthalmica plumosa, solum ante oculum parva macula nuda; lingua supra apicem papilloso-penicillata; pedes validi, breves, coerulescenti-fuscescentes, unguibus corneo-fuscescentibus; cauda breviuscula, conico-lanceolata, rectricibus omnibus apice lanceolato-acuminatis; alae angustae, acutae. Longitudo 6½, caudae 2 2 2 4, alae 3 7 7, rostri ad frontem 5½, tarsi 4 4. Habitus speciei sequentis. Habitat gregarius in Nova-Hollandia, inter Eucalyptos vulgatissimus; parit, absque nido vero, quatuor ova alba, immaoulata; inquilinis Jerryang (Mus. Paris., Berol., Monac., caet).

5. T. australis. Frontis taenia lata ad oculorum canthum anteriorem ducta ac macula immediate pone oculum incipiens, magna, aures obtegens, oblonga, coccineo-sanguineae; vertex ac nucha coerulescentia, plumis medio viridulis; nucha viridi-terminata; collum infimum posticum ac dorsum supremum dilute fuscescenti-olivacea; genae, jugulum, crissum, tibiae, tectrices alarum inferiores ac reliquae gastraei partes laete viridia, excepta macula juxta utrumque epigastrii latus aureo-flava; alarum margo et tectrices superiores omnes, alulae pennae, remiges omnes extus, pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores laete viridia, abdomine paullo obscuriora; remiges intus ac subtus nigricantes; rectrices duae intermediae toto virides, reliquae intus virescenti-flavidae ac a medio fere usque ad basin coccineae, extus virides, omnes subtus virescenti-flavidae. Mas et Foem. adult.

Psittacus australis Lath. n. 66 (descriptio manca), non Gmel. Psittacus concinnus Shaw Nat. Misc. t. 87, Kuhl 1. c. p. 46. n. 70 La Perruche à bandeau rouge Le Vaill. 1. c. p. 99. t. 48 (fig. bona). Psittacus rubrifrons Bechst. Uebers. d. Vög. Lath. S. 84. n. 99. Psittacus pacificus Shaw. Gen. Zool. 8. p. 419 (diagnosis spectat ad Platy c. pacificum). Trichoglossus concinnus Vig. et Horsf. 1. c. p. 292. n. 5. Psittacus velatus Vieill. N. D. 25. p. 373. Id. Encycl. meth.

Rostrum corneo-nigricans; maxillae apex in rufulo-albidum vergens; cera nigricans; macula parva ante oculum nuda, reliqua ejus regio plumosa; lingua supra apicem papilloso-penicillata; pedes breves, validiusculi, fuscescentes, unguibus corneo-fuscis; cauda elongata, gradata, conico-lanceolata; alae acutae. Longitudo 8", caudae 4", alae 5", rostri ad frontem 8½", tarsi 5". Habitat frequentissimus in Nova-Hollandia, praesertim in Botany-Bay, inquilinis Coolieh dictus, gregarius inter Eucalyptos degens; parit ova duo viridia, immaculata. (Mus. Paris., Monac., caet.).

y. Rostro aurantio.

6. T. chlorolepidotus. Viridis; caput totum supra viride, coeruleo-micans; gula ac genae viridi-coerulescentes; plumae nuchae, pectoris epigastriique flavae, paullulum coccineo-variae, fascia lata viridi in apice limbatae, unde hae partes quasi squamo-sae; remiges pogonio interno fuscae, omnes ibi, remige prima excepta, macula in medio aurantio-coccinea insignes, unde alarum pagina inferior fasciata; tectrices alarum inferiores coccineae rectrices supra virides, subtus fuscescentes, omnium lateralium pogonium internum basi aurantio-coccineum. Av. adult.

Psittacus chlorolepidotus Kuhl 1. c. p. 48. n. 75 (descriptio manca). Trichoglossus Matoni Vig. et Hors f. 1. c. p. 292. n. 4 (descriptio bona).

Rostrum aurantio-rubrum; pedes validiusculi unguesque nigri; cauda elongata, gradata, lanceolata. Habitus Trichoglossi haematodi. Longitudo 8½". Habitat in Nova-Hollandia. A Trichoglosso haematodo signis supra exhibitis facile distinguitur. (Mus. Soc. Linn. Londin.)

7. T. haematodus. Ventris macula ad tibias extensa indistincte marginata intense gramineo-viridis; tibiae flavae, ad suffraginem virescentes; pectus totum ac epigastrium in fundo vitellino-flavo aurantio-rubra, plumarum margine apicali vix conspicue viridi; plumae epigastrii laterales aurantio-rubrae, viridi-terminatae; hypochondria crissumque flava, maculis magnis gramineo-viridibus variegata; torques nuchae latus ultra colli latera extensus pure aureoflavus; facies tota, genae, frons et sinciput violacea, plumis rigidiusculis, subulatis; gulae ac genarum ambitus, regio superciliaris postica et occiput, cervix, dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac alarum omnes, harum margo, alulae pennae, remigesque omnes extus intense prasino-viridia, solum plumae colli po-

stici versus basin macula flava, in utroque latere rubro-notata signatae; remiges intus ac subtus nigrae, exclusa macula intermedia subelliptica citrino-flava, in remigibus penultimis rubra; rectrices (exclusis duabus intermediis) intus margine large flavo-limbatae, subtus olivaceo-flavidae, apice reflexu nonnullo viridi; alarum tectrices inferiores cinnabarino coccineae. Mas et Foem. adult.

The red-breasted Parrakeet Edw. 1. t. 232. Psittacus haematodus Linn., Gmel., Lath. (exclus. varietat. β , γ , δ). La Perruche à face bleue Le Vaill. 1. c. p. 96. t. 47 (fig. valde mediocris). Psittacus capistratus Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 68. n. 17. Kuhl 1. c. p. 35. n. 44.

Avis junior. Avi adultae simillima; fascia nuchae flava subtilissime virescenti-lavata; pectus totum pure flavum, plumarum nonnullarum margine apicali vix conspicue viridi; tectrices alarum inferiores flavae, paullo rubro-variegatae; remiges penultimae intus toto nigrae; plumae colli postici toto virides.

Avis junior adultae ptilosi se induens. Avi juniori similis; pectus flavum versus epigastrii latera plus minusve rubens; tectrices alarum inferiores aurantio-coccineae; nuchae torques flavidus; plumae cervicis in medio paullo flavidae maculaque obsoleta rubra notatae; remix prima tota nigra, intus margine macula pusilla, trigona, flava notata.

Rostrum cerato-rubrum; lora et regio ophthalmica fere tota plumosa; irides ex annulis duobus composita, quorum externus croceoruber, internus griseus; língua supra apicem papilloso-penicillata; pedes nigricanti-plumbei, unguibus nigris; cauda elongata, gradata, lanceolata. Longitudo 11", caudae 4" 10", alae 5" 4", rostri ad frontem 10 \(^1/4\)", tarsi 6" Habitat satis frequens in insulis Moluccis. (Mus. Paris, Monac., caet.; multos vivos vidi.)

Observationes. Auctorum vetustiorum ac recentiorum synonymia hujus avis erroribus scatet. Citatur ab iis Psittaca amboinensis varia Briss. Av. 4. p. 364. n. 72 (Buff. Pl. enl. 61), quae species distincta, noster Trichogloss. cyanogrammus est, non diversus a Le Vaillantii "Femelle de la Perruche à face bleue tab. 25", a recentioribus auctoribus cum Platycerco multicolore confusa. Varietates y et d ad Trichoglossum multicolorem referri debent. Receperunt praeterea Le Vaillantius et Kuhlius in hujus avis synonymiam praeter Trichoglossum nunc dictum Psittacum cyanocephalum auctorum, ab illo toto coelo diversum (Pal. cyanoceph.). — A Trichoglosso multicolore sane simili differt T. haematodus, praeter staturam minorem signis supra exhibitis. In exuviis rostrum mox albescit, in T. cyanogastro vero vergit in colorem vitellino-rubicundum.

8. T. rubritorquis. Viridis; caput totum ac gula coeruleo-splendentia; torques nuchae e plumis aurantio-coccineis, apice azureo-marginatis compositus; pectus alarumque tectrices inferiores aurantio-coccinea; abdomen macula azureo-viridi notatum, infimum flavum; remigum pogonium internum fuscum, macula longitudinali marginatum; tibiarum plumae et caudae tectrices flavae, viridi-variae; rectrices virides, subtus in flavidum vergentes, ad basin pogonii interni, mediis exceptis, flavo-marginatae.

Trichoglossus rubritorquis Vig. et Horsf. Transact. of the Linn. Soc. 15. p. 291. n. 3.

Habitus Trichoglossi haematodi. Longitudo 9⁷/₁₀", mandibulae ¹¹/₂₀", maxillae ⁴/₅", alae 5⁷/₁₀", tarsi ¹¹/₂₀", digiti antici externi, ungue incluso, 1 ¹/₆". Habitat in Nova-Hollandia. Vig. et Horsf. (Collect. Soc. Linn. Londin.)

Observatio. Avem hanc, quam nondum vidi, auctoritate auctorum supra dictorum pro specie distincta pono. Trichoglossus capi-

stratus ab iisdem pro specie distincta indicatus (l. c. p. 290), sane junior T. haematodus est.

9. T. multicolor. Capitis totius mentique plumae rigidiusculae, subulatae, laete lilacino-coerulescentes, basi nigricantes, gulae non subulatae magis cyaneae; fascia occipit terminans viridi-flava; ventris plumae egregie cyaneae, in medio plus minusve cinnabarinae, ventris laterales cinnabarino-coccineae, limbo apicali interno viridi; externo cyaneo; jugulum et pectus laetissime cinnabarinococcinea, hoc ad latera luteum; tibiae cinnabarinae; hypochondriorum plumae virides, macula intermedia flava, in utroque latere rubro-notatae, crissi flavae, apice virides, basi paullo rubentes; tectrices inferiores alarum intense coccineae; harum flexura, tectrices superiores omnes, alulae pennae remigesque extus, cervix, dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores laete prasina; cervicis plumae medio fascia rubra, in utroque apice flavo-limbata, notatae; rectrices supra dorso concolores, margine pogonii interni (exclusis duabus intermediis) flavo-limbatae, subtus olivaceo-flavae, margine pogonii interni flavae; remigum pogonium internum nigrum in medio macula subelliptica, flava (quoque in remigibus penultimis flava) notatae. Mas et Foem. adult.

Perruche des Moluques Buff. Pl. enl. 743 (fig. accur.). Psittacus haematodus var. β . (Ps. moluccanus) et var. γ . (Ps. Novae-Hollandiae) Gmel., var. β , γ , δ , Lath. Psittacus multicolor Gmel., Psittacus semicollaris Lath. (descriptio vitiosa). Bluebellied Parrot Brown Illustr. p. 14. t. 7., Phil. Bot. Bay. c. tab. p. 152. White Journ. p. 140. c. tab. Perruche à tête bleue, mâle. Le Vaill. 1. c. p. 51. t. 24 (fig. opt.). Psittacus cyanogaster Shaw. Gen. Zool. 8. P. 2. p. 413. t. 59 (tabula Le Vaillantiana). Psittacus haematodus Kuhl 1. c. p. 34. n. 43 (solum descriptio avis adultae; synonymia maxime falsa). Trichoglossus haematodus Vig. et Hors f. Transact. of the Linn. Soc. 15. p. 289.

Avis junior. Pectus ac collum infimum lutea, in medio maculis coccineis variegata; abdominis macula cyanca distinctius coccineovariegata.

Rostrum totum cerato-rubrum; stria in loris nudiuscula, subpilosa; regio ophthalmica parum nuda; oculi circulis tribus, primo croceo, secundo griseo, tertio strictissimo flavido; lingua supra apicem papilloso-penicillata; pedes validiusculi, plumbeo-nigricantes, unguibus corneo-fuscis; cauda elongata, perquam gradata, lanceolata. Longitudo 12½", caudae 6", alae 5¾", rostri ad frontem 10½", tarsi 5". Habitat in Nova-Hollandia, frequentissimus in Port Jackson ac in Botany-Bay, gregarius Eucalyptis incidens, inquilinis Warrin dietus. (Mus. Paris., Berol., Monac., Societ. Linn. Londin.; multos vivos vidi.)

Observationes. Species haec a Trichoglosso haematodo, quocum ab auctoribus semper unitur, characteribus supra notatis discedere videtur. Vigorsii Trich. capistratus (l. c. p. 200.) "viridis, pileo gulaque purpurascenti-azureis, pectore coccineo-aurantio, tectricibus alarum inferioribus coccineis, torque nuchali fasciaque in remigum latere inferiori flavis" forsan hornotinus Tr. multicolor, quem nondum vidi. Id minime certum est, Bechsteinii Psittacum capistratum a cl. Vigors citatum, tabula Vaillantiana 47 ac Edwardsiana 232 innitentem, ad adultum Trichoglossum haematodum spectare. Nescio num hic Trichoglossus in insulis Moluccis reperiatur. Cel. Raffles captum observavit in Sumatra, ex insulis adjacentibus australioribus allatum (Trans. of the Linn. Soc. 13. 2. p. 282). — Plumas rubras pectoris in adultis Trichoglossis multicoloribus non raro cyaneo-marginatas vidi. An Trich. haematodi foemina, Vig. et Horsf. 1. c. ? — Trichoglossi 6-10 ulteriori examine in corum loco natali indigent.

10. T. cyanogrammus. Plumae colli antici inferioris pecto-

risque eleganter aurantio-coccineae, saturate coeruleo-marginatae; venter ejusque latera gramineo-viridia; plumae abdominis,
tibiarum, caudaeque tectrices inferiores viridi-luteae, maculis gramineoviridibus variegatae; frons, sinciput, facies tota et guttur saturate
coerulea; capitis partes reliquae, dorsum, tergum, uropygium, caudae
alarumque tectrices superiores omnes laete ac saturate viridia; nuchae
torques laete flavus; tectrices inferiores alarum coccineo-rubrae;
harum margo flavus; remiges supra dorso concolores, subtus fuscae,
intus medio macula oblonga, flava, duae sive tres ultimae intus medio
macula rubra signatae; rectrices supra dorso concolores, subtus
flavido-olivascentes. Av. adult.

Psittaca amboinensis varia Briss. Av. 4. p. 364. n. 72 (descriptio optima, synonymia falsa). Perruche d'Amboine Buff. Pl. enl. 61 (fig. valde mediocris). Perruche à tête bleue, femelle Le Vaill. t. 25 (Psittacus haematodus Gmel., Lath., Vieill., Kuhl in synonymia).

Var. a. Caput coeruleum, supra rubro-maculatum; dorsum alarumque tectrices superiores, abdomen crissumque flavo-variegata; pectoris plumae ut in antecedente.

Variété de la Perruche à tête bleue. Le Vaill. 1. c. t. 27.

Rostrum flavicans; pedes unguesque nigricantes; cauda elongata, gradata. Habitus *Trichoglossi haematodi*. Longitudo 11", caudae $3\frac{5}{4}$ ", rostri ad oris angulum $\frac{3}{4}$ ", tarsi 5". Habitat in *Amboina*. Brisson.

X. Genus. Charmosyna. Pag. 31.

1. Ch. papuensis. Caput, collum et gastraeum totum sanguineococcinea; vertex fascia subirregulari azurea, margine postico in violaceo-nigrum vergente, nucha altera violaceo-nigra signata; pectus ad latera et hypochondria lutea; abdomen infimum violascenti-nigrum; interscapulia, margo et tectrices superiores alarum et pogonium externum remigum obscure viridia, hae intus et subtus nigrae; tergum uropygiumque sanguineo-coccinea, medio intense violacea; rectrices obscure virides, apice rubicundo-flavae, duae intermediae a medio ad apicem rubro-flavidae, omnes subtus flavae. Mas et Foem. adult.

Psittacus erythrochlorus macrouros Aldrov. 1. p. 681.
Psittacus japonicus Auctor. Le petit Lory Papou Sonner.
Voy. à la Nouv. Guin. p. 175. t. 111 (icon e specimine remigibus primariis privato). Psittacus papuensis Gmel., Lath. (inclusis varietatibus), Bechst., Kuhl. Psittacus Bontii Lath. (Bontii icon e specimine exsiccato, manco, descriptio confusa). Psittacus javanicus Gmel. Psittacus omnicolor Lichtenst. Catal. rer. nat. rariss. Hamburg. 1793 p. 5. n. 48 (descriptio e specimine adulterato), Meyer Zool. Annal. 1. p. 140. Psittacus Lichtensteinii Bechst. in Lath. Uebers. d. Vog. S. 83. n. 89., Kuhl 1. c. p. 36 (descriptio quoad alarum picturam vitiosa). La Perruche Lory Papou Le Vaill. 1. c. p. 9. t. 77 (fig. opt.).

Rostrum rubrum; maxilla quam mandibula multo longior, perquam deslexa; regio opthalmica tota plumosa; pedes rubicundi; alae magnae, acutae; rectrices duae intermediae longissimae, extimis gradatis fere triplo longiores, versus apicem perquam attenuatae. Habitus Palaeornithos bengalensis. Longitudo a rostri apice ad finem rectricum duarum intermediarum 17", harum 11", lateralium 4³/₄", extimarum 3¹/₂". Habitat in Nova-Guinea. (Mus. Paris.; vidi Londini multas mutilatas in tabernis mercatoriis.)

Observatio. Avis hace pulcherrima utplurimum more Paradisearum in pedibus, alis et in cauda mutilata ad nos pervenit, unde auctorum descriptiones a vero non raro aberrantes.

XI. Genus. Eos. Pag. 32. a. Ptilosi rubra.

1. E. indica. Fascia verticis latissima, pone oculos attenuata, supra aures ad cervicem ducta, haec, dorsum, tibiae, hypochondria ac fascia pectoris latissima eleganter coerulea; suffrago, macula occipitis latissima quadrata, frons, genae, collum anticum ac laterale, venter, alarum margo totus, tectrices superiores ac inferiores, remiges secundariae extus et intus coccineo-cinnabarina; remiges secundariae fasciola nigra terminatae; tectrices humerales nigro-, venter in medio coeruleo-variolosa; pennae scapulares nigrae, reflexu coeruleo; remix ultima tota, remiges penultimae duae intus magna ex parte nigrae; alulae margo paullo cyaneo-terminatus; tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores purpurea; crissum rubrum, lilacino-subvariegatum; rectrices intus cinnabarinae, extus toto nigrae, nonnihil violaceo-reflectentes. Av. adult.

Avis junior. Avi adultae similis; pennae scapulares et dorsum supremum fusca, parce rubra; colli pars inferior pallide rubra, parum fusco- et violaceo-, venter, hujus latera, tibiae crissumque rubra, fusco et violaceo-, tectrices alarum superiores rubro- et fusco-varia; remiges tres primariae extus et apice fusco-lutescentes, intus rubrae, reliquae omnes in utroque pogonio rubrae, majores tamen dilute fusco-minores vero fusco-violaceo terminatae; rectrices duae intermediae fusco-violaceae, laterales omnes extus his concolores, intus rubrae; rostrum avis adultae (Brisson).

Psittaca indica coccinea Briss. 1. c. p. 376. n. 78. t. 25. 2. Perruche des Indes orientales Buff. Pl. enl. 143 (fig. mala). Psittacus indicus Gmel. Psittacus coccineus Lath., Kuhl. Perruche violet et rouge Le Vaill. 1. c. t. 53 (an icon e specimine naturali?).

Rostrum totum aurantium; regio ophthalmica nudiuscula ac cera

1

cinerascentes; irides ex annulis duobus compositae, externo angusto fulvescente, interno, pupillam cingente, cinerascente; lingua supra apicem papillis conicis, longis aucta; plumae coeruleae, aures obtegentes, longae, strictissimae; pedes cinerci unguibus corneo-nigricantibus, culmine pallidioribus; caude longiuscula, cuneata. Longitudo 11", rectricis mediae 4³/₄", extimae 3", rostri ad frontem 11", tarsi 7", digiti externi, excluso ungue, 10". Habitat in insulis Moluccis. (Mus. Monac.)

Observatio. Specimen adultum supra descriptum, remigibus primariis carens, vivum vidi apud regem nostrum element. Maximilianum Josephum. Plumae avis juvenilis margine solum obscurae.

2. E. rubra. Rostrum totum aurantium; macula regionis ophthalmicae subelliptica, nuda, nigra; ptilosis capitis ac colli, notaei ac gastraei, tectrices alarum superiores ac inferiores eleganter coccineocinnabarina; plumae crissi, pennae scapulares posticae remigesque ultimae amethystino-violaceae; tectrices maiores margine apicali nigrae, ibidem nonnihil violaceo-reflectentes; remiges primariae extus nigrae, intus rubrae, secundariae toto cinnabarino-rubrae, rhachi et apice nigrae; alulae pennae nigricantes; rectrices rubrae, rhachi alba, laterales versus basin paullo obscuriores. Mas et Foem. adult.

Lory de la Chine Buff. Pl. enl. 519 (fig. satis accur.). Psittacus ruber (inclusa var.) Gmel., Lath., Vieill., Kuhl. Psittacus coeruleatus Shaw. Nat. Misc. 22. t. 937. Id. Gen. Zool. 8. p. 539. Lori à franges bleues Le Vaill. 1. c. t. 93 (pictura avis nimis obscure coccinea). Psittacus cyanonotus Vieill. N. D. 25. p. 334. Id. Encycl. meth. Livr. 93. p. 1378.

Avis junior. Ptilosis cinnabarina, plumis, praesertim juguli ac reliquarum partium gastraei, medio flavidis; rectrices purpurinae, laterales extus et apice sordide virescentes; pennae scapulares posterio-

res apice coerulescentes; tectrices alarum superiores majores, remiges secundariae apice, ac remiges primariae extus sordide virescentes; alarum flexura plumulis sordide virescentibus tecta; rostrum aurantium; pedes nigri.

The long-tailed Lory Edw. t. 173 (fig. opt.). Psittacus borneus Auctor, Kuhl. Perruche écarlate Le Vaill. 1. c. t. 44 (fig. bona).

Irides flavo-rubrae; pedes et ungues nigri; cauda elongata, gradato-cuneata; alae elongatae, acutae. Longitudo 11½", caudae 5", rostri ad frontem 13", tarsi 7¼". Habitat in insulis Moluccis. (Mus. Paris., Monac.)

Observatio. An icon Sonneratii in operis sui tabula 112 conspicua (Voyage à la Nouvelle-Guinée), caudam taenia castaneo-fusco terminatam monstrans, huc referenda?

3. E. guebiensis. Ptilosis rubra, plumis pilei, colli postici ac lateralis, pectoris laterumque trunci margine obscure viridibus, nigro reflectentibus; tectrices alarum superiores mediae ac majores apice nigro largo, quare supra alam fasciae duae; dorsum rubrum nigricanti-viridi varium; cauda tota ac remiges obscure rubrae; harum primariae extus, omnes apice nigrae. Avis junior (?).

Lory de Gueby Buff. Pl. enl. 684 (fig. mala). Psittacus guebiensis Auctor. Le Lori écaillé Le Vaill. 1. c. t. 51 (fig. bona). Psittacus squameus Shaw. Gen. Zool.

Rostrum compressum, aurantium; irides igneae; pedes nigricantes; cauda elongata, gradata. Habitus et magnitudo Eois indicae. Habitat in insula Gueby, Bouron et in Nova-Guinea. (Mus. Paris.)

Observatio. Specimen nunc descriptum Musei Parisiensis, unicum quod vidi, juvenile, hoc a cel. Sonnerat male (?) delineatum (Voy. à la Nouv. Guin. p. 174. t. 109.) absque plumarum rubrarum marginibus nigricanti-viridibus adultum credo. — Lathami var. β. (Gmelini Psittacus janthinus) spectat ad Eclectum grandem.

4. E. cochinsinensis. Vertex, occiput ac totum collum eleganter coerulea; frons, facies tota gulaque coccineae; gastraeum totum coccineum, excepta macula pectoris maxima, supra ventrem extensa, scutiformi, coerulea; plumae nonnullae laterum, ventris et abdominis infimi coeruleo-limbatae; pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores nec non alarum tectrices inferiores coccinea; remiges supra nigricantes pro vario ad lucem objectu in obscure viride et nonnihil in violaceum vergentes, intus magna ex parte rubrae; tectrices alarum superiores majores nigricantivirides, rubro-terminatae, unde in alis fascia; cauda supra tota obscure testaceo-rubra, subtus dilute rubra. Av. adult.

Psittacus cochinsinensis Lath. (descriptio manca ex icone), , Kuhl. La Perruche Lory à chaperon bleu Le Vaill. 1. c. p. 111. t. 54. Psittacus riciniatus Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 69. n. 24., Kuhl 1. c. p. 42. n. 61. Psittacus cucullatus Shaw. Gen. Zool. 8. p. 461.

Habitus et magnitudo Eois indicae; cauda elongata, gradato-lanceolata; rostrum parvum, aurantium; pedes fusci. Habitat in insulis Moluccis. Le Vaill. (Olim in Museo Rayan. Amstelodami.) Non vidi.

5. E. variegata. Ptilosis intense sanguinea; collum inferius, dorsum supremum, pectoris peripheria, abdomen et crissum eleganter purpurino-coerulea; abdominis partes posteriores reflexu nonnullo virescenti-nigro; alae supra toto rubrae; remigum pogonium internum flavum, apice obscuro; tectrices alarum inferiores rubro- et

flavo-variegatae; rectrices virides, intus versus basin rubicundae, extus versus apicem coeculeae.

Psittacus variegatus Gmel., Lath., Kuhl.

Rostrum obscurum; cauda longula, parum cuneata. Longitudo (mens. angl.) 11". Habitat in *India orientali*. A Lathamio ad specimen Musei Leveriani descripta. (Non vidi.)

Observatio. Ad hanc divisionem generis Eois pertinet:

Lorius Isidorii,

quem Swainson in opere suo: "Zoolog. Illustr. Sec. serie. N. I. à III. (Londres et Paris 1829) descripsit. Opere illo carens, avis descriptionem dare non possum. (Vid. Bullet. univ. des sc. nat. 1830. Fevr.)

B. Ptilosi viridi.

6. E. cervicalis. Frons, alarum flexura, suffrago et macula arcuata pectoris supremi eleganter rubrae, haec in cervice acuminata; capitis ac colli latus superius ac reliqua pars notaei obscure viridia, plumae omnes rhachi nigra insignes; remiges nigro-virides, extus coeruleo-virides; rectrices supra ac tectrices alarum superiores versus finem olivaceo-virides; corporis partes inferiores dilute virides, pectus in rubicundum vergens; alae caudaque subtus olivaceo-aureae.

Psittacus cervicalis Lath., Kuhl. Le Perroquet Langlois Le Vaill. 1. c. p. 105. t. 136. Psittacus nuchalis Shaw Misc. 21. t. 913 (figura Le Vaill). Psittacus Langloisi Vieill. N. D. et Encycl. meth. Psittacus lunatus Bechst. Abbild. Naturhist. Gegenst. 8. t. 94. Id. Kurze Uebers. d. Vög. S. 82. n. 88. Kuhl 1. c. p. 36.

Rostrum perquam arcuatum, dente valido munitum, albidum, apice corneo-griseum, mandibula valde obtusata; regio ophthalmica parum nuda, griseo-incarnata; irides laete flavo-rubrae; pedes obscure cinerei; cauda elongata, cuneata. Longitudo 11½", caudae 6", rostri 1". Habitat, ut dicitur, in *India orientali. Bechst.*

Observatio. Species haec, a me nusquam visa, alium forsan locum in systemate psittacorum obtinere debet. An lingua supra apicem papilloso-penicillata, ut in aliis speciebus hujus divisionis?

7. E. ornata. Viridis; Cons et vertex nec non aurium macula ad oculum extensa cyaneo - violacea; lunula in occipite cum utroque apice ad oculum extensa, genae, mentum, gula et jugulum sanguineo-rubra; juguli plumae viridi-nigrae, lunulae occipitalis cyaneo - marginatae; macula celli lateralis longitudinalis, ac tectrices alarum inferiores luteae; pectoris latera, abdomen tibiaeque flava, plumis large viridi-limbatis; crissum virescens; dorsi plumae macula intermedia trigona, lutea notatae; rectrices virides, intus a basi ultra medium rubrae, dein in toto apice flavidae, duae intermediae prorsus virides; remiges extus virides, intus et subtus nigrae. Mas et Foem. adult.

The Lory-Parrakeet Edw. 4. t. 174 (fig. bona). Perruche variée des Indes orientales Buff. Pl. enl. 552 (fig. bona). Psittacus ornatus Auctor.

- Var. a. Aurium macula coerulea nulla. (An avis junior?)
- Var. 3. Corporis partes inferiores flavae. (Specim. domefact.)
- Var. y. Viridis, flavo-variegata. (Specim. domefact.)

Rostrum pallide aurantium; cera obscura; regio ophthalmica nudiuscula, cinerea; irides flavo-rubrae; pedes unguesque cinereo-nigricantes; cauda elongata, gradato-cuneata. Longitudo 9¹/₄", caudae 3", alae 4¹/₂", rostri ad frontem 11", tarsi 6". Habitat in

insulis Bourou, Amboina, Sumatra et Java. (Mus. Paris., Berol.; vidi duas vivas.)

Observatio. Credo auctorum Psittacum atricapillum huc pertinere. Sebae icon nec non illius descriptio pessima derivantem prorsus destituunt.

XII. Genus. Coriphilus. Pag. 32.

1. C. sapphirinus. Caput, cervix, dorsum, uropygium, abdomen et crissum nitide cyaneo-sapphirina; jugulum et pectus candida; alae coerulescenti-nigrae; remiges margine sapphirinae; rectrices fuscae limbo sapphirino. Mas adult.

Psittacus sapphirinus R. Forster in Manuscr. Id. Icon. inedit. t. 49. Petite Perruche de l'isle de Taïti. Buff. Pl. enl. 455. f. 2. (fig. mala.) Psittacus taïtianus Auctor. Psittacus porphyrio Shaw. Nat. Misc. t. 7. (fig. bona). Gen. Zool. 8. p. 473. La Perruche Arimanon Le Vaill. 1. c. p. 127. t. 65 (fig. opt.).

Foemina. Mari similis, gula tantum candida, jugulum cinereum.

Rostrum crassum, breve, sanguineum; cera sanguinea, nuda; lingua supra apicem papillis filiformibus, numerosis tecta; oculi parvi, iride sanguinea; pedes sanguinei, unguibus atris, tarsis brevissimis; pilei plumae elongatae, strictae, subulatae; alae longae, complicatae fere extrema caudae exacquant; cauda rotundata, longitudine truncum aequans, rectricibus 12. Longitudo fere 7", caudae 2". Habitat socialis in insula O-Tahiti, et adjacentibus; ab incolis appellatur Winnee; in altissimis palmis Coccos nuciferae plerumque nidificat; sibilando fistulandoque garrit; victitat inprimis fructu Musae paradisiacae. Reinh. Forster. (Mus. Paris.)

Observatio. Specimina duo aequali longitudine emessus sum ipse Parisiis apud dom. Fl. Prévost. Ad avem hornotinam spectat,

ni fallor, Gmelini Psittacus varius, hoc modo descriptus: Ex fusco et cyaneo varius; genae, gula jugulumque albicantia; rectrices remigesque obscure fuscae, latere exteriori cyaneae; rostrum pedesque flavescentia; ungues nigri. — Eandem avem (olim in Museo Bullockiano obviam) describit pro nova specie cel. Kuhl (l. c. p. 49.) sub nomine "Psittacus ultramarinus" hoc modo: Frons, nucha, dorsum, alae caudaque ultramarina; pars capitis superior, pectus, corpus tibiaeque coerulea; jugulum et abdomen albobrunneoque varia; maxilla flava, mandibula cornea; alae longae; cauda rotundata.

2. C. cyaneus. Ptilosis tota intense coerulea, unicolor; cauda remigesque subtus nigrae; pilei plumae strictae, subulatae; rostrum et pedes rubra.

Psittacus cyaneus Sparrm. Mus. Carlson. t. 27. La Perruche Sparrmann Le Vaill. 1. c. p. 128. t. 66 (fig. opt.). Psittacus Sparrmanni Bechst. Uebers. d. Vög. Lath. S. 80. n. 79. Kuhl 1. c. n. 68.

Av. juv. Cyaneus; gutture pallide nigro.

Cauda longiuscula, corpore tamen brevior, cuneata; lingua supra apicem papilloso-penicillata. Habitus Coriphili sapphirini. Habitat in insula O-Tahiti.

Observatio. Speciei praecedenti paullo majori admodum affinis. An ab ea sane diversa? Specimen nitidum a cel. Forster in Europam allatum vidi in Museo Londinensi.

3. C. euchlorus. Frons viridis; vertex sapphirinus; genae et jugulum sanguinea; dorsum, uropygium, pectus, abdomen, crissum, alarum tectrices superiores et remiges secundariae eleganter viridia; abdomen macula antice sanguinea, postice amethystina notatum; tibiae virides, intus violaceae; remiges 18 supra virides, margine interiore fuscae; rectrices (12) margine exteriore virides, interiore et subtus flavae. Av. adult.

Psittacus euchlorus R. Forster in Manuscr. Psittacus pipilans Lath., Shaw. Gen. Zool. 8. p. 472. t. 69 (fig. pessima). Psittacus fringillaceus Gmel. p. 337., Lath., Kuhl. Psittacus australis Gmel. p. 329. n. 90 (sed non Lath.). Psittacus porphyrocephalus Shaw. Nat. Misc. t. 1 (fig. mala). La Perruche fringillaire Le Vaill. 1. c. p. 134. t. 71 (fig. opt.).

Avis junior. Abdomen viride; ventris macula quam in ave adulta minor.

Habitus et magnitudo Coriphili Kuhlii; pilei plumae elongatae, angustae, subulatae; rostrum rubrum; cera ad basin rostri rubra, medio emarginata; irides igneae; lingua obtusa, antice papillosa; pedes rubri. Habitat (fide R. Forster) in maris pacifici insula Tonga-Tabu, praesertim in Coccos nucifera, ab incolis Kohaènga vocatus. Avis pulcherrima! (Mus. Paris.)

Observatio. Sunt specimina (fide Latham) in pectore fusca. An juv., an foem.?

4. C. solitarius. Vertex non vere cristatus, attamen plumae frontis totiusque pilei longae, strictae; hae, tibiae, hypochondriaque intense violacea; capitis latera, collum totum laterale et jugulum, humerorum regio ac gastraei pars reliqua intense sanguineo-coccinea; cervix nigro-coerulescens; alae ac cauda supra, dorsum, uropygium ac crissum, nec non colli pars postica superior viridia; cauda subtus flavida. Av. adult.

Psittacus solitarius Lath. Suppl. (Descript. optima.) Vieill., Kuhl. La Perruche. Phigy. Le Vaill. 1. c. p. 125. t. 64 (fig. opt.). Psittacus Phigy. Bechst. in Lath. Uebers. d. Vög. S. 81. n. 83., Kuhl 1. c. p. 69. n. 119. Psittacus Le Vaillanti Shaw. Misc. t. 109 (tabula Vaillantiana). Id. Psittacus coccineus Gen. Zoolog. 8. p. 472. Vieill. N. D. 25. p. 355.

Facies tota plumosa; lingua apice papilloso-pennicillata; irides fulvae; rostrum et pedes flavescentia; cauda longula, gradato-rotundata. Longitudo 7½". Habitat in maris pacifici insulis Societatis, praesertim in Borabora ac (fide Lesson Voy. de la Coq.) in insulis Moluccis. (Mus. Paris.)

5. C. Kuhlii. Capitis crista duplex, frontis verticisque eleganter prasino-viridis, occipitis intense violacea, utraque e plumis elongatis, strictis, aequalibus composita; capitis latera et gastraeum totum sanguineo-rubra, exceptis tibiis et abdomine amethystino-violaceis, hypochondriis, crisso, uropygio et caudae tectricibus superioribus sulphureo-virescentibus; dorsum alarumque tectrices omnes saturate et laete viridia; remiges toto nigrae, extus coerulescenti-virescentes; rectrices sanguineo-rubrae, apice extimo virescentes, extus magna ex parte nigro-cyaneae. Mas et Foem. adult.

Psittacula Kuhlii. Vigors Zoolog. Journ. 1824. N. 3. tab. 16.

Habitus simillimi Coriphili solitarii; rostrum parvum, miniatorubicundum; pedes miniati, unguibus nigrescentibus; digiti breves, robusti; facies teta plumosa, solum orbitarum regio strictissime nuda, alba; oculi admodum parvi; irides e tribus circulis compositae, primo externo miniato, secundo cinereo, tertio, pupillam ambiente, flavido; lingua supra anicem papilloso-penicillata; cauda longula, latiuscula, apice conico-subrotendata. Longitudo 7" 5", caudae fere 3", tarsi 6", alae 5", rostri ad frontem 5½". Habitat in maris pacifici insulis Sandwichii; avis pipilans, moribus Psittaculae pullariae simillima. Avicula mirae pulchritudinis, irritata aut terrefacta verticis occipiticque plumas erigens.

Observationes. Specimen ab ipso rege insularum Sandwichii in Angliam allatum, a cel. Vigors descriptum, emi Londini; condonavi idem dom. Sturm Norimbergae, in cuius collectione nunc exstat. Duo exemplaria viva observavi per longum tempus in collectione

magnifica regis nostri clementiss. Maximiliani Josephi. Coriphilus solitarius, quocum a cl. Lesson (Bullet. univers. des scienc. nat. 1825. n. 11. pag. 409.) C. Kuhlii unitur, species distincta, toto coelo diversa.

XIII. Genus. Domicella. Pag. 33.

1. D. atricapilla. Pileus totus niger; occiput obscure lilacinum; capitis latera, jugulum ejusque latera, crissum et reliquae gastraei partes coccinea, exceptis plumis in parte infima juguli basi luteis (unde colli fascia lutea occulta), et tibiarum azureis, basi viridibus; tectrices alarum inferiores minores, ac totus alarum margo azureoviolacea; collum posticum, dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac pennae scapulares coccineo-purpurea; plumae harum partium in basi obscure virescentes; alae supra obscure virides, unicolores; remiges intus a basi ultra medium luteae, dein paullo nigrae, secundariae apice virides; rectrices omnes subtus coccineae, supra coccineo-purpureae, large obscure lilacino-terminatae. Mas et Foem. adult.

The second black-capped Lory Edw. 4. t. 171 (fig. bona). Lory mâle des Indes orientales Buff. Pl. enl. 119 (fig. mala). Psittacus Domicella (inclusa varietate β) Auctor. Le Perroquet Lory à collier jaune. Le Vaill. 1. c. t. 95 (fig. bona).

Avis junior. Plumae flavae fasciae inferioris juguli magis occultatae (aut nullae?); tibiae fere toto virides.

Lory des Indes orientales Buff. Pl. enl. 84 (fig. mediocr.). Variété du Lori à collier Lc Vaill. 1. c. t. 95 (fig. bona).

Var. α. Alae, tibiae ac colli fascia prorsus flavae; caput dilute rufescens; hoc alarumque margo nitide azurea.

Le Perroquet Lori Radhia Le Vaill. 1. c. t. 94. Psittacus

Raja Shaw. Gen. Zool. 8. p. 537. t. 82 (icon. Vaill.). Psittacus Rex Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 92. n. 135. Psittacus Radhea Vieill. N. D. 25. p. 337. Id. Encycl. meth. p. 1380.

Rostrum flavo-aurantium, apicis lateribus vix emarginatum; regio ophthalmica et stria in loris nudiusculis, subpilosis cinereae; cera cinerea; lingua crassa, apice integra, nigricans; irides aurantio-rubicundae; pedes intense cinereo-nigricantes, unguibus nigris; cauda • mediocris, fere aequalis. Longitudo 11½", caudae 4", alae 6½", rostri ad frontem 1" 2½", tarsi ¾", digiti antici externi, excluso ungue, 11". Habitat in insulis Moluccis, et satis frequens in Nova-Guinea. (Mus. Paris, Monac.; multas vivas vidi.)

Observatio. Auctorum Psittacus atricapillus a cl. Kuhl cum hac specie unitus, non solum ptiloseos pictura sed cauda quoque gradata, longiore diversus, spectat verisimile ad Eoem ornatam. — Avis a Le Vaillant in operis sui tabula 95 exhibita, mera huius speciei varietas, in Museo Lugdunensi Batav. obvia.

2. D. Lory. Pileus totus ater; occiput nonnihil in coeruleum vergens; capitis latera, totum collum, pectoris ac ventris latera, tibiae basi, tergum, uropygium, tectrices caudae superiores et alarum inferiores coccinea, harum superiores, pennae scapulares remigesque omnes extus saturate virides, solum remigis primae pogonium externum nigrum, internum a basi usque ultra medium laete flavum, reliqua parte nigrum; remiges sequentes maxima parte flavae, apice nigrae, quindecima intus nigra, macula rotunda, flava notata, omnes subtus nigrae; suffrago violacea; cervix, dorsum supremum, pectus in medio, venter, abdomen et crissum elegantur violacea; rectrices duae intermediae coeruleo-virescentes, reliquae coeruleae, intus flavidae; alarum margo flavescens. Mas et Foem. adult.

The first black-capped Lory Edw. 4. p. 170. t. 170 (fig. et descript. opt.). Lorius philippensis Briss. 4. p. 225 (descrip-

tio e specimine adulterato). Lory des Philippines Buff. Pl. enl. 168 (icon e specimine Brissoniano). Psittacus Lory Auctor. (Descript. quoad caudae picturam falsa). Le Perroquet Lori à scapulaire bleu Le Vaill. 1. c. t. 123 (fig. inaccurata (?) gastraeum coeruleum monstrans) et t. 124 (fig. opt.).

Rostrum aurantium; lingua integra, nigra; regio ophthalmica largiuscule nuda et cera obscure incarnatae; irides aurantiae, circa pupillam paullo pallidiores; pedes unguesque nigri; cauda mediocris, subacqualis. Longitudo 11½". Habitat satis frequens in Nova-Guinea. (Mus. Paris.; multas vivas vidi.)

Observatio. Specimini a Brissonio descripto caudam Domicellae garrulae insertam fuisse, mihi persuasum est. Ornithologi recentiores hanc adulterationem praetervidebant.

3. D. punicea. Caput, jugulum, collum, dorsum totum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores omnes, pennae scapulares, remiges ultimae supra ac reliquae extus saturate coccinea, hae
intus nigrae; pectus, venter, latera, tibiae, crissum alarumque tectrices
inferiores minores obscure violacea, harum majores nigricantes; rectrices saturate coccineae, apice sordide rubicundae.

Lorius amboinensis Briss. Ornith. 4. p. 231. n. 19. Psittacus puniceus Auctor.

Rostrum obscure rubrum; regio ophthalmica nudiuscula, nigricans; irides aurantiae; pedes fusci, unguibus nigris. Longitudo 11½", caudae 4", rostri ad oris angulum 11½", tarsi 10", digiti antici externi, incluso ungue, 16". Habitat in Nova-Guinea (inquilinis Manambieffe dicta (in Amboina, Ceram. Brisson). (Non vidi).

Observatio. Tabula Browniana ab auctoribus citata ad Eclectum grandem referri et icon Buffonii vitari debet, cum specimine alis avis alius exstructo innitatur. — Species certo distincta, cum *Eclecto grandi* a cl. *Kuhl* false unita.

4. D. coeruleata. Ptilosis totius corporis coccineo-rubra, exceptis pennis scapularibus, cauda tota, remigibus duabus ultimis et abdomine infimo eleganter coeruleis; tectrices alarum superiores majores coccineae, coeruleo-limbatae; remiges brunnescenti-nigrae; margine extimo paullo coeruleo-reflectentes; rostrum aurantium.

Le Perroquet Lori à queue bleue Le Vaill. 1. c. p. 45. t. 97. Psittacus coeruleatus Bechst. in Lath. Uebers. der Vôg. S. 93. n. 141. Psittacus cyanurus Shaw Gen. Zool., Vieill. N. D., Huhl 1. c. p. 41. n. 59.

Pedes unguesque nigri; cauda apice subrotundata. Habitus et fere magnitudo Domicellae garrulae. Habitat in Borneo. Le Vaill. (Olim in museo Rayano Amstelodami). (Non vidi.)

5. D. garrula. Rostrum totum aurantium; lora plumosa; caput ac collum totum, crissum ac omnes gastraei partes coccinea, exceptis tibiis toto flavis; dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores capite obscurius coccinea; dorsum supremum plumis nonnullis apice flavis variegatum; rectrices omnes supra a basi ultra medium coccineae, dein obscure olivaceo-virides, ibi extus nonnihil violaceo-reflectentes, intermediae duae reliquis dilutius rubrae, ad baseos latera virescentes, omnes subtus a basi usque ad medium coccineae, dein obscure virescentes, reflexu nonnullo coccineo; alarum flexura flava; tectrices alarum superiores omnes remigumque omnium pogonium externum viridia, primariarum pogonium internum a basi ultra medium roseo-rubrum, apice, sicut secundariarum, toto nigrum, tectrices inferiores virescenti-olivaceae, flavo variegatae. Mas et Foem. adult.

The scarlet Lory Edw. Av. 4. t. 172. Psittacus humeris luteo-variegatis. Briss. Av. 4. p. 219. n. 14. t. 23. fig. 1 (descr.

opt.). Lory des Moluques Buff. Pl. enl. 216 (fig. mala). Psittacus garrulus (inclusis varietatibus, descriptionibus mancis nixis) et Psittacus mexicanus Auctor. Le Perroquet-Lori Nouara. Le Vaill. 1. c. t. 96 (fig. bona).

Var. a. Tectrices alarum superiores coeruleo-maculatae.

Regio ophthalmica nudiuscula et cera albo-cinereae; irides annulis duobus, externo aurantio, interno strictissimo flavo; lingua crassa, apice integra; rostri apex ad latera parum angulatus; cauda mediocris, subgradato-rotundata; pedes cinereo-nigricantes, unguibus nigris. Longitudo 11½", caudae ¼¼", alae 6¾", tarsi 7", digiti externi, excluso ungue, 1". Habitat in insulis Moluccis, frequens in Java; avis garrula, irritata castoris ad instar stridens ac voce concrepante clamans, gulam codem tempore inflans; simiae in modum humo assidue exsilit (Mus. Paris., Monac.; multas vivas vidi; sexus dissectione speciminum nonnullorum constitui.)

Observatio. Sebae icon ac descriptio satis clara Domicellam garrulam manifeste exhibent.

XIV. Genus. Eclectus. Pag. 33.

1. E. Linnaei. Tab. XXII. Caput ac collum totum, pectus, epigastrium, crissumque pure coccinea; circulus palpebrarum plumulosus, strictissimus cyaneus; fascia ventris lata, abdomen medium, tectrices alarum inferiores, alarum margo totus ac fascia colli supremi ante dorsum angustiuscula, laete et pure cyanea; tectrices alarum superiores omnes, remiges secundariae extus (intus coeruleae limbo obscure virescente) ac ultimae supra, pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores purpurea; alulae pennae intense coeruleae, limbo externo coerulescentes; remiges primariae ac anteriores secundariae maxima ex parte intense cyaneae, limbo interno nigro, externo angustiore virescente, omnes subtus

toto nigrae; rectrices a basi usque ultra medium purpureae (dorso paullo pallidiores), versus apicem sensim, subtus toto cinnabarino-roseae, juxta rhachin (non in apice) paullo flavido reflectentes; rostrum totum atrum. Av. adult.

Habitus Eclecti grandis, primo intuitu simillimi, eodem tamen validior; rostrum quam in hac ave robustius, culmine acutius compressum, apice profundius emarginatum; regio ophthalmica tota plumosa; irides flavae; cauda mediocris aequalis, quam in Eclecto grandi brevior; pedes unguesque nigri. Longitudo fere 15", rostri ad frontem 13/4", caudae 4" 8", alae 83/4", tarsi 8", digiti antici externi, excluso ungue, 11/4". Habitat in India orientali. (Mus. Monac).

Observatio. Vivam avem vidi apud regem nostrum element. Maximilianum Josephum. In hac ave, sicut in sequente colli pectorisque plumae laxae sunt, rigidiusculae et fere ut in Ramphastis formatae.

2. E. grandis. Palpebrae plumosae, caput ac collum superius pure coccinea; collum totum inferius, pectus, epigastrium, venter, hujus latera, abdomen medium ac tibiae ad basin violascenti-lilacina; pectoris plumae versus basin rubentes; alarum margo cyaneus, flexurae inferior alarumque tectrices inferiores ventri concolores; harum superiores omnes, pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores, remiges ultimae supra ac secundariae extus coccineo-purpurea; rectricum taenia apicalis latiuscula crissique plumae luteae, hae basi rubentes, illae reliqua parte dorso concolores, subtus paullo dilutiores; hypochondriorum plumae dorso concolores, nonnihil viridi-terminatae; remiges penultimae intus obscure virescentes, secundariae ibidem juxta rhachin et in apice obscure coeruleae, in parte reliqua obscure virescentes, primariae cya-

neae, intus ad marginem et subtus nigrae. Mas et Foem. adult.

Brown Illustr. t. 6. Perroquet grand Lori, mâle. Le Vaill. 1. c. t. 126 (fig. sat. accurat.). Psittacus grandis, Kuhl, 1. c. p. 38. n. 50. Psittacus janthinus Gmel. Psittacus quebiensis var. β . Lath.

Avis junior. Avi adultae similis; plumae pectoris, epigastrii, ventris abdominisque coccineae nitore lilacino, viridi-limbatae.

Lory de la Nouvelle Guinée Buff. Pl. enl. 683 (fig. valde mediocr.). Psittacus grandis Gmel., Lath. — Le Vaill. 1. c. t. 127.

Avis juvenilis. Praecedenti similis; pectus viride, paullo lilacinovariegatum; reliquae gastraei partes rubro- et viridi-variae.

Le Vaill. 1. c. t. 128.

Rostrum totum nigrum; culminis acies rotundata; regio ophthalmica tota plumosa; irides flavae; cauda mediocris, aequalis, pedes unguesque nigri. Longitudo 13" 11", caudae 5", alae 8", rostri ad frontem 1" 8", tarsi 7½", digiti antici externi, excluso ungue, 1". Habitat in insulis Moluccis. (Mus. Paris., Monac.; multos vivos vidi.)

Observationes. Quae sit Lathamii sic dicta varietas hujus avis, prorsus ignoro. Hoc modo describitur: Caput, collum pectusque eleganter rubra; corpus supra fuscum, viridi-coeruleoque varium; epigastrium venterque coerulea; crissum coeruleum virescenti-mixtum; tibiae intense castaneae, plumis viridi-marginatis; alarum margo ac tectrices inferiores coerulea; remiges obscurae, intense coeruleo-marginatae, cauda castanea, apice dilutior; rostrum nigrum; cera et pedes obscura. Magnitudo E. grandis.

A cl. Latham ad specimen Musei Hunteriani descriptus. An hornotinus Ecl. grandis?

Ad Eclectum grandem referendus est auctorum Psittacus janthinus (Psittacus guebiensis var. β . Lath.) a Fermin satis accurate sed false pro Americae incola descriptus. — Dedit idem auctor nostrum Picum viridem pro Americae incola! Auctorum Psittacus puniceus a cel. Kuhl. cum Eclecto grandi unitus, species distincta est, nostra Domic. punicea.

XV. Genus. Psittacodis. Pag. 33. α. Ptilosi nigro-rubra.

1. Ps. Parugua. Tab. XXIII. Cauda hujusque tectrices, alae totae, caput ac totum collum nitide nigra; tergum, gastraei pars reliqua et annulus periophthalmicus (an hic nudus?) coccinea.

Paragua Marcgr. Hist. rer. natur. Brasil. Lib. IX. p. 207. (Lichtenst. Abhandl. der Berlin. Akad. d. W. 1816—17. p. 167.) Psittacus paraguanus Auctor. Psittacus Stavorini. Less. Voy. de la Coq. aut. du monde. p. 628. Desm. Dict. des sc. nat. 39.

Rostrum cinereo - nigricans; irides cinereo - fuscescentes (non rubrae); pedes albido - grisei; cauda acqualis. Habitus et fere magnitudo *Eclecti grandis*. Longitudo circiter 12½", maxillae ad frontem 9", alae 6" 5", tarsi circiter 6". Alae complicatae caudae basin transcedunt. Habitat in insula *Waigiou* (fide Less.), non in *Brasilia*.

Observatio. Marcgrave hanc avem isto modo describit: "Psittacus est niger magnitudine Airu-curcu (Psit. ochroceph.) pectore, dorso et ventre medietate anteriore insigniter rubro. Oculis nigris, circello rubro. Rostro fusco seu obscure cinereo; cruribus et pedibus obscure cinereis." Descriptionem ac mensuram hausi ex

Marcgravei icone, quam accurate depictam mecum communicavit Lichtenstein. Eadem icon monstrat plumas virides in femoribus. Cel. Lesson tergum rubrum, tectricibus scapularibus superincumbentibus în ave viva sine dubio tectum, describere omisit.

B. Ptilosi viridi.

2. Ps. magnus. Maxilla roseo-rubra, apice flava; mandibula tota nigra; caput, collum, totus truncus supra ac subtus, nec non alae supra saturate gramineo-viridia, splendentia; macula epigastrii lateralis maxima tectricesque alarum inferiores omnes minores saturate coccineae, harum majores ac remigum pagina inferior aterrima; alarum margo totus cyaneus; rectrices duae intermediae dorso concolores, in apicis medio cyaneae, sequens utrinque concolor, sed magis coerulea, proximae utrinque duae cyaneae, extus large viridi-, intus nigricanti- viridi-limbatae, extima tota cyanea, excluso margine pogonii interni nigro, omnes subtus aterrimae, apice extimo obsolete flavidae; remiges primariae supra intense-coeruleae, margine pogonii interni nigrae, secundariae extus basin versus virides, versus apicem cyaneae, intus juxta rhachin intense cyaneae, dein nigrae. Mas et Foem adult.

The green and red Parrot from China Edw. 1. t. 231 (fig. bona). Psittacus sinensis Briss. 4. p. 291 (descript. opt.). Perroquet de la Chine Buff. Pl. enl. 514 (fig. pessima). Le grand . Perroquet verd de la Nouvelle Guinée. Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. p. 174. t. 108. Psittacus sinensis. Auctor. Psittacus magnus Gmel., Psittacus viridis Lath. Perroquet à flancs rouges Le Vaill. 1. c. t. 132 (fig. mala). Psittacus lateralis Shaw. Gen. Zoól.

Maxilla valida, intumida, tomiis integerrima; regio ophthalmica

1

prorsus plumosa; cera vix conspicua; palpebrae cinerascentes; pupilla maxima; iris strictissima, crocea, margine inferiore flava; pedes nigricantes, squamularum interstitiis albo-pulverulentis; ungues nigri; cauda longula, aequalis, lata. Longitudo 15³/₄", caudae 6", alae 10 ½", rostri ad frontem 1" 10", digiti antici externi, excluso ungue, 1" 5". Habitat in *Insulis moluccis*, frequens in *Nova-Guinea* et in *Waigiou*; iridem pro lubitu avis dilatare ac contrahere valet. (*Mus. Paris., Monac.*; multos vivos vidi; marem et foeminam dissecavi ipse). Foemina, mare paullo minor, est 15" longa.

Observatio. Psittacus Sonneratii a cel Huhl cum hac ave unita, species diversa, cauda longa insignis, noster Palaeornis Alexandri.

3. Ps. sumatranus. Ptilosis tota viridis, colli plumis in flavidum vergentibus, uropygii coerulescentibus; remiges intus nigrae; regio ophthalmica nudiuscula, nigricans; rostrum dilute incarnatum.

Psittacus sumatranus Raffles Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 281. n. 5.

Irides albae; cauda mediocris, aequalis; pedes plumbeo-coeru-lescentes; caput reliquis corporis partibus dilutius viride. Longitudo 12 sive 14" (mens. angl.). Habitat in Sumatra, inquilinis Kėkė dictus (Raffles). Non vidi.

4. Ps. gramineus. Frons, vertex, occiput supremum ac capistrum coerulea, hoc in medio lineola atra notatum; collum posticum, dorsum, tergum ac alae supra saturate gramineo-viridia; remiges extus coeruleae, intus nigricantes; genae, gula, collum anticum ac reliquae gastraei partes viridi-flavida, nonnihil in olivaceum vergentia; rectrices mediae virides, laterales coeruleae, omnes subtus flavo-fuscescentes.

Perroquet d'Amboine Buff. Pl. enl. 862. Psittacus grami-

neus Auctor. Perroquet à calotte bleue. Le Vaill. 1. c. p. 80. t. 121 (fig. cum descriptione non satis congruens).

Habitus et magnitudo *Psittaci pulverulenti*; cauda apice subrotunda; rostrum rubicundum; pedes plumbei. Habitat in *Amboina* (olim in Museo *Parisiensi*). Non vidi.

y. Ptilosi viridi-rubra.

5. Ps. Tarabe. Olivaceo-viridis; caput, collum totum, pectoris pars suprema et cauda fere a medio ad finem coccinea; rostrum fuscum; pedes pallidi.

Tarabe Marcgr. Hist. rer. natur. Brasil. Lib. t. IX. p. 207. Lichtenst. l. c. p. 168. Psittacus Tarabe Auctor.

Cauda aequalis; alae caudae basin paullo transcedentes; circulus periophthalmicus (an nudus?) ochraceus; irides cinereo-fuscescentes. Magnitudo Psittaci aestivi. Longitudo 12" 5", maxillae ad frontem 11/4", alae 53/4". Certe non Brasiliae, sed, ut videtur, Indiae sive Novae-Guineae incola!

Observationes. Marcgravei descriptio huius avis haec est: "Tarabe Brasiliensibus, psittacus est viridis, major quam Paragua, capite rubro et pectore atque initio alarum. Rostro et pedibus obscure cinereis." Descriptio et mensura ex Marcgravei icone, quam depictam cel. Lichtenstein mecum communicavit. In cadem alarum initium rubrum non observo. Psittacus Fieldii species admodum affinis an sane diversa? — Psittacoidis Tarabe forsan ad genus diversum pertinet.

? Genus Pag. 34.

1. Ps. Fieldii. Caput totum intense castaneo-rubrum, mento genisque paullo dilutioribus, paullo virentibus; notaeum totum eleganter

gramineum, pro vario ad lucem objectu aureo-flavo-, sive fusco-varians; gastraeum concolor, ad flavum nonnihil vergens; alae basi, prope pennas scapulares, macula parva rubicunda notatae; remiges intense virides intus obscure nigrae; tectrices alarum inferiores nitide coeruleae; rectrices supra virides, intus et subtus flavidae.

Psittacus Fieldii Swains. Quarterly Journal of science, literat. and the arts XIX. 1825. p. 199.

Quam Ceram Lory (?) validior; rostrum pro avis mole crassum et validum; maxillae culmen lineari-exaratum; mandibula longior quam alta, gonyde ascendente, apice lato et obtuso (ut in Psittacis), parte inferiore obsolete triangulari; cera tota nuda; narium apertura lata, rotundata; cauda modice longa, apice rotundata, rectricum apice ovato-acuminato; pedes breves, nigri. Habitat in Nova-Hollandia. Swainson.

A Psitt. Tarabe perquam affini praesertim inopia fasciae rubrae in apice caudae pedibusque nigris differre videtur. Nec hanc avem vidi, nec Psitt. Tarabe, cujus cauda, ut in congeneribus, apicem aequalem habet.

XVI. Genus. Psittacus. Pag. 34.
α. Pilei plumis brevissimis, adpressis.

1. Ps. Erithacus. Frontis latera, capistrum ac tota facies nuda, subpapillosa, quasi albo-pulverulenta; plumae capitis, colli ac totius gastraei canescenti-ardesiacae, omnium margo apicalis canescens; abdomen infimum, tibiae crissumque collo paullo dilutiora, plumarum margine lilacino-reflectente; dorsum supremum, pennae scapulares alaeque supra toto ardesiaca, plumarum margine vix obscuriore; cauda tota ejusque tectrices superiores puniceae; tergum uropygiumque perlaceo-canescentia, plumarum margine obscuriore, lilacino-reflectente; remiges omnes toto ardesiaco-nigrae; tectrices alarum inferiores pectori concolores. Mas et Foem. adult.

Gesn. Ornith. I. p. 722. Psittacus cinereus Aldrov. 1. p. 676. Psittacus guineensis cinereus Briss. 4. p. 310. n. 49. Perroquet cendré de Guinée. Buff. Pl. enl. 311 (fig. mediocr.). Psittacus Erithacus Auctor.

Var. α. Ptilosis plus minusve puniceo-variegata.

Psittacus erythroleucus Aldrov. p. 677 et Auctor. The ashcolour'd and red Parrot Edw. 4. t. 163. Psittacus Erithacus var. β, γ, δ. Psittacus ruber Scop. Ann. 1. p. 52. Le Perroquet cendrė tapirė Le Vaill. 1. c. t. 101.

Var. β . Ptilosis tota cana, excepta cauda cum tectricibus superioribus punicea.

Le Vaill. 1. c. t. 100.

Var. y. Ptilosis tota in nigrum vergens; cauda rubicundo-ardesiaca.

Le Vaill. 1. c. t. 102. (Hanc varietatem raram in mus. Paris. vidi.)

Rostrum nigrum mediocre, maxillae apice multum producto, sinuato; maxillae culmen apicem versus in dilute corneum vergens; irides flavo-albae; lora singulis pilis brevibus albidis obsita, pedes nigri albo-pulverulenti; ungues corneo-nigricantes; cauda brevis, apice recto-truncata; alae longae caudae apicem fere excedentes. Longitudo 14", rostri ad frontem fere 1 3/4", caudae 3 3/4", alae 9 3/4", tarsi 9", digiti antici externi, excluso ungue, 1" 4". Habitat frequentissimus in Africa occidentali; ova parit, columbinis paullo minora, toto alba; avis egregie loquax varias modulatur gutture voces, scurrili strepitu, quicquid et audit, ait, cantat. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

- β. Pilei plumis latiusculis, laxioribus, nuchae compactis, squamoso-positis.
- 2. Ps. festivus. Tergi infimi uropygiique plumae coccineosanguineae, basi flavae; fascia frontis strictissima cum utroque apice ad oculum ducta ibique dilatata castaneo-purpurina; vitta supra oculos versus verticis et occipitis latera ducta et macula menti longitudinalis indistincte marginata, turcino-cyanea; capitis partes superiores omnes virides, pro vario ad lucem objectu nonnihil in coeruleum vergentes; alarum margo totus, tectrices superiores ac inferiores, collum, capitis partes reliquae ac totius trunci partes superiores et inferiores viridia; notaeum gastraeo obscurius; alulae pennae tectricesque alarum majores pone illas sitae, remiges primariae ac secundariae pogonio externo intense cyaneae, hae apice et interno pogonio nigrae, pagina inferiore nigrae, limbo interno magna ex parte malachitaceo; rectrix extima viridis, externo latere limbo dilute cyaneo, secunda tota viridis, rectrices reliquae, exceptis duabus intermediis toto viridibus, cjusdem coloris, versus basin flavam macula pallide coccinea notatae, omnes subtus malachitaceo-virescentes, tectrices superiores virides. Mas et Foem. adult.

Le Perroquet Tahua de Caj. Buff. Pl. enl. 480 (fig. mala). Psittacus festivus Auctor. Perroquet Tavoua Le Vaill 1. c. t. 129 (fig. opt.).

Var. α. Ptiloseos pars viridis rubro-maculata.

L'Amazone tapiré en rouge Le Vaill. 1. c. t. 89 (fig. opt.).

Var. B. Verticis plumae fuscescenti-marginatae.

Rostrum pallide corneo-nigricans, culmine bianguloso, medio exarato, oculi iride aureo-flava (fide Le Vaill.), pedes plumbeo-nigri, unguibus nigris, cauda aequalis. Longitudo 15 1/4", caudae

4" 4", alae 8", tarsi fere 8", rostri ad frontem 1" 7". Habitat in Guiana, satis frequens in Brasilia versus flumen Amazonum, ac, ut dicitur, in Cajenna; docilis. (Mus. Paris., Berol., Monac.)

3. Ps. poecilorhynchus. Rostrum corneo-nigricans, macula in maxillae basi testaceo-rubicunda magna notatum; mandibula circa basin rufescenti-flavida; macula sincipitis majuscula lutea; alarum flexura coccinea; capitis partes superiores reliquae, laterales, colli antici et lateralis ac totum gastraeum viridia, in malachitaceo-viride vergentia; tectrices alarum superiores, remiges ultimae extus, pennae scapulares, collum posticum, dorsum, tergum et uropygium saturate viridia; alulae pennae ejusdem coloris, intus versus basin nigrae; remiges extus intense cyaneae, intus nigrae, penultimae extus a basi ultra medium virides, dein cyaneae, intus nigrae, omnes subtus latere externo nigrae, interno malachitaceae; tectrices alarum inferiores ac caudae superiores virescentes; rectrices extus a basi ultra medium virides, dein virescenti-flavae, intus luteae, medio macula rotunda obscure viridi, versus basin altera oblonga coccinea notatae; rectrices quatuor intermediae absque rubore, a basi ultra medium virides, dein viridi - flavae. Mas et Foem. adult.

Psittacus viridis, alarum costa superne rubente. Aldrov. I. p. 669. Id. Psittacus poecilorhynchos. p. 670., Shaw Gen. Zool. 8. p. 491. Psittacus amazonicus poecilorhynchos Briss. 4. p. 270. Psittacus ochrocephalus var. y. Gmel. Psittacus amazonicus var. y. Lath. — Psittacus flavifrons Herm. Observ. Zool. p. 126.

Avis junior. Viredo minus pura; tectrices alarum superiores majores ac remiges penultimae flavido-marginatae (praesertim latere interno); sincipitis macula minus extensa; flexura alae parum aut vix coccinea.

Rostrum mediocre, culminis biangulosi medio subcanaliculatum;

lingua nigricans; regio ophthalmica (quam in Ps. pulverulento minus large nuda) nudiuscula, alba; iris circulis tribus, quorum primus igneo-isabellinus, secundus flavus, tertius, pupillam ambiens, pallide olivaceus; pedes albido-plumbei, unguibus cinereo-nigricantibus. Psittaco ochrocephalo paullo major, ejusdem habitu. Cauda mediocris, aequalis. Longitudo fere 13", caudae 4½", rostri ad frontem 19", tarsi 10". Habitat in Brasilia versus flumen Amazonum. (Mus. Paris., Monac.; tres vivos vidi.)

Observatio. Haec species distinctissima facile distinguitur a simili varietate *Psittaci pulverulenti* humeris coccineis, rostri minoris rectricumque pictura, statura minore caet.

4. Ps. pulverulentus. Cauda absque rubedine; rectrices duae intermediae toto virides, caeterae a basi ad medium virides, reliqua parte, praesertim interna, flavidae, pro vario ad lucem objectu viridireflectentes, omnes subtus ejusdem coloris; plumae colli postici longiusculae, ac totius capitis superioris latiusculae, rectiusculo-truncatae, apice nigricanti-limbatae; carpi plumae obsolete coccineae; limbus plumarum in capite in coeruleum vergens; plumae humeri ac flexurae alae, dorsi, tergi, uropygii, pennae scapulares alarumque tectrices superiores virides, quasi albo - pulverulentae; capitis ac colli totius ptilosis reliqua, nec non totius gastraei alarumque tectrices inferiores ejusdem picturae, paullo minus pulverulenta; alulae pennae tectricesque pone has sitae virides, pogonio interno versus basin nigrae; remix prima supra toto nigra; remiges sequentes octo intus nigrae, extus a basi ultra medium virides, reliqua parte cyaneae, sequentes 3 extus basi virides, dein ultra medium roseo-coccineae, tum paullo viridi-tinctae, reliqua parte cyaneae, intus nigrae; remiges reliquae ejusdem picturae, absque rubedine, omnes subtus pogonio interno maxima parte malachitaceo virides; rostrum nigrum, maxilla basi macula flavida, mandibula tali flavido nigricante notatae. Mas et Foem. adult.

Le Perroquet Meunier de Caj. Buff. Pl. enl. 861 (fig. satis accurat.).

Var. α. (Avis domefacta) Ptiloseos pictura ordinaria, excepta sincipitis macula magna, aureo-flava.

Psittacus pulverulentus Auctor., Kuhl. L'Amazone, femelle. Le Vaill. 1. c. t. 85 (fig. opt. falso pro foemina Ps. ochrocephali indicata). Jd. Perroquet Meunier. t. 92 (fig. opt.).

Var. β. (Avis domef.) Sinciput macula flava, coccineo-varie-gata notatum.

Spix Av. Brasil. 1. p. 43.

Habitus Ps. ochrocephali, eodem multo robustior; rostrum culmine biangulosum, robustum; regio ophthalmica largiuscule nuda ac cera alba; irides circulis duobus, primo angustissimo, croceo, altero lato, fusco; pedes albidi, unguibus nigris; cauda subaequalis, mediocris. Longitudo 15½", rostri ad frontem 1¾", alae 9½", caudae 5½", tarsi 9". Habitat in Cajenna et in Brasilia, versus flumen Amazonum; docilis. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

Observatio. Species sequens similis differt constanter statura minore, rostro minus valido, alio modo colorato, et oculorum pictura.

5. Ps. xanthops. Rostrum totum album, subincarnatum, validum; frons, vertex, capitis latera ac tibiae ranunculaceo flava; alarum flexura coccinea, margo intimus flavidus; remiges mediae basi coccineae, reliqua parte nec non primariae virides, exclusa omnium parte apicali cyanea; rectrices supra laete virides, apice lato flavido-virescente, omnes, exceptis intermediis, intus magna ex parte rubrae, interstitio viridi; extimae latere externo paullo coerulescentes; genarum pars inferior, collum ac reliquae trunci et

alarum partes viridia, plumae notaei paullo nigricanti-marginatae; pedes et ungues albidi. Mas et Foem. adult.

L'Amazone à tête jaune Le Vaill. 1. c. t. 86 (fig. accurat., exceptis tibiis viridibus).

Var. α. Caput, gula humerique toto ranunculaceo-flava; frons cinereo-alba; humerorum gulaeque plumae basi rubrae; rostrum pedesque alba. 13" l.

Psittacus amazonicus gutture luteo Briss. 4. p. 287. Psittacus ochropterus Auctor. Le Perroquet à èpaulettes jaunes, mâle. Le Vaill. 1. c. t. 98 (bis.). Psittacus poecilorhynchus Shaw.

Var. 3. Simillimus praecedenti, pileo toto flavo.

Le Vaill. 1. c. t. 98.

Magnitudo fere et habitus *Psittaci pulverulenti*; regio ophthalmica nudiuscula ac cera albae; oculorum iris circulis tribus, primo croceo, secundo flavo, tertio, pupillam ambiente, pallide olivaceo, subobsoleto; lingua alba. Habitat in *America meridionali*. (*Mus. Berol.*; quatuor vivos vidi.)

Observatio. Species distinctissima, praeter capitis tibiarumque picturam a Psittaco ochrocephalo non solum corpore majori, sed rostro quoque validiori, albo et linguae colore prorsas diversa. An varietates, a me non visae, distinctae species?

6. Ps. ochrocephalus. Frons ac sinciput ex parte turcino-coerulescentia; verticis pars, regio tota rostrum inter et oculos ac infra hos, gulacque latera laete flavo-ochracea; rectrix prima extus basi viridis, medio pallide cyanea, reliqua parte flavida, nonnihil coeruleo-reflectens, intus basi flava, dein macula roseo-

coccinea, altera macula subsequente connata viridi minore notata, reliqua parte virescenti-flava; rectrices sequentes concolores "pogonio externo sine nitore cyaneo", macula rubra, versus rectrices intermedias sensim minore, alterius pogonii marginem quoque juxta fascia attingente; rectrices quatuor intermediae virides, laterales large flavido-, duae intermediae vix flavido-limbatae; humerorum ac flexurae margo coccineo-ruber; margo ac tectrices alarum inferiores incluso carpi margine virescentes, tibiae interno latere, extus basi ochraceo-flavae; plumae capitis supremi reliquae, colli postici, lateralis ac dorsi supremi limbo apice nigro-limbatae; pennae scapulares, caudae et alarum tectrices superiores omnes, tergum, uropygium remigesque ultimae intense viridia; crissum ac reliquae corporis partes inferiores virides, flavido-reflectentes, margo apicalis plumarum latarum rectisculo-truncatarum nigricans, subobsoletus; remix prima nigra, limbo externo cyaneo-relucente; remiges 2-10 extus a basi ad pogonii subsinuati medium virides, reliqua parte coeruleae, intus toto nigrae, 10-15 extus basi infima virides, dein ultra medium coccineo-sanguineae, reliqua parte cyaneae, intus nigrae; 15 macula obsoleta rubra notata; reliquae extus fere toto virides, apice nonnihil cyaneo-reflectentes, limbo interno nigricante; omnes subtus maxima ex parte in limbo interno malachitaceae; tectrices inferiores majores ejusdem coloris; alulae pennae tectricesque pone has sitae virides; rostrum toto nigrum. Mas adult.

Psittacus viridis melanorhynchos Aldrov. 1. p. 672. Psittacus amazonicus jamaicensis Briss. Av. 4. p. 276. (Psitt. aestiv. var. y. Gmel., Lath.) — Aiuru-curau Marcgr. Hist. rer. nat. Brasil. lib. IX. p. 205 (Lichtenst. 1. c. p. 166.) Psittacus barbadensis Gmel., Lath. (descriptio ex Albini icone pessima). Psittacus decorus Herm. Observ. Zool. p. 126. Psittacus amazonicus Kuhl 1. c. p. 74. L'Amazone mâle Le Vaill. 1. c. p. 23. t. 84. (fig. opt.). Id. L'Amazone à callotte bleue t. 87 (fig.

opt.). Le Perroquet à tête jaune Azar. Voy. n. 285. Psitt. aestiv. cum var. 1. Spix Av. Bras. p. 44.

Foemina. Mari simillima, capitis flavedine solum minus extensa.

Juvenis. Avi adultae similis minus laete viridis, plumarum margine parum aut vix conspicuo; caput tibiaeque viridia, absque flavedine aut hic et illic plumula flava variegata; frons ac sinciput turcino-cocrulescentia; humeri virides, plumulis rubris singulis varii; reliqua alae rectricumque pictura adulti, rostrum plumbeo-nigricans fuscescenti-nubilatum. (Abdominis plumae interdum basi subtilissime vinaceo-lavatae).

Perroquet vert et rouge de Cajenne Buff. Pl. enl. 312 (fig., excepto rostro rubro, satis accurata, a nemine recte dijudicata). Psitt. ochroceph. var. β . G mel. Psitt. amaz. var. β . Lath. Psitt. aestivus var. 4. Spix Av. Bras. p. 44.

Var. a. Ptilosis viridis, plus minusve flavo-variegata; humeri rubri; frons turcino-coerulescens.

Edw. t. 162. Psitt. amazon. varius Briss. l. c. p. 281. n. 37. t. 26. fig. 2. Perroquet Amazone varié du Bresil Buff. Pl. enl. 120. L'Amazone tapirè en jaune Le Vaill. l. c. t. 89 (fig. opt.).

Var. β. Ptilosis tota flava, exceptis humeris remigumque pogonio interno versus basin coccineis.

Perroquet jaune Buff. Pl. enl. 13. Psitt. Aurora Auctor.

Var. y. Ptilosis ordinaria, pro vario ad lucem objectu in aureo-flavum vergens.

Azar 1. c. p. 74.

Var. S. Rostrum ac cera, os, lingua, pedes remigesque alba,

harum intermediae et omnes rectrices rubro-flavoque maculatae; alarum tectrices, dorsum supremum ac pennae scapulares albo-flavidae; tectrices inferiores laete flavae; ptilosis reliqua straminea; oculorum iris aurantia, pupilla annulo viridi cineta. Azar l. c.

Var. ε . Ptiloseos pictura ordinaria; sincipite albo. (Descriptio haec mea e specimine vivo senili.)

Aiuru curau, secunda species. Marcgr. 1. c. p. 205.

Rostrum culmine subbiangulosum; cera subsetulosa nigricans; regio ophthalmica parum nuda, albida; oculorum iris circulis tribus, primo croceo, sequente flavo, tertio, pupillam cingente pallide olivaceo, subobsoleto; pedes albidi; ungues plumbeo nigricantes; cauda fere aequalis, mediocris. Longitudo 14½", caudae 5½", alae 9", maxillae 19", tarsi 9". Habitat congenerum vulgatissimus in Surinamo, Guiana, Brasilia et Paraguay usque ad flumen la Plata, gregarius, perquam clamosus, vespere in sylvas rediens, plantationibus citrorum infestissimus, ova tria alba pariens; specierum fere omnium docillima, quam ob rem in Europam tam frequenter allata. Iridis circulos prolubitu dilatare tali modo valet, ut circulus secundus flavus primo externo croceo prorsus obtegatur. (Mus. Paris., Berol. et Monac. habent specimina fera).

Observationes. Species haec domefacta variat miro modo, sed fere omnes varietates prope suffraginem aut in tota tibia flavae, in humeris sive in carpo plus minusve coccineae sunt. Frontis plumulis rigidiusculis, rectricum pictura, tibiis viridibus, rostro toto nigro species haec a praecedente, humeris coccineis, rostri ac oculorum pictura a sequente distingui potest. Marcgravei Aiuru-apara est varietas Psittaci ochrocephali (Lichtenst. l. c. p. 168). — Varietates 2, 3 a cel. Spix l. c. indicatae spectant ad juniorem Psittacum amazonicum.

7. Ps. amazonicus. Rectrices quatuor laterales extus medio virides, basi et apice flavicantes, intus flavae, macula intermedia maxima pallide coccinea, in medio macula altera transversa viridi, versus rectrices intermedias sensim latiore, dissecta; rectrix quinta et sexta extus a basi ad medium virides, dein flavidae; intus basi et apice flavae, medio virides; rectrix subsequens macula pallide rosea notata; rectrices reliquae a basi subflavescente ultra medium virides, reliqua parte flavidae, subtus pallidiores; regio prope oris angulum, genarum pars anterior mentique latera ochraceo-lutea; frontis plumae ac sincipitis, nec non vittae supra et ultra oculos ductae laete amethystino-coerulescentes, basi flavae; plumae occipitis, colli totius postici et lateralis dilatatae limpo apicali subnigricante notatae, dorsi, tergi, uropygii ac totius corporis inferioris, crissi ac tibiarum, pennae scapulares, humerorum margo et flexura alae, tectrices alarum superiores ac inferiores laete viridia; corporis partes inferiores non in flavidum vergentes; carpi margo nonnihil aurantio-rubicundus; remix prima supra toto nigra, subtus limbo interno subbasali malachitacea; remiges 2, 3, 4. supra latere externo a basi ad medium subcyaneum pogonii subsinuati virides, intus et reliqua parte nigrae absque pictura coerulea; 5, 6, 7, 8 extus a basi ad medium virides, dein intense coeruleae, intus nigrae; 9, 10, 11 et 12 extus basi paullo virescentes, dein ultra medium laete testaceo-sanguineae, reliqua parte intense coeruleae, intus nigrae (duodecima macula rubra obsoleta insignis); reliquae ejusdem picturae absque rubore, omnes subtus magna parte pogonii interni malachitaceae. Mas et Foem. adult.

Acuru-curuca Marcgr. Hist. rer. natur. Brasil. lib. IX. p. 205. Lichtenstein l. c. p. 166. Psittacus amazonicus Briss. Av. 4. p. 256 (descript. opt.). Le Perroquet Amazone Buff. Pl. enl. 547 (fig. admod. mediocr.) Id. Perroquet Criq. de Caj. (fig. mediocr. ab auctoribus ad Psit, agil. falso relata). Femelle du

Perroquet Acourou Couracou Le Vaill. 1. c. t. 110 bis (fig. bona). Psittacus Aourou Shaw. Gen. Zool. Psittacus aestivus Kuhl (synonymiae expositio non satis accurat.). Psittacus amazonicus Spix Av. Brasil. p. 45.

.

Av. junior. Avi adultae simillima, verticis plumae flavae magis extensae, coeruleae potius supra et ultra oculos ductae.

Psiltacus amazonicus fronte lutea Briss. Av. 4. p. 261. n. 32 (descript. opt.). Psiltacus amazonicus, Gmel., Psiltacus aestivus var. 2. Lath. — Le Perroquet Acourou Couracou Le Vaill. 1. c. t. 110 (fig. bona). Psilt. aestiv. var. 2, 3. Spix Av. Bras. p. 44.

Pallas. Frons, sinciput ac vertex, regio ante et pone oculos, genae ac regio parotica toto flava; plumae occipitis, colli ac totius corporis inferioris flavido-virescentes, limbo apicali latiusculo obscurius viridi; remiges omnes extus malachitaceo-virides, intus nigrae, versus apicem fuscescenti-albido-marginatum virescentes, subtus maxima parte malachitaceae; alarum margo viridis, paullo flavido-lavatus; tectrices alarum superiores ac inferiores omnes, pennae scapulares, remiges ultimae margine flavo-terminatae; dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores intense viridia, hae in flavidum vergentes; rectrices duae intermediae virides, basi flavae, reliquae virescenti-flavae, macula subbasali magna pallide sanguineo-rubra notatae, pogonio externo versus basin virescenti-lavatae; mandibula cum cera albida, maxilla in utroque baseos latere citrino-flava, apice albida, reliqua parte corneo-nigricans; irides aurantiae.

Psitt. luteus Gmel. 114. Psittac. luteolus Lath. Psitt. xanthops Spix Av. Bras. l. c. t. 26 (fig. accur.).

Rostrum basi citrino-flavum, versus apicem corneo-albescens aut fuscescens, quam in Ps. ochroceph. minus validum; regio oph-

thalmica et cera albidae, oculorum iris circulis duobus, primo croceocinnabarino angusto, altero, pupillam ambiente, fusco lato; lingua supra nigricans; pedes robusti plumbeo-albidi, unguibus corneofuscescentibus; cauda mediocris, subaequalis. Longitudo 12'' 8''', alae 7'/4''', caudae 4'' 1'''', tarsi 6'/2'''. Habitat in Guiana, satis frequens in Brasilia, praesertim versus flumen Amazonum, gregarius juxta ripas et ostia fluviorum in fruticibus Rhizophorae Mangle degens, in truncis cavis harum arborum nidificans; citrorum plantationibus infestus, docilis; Brasiliensibus Curica; nuchae plumas saepius in altum erigit.

Observationes. Ad hanc speciem spectat pars synonymiae Psittaci aestivi, Ps. amazonici et Ps. ochrosephali auctorum. Hae auctorum aves ob earum synonymiam perturbatam vix solubilem ex systemate prorsus rejiciendae. Brissonii descriptiones optimae solummodo citandae, reliquorum auctorum, e speciminibus domefactis, colore mire variantibus, hanc ob rem fugiendae sunt.

Psittacus agilis a cel. Kuhl. in synonymiam Psittaci amazonici receptus differt ab hoc toto coelo, sed tabula Buffoniana huc pertinet. — Marcgravei Acuru-curuca varietatibus hujus avis adnumerandus est.

8. Ps. hypochondriacus. Viridis; abdominis fascia lata, ranunculaceo-flava in utroque latere macula sanguineo-rubra terminata, caput brachiique margo lutea; rectrices duae intermediae toto virides, reliquae virescenti-flavae, macula ante medium rubra notatae; remiges nigrae, extus virides; rostrum citrino-flavum, culmine maxillae ad latera nigrescente.

Psittacus hypochondriacus Lichtenst. in Mus. Berol.

Regio ophthalmica nudiuscula; cauda recto-truncata; pedes flavidi, unguibus flavis. Habitus et magnitudo Psittaci ochrocephali.

Longitudo 12", caudae $3\frac{1}{2}$ ", alae 7" 8", rostri ad frontem $1\frac{1}{2}$ ", tarsi 6". Habitat in *Brasilia*. (Mus. Berol.).

Q. Ps. autumnalis. Vitta ex oris angulo infra oculos et aures ducta aureo-flava, prope orem paullo rubro-irrorata; macula in loris et altera in fronte magna coccinea; stria supra oculos stricta flavorubroque variolosa; plumae sincipitis, verticis occipitisque turcinocoerulescentes, basi virescentes; plumae colli postici elongatae, latae, recto-truncatae, virides, fasciola apicali amethystina nigricanti-terminata notatae; genae, gastraeum totum, alarum margo totus ac tectrices inferiores omnes laete viridia; carpi margo flavescens; caudae alarumque tectrices superiores omnes, pennae scapulares ac reliquae partes notaei virides; alulae pennae virides, apice paullo cyaneae; remix prima supra toto nigra; remiges sequentes 6 extus a basi ad medium cyaneum virides, reliqua parte nigrae; sequentes quatuor extus basi virides, dein ultra medium sanguineo-rubrae, in hoc virides, reliqua parte cyaneae, intus nigrae; penultimae extus virides, apice toto cyaneae, intus nigricantes, omnes latere inferiore fere a medio ad apicem nigrae, reliqua parte malachitaceae; rectrices supra a basi ultra medium virides, reliqua parte dilute virescenti-flavae; extimae intus juxta rhacheos basin paullo rubro-lavatae.

The lesser green Parrot Edw. 4. t. 164 (fig. sat. accurat.). Psittacus autumnalis Linn., Gmel., Lath. (exclusis varietatt.), Kuhl. Le Perroquet à joues oranges Le Vaill. 1. c t. 111 (an mutuata tabula Edwardsiana?). Psittacus aurantius Vieill. N. D.

Av. junior. Avi adultae similis; verticis plumae minus coeru lescentes, versus basin flavido-virescentes, colli postici virides breviores, hic et illic plumis intermixtis flavis.

Psittacus Diadema Spix. Av. Brasil. 1. t. 32.

Regio ophthalmica nudiuscula alba; irides laete flavo-aurantiae; pedes unguesque obscuri; rostrum luteum, circa tomia obscurum. Habitus et magnitudo *Psittaci vinacei*, ei subsimilis. Longitudo 14³/₄", alae 8" 1", caudae aequalis 4³/₄", rostri ad frontem 1³/₄", tarsi fere 9". Habitat in *Brasilia* et *Mexico*. (*Mus. Berol., Monac.*)

Observationes. Spixii icon et descriptio e specimine domefacto mutilo. Auctorum varietas β. spectat speciem distinctam, Psittacum Bouqueti, Lathamii varietas δ. Psittacum brasiliensem; var. γ (var. δ. Gmelini) vix determinari potest.

10. Ps. brasiliensis. Frons ac capistrum coccinea; aurium macula magna supra genas ducta subrotunda coerulea; vertex viridiflavidus; occiput et nucha saturate viridia; gastraeum a margine inferiore menti rubri ad crissi subflavidi finem viride, nonnihil ad flavidum inclinans; alarum flexura flava; carpi margo ruber; remiges primae obscurae, sequentes pogonio externo coeruleae, ultimae virides, extus flavo-limbatae; tectrices alarum superiores mediae et magnae saturate virides, flavo-marginatae, parvae pallidius virides; plumae colli postici ac dorsi supremi virides, obscure purpurino-limbatae; dorsi, uropygii, caudae tectrices superiores ac pennae scapulares virides; rectrix extima pogonio externo coerulea, sequens coccinea; rectrices duae intermediae virides, reliquae interno pogonio coccineae, externo virides, omnes fascia flava terminatae.

The brasilian green Parrot Edw. Av. 4. t. 161. Psittacus brasiliensis Linn., Gmel. Psittacus autumnalis, var. 8. Lath. Le Perroquet à joues bleues Le Vaill. 1. c. p. 57. t. 106. Psittacus cyanotis Kuhl 1. c. n. 133.

Habitus et magnitudo *Psittaci Dufresneani*; rostrum dente subobsoleto munitum, incarnatum; cera obscura; regio ophthalmica nudiuscula dilute cinerea; irides intense fusco-atrae; cauda subaequa-

lis, pedes fuscescenti-cinerei. Habitat in Brasilia versus Peru (Ed-wards). Non vidi.

11. Ps. Bouqueti. Rostrum corneo-cincreum; maxilla in medio macula oblonga isabellino-aurantia notata; frons, mentum, facies ac regio circa oculum violaceo-coerulea; gula collumque supremum in medio coccinea, rubedine in acumen terminata; remiges primariae anteriores toto coeruleae; mediae concolores, attamen a basi ad medium coccineae; ultimae, occiput ac totum notaeum nec non alarum margo viridia; collum laterale anticum ac reliquae trunci partes inferiores viridia, dorso pallidiora; tectrices alarum inferiores flavido-virides; rectrices supra virides, fascia lata flavescente terminatae, subtus virescenti-flavidae, laterales pogonio interno versus basin paullo coccineae. Av. adult.

The blue-faced green Parrot Edw. Av. 1. t. 230 (fig. bona). Psittacus autumnalis var. β . Gmel., Lath. Le Perroquet Bouquet Le Vaill. 1. c. t. 104. t. 135 (fig. bona). Psittacus Bouqueti Bechstein in Lath. Uebers. d. Vög. p. 99. n. 167. Kuhl 1. c. Psittacus coerulifrons Shaw. Gen. Zool. 3. p. 515. Psittacus cyaneocapillus Vieill. Encycl. meth. Livr. 95. p. 137. 3.

Regio ophthalmica nudiuscula pallide incarnata; irides laete aurantiae; cauda aequalis. Habitus et magnitudo *Psittaci autumnalis*. Habitat in *Brasiliae* (Vivum vidi in *Portu Gratiae*.)

12. Ps. erythrurus. Viridis; plumae dorsi ac corporis inferioris basi flavae, margine nigrae; cauda alarumque margo internus coccinea, illa apice fascia flava notata; sinciput et regio inter rostrum et oculum rubro-purpurea; facies ac gula coerulea, plumarum basi rubra; occipitis plumae coeruleo-marginatae.

Psittacus erythrurus Kuhl. 1. c. p. 77. n. 134.

Magnitudo et habitus Psittaci autumnalis. Habitat in Brasilia. (Mus. Paris., fide Huhl.) Non vidi.

13. Ps. Dufresneanus. Rostrum coccineum apice albidum; frons, sinciput verticisque pars anterior coccinea; regio inter oris angulum et oculum aureo-flava, paullo rubro-variegata; genae et gula coeruleae, plumularum limbo in turcinum vergente; regio parotica viridis; capitis plumae reliquae, colli postici, dorsi supremi et pennae scapulares intense virides, margine apicali nigricante; gastraeum a gulae parte infima ad crissi finem viride, ventris abdominisque plumis basi pallide cineraceo-rubicundis; rectrices supra a basi ad medium virides, ibi macula magna sanguineo-rubicunda (in prima rectrice solum interno latere conspicua) et interno pogonio versus basin altera concolore, pallidiore, minore notatae, omnes flavido-terminatae, subtus ejusdem picturae, sed pallidioris; tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores ac inferiores nec non remiges ultimae virides; alarum margo viridis, eo carpi paullo obscurior; remix prima tota nigra; remiges sequentes octo extus virides, apice cyaneae, intus nigrae; sequentes tres extus basi virides, medio macula magna coccinea notatae, dein virides, apice cyaneae, intus nigrae; sequentes ejusdem picturae absque rubedine. Mas et Foem. adult.

Psittacus Dufresneanus Kuhl l. c. p. 78. n. 136 (descript. opt.).

Avis junior. Avi adultae similis; frons aurantio-rubra, sinciput magis aurantium; genae, gula ac colli supremi latera dilutius coerulea; alarum speculum rubrum, in aurantium vergens; maxilla flavofusca, versus basin rubicunda, mandibula fuscescens.

Le Perroquet Dufresne Le Vaill. 1. c. p. 34. t. 91 (fig. accur.). Psittacus Dufresneanus Shaw. Gen. Zool.

Regio ophthalmica parum nuda; irides eleganter aurantiae; pedes

flavido-nigricantes, unguibus nigricantibus; cauda aequalis. Habitus Psittaci ochrocephali, hoc paullo robustior. Longitudo 14³/₄", rostri ad frontem 1" 7", alae 8" 5", caudae 4" 5", tarsi 5".— Habitat in Cajenna et Brasilia. (Mus. Paris., Berol., Monac.)

14. Ps. vinaceus. Rostrum parvum coccineum, apice albidum; macula ante oculos attenuata, supra frontis marginem ducta, coccinea; plumae colli postici elongatae, latissimae, recto-truncatae, virides, ante apicem fasciola nigra terminatum pallide sed laete cano-cyaneae, colli totius antici pectorisque supremi longiusculae, latiusculae, recto-truncatae, vinaceae, limbo laterali subvirescente, apicali subconspicuo. strictissimo, nigricante; plumae in capitis partibus reliquis ad gulae latera rectiusculo-truncatae, dorsi supremi et pennae scapulares intense virides, apice nigro-limbatae; tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores ac inferiores omnes, flexura alae ac remiges ultimae intense virides; margo antibrachii aurantio-flavus, rubro-variegatus; remiges intus toto nigrae, subtus malachitaceae, primariae extus basi virides, reliqua parte coeruleae, 5, 6, 7 et 8 extus virides, 9, 10 et 11 extus virides, macula in medio pogonii magna coccinea. in undecima in flavidum vergente notatae; rectrices virides, apice flavidae, tres extimae macula in basi magna coccinea signatae, intus largissime aureo - flavo - limbatae; pictura eadem in latere inferiore tectricum pallidior; tibiae, abdomen infimum crissumque flavido-viridia; plumae reliquae partis gastraei plumis pectoris concolores, sed basi solum vinaceae. Mas et Foem. adult.

Le Perroquet à cou rouge Azar. Voy. n. 286 (Psittacus Tarabe Kuhl l. c. p. 321). Psittacus vinaceus Wied Reise nach Brasil. 2. S. 198., Kuhl Consp. Psitt. (descript. opt.). Psittacus columbinus Spix Av. Brasil. 1. t. 27 (fig. bona).

Regio ophthalmica parum nuda alba; mandibulae pagina antica lata, lateraliter angulosa; maxillae culmen biangulosum; irides auran-

tiae; pedes cinerei, unguibus corneo-nigricantibus; cauda mediocris, aequalis. Habitus, vitae ratio et vox Psit. ochrocephali. Longitudo 12½", caudae 4" 11"", alae 7" 11"", tarsi 7"", rostri ad frontem 13"". — Habitat gregarius in Brasilia ac in Paraguay locis desertis, vesperi gregatim cum clamore sylvas petens. (Mus. Paris., Monac.; vivum vidi).

15. Ps. havanensis. Crissum viridi-luteum; capitis pars anterior et collum inferius cinereo-coerulea, ad violaceum vergentia; reliquae capitis plumae, cervicis, dorsi totius ac uropygii virides, nec non pennae scapulares virides, nigricanti-marginatae; caudae tectrices superiores viridi-flavicantes; plumae pectoris ventrisque virides, coerulescenti-, laterum nigro-marginatae; alarum tectrices superiores minores et inferiores remigesque ultimae virides; remix prima nigra; remiges novem sequentes extus a basi ad medium saturate virides, dein intense violaceae, apice et interno latere nigrae; tres sequentes a basi ad medium rubrae, dein intense virides, apice et interno pogonio nigrae; remix sequens extus basi rubra, dehinc viridis, tandem saturate violaceo - et nigro-terminata; remiges reliquae intus nigrae, extus virides, apice saturate violaceae, omnes subtus viridi-coeruleae; rectrices duae intermediae virides; viridi-luteo-terminatae, proximae extus virides, viridi-luteo-terminatae, intus basi nigricantes, dein virides, reliqua parte viridi-luteae; rectrix quarta et quinta extus praecedentibus pictura similis, intus basi rubrae, dehinc virides, apice viridi-luteae; extimae duae praecedentibus similes, lateris superioris viredine paullo in coeruleum vergente.

Psittacus amazonicus gutture coeruleo Briss. Av. 4. p. 266. t. 25. f. 1 (descript. compl.). Perroquet de la Havane Buff. Pl. enl. 360. Psittacus havanensis Auctor. Le Perroquet à face bleue Le Vaill. 1. c. t. 122. Psittacus cyanopis Vieill. N. D.

Rostrum albidum, apice nigricans; pedes grisei unguibus nigris, regio ophthalmica nudiuscula et cera dilute cinerea. Habitus Psittaci vinacei, ei subsimilis. Longitudo 15", rostri ad oris angulum 15", caudae 5½", tarsi 10". Habitat in America (Briss.). Non vidi.

Observatio. An Kuhlii Psittacus havanensis p. 79. n. 138 sane eadem, adulta avis?

16. Ps. agilis. Viridis, gastraeum nonnihil in flavidum vergens; remigum pogonium externum coeruleum, internum nigrum; harum ultimae supra virides; pteromata coccinea; tectrices alarum inferiores ac superiores virides; rectrices duae intermediae toto, reliquae extus virides, exceptis duabus extimis pogonio externo coerulescentibus; laterales intus a basi ultra medium coccineae, reliqua parte virides.

The little green Parrot Edw. 4. t. 168 (descriptio optima; fig. a cel. Kuhl falso ad Psit. amazonicum relata). Psittacus agilis Gmel., Lath., Vieill., Shaw. (exclusa citata tabula Buffoniana, Psit. amaz. spectante). Le petit Perroquet vert Le Vaill. 1. c. p. 55. t. 105. Psittacus virescens Bechst. in Lath. Uebers. der Vög. S. 99. n. 169 (sed non Lath. et Gmel.). Psittacus signatus Shaw. Gen. Zool. 3. p. 510, Kuhl 1. c. p. 71. n. 123. Psittacus minor Vieill. N. D. 25. p. 314. Id. Encycl. meth. Livr. 93. p. 1367.

Rostrum validiusculum dilute cinereum, apice paullo obscurius, versus basin albidum; regio ophthalmica largiuscula nuda et cera cinerascenti-albae; oculi iride obscure avellanea; pedes cinerei; cauda mediocris apice rotundata. Piono menstruo parum major. Habitus Ps. amazonici. Habitat in America meridionali; avis agillima, clamosa (Edw.). Non vidi.

17. Ps. dominicensis. Rostrum album, maxillae basi pallide

citrino-flavidum; macula in utroque frontis latere coccinea, in fronte angustata; capitis pars reliqua, cauda, alae ac tota corporis ptilosis intense herbaceo-virides, pro vario ad lucem objectu in smaragdinum vergentes; remiges primariae extus, secundariae fere toto turcino-coeruleae; illae intus nigrae, omnes subtus malachitaceae, versus rhachin et in apice nigrae; crissi plumae flavescenti-virides, totius colli, pectoris, epigastrii, ventris, dorsi et pennae scapulares latae, rectiusculo-truncatae, margine apicali nigro, in plumis colli postici praesertim conspicuo; rectrices supra et subtus virides, extimae extus paullo turcino-lavatae, intus flavidae et juxta rhacheos basin macula parva, oblonga, rubra signatae. Mas adult.

Perroquet de St. Domingue Buff. Pl. enl. 792 (fig. satis accurat.). Psittacus dominicensis Gmel., Lath. La femelle du Perroquet à face rouge Le Vaill. l. c. t. 108 (fig. opt.). Psittacus leucocephalus foemina Kuhl l. c.

Foemina. Mari similis, frontis macula minore.

Avis hornot. Avi adultae simillima, exclusa fronte sine rubore.

Perroquet à face rouge dans son premier âge Le Vaill. 1. c. t. 108 (fig. opt.). Psit. leucoceph. hornot. Kuhl 1. c.

Var. a. Ptilosis plumis intermixtis aurantio-flavis varia.

Var. 3. Gulae pectorisque plumis basi rubicundis.

Habitus et magnitudo Psit. leucocephali; pedes albicantes, unguibus corneo-nigricantibus; oculorum iris angustiuscula, isabellina; regio ophthalmica largiuscule nuda, alba, subtilissime coeruleo-lavata; cauda aequalis, breviuscula; rostrum validum, laevissimum, subintumidum; lingua nigricans. Longitudo 11½", rostri ad frontem 1"5", alae 6¾", caudae 3½", tarsi 7". Habitat in Dominicensi insula. (Mus. Paris., Monac. Specimina dua viva vidi Lutet. Parisiorum, tertium foemineum dissecavi ipse).

Observationes. Species haec distinctissima a cel. Le Vaillant primum, dein a cel. Kuhl aliisque ornithologis recentioribus pro foemina Ps. leucocephali habita, differt ab hoc non solum ptiloseos pictura universali, sed oculorum quoque colore, macula regionis ophthalmicae nudae latiore, rostro multo validiori, cauda alisque multo brevioribus caet. Nec in Ps. leucocephalo, nec in hac specie irides rubicundae sunt, ut habet cel. Le Vaillant, sed in primo intense fusco-atrae, in altero isabellinae.

18. Ps. leucocephalus. Frons cum parte sincipitis pure alba; genarum pars anterior, mentum ac gula laete coccineo-rosea, plumis apice subtilissime albido-marginatis; macula aurium intense cinerea; plumae verticis (interdum in coeruleum vergentes), occipitis, colli postici ac lateralis, dorsi, tergi, uropygii, colli antici inferioris, pectoris, epigastrii, laterum et alarum tectrices superiores ac inferiores mediae ac minores, nec non pennae scapulares herbaceo-virides, limbo epicali distinctissimo nigro; reliquae tectrices alarum ac caudae tam superiores quam inferiores, nec non remiges ultimae virides; plumae ventris abdominisque medii laete lilacinae, limbo in apice virescente notatae; alulae pennae, tectrices marginales ante has remigumque primariarum ac secundariarum pogonium externum coerulea; harum pogonium internum nigrum; remiges subtus nigrae, pogonio interno a basi ultra medium malachitaceo - virides; alae flexura viridis; rectrices quatuor intermediae supra et subtus toto virides, reliquae pogonio externo virides, versus ejus apicem in coeruleum vergentes, pogonio interno flavae, excepta macula magna a basi fere usque ad medium ducta, marginem non attingente, coccinea. Mas et Foem. adult

Psittacus leucocephalus Aldrov. I. p. 673. The white headed Parrot Edw. 4. t. 166 (fig. mala). Psittacus martinicanus Briss. 4. p. 242. Id. Psit. martinic. gutture rubro p. 244. Id. Psit. martinic. cyanocephalos p. 251. Perroquet à front

blanc du Sénégal Buff. Pl. enl. 335 (fig. mediocris). Id. Perroquet de la Martinique l. c. t. 549 (fig. mala). Psittacus leucocephalus Linn., Gmel., Lath. (cum varietatib. β, γ, δ), Kuhl (exclusa descriptione foeminae et juv. av.) p. 50. Psittacus collarius Auctor. (descript. imperfecta). Le Perroquet à face rouge, mâle Le Vaill. l. c. t. 107 et t. 107 bis (fig. optimae).

Juv. avis. Adultae similis, frons solummodo alba; vertex viridi-coeruleus; collum anticum viride, mento rubro-varioloso; rostrum totum albidum.

Le Vaill. 1. c. t. 109 (fig. opt.).

Var. a. Gulae plumae rubrae viridi-marginatae.

Var. β. Ptilosis trunci plus minusve rubro-variolosa,

Var. y. Luteus; trunci plumae rubicundo-marginatae, gula, venter, rectricum basis et irides rubra; remiges primariae albae.

Catesb. Carol. t. 10. Perroquet de Cuba Buff. Pl. enl. 336, Psittacus Paradisi Gmel., Lath.

Var. δ. Caput ac collum supremum fere toto alba, ptilosis plus minusve varia.

Psittacus Gerini Lath., Kuhl.

Rostrum mediocre compressiusculum, culmine biangulosum, totum albicans; cera narium incarnato-alba; lora subplumosa, regio periophthalmica nuda, coerulescenti-alba; iris avis junioris et adultae atro-fusca, pedes incarnato-subgrisei, unguibus nigris, cauda mediocris, apice subrotundata; alae acutae. Longitudo 12", caudae 4½", alae 7", maxillae 1¼", tarsi 8". Habitat in insulis Martinique, Dominique, Cuba, ac, ut dicitur, in Jamaica; avis docilis, crebro in Europam translata. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.).

Observatio. Psitt. dominicensis a cel. Kuhl aliisque auctoribus cum hac ave unitus, species distincta est. — Vidi specimen Ps. leucocephali cum iride albo-fusca, flavido-cincta. —

19. Ps. albifrons. Viridis; colli pectorisque plumae nec non pennae scapulares nigro-marginatae; frontis margo anterior, circulus oculum ambiens, lora alulaeque pennae laete coccinea; frons alba; sinciput cyaneum; remix prima tota nigra; remiges sequentes quatuor extus a basi ad medium virides, dein nigrae, nitore cyaneo, reliquae extus cyaneae, intus nigrae, omnes subtus pogonio interno virides; rectrices quatuor intermediae toto virides, reliquae a basi ad medium coccineae, dein virescentes; brachii margo ac tibiae toto virides; rostrum magnum luteum, apice albidum, culmine rotundatum. Mas adult.

Quiltoton Hernand. Thes. p. 38. cap. 117. Psittacus albifrons Sparrm. Mus. Carlsr. Fasc. 3. t. 52. Lath., Kuhl 1. c.

Regio ophthalmica nudiuscula; oculi iride obscure fusca; pedes grisei unguibus nigricantibus; cauda rectiusculo-truncata.

Habitus et magnitudo Ps. leucocephali. Longitudo 11³/₄", alae 7", caudae 3³/₄", maxillae 1" 4". Habitat in Mexico, inquilinis Cotoro dictus. (Mus. Berol.)

Observatio. Lora non flava sunt, ut cel. Kuhl habet, sed rubra.

20. Ps. Pretrei. Viridis; plumae capitis, colli, trunci superioris ac inferioris alarumque tectrices nigro-marginatae; frons tota, lora ac circulus oculum cingens strictus, brachii margo tibiarumque pars infima coccinea; alulae pennae virides, extus coccineae; remix prima tota nigra, reliquae extus virides, apice versus ultimas magis magisque cyaneae, intus nigrae, omnes subtus pogonio interno virides;

rectrices duae intermediae toto virides; reliquae a basi ad medium virides, dein flavescentes; rostrum parvum coccineum, culmine bianguloso. (Av. adult.)

De altero Cocho Hernand. Thes. p. 44. cap. 146. Psittacus Pretrei Temm. Pl. col. 492 (fig. non satis accur.).

Regio ophthalmica nudiuscula; irides luteae; pedes grisei unguibus dilute corneis; cauda apice rotundata. Habitus speciei praecedentis. Longitudo 14½", alae 7¾", caudae 4½", maxillae 13‴. Habitat in Mexico. (Mus. Berol.)

Observatio. Differt haec species a praecedente non solum frontis, alarum, pedum caudaeque pictura, sed imprimis quoque alis caudaque longioribus, rostro in culmine bianguloso, minori, rubro. — Temminckii icon false exhibet rostrum album.

XVII. Genus. Pionus. Pag. 35.

A. Rostro subparvo, compressiusculo.

a. Crisso rubro.

1. P. menstruus. Caput, collum ac pectus intense cyanea; aurium plumae nigricantes, epigastrii, ventris, abdominis ac tibiarum virides, margine apicali latiusculo, plus minusve intense turcino-coerulescente, crissi roseo-coccineae, macula in apicis medio coerulea notatae; rectrices duae utrinque laterales pogonio externo toto, sequentes apice cyaneae, intus a basi ultra medium nigricanti-lavatum roseo-coccineae, dein virescentes, reliqua parte cyaneae, intermediae quatuor toto virides; hypochondria, alarum tectrices inferiores, superiores majores ac mediae margine toto, remiges omnes extus ac intus juxta rhachin (excepta prima margine externo paullo cyanescentilavata), dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac pennae scapulares intense viridia, nonnihil in olivaceum vergentia;

tectrices alarum superiores reliquae ejusdem coloris, pro vario ad lucem objectu aureo flavo et olivaceo-reflectentes; remigum pogonium internum supra nigrum, subtus intense malachitaceo viride; tectrices alarum inferiores hic et illic maculis turcino-coeruleis variae; rostrum corneo-nigricans, mandibulae latere antico paullo dilutiori; maxilla macula infra nares coccineo-rubra notata. Avis adult.

The blue-headed Parrot Edw. 3. t. 314 (fig. accur.). Psittacus gujanensis cyanocephalus Briss. Av. 4. p. 247. Perroquet à tête bleue de la Guiane Buff. Pl. enl. 584 (fig. accur.). Psittacus menstruus Auctor.

Avis junior. Rostrum quam in ave adulta dilutius; maxillae macula rubra latior, in testaceum vergens; caput, collum pectusque coerulea, plumis intermixtis virescentibus; plumae colli antici medii coeruleae, versus basin vinaceo-rubicundae; aurium nigricanti-virescentes; alarum tectrices superiores omnes ac plumae gastraei a pectore ad crissum dorso concolores, illae absque flavedine; crissi plumae rubrae, macula viridi in apice notatae; partes reliquae avis adultae.

Perroquet à camail bleu Le Vaill. 1. c. t. 114 (fig. opt.).

Rostrum mediocre; maxilla apice perquam emarginata, culmine biangulosa; mandibula ad latera admodum sinuata, pagina antica acie intermedia longitudinali insignis; oculi iride fusco-nigra; regio ophthalmica nudiuscula, incarnata; cera nigra; maxilla rubicundo-nigricans; pedes cinerei unguibus nigricantibus; cauda brevis, aequalis, alas cum apice non excedens. Longitudo 10" 5", maxillae 1" 4", alae $6\frac{1}{2}$ ", caudae $3\frac{1}{4}$ ", tarsi 7". Habitat in Surinamo, Guiana ac Brasilia satis frequens, facile mansuescens, attamen parum docilis. (Mus. Paris, Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

2. P. Maximiliani. Rostrum flavidum; maxilla versus basin 18*

fuliginoso-fusca; plumae occipitis ac colli postici apice rotundatae, squamoso-positae, albidae, viridi-limbatae, in lateribus capitis et colli virides, limbo apicali coerulescente; plumae colli antici et pectoris olivascenti-virides limbo latiusculo cyaneo; vertex viridis, versus frontem nonnihil cinerascens; lora nigrescentia; gastraei pars reliqua olivascenti-viridis, excluso crisso coccineo; corporis partes superiores sordide et obscure virides; pennae scapulares limbo fuscescente; tectrices alarum superiores magnae ac remiges laete virides, intus nigrescentes, harum primariae extus subtiliter cyaneo-limbatae; rectrices quatuor utrinque laterales extus eleganter cyaneae, duae extimae intus macula rubra notatae; intermediae reliquae virides. Mas et Foem. adult.

Le Siy Azar. Voy. 4. n. 287. Psittacus Maximiliani Kuhl 1. c. p. 72. Psittacus flavirostris Spix Av. Brasil. 1. t. 31 (fig. satis accur.).

Juv. Plumae juguli fere sine reflexu coeruleo; ptilosis reliqua quam in ave adulta minus nitida; rectrices laterales plerumque sine rubedine.

Habitu et colore speciei praecedenti simillimus; irides intense fuscae; pedes obscure cinerei, unguibus nigris. Longitudo 11" 2", rostri 1" 2½", caudae 9" 2—3", alae 6" 7". Habitat gregarius in Brasilia. (Mus. Paris., Berol., Monac.).

Observatio. - In Azarae descriptione hujus avis legas "les couvertures inferieures de la queue" pro: "les couvertures superieures caet."

3. P. senilis. Frons, sinciput, vertex (ex parte) ac maxillae basis pure alba; menti plumae albae, rhachi grisescente; plumae genarum ac regionis paroticae nec non colli supremi lateralis breves, apico rotundatae, squamoso-positae, virescenti-coeruleae, limbo apicali.

intense coeruleo, occipitis ac colli postici ejusdem formae ac coloris, attamen pallidiores; plumae pectoris et epigastrii basi olivaceo - virides, limbo lato apicali violaceo - coeruleo; dorsum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores, pennae scapulares ultimae et remiges laete olivaceo-viridia; pennae alulae superincumbentes toto, remiges primariae extus a basi ultra medium, intus juxta rhachin egregie cyancae, apice virides, limbo interno nigrae; secundariae virides, attamen supra in utroque latere rhacheos intense cyaneae, limbo interno nigrae; omnes subtus nigrae, pogonio interno malachitaceo-virides, nitentes; tectrices alarum inferiores omnes viridi-coeruleae, superiores olivascenti-brunnescentes, apice pallide ochraceo-limbatae, majores dorso concolores; plumae reliquae partis gastraei virides, limbo apicali coerulescente, exceptis plumis crissi roseo-coccineis ac hypochondriorum viridibus paullo roseo-rubromixtis; rectrices duae intermediae cyaneae, limbo utroque laterali viridi; rectrix sequens utrinque medio versus apicem cyanea, intus versus basin rubescens, reliqua parte virescens; proxima ejusdem picturae, attamen rubedine intensiore extus quoque in medio pogonii conspicua insignis; rectrices reliquae intus a basi ultra medium laete roseo-coccineae, dein cyaneae ac margine interno paullo virides, extus toto cyaneae; omnes subtus roseo-rubrae, margine externo et apice malachitaceo-virescentes. Av. adult.

Psittacus senilis, Spix Av. Brasil. t. 31. f. 1. Psittacus leucorhynchus Swains. Philos. Magaz. 1827. p. 438.

Rostrum, quam in P. menstruo majus, album, versus basin flavum; cera ac regio ophthalmica nuda pallidae; pedes pallidi unguibus corneo-nigrescentibus; cauda brevis, aequalis, alarum apicem non transcedens. Longitudo 10", caudae 8", alae 6" 7", maxillae 11/4", tarsi 7". Habitat in Mexico (Mus. Monac.).

Observatio. A Piono purpureo alarum caudaeque pictura af-

sei nostri, unicum quod hucusque vidi, vivum extitit in collectione regis nostri clementissimi Maximiliani Josephi. Oculorum iris, ni fallor, obscure fusca est. In alarum slexura plumulas nonnullas observo rubicundas. An eacdem in omnibus speciminibus conspicuae?

4. P. purpureus. Gastraeum a gula ad crissum cinereo-fuliginosum, pro vario ad lucem objectu violaceo-resplendens, plumis omnibus margine apicali obscure purpurinis; caput totum obscure violaceum, exclusis striolis longitudinalibus in plumis laterum occipitis ac genarum fuscescenti-albis ac striola pone nares horizontali rubra; rectrices supra remigesque primariae toto saturate violaceae, secundariae extus in obscure viride vergentes; rectrices intus a basi ad medium ac plumae crissi maxima ex parte purpurino-rubrae; tectrices alarum superiores, pone pennas scapulares sitae nigricantes; plumae colli postici, dorsi, tergi caudaeque tectrices superiores abdomini concolores, hoc paullo obscuriores. Mas et Foem. adult.

The little dusky Parrot Edw. 3. tab. 315 (fig. bona). Perroquet varié de Caj. Buff. Pl. enl. 408 (fig satis accurat.). Psittacus purpureus Auctor, Kuhl. — Psittacus cyanocephalus Scop. Ann. 1. p. 33.

Avis junior. Avi adultae subsimilis; fasciola pone nares plumulis nonnullis rubris indicata; genarum et pilei plumae cyanescentes, illarum albido-fuscescenti-marginatae, aurium fuscescentes, paullo cyaneo-variolosae, colli postici, dorsi, tergi, pennae scapulares et tectrices his affines fuscae, limbo apicali dilutiore; plumae uropygii ac caudae tectrices superiores fuscae, paullo purpurino-reflectentes; color alarum, caudae ac totius gastraei idem qui in ave adulta, abdominis minus nitidus; maxilla et mandibula basi flavae, versus apicem plumbeo-corneae.

Femelle du Perroquet à camail bleu. Le Vaill. 1. c. t. 115 (fig. mediocr.).

Habitus *Pioni menstrui*, hoc paullo minor; rostrum plumbeonigrum, maxilla apice macula aurantio-flava notata; irides atrofuscae; regio ophthalmica largiuscule nuda, albido-caesia; pedes incarnato-nigricantes, unguibus fuscis; cauda brevis, aequalis; alae ejus
apicem attingentes. Longitudo fere 93/4", alae 61/4", caudae 2" 8",
maxillae 131/2", tarsi 6". Habitat in Surinamo, Guiana ac in Brasilia
versus flumen Amazonum. (Mus. Paris., Berol., Monac.; vivum vidi.)

Observatio. Haec species a cel. Lichtenstein (Verz. der Doubl. des Berl. zool. Mus. S. 6.) falso pro juvenili Piono menstruo habita, differt ab hoc non solum ptiloseos pictura, toto coelo diversa, sed statura quoque minore, cauda breviore, aequali caet.

5. P. sordidus. Rostrum culmine nigrum; mentum gulaque eleganter coerulea; crissum coccineum; jugulum, tibiae ac reliquae corporis partes inferiores obscure fusca; frons et reliquae capitis partes superiores fusco-virescentes; nucha, genae collique latera viridia; dorsum medium, uropygium caudaeque tectrices superiores viridibrunnescentia, pro vario ad lucem objectu plus minusve viridisive brunneo-reflectentia; pennae scapulares vertici concolores; alae supra toto virides; remigum posteriorum limbus externus flavus; cauda supra viridis, subtus viridi-fusca, exceptis rectricibus utrinque binis extimis pogonio externo eleganter coeruleis.

The dusky Parrot Edw. Av. 4. p. 167.t. 167. Psittacus sordidus Auctor. Le Perroquet brun Le Vaill. 1. c. p. 53. t. 104.

Cera nigricans; regio ophthalmica nuda griseo-albicans; oculorum iris obscure avellanea; pedes ardesiaci unguibus nigris; cauda aequalis. Magnitudo *Psittaci leucocephali*. Habitat in *Nova-Hi*spania Edw. (Non vidi).

B. Capite obscuro.

6. P. melanocephalus. Pileus totus aterrimus, macula pone oris angulum plumosa malachitaceo-viridis; collum supremum laterale ac jugulum, tibiae, abdomen, crissum et hypochondria citrino-flava, haec paullo in aurantium vergentia; pectus ac reliquae partes gastraei sericeo-albida, lateribus pallide roseo-lavata; collum posticum pallide roseum; alarum tectrices inferiores, cauda, alae ac reliqua trunci ptilosis laete virides; rectrices intus versus basin, subtus a basi ad medium nigricantes, ibidem reliqua parte pro vario ad lucem objectu flavido-micantes; remiges intus nigrae, extus cyaneae, margine strictissimo viridi, subtus toto cinereo-nigricantes. Mas et Foem. adult.

White breasted Parrot Edw. 4. 1. 169 (fig. mala). Petite Perruche Maïpouri de Caj. Buff. Pl. enl. 527 (fig. mala). Psittacus melanocephalus Auctor., Mill. Cimel. physic. t. 4 (fig. mediocr.). Hahn Ausl. Vög. Lief. 2. f. 1 (fig. accur., exceptis orbitis ac rostro). — Perroquet Maîpouri Le Vaill. l. c. p. 77. t. 119 (fig. opt.).

Avis junior. Avi adultae subsimilis; pilei plumae nigro-fuscescentes, viridi-limbatac, colli postici sordide roseae et juguli ochraceo. flavae, nec non abdominis margine virescentes, pectoris ventrisque albidae, intus flavidae, isabellino-cinctae; corporis superioris color viridis magis in flavidum vergens; rostrum flavidum culmine fusco.

Le Vaill. 1. c. t. 120.

Avis hornot. Caput et collum supra isabellina; lora, capitis collique latera, gula et crissum ochraceo-flava; pectus, epigastrium et venter alba; tibiae, dorsum, tergum et uropygium, caudae et alarum tectrices superiores rectricesque viridia; remiges avis adultae; rostrum, pedes et ungues alba.

Avis ptilosi junioris se induens. Avi hornotinae similis; vértex nigro-variegatus; ungues apice nigricantes.

Psittacus leucogaster Kuhl 1. c. p. 70. n. 121.

Rostrum cinereo-corneum, cera nigricante; pedes cinerascentes, unguibus corneo-cinereis; iris miniato-rubra, pupilla annulo obscure fusco cineta; regio periophthalmica largiuscule nuda, nigricans; cauda brevis subaequalis; pectoris ventrisque plumae limbo apicali subsericeo. Longitudo 9½, maxillae 15‴, alae 4″ 2‴, tarsi 6‴, caudae 2″ 10‴. Habitat in Cajenna et Guiana satis frequens, rarior in Brasilia. (Mus. Paris., Berol., Monac. etc.; multos vivos vidi.)

7. P. Caica. Caput totum, mentum ac jugulum magna ex parte atra; plumae omnes colli postici ochraceo-aurantiae, paullo fusco-marginatae; colli antici pars reliqua et pectus olivacea, non-nihil in ochraceum vergentia; ptilosis reliqua tota laetissime viridis, splendens, gastraei pro vario ad lucem objectu flavido-micans; rectrices virides, exceptis duabus mediis apice cyaneis, intus latere inferiori flavido-resplendentes; remiges coeruleo-nigrae, extus viridi-limbatae; pennae flexurae alae alulaeque cyaneae; regio periophthalmica nuda, alba. Mas et Foem. adult.

Perruche à tête noire de Caj. Buff. Pl. enl. 744 (fig. mala). Psittacus pileatus Gmel., Kuhl, Psittacus Caica Lath., Vieill. Le Perroquet Caica Le Vaill. 1. c. t. 133 (fig. bona).

Av. junior. Collum posticum viride; caput viridi-nigricans.

Rostrum rubicundum; pedes cinerascentes. Habitus et magnitudo Pioni melanocephali. Habitat in Cajenna. (Mus. Paris.)

Observatio. Inter aves e Brasilia missas hanc speciem nondum offendi.

8 P. Barrabandi. Caput totum incluso mento aterrimum (absque nitore), exclusa genarum macula magna, versus gulae latera ducta, ovata, ochraceo-aurantia; jugulum ac pectus supremum flavido-olivacea; alarum tectrices inferiores omnes ac alarum margo sanguinea; harum flexura ac tectrices minores superiores, nec non humerales tibiaeque laete aureo-aurantiae; remiges intus toto nigrae, subtus laete malachitaceo-virescentes, limbo externo latissimo nigricante, extus nigrae, pro vario ad lucem objectu violaceo-resplendentes; rectrices quatuor intermediae virides, reliquae ejusdem coloris, intus flavae, omnes apice violaceae; reliqua ptilosis laete viridis, nitens. Av. adult.

Le Caica Barraband. Le Vaill. 1. c. p. 102. t. 134 (fig. opt.). Psittacus Barrabandi Kuhl. Consp. p. 61. n. 101 Spix Av. Brasil. p. 45.

Irides rubrae; pedes cinerei, unguibus corneo-fuscis; regio periophthalmica largiuscule nuda ac cera rubicundae (?); rostrum nigricanti-corneum, plumbeo-lavatum; cauda brevis, aequalis; rectrix extima solummodo reliquis paullo brevior. Longitudo 10", caudae 2" 8", alae 5" 10", maxillae 13". Habitat in Brasilia ad flumen Amazonum rarus. (Mus. Paris., Monac.)

9. P. vulturinus. Tab. XXIV. Fig. 1. Caput totum nudum, nigrum, pilis singulis obsitum, fronte pallida; collum posticum nigrum, superius fascia lata cinctum; pectus supremum vivaceum; partes gastraei reliquae virides; venter et abdomen in medio in turcino-coeruleum vergentia; suffraginis plumae coccineae; pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores saturate viridia, harum inferiores ac carpi margo coccinea; humeri aurantii; alula tectricumque majorum limbus externus cyanea; remiges nigrae, pogonio externo obscure coeruleae, subtus malachitaceae; rectrices duae intermediae virides apice cyaneae, reliquae pogonio externo virides, interno luteae, apice cyaneae. Mas et Foem. adult.

Psittacus vulturinus Illig. in Mus. Berol., Kuhl Consp. p. 62. n. 62. . a. stiffed supported to support and the old

Habitus et magnitudo *Pioni Barrabandi*; cauda brevis rectotruncata; rostrum flavum, culmine et apice nigrum; pedes unguesque nigri. Longitudo $9\frac{1}{4}$ ", caudae $2\frac{3}{4}$ ", alae fere 6", maxillae 1". Habitat in *Brasiliae* provincia *Para*. (*Mus. Berol*.)

10. P. fuscicapillus. Viridis, partes gastraei nonnihil ad flavidum vergentes; caput totum et humerorum macula parva castanea; remiges primariae pogonio externo dilute coeruleae; tectrices alarum inferiores minores, supremae cyaneae; rectrices virides, intus ac subtus flavae. Adult.

Psittacus fuscicapillus Vieill. N. D. 25. p. 316. Id. Encycl. meth. Livr. 93. p. 1368. Psittacus spadiceocephalus Kuhl. l. c. p. 84. n. 148.

Rostrum rubicundum; pedes grisei; cauda brevis, aequalis; corpus crassum. Habitus et magnitudo *Pioni melanocephali*, 8 1/4" longus. Habitat in insula *Java*. (Mus. Paris.)

y. Cauda fasciata.

11. P. guineensis. Viridis; caput ac collum coccinea; fascia supra gulam infra oculos ducta alba; vitta superciliaris latiuscula flava; gastraeum cinerascenti-album, excluso pectore flavo; cauda albo-cinerascens, fascia rubra terminata; tectrices alarum superiores virides; remiges coeruleae, stricte flavido-marginatae.

Psittacus guineensis Miller. Cimel. physic. t. 29. Gmel., Lath., Vieill., Kuhl.

Rostrum nigrum; cera ac regio ophthalmica nudiuscula albae;

pedes obscuri, unguibus nigris; cauda brevis, aequalis. Habitus et magnitudo *Pioni menstrui*, 10" longus. Habitat in *Guinea*, fide Shaw. An potius Americae incola? Non vidi.

- B. Rostro magno, paratonis convexo.

 a. Regione ophthalmica nudiuscula.
- 12. P. senegalus. Caput totum ac collum cana; fascia ante pectus lata, laete viridis, in pectore in acumen trigonum desinens; collum posticum infimum, dorsum alarumque tectrices superiores omnes laete viridia; plumae tergi uropygii caudaeque tectrices superiores splendide virescentes; gastraei partes reliquae croceo-aurantiae, exceptis tibiis viridibus; tectrices alarum inferiores aurantiae; majores remigesque supra ac subtus cinereo-nigricantes, hae stricte viridilimbatae, ultimae extus toto virides; rectrices omnes subtus cinerascentes, pro vario ad lucem objectu subviridi-reflectentes, supra fuscescenticinereae, virescenti-lavatae, apice et limbo externo virescentes; irides latae, egregie croceo-flavae. Mas et Foem. adult.

Psittacus senegalensis Briss. 4. p. 400. n. 92. t. 24. f. 2. Petite Perruche du Sénégal Buff. Pl. enl. 288. Psittacus senegalus Auctor. Le Perroquet à tête grise, mâle Le Vaill. 1. c. t. 116 (fig. opt.).

Avis hornot. et junior. Viredo pallidior, minus pura; caput ac collum obscurius cana, fere cinerea; eorporis partes inferiores pallide flavae aut flavae; irides sordide flavidae, circa pupillam subgriseae.

Le Vaill. L. c. t. 117.

Var. α. Ptilosis tota flava, excepto alarum apice nigricante.

Le Vaill. 1. c. t. 118.

Var. B. Caput et alae flavo -variegatae.

Rostrum validum, lateribus convexum, ad latera apicis acuti sinuatum, nigricans; pedes nigricantes, incarnato-lavati; cera ac orbitarum regio parum nuda cinereo-nigricantes; cauda brevis, aequalis; alae longae, caudae apicem attingentes. Longitudo 9½", rostri ad frontem 13½", alae 5" 10", caudae 2¾". Habitat gregibus parvis in Senegambia; oculi iridem pro lubitu contrahere ac dilatare valet; dormit capite et trunco oblique demissis. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

13. P. Meyeri. Caput et collum murino-grisea; dorsum, pennae scapulares ac alae supra virescenti-cinereae, humeri ac tectrices inferiores alarum ranunculaceo-flava; tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac inferiores, nec non gastraeum totum coeruleoviridia (aeruginosa); cauda remigesque dorso concolores.

Psittacus Meyeri. Rüppel. Zoolog. Atl. p. 18. tab. 11 (fig. opt.).

Var. a. Capite plumis flavis variegato.

Rostrum plumbeo nigricans, cera obscura; pedes et regio ophthalmica nudiuscula nigra; irides aurantio-flavae; ungues corneonigri; cauda brevis recto-truncata. Habitus et fere magnitudo Pioni senegali. Longitudo 8½", caudae 3", alae 5½", maxillae 1" 1", tarsi 6". Habitat in Nubia (Hordofan). (Specimen descripsi in Mus. Berol.).

14. P. brachyurus. Lineola e pilis brevibus nigris formata a naribus versus oculos ducta; cauda brevis virescens, rectrices quatuor utrinque lateribus intus a basi subflavida fere usque ad medium vinaceo-rubicundae; brachii margo posticus obscure vinaceus; ptilosis capitis, colli, alarum ac totius trunci viridis, unicolor, in partibus corporis inferioribus paullo pallidior quam in superioribus; remiges extus laete et intense virides, pogonio externo strictissime flavido-

marginatae, intus nigrae, subtus pogonio interno maxima ex parte malachitaceo-virides; alarum margo ac tectrices inferiores virides; rostrum flavum apice corneo-fuscum.

Avis junior. Avi adultae similis; brachii margo viridis; rostrum

Psittacus brachyurus Kuhl. Consp. Psitt. p. 72. n. 125. Psittacus Pumilio Spix. Av. Bras. 1. t. 29. fig. 2 (fig. bona). Psittacus viridissimus Swains. Zool. Illustr. n. 52. t. 155 (fig. opt.).

Habitus *Pioni senegali*; alae magnae, caudae brevis subaequalis apicem fere excedentes; rostrum robustum, intumidum, laeve; pedes nigricanti-fuscescentes, unguibus corneo-fuscescentibus; regio ophthalmica nudiuscula. Longitudo 8 1/4", caudae 2" 2", alae 5 1/4", maxillae 13", tarsi 6". Habitat rarus in *Cajenna*, in *Brasilia* versus flumen Amazonum (*Mus. Berol.*; *Monac.*).

Observatio. In specimine a cel. Swainson. descripto ac depicto supra lineolam in loris nigram altera flava adest; talem in speciminibus meis non observayi.

β. Regione ophthalmica plumosa.

15. P. Le Vaillantii. Caput ac collum flavido-grisea, plumis basi olivaceis, in mento obsolete rufo-lavatis; lora nigricantia; alarum margo ac tibiarum pars interna ac infera aurantio-cinnabarina; tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac inferiores et reliquae partes gastraei nitide viridia; plumae dorsi, tergi alarumque tectrices superiores ac inferiores nigricantes, limbo lato obscure viridi; remiges rectricesque supra et subtus toto fusco-nigrae, absque nitore; rostrum permagnum albidum, apice gracili longe producto, culmine bianguloso.

Psittacus robustus Gmel., Lath. (descript. opt.), Kuhl.,

Vieill., Psittacus Le Vaillantii. Lath. Suppl., Kuhl p. 83., Vieill., Psittacus caffer Lichtenst. Catalog. rer. rariss. Hamb. 1793. p. 6, Bechst. 1. c. Perroquet à franges souci Le Vaill. t. 130. 131 (fig. opt.). Psittacus flammipes. Bechst. in Lath. deutsch. Uebers. Psittacus infuscatus Shaw.

Avis junior. Avi adultae similis, ptilosi quam in hac minus nitida; frons croceo-rubra (Mus. Berol.).

Psittacus fuscicollis Kuhl 1. c. p. 93. n. 171.

Regio ophthalmica tota plumosa; pedes grisei, unguibus corneis; cauda recto-truncata, rectricibus in apicis medio in acumen breve desinentibus; alae apicem caudae fere transcedentes. Longitudo 12 3/4", maxillae 1 3/4", alae 8" 5", caudae 3 5/4". Habitat in Terra Caffrorum. (Mus. Paris., Berol.)

XVIII. Genus. Psittacula. Pag. 36.

a. Rectricibus lanceolato-acuminatis.

1. Ps. pileata. Pileus totus cum occipite ejusque lateribus, lora ac oculorum margo inferior rabro-coccinea; macula aurium obsolete purpurina; alarum margo, tectrices, flexurae alae ac alulae pennae intense coeruleae; remiges secundariae extus intense cyaneae, primariae ibidem dilutius coeruleae, limbo marginali viridi, intus nigrae, subtus toto malachitaceo-virescentes; rectrices laterales fere toto cyaneae, limbo externo strictissimo, interno latiore viridi, intermediae quatuor fere toto virides, apicem versus sensim cyaneae, omnes subtus malachitaceo-virescentes; tectrices alarum inferiores malachitaceo-virides, harum marginales extimae cyaneae; reliqua ptilosis herbaceo-viridis, unicolor, attamen pro vario ad lucem objectu nonnihil in flavum vergens? Mas adult.

Psittacus pileatus Scopoli. Annus 1. Historico - naturalis

(Lipsiae 1769) p. 33. n. 32., Lath. Le Maracana à tête rouge. Azar. Voy. n. 184. Psittacus erythrocephalus. Vieill. N. D. 25. p. 372. Psittacus mitratus Wied. Reise nach Brasil. 1. S. 263., Kuhl Consp. p. 70. n. 122., Temm. Pl. col. 207 (fig. opt.). Psittacus Maïtaca Spix Av. Brasil. t. 29. f. 1 (fig. bona).

Foemina adulta. Mari similis, diversa capite absque rubedine, fronte nonnihil cyaneo-induta, alis caudaque minus nitide cyaneis, rectricibus quatuor intermediis viridibus, solum apice prope rhachin paullo cyaneo-lavatis, reliquis largius viridi-limbatis, viredine ptiloseos reliquae minus nitida; rostri pedumque pictura eadem quae maris.

Spix 1. c. t. 30 (fig. bona).

Juvenis. Foeminae similis, ptiloseos color quam in hac minus intensus ac purus.

Mas juv. adulti ptilosi se induens. Vertex, frons et occiput viridia, plumis rubris plus minusve variegata.

Maxilla et mandibula albicantes, macula in basi corneo-plumbea majuscula notatae; irides fuscae; pedes viridi-nigricantes; ungues pallide cornei, margine inferiore albido; cauda brevis aequalis, rectricibus lanceolato-terminatis. — Longitudo maris 8'' (foeminae $7\frac{1}{2}''$), alae 5'' 5''', caudae 3'' 1''', tarsi 5''', maxillae fere 11'''. Habitat satis frequens et gregaria in Brasilia, inquilinis Maitaca sive $Tui\ Maitaca\ dicta;$ avis lentiginosa, parum docilis et garrula.

Observatio. Mentum interdum plumis rubicundis varium. — Cel. Latham descriptionem Scopolii mutuatam reddit, nam autor hic neutiquam dicit alarum marginem et caudae apicem flavum, sed remiges et rectrices in hac ave coeruleo-limbatas esse affirmat.

2. Ps. passerina. Tergum infimum, uropygium, caudae tectrices

superiores, alarum inferiores omnes, superiorum majores ac remiges secundariae eleganter cyanea; ptilosis reliqua viridis, gastraei quam notaei pallidior, unicolor, exceptis remigibus primariis extus intense viridibus, intus nigricantibus; remiges omnes subtus in malachitaceum vergentes; rectrices lanceolatae, acuminatae, supra ac subtus virides. Mas adult.

Tui-ete Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. lib. IX. p. 206 (Lichtenst. l. c. p. 167). Psittacus passerinus Auctor. (descriptio plurimorum auctorum spectat marem juniorem). Le Perroquet nain Azar. Voy. n. 288. Psittacus passerinus Spix Av. Brasil. 1. t. 33. f. 1 (fig. opt.).

Foemina. Ptilosis sine pictura coerulea, tota viridis, quam in mare pallidior; uropygium, caudae tectrices superiores, alarum inferiores subtiliter thalassino-induta; remiges intense nigricantes, subtus pogonii interni margine paullo malachitaceo-relucentes; rostrum quam in mare pallidius.

Tui-Tirica Marcgr. 1. c. p. 206 (Lichtenst. 1. c. p. 167). Psittaculus gregarius Q Spix Av. Bras. 1. t. 34. f. 4 (fig. bona).

Mas junior. Foeminae similis; remiges secundariae ac tectrices alarum superiores majores cyaneae, harum inferiores ac uropygium thalassino-viridia, plus minusve cyaneo-variegata.

Petite Perruche du Cap Buff. Pl. enl. 455. f. 1 (fig. mediocr.). Psittacus capensis Gmel., Lath., Shaw (a Kuhlio aliisque autoribus falso pro foemina indicatus). Psittaculus passerinus Q Spix l. c. t. 33. f. 2.

Av. hornot. Foeminae similis; ptilosis quam in hac pallidior, rostrum intumidius, corneo-albidum; frons, capitis latera ac jugulum plus minusye sordide flavido-lavata.

Psittacus St. Thomae Huhl 1. e. p. 58. n. 94. Psittacus gregarius Q Spix. 1. c. t. 34. f. 2. 3.

Rostrum corneo-rubicundum, apice dilutius; pedes griseo-virescentes; irides fusco-atrae; cauda subaequalis, in statu complicato conica, rectricibus lanceolato-terminatis. Longitudo 5", caudae 1" 8", alae 3", maxillae 6", tarsi 4". Habitat satis frequens in Paraguay ac Brasilia in arbustis, gregibus parvis (8—20) utplurimum in humo ambulans, voce gridula, penetrante clamans, rapide volans, in nidis a Furnariis (e. gr. Turd. Figul. Lichtenst.) aliisque avibus congeneribus relictis nidificans, ac ova quatuor pariens, indocilis, in Europa difficillime hospitans. (Mus. Paris., Berol., Monac. caet.).

Observatio. Auctorum Psittacus Tirica species distincta, nostra Sittace Tirica.

β. Rectricibus apice subtrigonis.

3. Ps. purpurata. Rectrices eleganter purpureae, apice virides, taeniola nigra limbatae, intermediae quatuor virides, apice nigrae; caput et collum supra fusco-cinerascentia; carpi margo, apex pennarum alulae spuriae, tergum infimum uropygiumque eleganter coerulea; tectrices alarum, pennae scapulares remigesque brunnescentinigrae, hae extus viridi-limbatae; ptilosis dorsi medii et reliquarum partium corporis viridis; gastraeum notaeo paullo pallidius; hypochondria in flavidum vergentia. Av. adult.

Psittacus purpuratus Lath., Gmel., Kuhl (descript. opt.).
Psittacus porphyrurus Shaw. Nat. Misc. Vol. 1. t. 16. 8. p. 547.
Id. Gen. Zool.

Rostrum flavescens; pedes cinerei unguibus flavidis; cauda aequalis, brevis, supra tectricibus longis tecta. Longitudo (6" 5". Habitat in Cajenna. (Mus. Paris.) Observatio. A Psittacula melanota admodum affini differt colore uropygii, abdominis et marginis alarum caet. — Specimen a cel. Latham descriptum discedit de Parisiensi solummodo capitis pileo cinereo ac colli parte suprema pallide cinerea. An aetate an sexu diversum?

4. Ps. Hueti. Caput, collum, notaeum, gastraeum rectricesque duae intermediae lacte viridia; gastraeum in flavidum vergens; fascia in frontis parte antica ac alulae pennae atrae; pileus fere flavus; macula pone oris angulum et tectrices alarum superiores majores laete cyaneae; alarum flexura ac margo carpi coccinea; remiges nigrae, limbo externo virides; rectrices reliquae purpureo-lilacinae, fasciola in apice nigra, viridi-terminata signatae.

Psittacus Hueti Temmi Pl. col. 49.

Habitus et magnitudo *Psittaculae purpuratae*; rostrum flavum apice dilatiori; regio ophthalmica nudiuscula; pedes grisei. Habitat in *America meridionali*. (*Mus. Lugd. Batav.*) Non vidi.

5. Ps. melanoptera. Capistrum flavidum; vertex, regio parotica collique latera laete viridia; jugulum et pectus cano-virescentia; reliquae corporis partes inferiores flavido-virides; plumae colli postici squamoso-positae, flavidae, nigro-cinctae; dorsum, tergum, uropygium, pennae scapulares et remiges nigra; tectrices alarum superiores majores flavae, amethystino-terminatae; alulae pennae nigrae, apice amethystinae; remiges primariae extus strictissime viridi-marginatae, ultimae extus flavae et virides; carpi margo ruber; tectrices alarum inferiores amethystino-cyaneae; caudae tectrices superiores virides, duae intermediae longae, nigrae; rectrices lilacinae, egregie amethystino-relucentes, in pogonio interno fasciola nigra ante apicem notatae, quatuor intermediae non fasciolatae. Av. adult.

Petite Perruche de Batavia Buff. Pl. enl. 791. f. 1 (fig. 20*

mala). La petite Perruche de l'isle de Java Sonner. Voy. à la Nouv. Guin p. 78. t. 41. Psittacus melanopterus Gmel., Lath, Kuhl., Shaw 1. c. t. 132 (fig. bona), Brown Illustr. t. 8 (fig. mala). La Perruche Javane Le Vaill. 1. c. p. 131. t. 69 (fig. opt.). Psittacus micropterus Kuhl 1. c. p. 67. n. 113.

Rostrum flavidum; regio ophthalmica nudiuscula; irides flavorubrae; pedes unguesque flavi; cauda recto-truncata, rectricibus fere trigono-terminatis. Habitus et magnitudo *Psittaculae melanotae*, ei similis. Longitudo $6\frac{1}{2}$ ", caudae 2", alae 4", maxillae 9". Habitat (non in *India orientali*) in *America* (*Columbia*). (*Mus. Paris.*, *Berol.*)

6. Ps. melanota. Laete viridis; dorsum et pennae scapulares fuliginosa; brachii margo supremus, alulae pennae strictissime viridimarginatae, remigum omnium apex ac pogonium internum nigra;
truncus subtus virescens, lateribus canescens; tectrices alarum caudaeque inferiores ac superiores laete virides; rectrices duae intermediae toto virides, reliquae rubro-lilacinae, apice extimo virides, fascia
antecedente nigra latiuscula notatae; pro fascia in rectrice extima
macula rotunda in pogonio interno. Mas et Foem. adult.

Psittacus melanotus Lichtenst. in Mus. Berol., Kuhl. 1. e. p. 59. n. 97. Psittacus erythrurus Wied.

Cauda brevis, rectiusculo truncata, rectricum apice trigono; rostrum albidum basi, paullo obscurius; cera virenti-fuscescens; irides fuscescentes, angustae; palpebrarum margo et regio periophthalmica stricte nuda, lateritia; pedes et ungues pallidi. Longitudo 63/4", alae 4" 4", caudae 1" 11", maxillae 7", tarsi 31/2". Habitat in Brasiliae provincia Bahia. (Mus. Berol.; vivam vidi Londini.)

- y. Rectricibus apice recto-truncatis.
- 7. Ps. surda. Viridis; pilei collique postici plumae obscurius

limbatae; pennae scapulares fuliginoso-olivaceae; alulae pennae nigrae; capistrum sordide flavidum; jugulum ac reliquae corporis partes inferiores virescentia; ventris latera ad flavum vergentia; rectrices duae intermediae virides, fascia nigra terminatae; reliquae aureo-ochraceae, linea in apice et strictiore ad marginem externum nigra limbatae; tectrices alarum inferiores virides. Mas adult.

Psittacus surdus Lichtenst. in Mus. Berol., Kuhl l. c. p. 59. n. 96. Psittacus chrysurus Swains. Zool. Illustr. n. 29. t. 141 (fig. bona.).

Foemina. Ptilosis quam in mare pallidior, facies pallidius flavido-fuscescens; rostrum virenti-corneum, subflavidum.

Avis junior. Avi adultae similis, colli et pilei plumae marginibus obsoletis; rectrices duae intermediae toto virides; rectrix utrinque sequens viridis, medio ex fulvo-viridis; reliquae ex fulvo-virides apice virides, margine externo nigricantes.

Rostrum maris adulti virescens, versus apicem sensim pallidiorem flavido-virens; cera sordide viridis; regio ophthalmica nudiuscula, obscure cinerea; pedes caesio-nigricantes unguibus pallide corneis; irides ex annulis duobus fuscis compositae, quorum externus interno obscurior; cauda rectissimo-truncata, rectricibus omnibus apice rectotruncatis. Longitudo 7", alae 4½", caudae 2", maxillae 8½", tarsi 3". Habitat in Brasiliae provincia Para (Mus. Berol., Paris.; duas vivas vidi).

δ. Rectricibus apice obtusis.

8. Ps. Swindereniana. Capitis pileus et nucha splendide viridia, haec fasciola nigra terminata; dorsum, tergum alaeque supra toto saturate viridia; pectus ac totum collum viridi-olivacea; uropygium caudaeque tectrices superiores azurea; facies, abdomen ac cris-

sum flavescenti-viridia; rectrices duae intermediae toto saturate virides; reliquae prima medietate cinnabarinae, reliqua parte saturate virides, exclusa fasciola obliqua rubrum colorem terminante nigra; rectricum pars inferior apicalis coerulescens; remigum pogonium internum nigrum. Av. adult.

Psittacus Swinderenianus Kuhl l. c. p. 62. n. 104 tab. 2 (fig. bona). A servel and ni Australia

Rostrum, pedes unguesque nigra; regio ophthalmica plumosa; cauda brevis, subaequalis; alae longae, cum apice caudae finem attingentes. Habitus et magnitudo *Psittaculae pullariae*. Longitudo 6½", caudae fere 1¼", alae 3¼". Habitat, ut dicitur, in Africa meridionali. Kuhl. Non vidi.

9. Ps. pullaria. Frons, sinciput, lora, gula hujusque latera roseococcinea; uropygium cyaneum; tectrices alarum inferiores velutinonigrae; flexura alae nigra, paullo cyaneo-varia; carpi margo flavus, albo- et cyaneo-variolosus; remiges omnes subtus et intus nigrae, extus supra virides; rectrices quatuor intermediae toto virides, apice subflavidae; reliquae supra et subtus basi virescenti-flavidae, medio eleganter cinnabarinae, fascia subsequente, colorem rubrum terminante nigra subobliqua notatae, apice laete flavo-virescentes; caudae tectrices superiores laete flavido-virides; pennae scapulares, alarum tectrices superiores omnes, tergum, dorsum, collum posticum ac laterale, occiput et vertex laete viridia; capitis latera ac gastracum totum virescentia. Adult.

Psittacus minimus Clus. Exotic. p. 365. c. fig. The little red-headed Parrokeet Edw. l. c. t. 237 (fig. mediocr.). Psittacula guineensis Briss. 4. p. 387. Petite Perruche màle de Guinée Buff. Pl. enl. 60 (fig. mediocr.). Psittacus pullarius Auctor

Juvenis (et Foemina?). Avi adultae similis, exceptis tectricibus alarum inferioribus ac margine carpi viridibus; capistrum solum ac mentum roseo-rubra, nonnihil in aurantio-rubrum vergentia.

Rostrum roseo-rubrum; irides fusco-atrae; regio ophthalmica, imo palpebrarum margo plumosa; pedes pallide ex incarnato-plumbei; ungues pallidi; cauda brevis, subaequalis; alae magnae, cum fine caudae apicem attingentes. Longitudo 5" 10", alae 3½", caudae 1¾", maxilla 7½", tarsi 4". Habitat satis frequens in India orientali, mare foeminaque semper consociatis. Mus. (Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

Observatio. Psittaculae roseicolli proxima, ab hac characteribus exhibitis satis diversa.

10. Ps. roseicollis. Frons, sinciput ac superciliorum regio rubra; genae ac jugulum dilute rosea; uropygium caudacque tectrices superiores laete azurea; rectrices duae intermediae, capitis pars reliqua, collum posticum, dorsum, tergum alaeque supra, pectus ac omnes corporis partes inferiores virescentia, hae superioribus dilutiores; tectrices alarum inferiores coerulescenti-virides; rectrices reliquae a basi fere usque ad medium rubrae, fascia subsequente atra notatae, apice coeruleo-virescentes, pogonio externo virides. Mas adult.

Psittacus pullarius var. \(\beta\) Linn., Lichtenst. Catal. rer. nat. rariss. Hamb. 1793. p. 7. n. 74, Meyer Zool. Annal. Bd. I. p. 141.

Psittacus roseicollis Vieill. N. D. 25. p. 377. Id. Encycl. meth. Livr. 93. p. 1408, Kuhl l. c. p. 63.

Habitus Psittaculae pullariae simillimae; rostram validum pedesque incarnata. Longitudo 6th. Habitat satis frequens ad Caput bonae spei (Musi Paris.) region chivir ai lidiumaa cocause.

11. Ps. batavensis. Laete viridis; frons ad latera, lora, genae et mentum cinnabarina; vertex et occiput violaceo-coerulea; alarum tectrices inferiores eleganter coeruleae; remiges intus nigrae; crissi plumae apice paullo coerulescentes; venter pro vario ad lucem objectu nonnihil in coeruleum vergens; maxilla rubra, apice flavida; mandibula obscure rubicundo-fusca. Mas et Foem. adult.

Psittacus batavensis Lath., Kuhl. Perroquet Geoffroy Le Vaill. 1. c. p. 68. t. 112 (fig. opt.). Psittacus personatus Shaw. Gen. Zool. 8. §. 2. p. 544. Psittacus Geoffroyanus Vieill. N. D. 25. p. 311. Psittacus Geoffroyi Kuhl 1. c. p. 85. n. 151.

Juvenis. Ptilosis tota viridis, exceptis alarum tectricibus inferioribus coeruleis; rostrum nonnihil in fuscum vergens.

Avis junior adultae ptilosi se induens. Ptilosis avis juvenilis, genae rubro-variolosae.

Le Vaill. 1. c. t. 113.

Cauda mediocris, subaequalis; pedes nigricantes; corpus validum. Longitudo 11 3/4", caudae 4". Habitat, ut dicitur, in insula Java et satis frequens in Nova Hollandia australi (Mus. Paris.).

Observatio. Lathamii descriptio Psittaci batavensis manca sine dubio ex icone, ad specimen junius, rostro adhuc obscuro exstructum, elaborata.

12. Ps. Tovi. Pileus ac totum notaeum, inclusis caudae tectricibus superioribus pennisque scapularibus, eleganter viridia; jugulum viride, nonnihil in obscure flavum vergens, hujus pars inferior et pectus viridi-lutea; gula macula exigua rotunda aurantia notata; alarum tectrices superiores minores jugulo concolores; harum mediae castaneo-aureae, nonnihil in viride vergentes, taeniam in ala latam

transversam efficientes, majores a trunco remotiores prasinae, corpori proximae virides, paullum ad luteum inclinantes, inferiores eleganter luteae; venter, latera, crura et crissum dilute viridia, nonnihil ad luteum inclinantia; remiges subtus dilute virides, juxta rhachin saturate cinereae, primariae supra prasinae, secundariae viridi-luteae, omnium rhachis nigra; rectrices virides, limbo interno subluteo.

Psittacula gutture luteo Briss. Ornith. 4. p. 396. t. 30. f. 3. Psittacus Tovi Gmel., Psittacus Tovi Lath.

Rostrum dilute griseum; pedes unguesque grisei; cauda brevis, subaequalis. Longitudo $6\sqrt[3]{4}$, pedis $4\sqrt[1]{2}$, maxillae ad oris angulum $7\sqrt[1]{2}$, ejusdem crassities 8... (Brisson).

Observatio. Species sane distincta, a Brissonio ad naturam descripta, a Kuhlio non indicata; nam Psittacus Tovi (v. Sitt. Tuipara) quam citat, innititur solum icone Buffoniana (Pl. enl. n. 190. f. 1), quae a Gmelino ac Lathamio huic avi falso annumeratur.

13. Ps. cana. Caput ac collum totum pectusque albescenti-cana, pro vario ad lucem objectu violaceo-reflectentia; dorsum, tergum, uropygium, caudae et alarum tectrices superiores, nec non pennae scapulares viridia; epigastrium, venter, tibiae crissumque dilute viridia; tectrices alarum inferiores nigrae; remiges intus et subtus nigricantes, extus strictissime flavido-marginatae; rectrices virides, omnes ante apicem fascia lata nigra notatae, laterales pogonio interno versus basin flavidae. Mas adult.

Psittacula madagascariensis Briss. 4. p. 394. t. 30. f. 2. Petite Perruche de Madagascar Buff. Pl. enl. 791. fig. 2 (fig. valde mediocr.). Psittacus canus Auctor., Shaw. Nat. Misc. t. 425. Psittacus poliocar R. Forster Icon. inedit. tab. 51.

Foemina adult. Mari similis; caput et collum viridia; caput collo dilutius.

Avis hornot. Foeminae similis; ptiloseos pictura quam in hac minus pura.

Avis junior adultae ptilosi se induens. Caput solum canescentialbum, viridi-variegatum.

Rostrum pedesque canescentia, illud basi plumbeum; regio ophthalmica tota plumosa; ungues diluti; irides perlaceo-albae; cauda longula subcuneata, rectricibus obtuse acuminatis. Habitus Psittaculae pullariae. Longitudo 5³/₄", caudae fere 2", alae 3¹/₂", maxillae 6¹/₄". Habitat in insula Madagascar, St. Mauritii et St. Francisci. (Mus. Berol., Paris.)

14. Ps. Galgulus. Laete viridis; verticis macula subrotunda cyanea; cervix fascia eleganter aurantia notata; tergum flavum, uropygium, caudae tectrices superiores (rectricum apicem attingentes) jugulique macula maxima coccinea; remiges apice obscurae, pogonio interno nigrae, subtus glaucae; alarum tectrices inferiores ac superiores omnes, remiges extus et caudae pagina superior virides, hujus latus inferius turcino-coeruleum; rostrum atrum; pedes nigricantes.

Mas adultus.

The sapphire-crowned Parrakeet Edw. 2. t. 177 (fig. opt.). Petite Perruche du Pérou Buff. Pl. enl. 190. fig. 1 (fig. non satis accurat), Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. p. 76. t. 38 (fig. infer.). Psittacus Galgulus (exclusa varietate β) Auctor., Kuhll. c. p. 64. n. 106.

Foem. Viridis; vertex cyaneus; uropygium caudaeque tectrices superiores coccinea; rostrum et pedes rubicunda.

Avicula ex Malacca insula Aldrov. Av. T. III. p. 560. Psittacula malaccensis Briss. IV. p. 386.

Mas junior. Viridis; uropygium caudaeque tectrices superiores coccinea; juguli macula magna fulva; rostrum rubicundum, maxillae apice nigricans. (Mus. Berol.)

Sapphire crowned Parrakect Female (?) Lath. Synops. 1. p. 313.

Juvenis. Viridis; gastraei viredo ad flavidum vergens; uropygium et caudae tectrices superiores elongatae, rectricum apicem attingentes, intense coccinea; rostrum rubicundum; pedes incarnati, unguibus pallidis.

Psittacus vernalis Sparrm. Mus. Carls. t. 29, Lath., Kuhl. I. c. p. 65. n. 108.

Av. hornot. Pallide viridis; uropygii plumae pallide coccineac, basi virides; tectrices caudae superiores pallide coccineae, rectricum medium attingentes; hae stricte flavido-terminatae; rostrum pallide rubicundum.

Rostrum pusillum, dente obsoleto auctum; regio ophthalmica nudiuscula: alae fere caudae apicem attingentes; cauda brevis, fere aequalis. Longitudo 4½", alae 2" 11", caudae 1" 5", tarsi 3½". Habitat satis frequens in insulis Java, Timor et Sumatra, Javanis Silindit, sive Silinditum, Sumatranis Serindit dicta. Pede altero suspensus dormit. (Mus. Paris., Berol., Monac.).

Observatio. Auctorum varietas β . Psittaci Galguli spectat sequentem speciem.

15. Ps. Culacissi. Frontis macula magna, jugulum et pectus ex parte, uropygium caudaeque tectrices superiores coccinca; fascia nuchae aurantio-rubra; capitis partes reliquae flavido-virides; collum supra et ad latera, dorsum, tergum, pennae scapulares, tectrices alarum superiores omnes remigumque pogonium externum viridia; cris-

sum et reliquae corporis partes inferiores dorsi colore, tamen paullo dilutiore, nonnihil ad flavidum vergentia; remigum pogonium internum coeruleo-beryllinum, nigro-limbatum; alarum tectrices inferiores majores viridi-coeruleae; rectrices supra virides, subtus coeruleo-beryllinae. Mas adult.

Psittacula philippensis Briss. 4. p. 392. t. 30. f. 1 (descript. opt.). Perruche mâle des Philippines Buff. Pl. enl. 520. f. 1 (fig. sat. accurat.). Sonnerat Voy. à la Nouv. Guin. p. 76. 4 ième éspèce (solum descriptio foeminae) t. 40. fig. sup. Psittacus Galgulus var. \(\beta. \) Gmel., Lath. Psittacus minor (solum foeminae descriptio) Gmel., Lath., Vieill. N. D. et Encycl. Livr. 93. Psittacus Coulacissi Vieill. 1. c. p. 1405. t. 130. f. 1. Psittacus philippensis Kuhl 1. c. p. 64. n. 107 (descript. manca).

Foemina adulta. Mari similis, frons solummodo, uropygium caudacque tectrices superiores coccinea; jugulum virescens; nucha absque fascia, toto viridis; regio rostrum inter et oculos viridi-coerulea.

Psittacula rubrifrons Vigors. Philos. Mag. 1831. p. 147.

Rostrum rubrum; regio ophthalmica parum nuda; irides flavae; pedes ungue que rubicundi; caudae tectrices superiores quam in praecedente specie multo breviores; cauda brevis, subaequalis. Longitudo 4" 9½", caudae ½, tarsi fere 5". Habitat in insulis *Philippinis*, inquilinis *Culacissi* dicta.

16. Ps. minor. Caput et collum livide virescentia; illud supra totum rubrum; jugulum coerulcum; collum posticum, pennae scapulares, dorsum, alarum tectrices superiores omnes, remigum pogonium externum ac cauda supra obscure viridia; remiges et rectrices subtus coeruleo-beryllinae, illae supra interno pogonio nigrae; corporis partes inferiores omnes laete flavescenti-virides; uropygium caudacque tectrices superiores, rectricum medium attingentes, pur-

pureo - rubra; rostrum totum nigrum; pedes fascescentes. Mas adult. A region of the re

The smallest green and red indian Paroquet Edw. I. t. 6 (fig. satis accurat.). Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. p. 76.4 ième espèce (solum descriptio maris). Psittacus minor Gmel., Lath. Vieill. (exclusa descriptione foeminae), Encycl. meth. Livr. 93. t. 230. f. 5. Psittacus indicus Gmel., Kuhl. l. c. p. 65. n. 109. Psittacus asiaticus Lath., Vieill.

Foemina adulta. Mari similis; pileus coerulescenti-viridis.

Regio ophthalmica nudiuscula, incarnata; irides flavae; rostrum rubrum absque dente; pedes unguesque pallide rubicundi; caudae tectrices superiores rectrices prima medietate tegentes; cauda brevis, subaequalis. Habitus et magnitudo speciei praecedentis. Habitat in insula Luçon (Mus. Paris.).

17. Ps. Desmarestii. Frons coccinea; pileus ac occiput flavoaurantia; fascia juguli lata inferius altera angustiore ferruginea terminata; macula infra oculos ac alarum flexura cyaneae; capitis pars reliqua, collum anticum ac laterale, crissum caeteraeque gastraei partes
flavo-virentia; alae supra, cauda, dorsum totum collumque posticum
fusco-viridia; remiges subtus pogonio interno nigrae, externo virides, strictissime flavido-marginatae, secundariae latere interno nigrae,
macula in margine flava, in tertiariis sensim in aurantium vergente
notatae.

Psittacula Desmarestii Lesson et Garnot Duppery Voy. aut. du monde. Part. Zool. t. 35. Less. Man. d'Ornith. II. p. 149.

Rostrum validum pedesque validiusculi nigra; facies tota plumosa; cauda in statu complicato conica; hujus tectrices superiores rectricum primam medietatem longitudine aequantes. Longitudo 8½". Habitat in Nova-Guinea, in sylvis densis portui Dorery confinibus. Lesson. (Non vidi.)

18. Ps. malaccensis. Rostrum maximum, maxilla aurantiorubra, mandibula lilacino-grisea; frons ac vertex, uropygium caudaeque tectrices superiores nitide coerulea; alarum tectrices inferiores
et epigastrii latera coccinea; alulae pennae viridi-coeruleae; facies,
collum laterale ac pectus cinerascenti-viridia; dorsum obscure viride,
nigro-reflectens; reliquae corporis partes inferiores virides; tectrices
alarum superiores saturate virides, flavo-marginatae; remiges nigrae,
extus coeruleo virides; rectrices duae intermediae toto virides, reliquae flavae, viridi-limbatae, subtus flavae, rhachi nigra. Av. adult.

Petit Perroquet de Malacca Sonner. Voy. aux Ind. 2. p. 212. Psittacus malaccensis Lath., sed non Gmel., qui est Pal. malac. Kuhl. 1. c. p. 67. n. 114., Swains. Zoologic. Illustr. t. 154 (fig. bona). Psittacus incertus Shaw. Nat. Misc. t. 769, Kuhl. 1. c. p. 68. n. 115. Psittacus macropterus in Mus. Paris.

Maxillae apex perquam longus ac deductus, lateraliter profunde emarginatus; regio ophthalmica plumosa; irides rubrae; alae maximae, caudae apicem fere excedentes; pedes obscuri; cauda brevis, subaequalis. Longitudo 5" 9", caudae 1" 5". Habitat in Malacca. Habitus Psittaculae melanopterae. (Mus. Paris.)

Observatio. Shawii tabulam a cl. Kuhl laudatam nondum vidi, Kuhlii vero descriptio Psittaci incerti ad avem hic exhibitam omnino quadrat.

19. Ps. torquata. Ptilosis tota laete viridis; partes corporis superiores gastraeo obscuriores; hoc nonnihil in flavidum vergens; collum posticum fascia e plumis dilute flavis, nigro-marginatis composita insigne. Mas.

Les petites Perruches à collier de l'isle de Luçon Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. p. 77. t. 39. Psittacus torquatus Gmel., Lath., Kuhl.

Foemina. Mari similis, exceptis plumis fasciae in collo coeruleis, nigro-marginatis.

Habitus et magnitudo *Psittaculae passerinae*; cauda brevis, subaequalis; rostrum pedesque griseo-nigricantia; irides nigricantes. Habitat in insula *Luçon* (*Sonner*.). Avis a me nusquam visa.

XIX. Genus. Nasiterna. Pag. 36.

1. N. pygmaea. Notaeum totum intense, gastraeum flavidoviride; capitis latera in flavidum vergentia; remiges nigrae, pogonio externo stricte viridi-flavo-marginatae; rectrices supra (an omnes?) viridi coeruleae, subtus nigrae, in apice pogonii interni macula viridiflava notatae; rectricum rhachis in cirrum brevem nudum desinens; rostrum obscure incarnatum. Mas.

Perruche Pygmee Quoy et Gaim. in D'Urville Voy. de la Corv. l'Astrol. Trois. div. Ois. t. 21. f./1 (f. 3-4. rostr.).

Foemina. Mari similis, ptilosi pallidiore; rectrices cirrosae supra virides, duae (?) mediae coeruleae; rostrum pallidum, versus basin obscurum.

Quoy et Gaim. 1. c. f. 2.

Pedes incarnati, unguibus pallidis; digitus posticus externus praelongus; regio periophthalmica tota plumosa; maxillae apex supra hunc mandibulae multum porrectus, attenuatus, acutissimus, parum curvatus, incisura profunda rectangula ad latera tomiorum formatus et culmine distincto compresso ad frontem desinente insignis; mandibula majuscula, subcompressa, utrinque ante apicem profunde si1

nuata; ejus apex angulo incisurae illi in maxilla recto oppositus; cauna brevis, rotundata, alis fere tecta; rectrices apice rotundatae; harum rhachis in utroque sexu in cirrum brevem nudum excurrens. Habitus Psittaculae passerinae, eadem minor. Psittacorum hoc tempore notorum minimus. Longitudo 3" 2". Habitat in Nova-Guinea.

Observatio. Descriptio mea hujus avis ex iconibus supra citatis.

XX. Genus. Triclaria. Pag. 37.

1. Tr. cyanogastra. Ptilosis intense ac laete herbaceo-viridis; macula a ventris medio usque ad crissum ducta (attamen hoc non obtegens) laete cyanea, pro vario ad lucem objectu nonnihil in lilacinum vergens; rectrices et remiges latere inferiori malachitaceo-virides; remigum pogonium internum supra nigrum, versus rhachin virescens, externum viride; rectrix extima extus latere superiore, praesertim versus basin, rectrices reliquae apice cyaneae, intermediae fere toto virides; tectrices alarum inferiores dorso concolores; rostrum album, versus basin vix conspicue fuscescenti-nebulatum. Mas adult.

Psittacus cyanogaster Vieill. N. D. 25. p. 328. Id. Encycl. meth. Livr. 93. p. 1375., Max v. Wied Reise n. Bras. 1. p. 263., Kuhl. Consp. p. 71.

Foemina. Mari simillima absque macula abdominis cyanea; abdomen totum reliquis trunci partibus concolor; rostrum totum album.

Psittacus malachitaceus Spix Av. Bras. 1. t. 28 (fig. bona).

Juv. viril. Foeminae similis, plumarum color minus intensus ac nitidus.

Rostri albicantis culmen angustum, angulosum; cera nigricans;

pedes cinerei, ungues nigricantes; cauda longiuscula, aequalis, exclusa rectrice extima reliquis rectricibus paullo breviore; regio periophthalmica parum nuda. Longitudo 11 \(^1/4\)", alae 5 \(^1\) 10 \(^1\)", maxillae 13 \(^1/2\)", caudae 4 \(^1\) 10 \(^1\)", tarsi 6 \(^1\)". Habitat in Brasilia non infrequens (Mus. Paris., Berol., Monac.).

XXI. Genus. Sittace. Pag. 37.

1. S. Tuipara. Viridis; pileus coerulescens; frontis fasciola stricta, menti supremi macula pusilla alulaeque pennae toto isabellino-rubrae; remiges nigrae, longitudinaliter juxta rhachin cyaneae; margine externo virides, subtus nitide halichlorae; rectrices toto virides, limbo interno vix flavidae, subtus pro vario ad lucem objectu glauco-reflectentes; tectrices alarum inferiores virides; rostrum totum album, culmine compresso acuto. Av. adult.

Tuipara Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 206 (Lichtenst. l. c. p. 167.) Psittacus Tuipara Linn., Gmel., Lath. The golden-winged Parrakeet Edw. 2. p. 177. t. 293. f. 2 (fig. mala e specimine domefacto). Psittacus chrysopterus Gmel., Lath. La Perruche à tàche souci, mâle Le Vaill. l. c. p. 117. t. 58 (fig. non satis accur.). Psittacus Sosove Bechst. in Lath. Uebers. p. 86. n. 105. Kuhl l. c. p. 27. n. 28. variet. (sed non Gmel. et Lath.). Psittacus calthopticus Vieill. N. D. 25. p. 369. Psittacus cajennensis Swains. Zool. Illustr. 1. t. 1 (fig. mediocr.).

Avis junior. Avi adultae similis, alulae pennae virides aut isabellino-rubro-variae; macula menti sordide aurantia; frontis vitta fuscescens, strictissima.

Petite Perruche à gorge jaune d'Amerique Buff. Pl. enl. 190. f. 1 (fig. mala ab auctoribus false ad Psittacum Tovi relata), Le Vaill. l. c. t. 59. Psittacus Sosove Kuhl.

Regio ophthalmica parum nuda; cauda longula, conica; pedes pallide fusci, unguibus dilute corneis. Habitus Sit. virescentis. Longitudo 7" 4", alae 43/4", caudae 3", maxillae 11". Habitat in Brasilia, Guiana, Cajenna; nidificat, fide Marcgrave, in cumulis a formicis relictis, qui in arboribus reperiuntur. (Mus. Paris., Berol.).

Observationes. Auctorum Psittacus Sosove, speciei huic similis, sed in crisso uropygioque flavus, ac sine frontis striola et macula menti, mihi prorsus ignotus. Edwardsi icon Psittaci chrysopteri e specimine domefacto in quo remiges secundariae flavae; specimen vivum simili modo coloratum ipse vidi.

2. S. Tui. Frons et sinciput lutea; capitis pars reliqua, collum posticum ac laterale viridia, ad malachitaceum nonnihil vergentia; jugulum cum reliqua gastraei parte, alarum tectrices inferiores, caudae superiores, uropygium ac tergum flavido-virescentia; dorsum, pennae scapulares et alarum tectrices superiores omnes intense viridia; alulae pennae et remiges supra intense viridia, vix coeruleonitentes; hae latere superiore interno nigricantes, ibidem latere inferiori malachitaceae, externo nigricantes; rectrices omnes subtus flavido-virescentes, supra pogonio interno flavidae, limbo externo virescente, versus intermedias rectrices toto virides sensim obscuriore. Mas. adult.

Tui, quarta species. Marcgr. Hist. Rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 206, Lichtenst. 1. c. p. 167. Petite Perruche de l'isle de St. Thomas Buff. Pl. enl. 456. f. 1 (fig. mediocr.). Psittacus Tai Auctor. (descriptio plurimor. inaccurat.). La Perruche Tui Le Vaill. 1. c. p. 133. t. 70 (fig. et descript. opt.).

Foemina et avis junior. Mari similis; ptiloseos pictura quam in hoc minus intensa; caput et collum posticum dorsi colore; rostrum totum corneo-fuscum.

Rostrum corneo-brunneum, apice paullo albidum; orbitarum regio parum nuda, flavida (?); rostri cera diluta; pedes incarnati, unguibus fuscescentibus; cauda breviuscula conica. Longitudo 7", alae 4", maxillae 9", caudae 2" 5", tarsi 4½". Habitat in Cajenna, Brasilia, ac, ut dicitur, in insula St. Thomae. (Mus. Paris., Berol., Monac.).

3. S. xanthoptera. Ptilosis viridis; gastraeum dilutius quam notaeum; tectrices alarum superiores majores externae intense luteae; alulae pennae versus apicem cyaneae; remiges omnes intense virides, limbo interno nigrae, subtus limbo externo nigrae, interno malachitaceae; margo remigis primae externus paullo in coeruleum vergens; rectrices subtus flavido-virescentes, pro vario ad lucem objectu malachitaceo - resplendentes; margo superior internus strictissimus flavidus; tectrices alarum inferiores abdominis colore. Mas et Foem. adult.

Aratinga xanthopterus Spix. Av. Bras. 1. t. 15. f. 2 (fig. bona).

Avis pulla. Avi adultae simillima; ptiloseos viredo et tectricum flavedo minus intensae; cauda brevis, alas vix aut parum transcendens; rectrices in flavidum vergentes; remigum pogonium externum subtiliter flavo-marginatum; alulae pennae parum in coeruleum vergentes; rostrum culmine et apice albidum, reliqua parte corneofuscescens.

Psittacus xanthopterygius & Spix l. c. t. 34. f. 1 (fig. mediocr.).

Habitus et magnitudo Sit. virescentis; rostrum incarnato-fuscescens; irides fusco-atrae; regio circa oculos parum nuda ac cera albido-incarnatae; lora plumosa; pedes incarnati, unguibus corneo-fuscescentibus; cauda elongata, lanceolata. Longitudo 8 1/4", maxillae

fere 9", alae 4½", tarsi 5". Habitat in Brasilia versus flumen Amazonum. (Mus. Monac.)

Observationes. Spixii Psittaculus xanthopterygius foemina ad hornotinum Psittaculam passerinam referri debet. — A Sit. virescente primo adspectu simillima rostro validiori ac alarum pictura haec species satis discedit.

4. S. virescens. Ptilosis viridis, in gastraeo quam in notaeo dilutior; alarum tectrices superiores majores citrino-flavae, basi albae, inferiores pallide virescentes; remiges secundariae albae, margine apicali nigricanti-virescentes, extus subtiliter flavido-indutae; penultimae extus flavae, intus albae, in medio longitudinaliter virescenti-tinctae; primariae intus nigrae, juxta rhachin vix virescenti-lavatae, extus coerulescenti-virides; remix quarta aut sexta intus maxima ex parte alba, versus apicem viridi-nigricans; alulae pennae in coeruleum vergentes; alae subtus malachitaceo-relucentes; cauda supra dorso concolor, subtus malachitaceo-virescens. Mas et Foem. adult.

Psittaca cayennensis Briss. Av. 4. p. 334. t. 27. f. 2 (descript. opt.). Petite Perruche verte de Cajenne Buff. Pl. enl. 359 (fig. pessim.). Psittacus virescens Auctor., Perruche à ailes variées Le Vaill. l. c. t. 57 (fig. sat. accurat.). Le Maracana aux ailes jaunes Azar. Voy. n. 283. Psittacus Chiriri Vieill. N. D. 25. p. 359.

Regio circa orbitas ac lora nudiuscula, albida; rorstrum perquam compressum, totum albidum; cera albida; pedes pallide incarnati, unguibus dilute corneis; irides fusco-atrae; cauda elongata, lanceolata. Longitudo $8\frac{1}{2}$ ", caudae solius $3\frac{1}{2}$ ", rostri ad frontem $0\frac{1}{2}$ ", alae $4\frac{1}{4}$ ", tarsi vix 5". Habitat satis frequens in Cajenna ac Brasilia, rarior in Paraguay, in Europa facile hospitans mansuescit. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi).

Observatio. Auctorum Psittacus chrysopterus a cls. Le Vaillant et Huhl cum Psittaco virescente unitus spectat Sit. Tuipara. Species haec caveis inclusa circa rostri basin canescit.

5. S. Tirica. Ptilosis viridis, in gastraeo dilutior quam in notaeo; remiges primariae intus nigrae, extus juxta rhachin cyaneae, margine virescentes, secundariae extus ejusdem coloris, intus subcyaneae, apice virides; tectrices alarum superiores majores (pone alulam sitae) cyaneae, inferiores flavidae; rectrices supra et subtus virides, paullo malachitaceo-nitentes; remigum limbus inferior internus pallide malachitaceus; pedes pallide rosei; regio ophthalmica parum nuda. Mas et Foem. adult.

Psittacus rufirostris Illig., Lichtenst. Abh. d. Berl. Akad. 1815 — 16. p. 167. Psittacus viridissimus Kuhl. l. c. p. 25. n. 24. Aratinga acutirostris Spix Av. Bras. 1. t. 15. f. 1 (fig. bona).

Avis pulla. Avi adultae similis, ptiloseos viredo minus saturata, cauda plus minusve brevis; rostrum et pedes avis adultae.

Petite Perruche apellée la petite Jaseuse Buff. Pl. enl. 837 (fig. accur.). Psittacus Tirica Gmel., Lāth.

Rostrum incarnato-fuscescens; cera ac regio ophthalmica nuda alba, vix coeruleo-lavatae; regio circa rostri basin plumosa; ungues albido-fuscescentes; irides intense fuscae; cauda elongata, admodum gradata, lanceolata. Habitus et magnitudo Sit. virescentis. Longitudo 9½,, caudae 4¾, alae 3″ 11‴, rostri ad frontem 10 ‴, tarsi 4½. Habitat satis frequens in Brasilia; facile mansuescens sed indocilis. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi.)

Observationes. Huc sane pertinere videtur Marcgravei, "Tui, prima species" l. c. p. 206. Vide Lichtenst. l. c. — Citatur a cl. Kuhl auctorum varietas Psittaci rufirostris, quae, quoad

descriptionis partem maximam, ad Marcgravei Aiuru-catinga (Sit. Macavuana) spectat (vide Sit. Macav.). Marcgravei Tirica spectat foeminam Psittaculae passerinae (vide Lichtenst., Die Werke Marcgr." in den Abh. d. Berl. Ak. d. Wiss. Jahrg. 1815—16. S. 167).

6. S. euops. Tab. XXIV. Fig. 2. Ptilosis laete viridis, in gastraeo paullo dilutior quam in notaeo; alarum margo totus ac earum tectrices inferiores minores omnes coccinea; remiges subtus nigrae, pogonio interno flavido-reflectentes, extus superiori latere saturate virides, ad coeruleum parum vergentes, intus nigrae; suffrago vix conspicue rubicundus; cauda supra tota viridis, subtus flavescens. Av. adult.

Avis senilis. Avi descriptae simillima, vertex et nucha plumis singulis coccineis variegata.

Rostrum totum incarnato-albidum, breve, crassum, intumidum, laevissimum; mandibula praesertim valida ac rotundata; maxillae apex acutus, lateraliter sinuatus, culmine ad basin subanguloso; regio periophthalmica stricte nuda, ex griseo-alba; irides ex annulis duobus compositae, quorum internus pupillam cingens pallide, externus strictissimus saturate isabellinus; cera pallide rosea; pedes robusti, incarnati, unguibus corneo-nigris; cauda elongata gradato-lanceolata. Habitus Sit. Tirica, eadem paullo major, robustior; sedens sive ambulans avis haec agilis semper corpus deorsum mittit iterumque in altum extollit. Habitat in America (quatuor vivas Monachii vidi, quarum unam depingi curavi.)

Observatio. Cum Linnaei Psittaco nobili non confundenda, qui, fide Linnaeo, Turturis magnitudine, genas nudas habet.

7. S. murina. Viridis; frons et vertex, lora, genarum pars anterior, collum anticum, totum pectus et epigastrium dilute grisea; margo plumarum in pectore pallide virens; alulae pennae et remiges

cyaneae, hac extus strictissime virenti-marginatae, pogonio interno nigrae, subtus glauco-reflectentes; abdomen griseum, viridi-indutum; crissum et alarum tectrices inferiores viridia; rectrices virides, juxta rhachin nonnihil in coeruleum vergentes, subtus glauco-reflectentes; rostrum supra culmen admodum dilatatum ac rotundatum, breve, albido-corneum. Mas et Foem. adult.

Perruche à poitrine grise Buff. Pl. enl. 7(8 (fig. mediocr.). Psittaeus murinus Auctor. La Perruche souris Le Vaill. l. c. t. 38 (fig. pessima). La jeune veuve Azar. Voy. n. 282. Psittaeus Cotorra Vieill. N. D. 25. p. 362.

Avis junior. Pileus viridis; genae ac collum supremum plus minusve grisea, hujus plumae albido-marginatae; rectrices pogonio interno flavidae.

La Perruche à joues grises Le Vaill. 1. c. p. 129. t. 67. Psittacus buccalis Bechst. in Lath Uebers. d. Vög., Kuhl 1. c. Psittacus cinereicollis Vieill. 1. c.

Facies plumosa, macula pone oculos parva, nuda; oculi minimi, iride fusco-nigra; pedes olivaceo-plumbei; cauda longa admodum gradata, lanceolata. Longitudo $10\frac{1}{2}$ ", rostri ad frontem 9", alae $5\frac{3}{4}$ ", caudae $4\frac{3}{4}$ ". Habitat in Brasilia (Montevideo et Paraguay), quoque in Buenos Ayres. Struit nidum globosum in arboribus e ramulis spinosis $3\frac{1}{2}$ ' latum, intus herbis viridibus stratum, ad latera, ut nidus Picae, introitu instructum. Foeminae plures interdum, ut dicitur, in uno eodemque nido ovis (3-4) incubant; nidi saltem in una arbore, aut in arboribus vicinis, magno numero et tam arcte sibi adpropinquati struuntur, ut se invicem attingant. Potandi causa Psittaci hi locos inundatos, praeterea campos ac plantationes petunt; reliquis congeneribus melius incedunt. Libidinosi sunt, agiles ac dociles. Foeminae captae non raro ova pariunt. Au-

dit Cotorra apud inquilinas in Buenos Ayres Azar. (Mus. Paris., Berol.; multas vivas adultas, sed nullas juveniles vidi).

Observationes. Swainsonii Psittacus murinus (Zool. Illustr. n. 18. t. 89) species distincta esse videtur, quae de Sit. murina nostra "loris, genis, regione parotica, mento ac toto collo antico coerulescenti-cinereis, fronte verticeque virenti-coeruleis, rectricum apice coerulescente et rostro intense cinereo" discedit. Avis haec "Sit. canicollis" vocari possit. — Vigorsii Psittacara nana (Zool. Journ. 1830. p. 272.), viridis fronte, collo antico pectoreque grisescens, 8½" longa, ex Jamaica praeter staturam minorem nostrae a Sit. murinae non differre videtur. Descriptio hujus avis completior desideratur.

8. S. leucotis. Aurium macula albicans; frontis margo, lora ac macula in buccis, secunda in uropygio, tertia in medio abdominis castaneo-purpurina; plumae juguli, colli infimi lateralis pectorisque malachitaceo-virescentes, in apice albido-notatae; pileus fuscus, paullulum malachitaceo-variegatus; lunula in cervice subconspicua coerulescens; humeri coccinei; crissum, tibiae et reliquae corporis partes inferiores, dorsum, tergum, uropygii latera, tectrices alarum inferiores ac superiores, pennae scapulares remigesque ultimae sordide viridia; remiges subtus olivaceo-reflectentes, primariae supra pogonio externo coerulescentes, interno olivaceo-nigricantes; cauda tota cupreo-rubra; rectrices supra basi ac intermediae limbo versus basin virides. Mas et Foem. adult.

Psittacus leucotis Lichtenst. in Mus. Berol., Kuhl. Consp. Psitt. p. 21. n. 15.

Avis junior. Avi adultae similis; alae ad humeros et in margine virides, plumulis nonnullis sordide coccineis intermixtae; aurium macula alba minus extensa. Aratinga Caixana Spix. Av. Bras. 1. t. 19. f. 1 (fig. sat. accur.). Addas descriptionem Psittaci nini p. 34.

Regio ophthalmica parum nuda; rostri basis plumosa; irides ex annulis duobus compositae, quorum internus, pupillam cingens, obscure fuscus, externus aurantius; rostrum corneo-fuscum; cauda clongata, admodum gradata, lanceolata; pedes nigricantes, unguibus fuscescenti-nigricantibus. Longitudo 8½", caudae 5" 7", alae ½½", rostri ad frontem 7½", tarsi fere 4". Habitat in Brasilia satis frequens, cum Sit. versicolore simili, majore, in pectore aliter picto non confundenda. (Mus. Paris., Berol., Monac.; vivas vidi).

Observatio. Spixii descriptio Psittaci Caixana (l. c. p. 34.) spectat ad Sit. cactorum.

9. S. vittata. Plumae totius colli antici ac lateralis medii, pectoris epigastriique supremi ex cinereo olivaceo-flavidae, fasciola flavida, antice nigricanti-marginata, terminatae; aurium plumae discretae, longiusculae bruneo-albidae; frons fasciola stricta purpureo-castanea, margine anteriore coccinea, notata; plumulae nonnullae prope maxillae basin fuliginosae; macula in buccis, sinciput, pilei pars reliqua, collum posticum, dorsum supremum, pennae scapulares, remiges ultimae, alulae pennae, caudae alarumque tectrices superiores ac inferiores omnes, margo alarum totus, abdomen, hypochondria ac tibiae viridia; macula in ventre magna, dilute purpurea; tergum et uropygium purpureo-irrorata; rectrices subtus toto sanguineo-cupreae, supra pogonio interno sanguineo-cupreae, externo maxima ex parte virides; remiges primariae extus coerulescentes, pogonio interno nigricantes, omnes apice virides, subtus ad olivaceum vergentes. Mas adult.

Aratinga fasciatus Spix Av. Bras. 1. t. 21. fig. 1 (fig. bona).

Foemina. Mari similis; tergum non coccineo-irroratum, obso-

lete purpureo-indutum, abdominis macula minor, pallide coccinea; pectoris ac colli pictura maris, magis ad olivaceum inclinans.

Perruche Ara à bandeau rouge Le Vaill. 1. c. t. 17 (fig. non sat. accur.). Psittacus vittatus Shaw. Gen. Zool. Kuhl. Psittacus frontalis Vieill. N. D. Psitt. undulatus Illig. in Lichtenst. Berl. Dubl. Verz. S. 7. Spix 1. c. f. 2 (fig. bona).

Avis juvenilis. Avi adultae similis; venter absque macula rubra; genae undulatae. Kuhl. (Non vidi).

Regio ophthalmica nudiuscula ac cera albidae; rostrum corneofuscum apice dilutius, culmine subobsolete biangulosum; mandibulae
pagina antica acie in medio longitudinali subconspicua aucta; pedes
unguesque nigricantes; cauda elongata, admodum gradata. Longitudo
10", caudae 5 1/4", alae 5", rostri ad frontem 10", tarsi 4"". Habitat in Brasilia satis frequens. (Mus. Paris., Berol., Monac.,
Eichstaedt.).

10. S. lepida. Caput, collum posticum ac laterale fusca; macula genarum versus frontem et menti latera extensa, viridis, versus apicem inferiorem ac in fronte in malachitaceum vergens; cervix fasciola subdistincta pallide cyanea cincta; regio parotica grisea, plumae colli antici pectorisque pallide malachitaceae, fasciola albida, anterius paullo obscurius marginata, terminatae; crissum malachitaceocoerulescens; reliquae corporis partes inferiores laete virides, abdomen in medio paullo coccineo-irroratum; alarum margo ac tectrices inferiores sanguineo-coccinea; alulae pennae remigesque primariae et secundariae latere superiori maxima ex parte intense cyaneae, apice et margine interno striato, subtus toto fuliginoso-nigricantes; alarum tectrices superiores omnes, remiges tergo proximae, pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores intense viridia; rectrices supra castaneo-purpurcae, subtus nigricantes,

pro vario ad lucem objectu in vinaceum vergentes, omnes basi virescentes, intermediae ibidem paullo cyaneae. Av. adult.

Psittacus lepidus Illig. in Mus. Berol. (Psitt versicolor Kuhl. Consp. psit. 22. sed solum descriptio avis sic dictae junioris).

Aratinga perlatus Mas. Spix Av. Bras. 1. t. 20. f. 1 (fig. mediocr.).

Habitus et magnitudo Sit. versicoloris; cauda elongata admodum gradata; regio ophthalmica solum nuda; rostrum corneo-fuscescens; pedes admodum verruculosi unguesque nigri. Longitudo $0\frac{1}{2}$ ", caudae $4\frac{1}{2}$ ", alae 4" 10", tarsi $5\frac{1}{4}$ ", digiti externi antici et postici, excluso ungue, 7". Habitat in Brasilia versus flumen Amazonum. (Mus. Berol., Monac.).

Observatio. Spixii descriptio non satis accurata est. Jugulo speciminis ab eo falso pro mare speciei sequentis descripto plumae virescenti-fuscae avis alienae insertae erant.

11. S. chlorogenys. Macula utrinque ad mandibulae basin paullo infra oculos ducta flavido-virescens, fine halichlora; frons fasciola stricta obsoleta purpurino-castanea notata; sinciput ad halichlorum vergens; capitis plumae reliquae ac totius colli postici murino-fuscescentes, rhachi et apice albido-griseae; plumae regionis paroticae longiusculae, angustiusculae, menti totius, colli antici ac pectoris supremi pallide griseae, pro vario ad lucem objectu nonnihil rubicundo-reflectentes, limbo apicali paullo obscuriore, sericeo-nitente; pectoris latera inferiora, epigastrium ac venter virescentia, hic rubro-conspersus; margo totus carpi antibrachiique nec non tectrices alarum inferiores coccinea; tectrices alarum inferiores majores ac remiges subtus argenteo-nigrae, harum primariae supra pogonio externo cyaneae; secundariae ac alulae pennae malachitaceae, illae limbo interno nigricantes; cervicis lunula subdistineta; tibiae, hypochondria ac crissum pallide malachitaceae; tec-

trices alarum superiores omnes, remiges tergo proximae ac pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores olivaceo-virides; rectrices omnes supra purpurino-castaneae, limbo apicali stricto, diluto, exceptis intermediis ante apicem iu halichlorum vergentibus, omnes basi cyaneo-virescentes, subtus nigricantes. Mas et Foem. adult.

Aratinga perlatus, foemina, Spix Av. Bras. 1. t. 20. f. 2 (fig. mediocr.).

Rostrum mediocre albicans, nitore argenteo; rostri basis plumosa; regio ophthalmica nudiuscula, diluta; pedes graciliores fuscescentes, digitis admodum longis, unguibus acutissimis, nigris; cauda elongata, modice gradata, lata, rectricibus latis, apice obtusiusculis. Longitudo 73/4", caudae 3" 7", alae 4", digiti antici et postici externi, excluso ungue, 8", tarsi 5", rostri ad frontem 8". Habitat in Brasilia ad flumen Amazonum. (Mus. Monac.).

Observatio. Haec species differt a praecedente, sane simili, statura multo minore, tarsis digitisque longioribus gracilibus, ac signis supra exhibitis.

12. S. Chiripepè. Intense viridis; jugulum totum, colli, aurium regio ac abdomen carmelitino-fusca; pectoris pars infima macula rubra notata; macula similis in ventre; cauda supra rubra, flavo-mixta, subtus fere rubra; frons fasciola brunnea signata; alae latere externo coeruleae; remiges subtus fuscae. Mas et Foem. adult.

Le Chiripepé Azar. Voy. n. 281. Psittacus Chiripepé Vieill. 1. c. p. 361.

Rostrum pedesque nigricantia; regio ophthalmica nuda, albida; orbitae fuscae; caput subparvum; oculi magni, iride rufa. Longitudo 9 3/4", caudae 4 1/2", tarsi 8". Habitat in Paraguay, gregaria aut

per familias, rapidissime volans, ova tria, ut dicitur, in arboribus cavis pariens; inquilinis *Chiripepé* ac *Aribaga* dicta. *Azara.* (Non vidi).

15. S. melanura. Rectrices supra et subtus fuliginoso-nigrae, pro vario ad lucem objectu ad castaneo-purpurinum inclinantes, intermediae limbo versus basin viridi-lavato; tectrices alarum superiores majores (pone alulam sitae) aureo-aurantiae, versus basin rubrae, harum externae sanguineo-rubrae, apice aureoflavae, rhachi alba; tectrices alarum reliquae mediae ac minores,
inferiores omnes, alarum margo, remigum secundariarum pogonium
externum, remiges ultimae toto, pennae scapulares, notaeum totum,
crissum, abdomen, venter, latera, tibiae et epigastrium, capitis latera ac pileus, nec non collum posticum viridia; remix prima tota
nigra; remiges sequentes extus viridi-coerulescentes, intus nigricantes, omnes subtus nigrae, nonnihil olivaceo-nitentes; frons fasciola
minuta subobsoleta castaneo-purpurina notata; plumae colli antici,
lateralis infimi ac pectoris latiusculae, rectiusculo truncatae, virescentes, limbo apicali albido. Mas et Foem. adult.

Aratinga melanurus Spix Av. Bras. 1. t. 22. f. 1. 2 (fig. bonae).

Avis junior. Tectrices alarum superiores majores internae solum aureo-flavae, basi rubescentes, externae virides; ptilosis reliqua ut in avi adultá.

Regio circa rostri basin plumosa, regio ophthalmica large nuda, diluta; rostrum corneo-nigricans apice albido; mandibula in pagina antica acie longitudinali, stricta aucta; irides aurantiae; pedes et ungues nigricantes; cauda elongata, admodum gradata; alae majusculae. Habitus Sit. fasciatae subsimilis. Longitudo $9\frac{3}{4}$ ", caudae 4" 5", alae $4\frac{3}{4}$ ", rostri ad frontem $9\frac{1}{4}$ ", tarsi $5\frac{1}{2}$ ". Habitat in Brasilia, versus flumen Amazonum (Mus. Monac.).

14. S. Nenday. Caput totum nigrum, vertex in medio dilutior, in rubrum vergens; caudae pagina inferior nigricans, superior parte anteriore viridi-flavida, posteriore coerulea; remiges supra virides, versus apicem nigricantem in coeruleum vergentes; tectrices supra incumbentes, laterales apicem versus coeruleae; alae subtus fuscae, micantes, exceptis tectricibus mediis ac parvis viridi-flavidis; reliqua corporis ptilosis viridi-flavida, exceptis plumis ad latera inferiora colli pallide coeruleis ac suffraginis coccineis. Mas et Foem. adult.

Le Nenday Azar. Voy. n. 279. Psittacus melanocephalus Vieill. No D. 25. p. 366. so in a popular administration and the contraction of the contract

Avis juvenilis. Avi adultae similis.

Pedes in olivaceum vergentes; rostrum et regio ophthalmica nigra; irides fusco-atrae; cauda elongata, lanceolata. Longitudo 13 \(^1/_3\)", caudae 6 \(^1/_3\)", tarsi 9\"', rostri 10\"'. Habitat satis frequens in Paraguay, locis cultivatis ad sylvarum margines, gregibus perquam numerosis zeae segetibus infesta, semper una ave e turba vigilante, reliquis in humo obambulantibus ac victitantibus voce altissima, penetrante, assidue clamantibus; inquilinis Nenday Azar. (Non vidi).

Observatio. Aliud specimen cum descripto captum describit cl. Azara hoc modo: habitus universalis ac magnitudo, nec non vox Sit. Nenday, sed ptilosis pure flava, exceptis armillis et capite rubris; rostrum, regio ophthalmica ac pedes dilute olivacea; oculi ut in sic dictis Albinos colorati, rubri. Quae sit haec avis, prorsus ignoro.

15. S. leptorhyncha. Viridis; frons, striga per oculos caudaque rufae, caput nigrum, abdomen imum rufum, variegata, maxilla elongata, gracillima.

Psittacara leptorhyncha King. Philos. Mag. and Annals of Philos. 1831. p. 65.

Statura Sit. cruentatae acquali. Habitat in insula Chiloe. Sit. Nenday, ut videtur, proxima. Non vidi.

16. S. Anaca. Macula in buccis majuscula et vitta circa regionem ophthalmicam ducta castaneo rubicundae, plumis stricte malachitaceo-terminatis; plumae gulae, colli lateralis, medii, antici pectorisque fuscae, pectoris in viride vergentes, omnes limbo rufescenti-albido toto cinctae; aures macula majuscula albida notatae; collum posticum supremum ac pileus fusca; frons macula latiuscula malachitacea notata; cervix fasciola subobsoleta pallide cyanea cincta; humeri sanguineo-rubri; tectrices alarum inferiores, superiores omnes, pennae scapulares, remiges ultimae, dorsum supremum, caudae tectrices superiores ac inferiores, abdomen, tibiae ac hypochondria viridia; tergum ac uropygium purpurea; macula in ventre magna pallide coccinea; cauda tota cupreo-purpurina, subtus pro vario ad lucem objectu in sanguineum vergens; rectricum limbus versus basin viridis; remiges primariae extus cyaneae, nigro-terminatae; remix prima toto nigra, olivaceo-nitens. Mas et Foem. adult.

Anaca Maregr. Hist. rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 207 (Lichtenst. Abh d. Berl. Ak. & W. 1815-16. p. 167).

Psittacus Anaca Auctor. Perruche à gorge tachetée de Caj. Buff. Pl enl. 144 (fig. pessima). Psittacus versicolor Auctor. Perruche Ara à gorge variée Le Vaill. l. c. t. 16 (fig. opt.).

Rostrum intense corneo-fuscum, basi plumosum; regio ophthalmica parum nuda, albida; pedes cinereo-nigricantes; ungues nigricantes; cauda elongata, admodum gradata, lanceolata. Longitudo 9½", caudae solius ½" 7", alac fere ½¾", rostri culmine biangulosi, ad frontem 8½", tarsi 5". Habitat satis frequens in Cajenna, Guiana ac Brasilia (Mus Paris., Berol., Monac.).

Observatio. Kuhlii descriptio avis junioris spectat ad Sit. lepidam.

17. S. cruentata. Taenia ex oris angulo infra oculos ad aures ducta, macula in tergo maxima et altera in ventre purpurinae; collum anticum ac infimum, laterale ac fasciola in colli parte postica infima turcino-coerulescentia; macula pone mandibulae basin versus gulae latera ducta virescens, altera pone aures isabellino-aurantia; plumae totius pilei occipitisque nigrae, versus nucham magis magisque aurantio-limbatae; rectrices omnes supra olivaceo-aureae, apice extimo virentes, subtus toto cupreo-coccineae; humeri coccinei; crissum, tibiae, alarum tectrices superiores omnes, inferiores minores, caudae superiores, margo flexurae ac reliqua trunci ptilosis intense viridia: remix prima nigra, intus juxta rhachin cyaneo-reflectens, limbo flavido virescente; remiges sequentes tres primae similes, pogonio externo cyaneae, margine virescentes, reliquae extus et intus juxta rhachin virides cum limbo praecedentium; apice nigricantes, omnes subtus nigricantes, intus maxima ex parte olivaceo-flavidae; tectrices inferiores majores ex olivaceo-flavidae; alulae pennae virescenti-coerulescentes. Mas et Foem. adult.

Psittacus cruentatus Max v. Wied Reise n. Bras. 1. p. 72., Temm. Pl. col. t. 338 (fig. bona). Psitt. erythrogaster Lichtenst. Dubl. Verz. des Berl. zool. Mus. S. 7. Psittacus squamosus Kuhl Consp. Psitt. p. 20. n. 13 (sed non Psitt. squamos. Lathamii). Aratinga cyanogularis Spix Av. Brasil. 1. t. 17 (fig. bona). Psittacara Lichtensteinii Vigors Zool. Journ. 8. 1826.

Avis juvenilis. Avi adultae similis, ptilosi minus nitida; humeri non aut parum rubri; macula pone oculos rufescens, taenia infra oculos dilutior; verticis plumae nigricantes, strictius aut vix rufescenti - limbatae; collum anticum dilutius coeruleum; rostrum obscurius.

Habitus Sit. versicoloris; rostrum corneo-fuscum; irides aurantiae; regio ophthalmica nudiuscula; cauda elongata, admodum gradata, lanceolata; pedes fusco-nigricantes unguibus nigris. Longitudo 10½", caudae 5½", alae 5"¼", rostri ad frontem 10½", tarsi fere 6". Habitat in Brasilia, in sylvis prope Rio de Janeiro satis frequens. (Mus. Paris., Berol., Monac., Eichstaedt.).

Observatio. Psittacus squamosus Lathamii, quocum haec avis a cel. Huhl unitur, differt toto coela.

18. S. aurea. Frons ac sinciput ex parte, nec non macula oculos ambiens stricta (interdum quoque regio circa suffraginem) laete isabellino-aurantia; lora ac vertex coerulescentia; genarum pars infima, mentum, gula, collum anticum ac laterale nec non pectus supremum sordide virentia; epigastrium intensius viride; reliquae corporis partes inferiores flavo-virescentes; regio parotica, occiput, collum posticum ac totum notaeum viridia; remiges primariae extus virides, apice solum in cyaneum vergentes; secundariae extus cyaneae, omnes pogonio interno et subtus flavido-relucentes; alulae pennae toto virides; tectrices alarum inferiores ac alarum margo laete viridi-flava; crissum virescens; rectrices omnes supra virides, pogonio interno obsolete fulvescentes, subtus aureo-relucentes; rostrum nigricans, apice interdum dilutius. Mas et Foem. adult.

Tui Apute-juba Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 206 (Lichtenst. Abh. d. Berl. Akad. 1815—16. p. 167). Golden crowned Parrakeet Edw. 1. t. 235 (fig. mediocr.). Perruche à front jaune de Caj. Buff. Pl. enl. 838 (fig. mediocr.). Psittacus aureus Linn., Gmel., Kuhl., Donav. Natural. Repository t. 72. Psittacus brasiliensis Lath. (sed non Gmel.). Psittacus regulus Shaw. La Perruche couronné d'or Le Vaill. 1. c. t. 41 (fig. mala, nimis magna). Id. Seconde variété de la Perru-

che à front jaune t. 37 (fig. nimis magna). Maracana à front orangé Azar. Voy. 110 280 1100 : clus milion, pointait lieu of partier

Regio ophthalmica parum nuda, aurantia, orbitae nigricantes; irides aurantio-flavae, pedes unguesque graciles; alae ac cauda elongatae, haec perquam gradata, lanceolata. Longitudo 10 ½ ", caudae solius 5 ¾", alae 5 ¾", tarsi 5 ", rostri ad frontem 9 ". Habitat in Guiana, satis frequens in Brasilia ac in Paraguay, gregibus utplurimum magnis est locis cultivatis, zeae segetibus infesta; raro docilis. (Mus. Paris., Berol., Monac., Eichstaedt.; multos vivos vidi).

Observatio. Huc referendus auctorum Psittacus canicularis (Edw. 4. t. 176. a Sit. aurea fronte rubra (?) solummodo diversus Buffonii ac Le Vaillantii icon (Pl. enl. 767 et Hist. des Perroq. l. t. 40, certo Edwardsiana) licet cl. Le Vaillant vivos Psittacos caniculares, in fronte coccineos, vidisse praetendat! Varietates hujus avis nondum observavi; quoque ptilosin avis junioris ignoro.

19. S. Petzii. Frons aurantia; sinciput coeruleum; collum posticum ac notaei pars reliqua prasina, exclusis remigibus secundariis extus cyaneis; remiges primariae extus coerulescenti-virides, intus nigrae, juxta rhachin nigram coerulescentes; genae, collum anticum ac pectus sordide virescentia; gastraei pars reliqua et tectrices alarum inferiores flavo-virides; rectrices supra virides, versus apicem cyaneo-reflectentes, subtus pogonio interno flavae, externo grisescentes; maxilla tota flavido-alba, mandibula corneo-fusca, antice versus apicem dilutior.

Psittacus Petzii Leiblein in Museo Würceburg.

Regio ophthalmica large nuda, pallida; pedes incarnato-grisei (?) unguibus nigrescenti-corneis. Habitus et magnitudo prorsus Sit.

aureae, diversa rostri colore, regione periophthalmica nuda, rectricum et remigum pictura. Habitat in Mexico. (Mus. Würceburg).

20. S. cactorum. Rostrum albidum; mandibula circa basin fuscescenti nubilata; ptilosis laete viridis; genarum pars antica, jugulum totum et peotus cinereo-flavida, nonnihil in colorem fuscescentem vergentia; epigastrium, venter et abdomen laete aurantiaca; alarum tectrices inferiores, crissum nec non alarum margo flavo-virescentia; rectrices subtus laete virides, apice in coeruleum vergentes; tectrices alarum inferiores majores ac remiges latere inferiore nigrae; harum primariae supra pogonio externo virides, apicem versus coerulescentes, secundariae toto coerulescentes, margine apicali nigricantes. Mas et Foem. adult.

Psittacus cactorum Wied Reise n. Bras. 2. p. 168., Kuhl l. c. p. 82. n. 143. Aratinga flaviventer Spix Av. Bras. 1. t. 18. fc. 1. (fig. bona).

Avis juvenilis. Avi adultae similis, ptilosis tota dilutior, colli latus anticum versus pectus in olivaceum vergens; frons et sinciput subtiliter coeruleo-lavata; rostri basis obscurius fusco-nubilata.

The brown-throated Parrakeet Edw. 4. t. 177. (Icon mediocr. e specimine domefacto). Psittacus aeruginosus Linn., Gmel., Kuhl. Brown-fronted Parrakeet Var. a. Lath. Synops. 1. p. 243. Psittacus plumbeus Gmel., Psittacus aeruginosus Lath. Var. 3.

Var. a. Remiges secundariae flavae.

Aratinga minus Spix l. c. t. 19. f. 2 (addas descriptionem Psittaci Caixana p. 34. Icon e specimine manco, dome-facto).

Regio circa oculos nudiuscula ac cera albidae; oculi parvi iride 24*

stricta aurantia; pedes fuscescentes unguibus acutis, gracilioribus, corneo-fuscis; cauda elongata, admodum gradata. Longitudo 9³/₄", caudae 5", alae 5" 4", maxillae, culminis medio subexaratae, 9¹/₄", tarsi 5". Habitat satis frequens in *Brasilia* ad sylvarum margines, gregaria in cactos altos ac ramosos, (Cact. hexagon., et Cact. Jamacarú.) incidens, horumque fructibus rubris avide victitans. (Mus. Paris., Berol., Monac.; specimen vivum vidi).

Observationes. Species haec a cl. Kuhl inter Psittacos brachyuros false recepta est. — Specimen ut Edwardsianum in sincipite intense coeruleum non vidi. Spixii descriptio Psittaci nini p. 34. spectat ad varietatem Sit. cactorum.

21. S. pertinax. Frontis margo anterior, regio supra et ante oculos nec non genae ochraceo-aurantia; sinciput in coeruleum vergens; jugulum ac pectus supremum ex griseo flavido-virescentia; epigastrium, crissum ac hypochondria virescentia; venter infimus ac abdomen aurantio-flavo-variegata; alarum margo totus, tectrices superiores omnes (inferiores virescenti-flavae), pennae scapulares, vertex, occiput ac reliqua notaei pars laete viridia; remiges subtus toto nigrae, primariae et secundariae pogonio externo virides; hae versus apicem nigricantem in coeruleum vergentes, omnes intus nigricantes, juxta rhachin subtiliter coeruleo-tinctae; rectrices omnes supra virides, intermediae versus apicem paullo coerulescentes, subtus virescentiflavidae. Mas. adult.

The yellow-faced Parrakeet Edw. 1. t. 234 (fig. bona excepta cauda, nimis longa). Psittaca illiniaca Briss. Av. 4. p. 353 (descript. opt.). La Perruche Illinoise Buff. Pl. enl. 528 (fig. bona). Psittacus pertinax Auctor. Perruche à front jaune mâle Le Vaill. 1. c. t. 34 (fig. non satis accur.), t. 35 (fig. melior).

ուսալ Մարույթ հիմար արարանական անությունը և հուսանի առ

Foem. adult. Mari simillima, exceptis capitis lateribus cinerascenti-lavatis.

Avis juvenilis. Avi adultae similis; frons et genae virescentes, plus minusve ochrescentes; rostrum dilutius corneo-fuscum, culmine subalbidum.

Psittacus inornatus Kuhl 1. c. 167.

Var. α. (Av. domefact.) Ptilosis ordinaria, gastraeum totum ochraceo-aurantium, plumae colli postici albido-limbatae.

Le Vaill. 1. c. p. 73. t. 36.

Var. \(\beta. \) (Av. domefact.) Caput totum aurantio - ochraceum, paullo viridi - varium.

Rostrum totum obscure cinereum, cera et regio ophthalmica nudiuscula, pallide cinereae; irides e circulis duobus compositae, quorum externus angustissimus in ave adulta aurantio-ruber, in ave juniore pallide isabellinus, internus, pupillam ambiens, fusco-ater; pedes incarnato-nigricantes, unguibus corneo-fuscis; cauda elongata admodum gradata. Longitudo $9\frac{1}{2}$ ", caudae $4\frac{1}{2}$ " (interdum ultra), alae $5\frac{1}{4}$ ", tarsi $5\frac{1}{4}$ ", rostri ad frontem 11". Habitat in Surinam, Cajenna ac Brasilia; avis perquam clamosa ac inquieta, parum docilis. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multos vivos vidi).

Observationes. Vidi specimina viva descriptis multo minora. Le Vaillantii sic dicta varietas secunda hujus avis a Kuhlio citata, certo ad Sit. auream spectat.

22. S. Jendaya. Rostrum corneo-nigrum; mandibulae pagina antica paullo dilutior caput totum, collum et pectus lutea; frontis margo anterior, regio circa orbitas ac plumae colli antici pectorisque apice coccineo-lavatae, ventris latera, abdomen et alarum tectricos

inferiores minores coccinea, harum externae marginales virides, majores nigricantes; tibiae virides ac epigastrium virescens coccineonubilata; abdomen infimum, crissum, dorsum, alarum tectrices superiores omnes et pennae scapulares intense viridia; tergum caudaeque
tectrices superiores dilutius viridia, illud macula pallide coccinea notatum; alulae pennae et tectrices majores pone has sitae intense violaceae; remiges violaceae, primariae extus magna ex parte virides,
omnes subtus nigrae; rectrices subtus nigrae, intus versus basin ac
limbo olivaceo-aureae, supra ex flavo-olivaceo virides, versus apicem
magna ex parte cyaneae; rectrix extima tota cyanea. Mas et Foem.
adult.

Jendaya Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 206. Psittacus Jendaya Auctor. Aratinga chrysocephalus Spix Av. Bras. 1. t. 12 (fig. bona).

Av. junior. Pictura alarum et caudae avis adultae, occiput, genae, collum, pectus, dorsum, tergum et caudae tectrices superiores obscure viridia, frons, vitta subconspicua superciliaris ac lora coccinea; pilei pars maxima aurantio-flava; regio parotica viridis plumis intermixtis aurantio-flavescentibus; epigastrium ac venter in fundo viridi plus minusve rubro-irrorata; abdomen ac uropygium pallide coccinea; hypochondria ac tibiae viridia pallide coccineo-maculata.

Psittacus pyrrhocephalus Hahn Ausl. Vög. Lief. 14. t. 1 (fig. bona). Psittacus auricapillus Illig. in Lichtenst. Verz. d. Doubl. des Berl. zool. Mus. S. 6. Huhl Consp. Psittac. p. 20. n. 12. Aratinga aurifrons & Spix Av. Bras. 1. t. 16. fig. 1 (fig. mediocr.).

Av. hornot. Avi juvenili simillima; uropygium viride; regio parotica vix flavido-lavata; pictura pectoris, epigastrii ventris abdominisque dilutior, obsoletior.

Psitt. aurifr. D Spix 1. c. f. 2 (fig. bona)

Orbitarum regio largiuscule nuda, albida; irides cinereae; pedes et ungues nigricantes; cauda elongata admodum gradata, lanceolata. Longitudo 12", caudae 6", alae longae 6" 2", rostri ad frontem 13", tarsi 53/4". Habitat in *Brasilia* satis frequens. (*Mus. Paris.*, *Perol.*, *Monac.*).

Observatio. Cl. Lichtenstein Sittacam Jendaya (Abh. d. Berl. Akad. d. W. 1815—16. p. 167.) speciem credit, a Marcgravei tempore inde ad nostrum non amplius visam, sed certo spectat ad Spixii Psittacum chrysocephalum ventre rubro quidem insignem, caeterum vero simillimum. Cel. Marcgrave colorem abdominis in Jendaya non indicat.

23. S. solstitialis. Caput, collum ac totus truncus aureo-flava, undique plumis intense rubris variegata; pennae scapulares, alarum tectrices superiores ac inferiores minores citrino-flavae, rubro-variegatae; majores superiores virides, in apice macula larga citrino-flava notatae, inferiores sulphureo-flavae; remiges supra cyaneae, pogonio externo a basi usque ultra medium virides subtus toto nigricantes; crissum citrino-flavum; rectrices intermediae a basi usque ultra medium virenti-aureae, reliqua parte cyaneae, caeterae intermediis similes, parte cyanea extensiore, omnes subtus citrino-olivaceae, limbo externo et apice nigricantes; rostrum corneo-nigricans; maxilla magna ex parte circa culminis basin fuscescens. Mas adult.

Psittacus solstitialis Miller, Cimel Physic. t. 4 (fig. pessim.) Linn., Gmel., Lath., Kuhl. Psittacus merulinus Scop. Ann. 1. p. 30. Psittacus Guaruba, mexicanus \(\beta\). Gmel. Psittacus luteus Vieill. Perruche Ara Guarouba m\(\alpha\)le Le Vaill. 1. c. t. 18 (fig. bona). Aratinga luteus sive Guarouba Spix. Av. Bras. 1. t. 14a (fig. bona).

Foemina. Mari similis, ptilosis minus rubro-variegata; caudae tectrices superiores ac inferiores virescentes; alarum superiores minores viridi-mixtae, majores virides, margine apicali stricto flavo.

Le Vaill. 1. c. t. 19 (fig. non satis accurata).

Rostrum mediocre; regio ophthalmica parum nuda, ac orbitae albidae, lora plumosa; irides fuscae; cauda elongata, admodum gradata, lanceolata; pedes fuscescanti-nigrescentes; ungues nigri. Longitudo 11", caudae 5" 4"", maxillae 1". Habitat in Brasilia versus flumen Amazonum; caveis inclusa non raro ova 3, illis turturis magnitudine aequalia, alba parit, quibus vero parentes non incubant; mitis at parum docilis et agilis. (Mus. Paris., Monac.; multos vivos vidi; dissecavi tam marem quam foeminam).

frons ac genarum macula magna laete aurantio-rubra; collum posticum inferius, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores remiges dorso proximae ac pennae scapulares laete prasinoviridia; tectrices majores ex viridi nonnihil ad luteum vergentes, inferiores minores virides, majores obscurae; trunci partes inferiores ac crissum laete virescentia, nonnihil ad flavum inclinantia; suffraginis plumae aurantiae; margo alarum macula oblonga luteo rubicunda notatus, remiges pogonio externo intense virides, primariae versus basin flavo-marginatae, versus apicem coerulescentes, omnes pogonio interno ac subtus nigrae; cauda tota viridis. Mas adult.

Caroline Parrot Catesb. Carol. 1. t. 11. Psittava carolinensis Briss. Av. 4. p. 350 (descript. opt.). Perruche de la Caroline Buff. Pl. enl. 499 (fig. mediocr.). Psittavus ludovicianus Linn., Gmel. 126., Kuhl l. c. n. 19. Psittavus varolinensis var. \(\beta \). Lath. (Gmel. inter synonyma). La Perruche à tête jaune Le Vaill. 1. c. t. 33 (fig. satis accurata). Psittavus ca-

rolinensis Wils. Americ. Ornith. 3. p. 89. t. 26. f. 1. (fig. opt.). Psittacus lutei-capillus Vieill. Encycl. meth. Liv. 93. p. 1402.

Foemina. Mari similis, nuchae flavedo minus extensa; pogonium internum, remigum primarium fuscescens; alarum margo aurantio-flavus, strictior.

Avis hornotina viril. et foem. Collum et caput viridia, fronte et genis exceptis aurantiis.

Avis juvenilis adultae ptilosi se induens. Capitis partes virides plumis flavis intermixtae.

Rostrum sordide album, cera alba, subplumulosa; regio ophthalmica nudiuscula, alba; irides avellaneae; pedes albo-incarnati, unguibus griseo-albidis; cauda longa, gradato-lanceolata. Longitudo 13", caudae 6", tarsi 6". Habitat satis frequens, ut dicitur, in Guiana autumno, moris maturantibus, gregibus maximis in civitates unitas Americae septentrionalis, attamen non usque in Carolinam septentrionalem migrans, Bromeliae, Lyriodendri caet. seminibus victitans, fera, valde clamosa, mansuescens sed parum docilis. (Mus. Paris.; multos vivos vidi).

Observationes. Nunquam vidi specimina ex America meridionali allata. Avis junior cum Sit. Jendaya juvenili simili non confundenda, rostro nigro facile distinguenda.

25. S. lutea. Cauda tota; alarum tectrices superiores ac inferiores omnes, alulae pennae, collum, caput totum ac totus truncus intense lutea, immaculata; rectricum rhachis alba; remiges omnes pogonio interno versus basin olivasco-flavidae, versus apicem nigricantes, omnes subtus olivaceo-aureae; rhachi tota nigra; rostrum validissimum, flavido-albidum; pedes roseae. Mas et Foem. adult.

Quijuba-Tui Marcgr. Hist, rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 207 (Lich-

tenst. Abh. der Berl. Akad. 1815—16. p. 167). Psittaca brasiliensis lutea Briss. Av. 4. p. 369 (descr. accur.). Psittacus luteus Lath. (exclusa var. β) non Gmel. Psittacus Guaruba Gmel. (exclusa var. β), Kuhl. l. c. n. 17., Hahn. Ausl. Vög. Lief. 13. t. 4 (fig. opt.). Aratinga Carolinae Augustae Spix. Av. Brasil. 1. t. 12 (fig. opt.).

Avis juvenilis. Rectrices plus minusve virides, rhachi nigra; plumae scapularum ac dorsi, nec non alarum tectrices in medio virides; genae viridi-variae; rhachis plumarum in trunco subobscura; reliqua ptiloseos, rostri pedumque pictura eadem quae avis adultae.

Perruche jaune de Caj. Buff. Pl. enl. 525 (fig. accur., sed descript. spectat ad Guarubam). Perruche Ara Guaruba dans son jeune âge Le Vaill. l. c. t. 20 (icon Buffoniana, fide Temm.). Psittacus chloropterus Vieill. Encycl. meth. Liv. 93. P. 29. p. 1390.

Mandibula validissima, latissima, antica pagina rotundata; maxillae culmen biangulosum, apex extimus strictissimus, acutissimus; irides nigro-fuscae; lora parum plumulosa; regio circa oculos nuda albido-incarnata; ungues corneo-fuscescentes; cauda et alae elongatae, illa admodum gradata, lanceolata. Longitudo $14\frac{1}{2}$ ", alae $6\frac{1}{2}$ ", rostri ad frontem $19\frac{1}{2}$ ", caudae $6\frac{1}{2}$ ", tarsi fere 7". Habitat gregaria in Brasilia versus flumen Amazonum. (Mus. Paris., Monac.; duos vivos vidi).

Observatio. Psittacus Guaruba Gmel., varietas β (Lathamii Psittacus luteus var. β) spectat ad Sit. solstitialem.

26. S. flaviventris. Viridis; venter flavus; frons ac sinciput, humerorum macula, tectrices alarum superiores minores, flexura ac margo laete rubra; suffraginis plumae rubro-aurantiae; tectrices alarum superiores reliquae ac inferiores omnes virides; remiges supra virides, magna ex parte violaceae, subtus malachitaceo-virescentes.

Le Maracana à tête et pli de l'aile rouges Azar. Voy. n. 276.

Habitus Sit. guianensis; corporis viredo paullo in colorem nigricantem vergit; rostrum basi sinuatum; regio periophthalmica albocoerulescens; pedes perlaceo-grisei, irides pure flavae. Longitudo a rostri apice ad caudae basin 6", tibiae 24", tarsi ac rostri 11". Habitat in Paraguay versus fines Brasiliae. Azara. Non vidi.

27. S. patagonica. Caput et collum supra fuliginoso-virescentia; frons nonnihil ad fuscescenti-violaceum inclinans; jugulum et pectus cinerea, nitore viridi, torque albido; hypochondria et uropygium citrina; epigastrium rubrum; dorsum et alae flavo-viridia; tectrices alarum majores et remiges thalassino-coerulea; crissum viridi-flavescens; cauda sordide viridis (versus apicem coerulea, subtus nigricans, fide Azar.).

Psittacus cyanolyseos Auctor. (descr. pessima). Poeppig in Frorieps Notizen aus dem Gebiete der Natur- und Heilk. 1829. Nr. 529. Bd. XXV. S. 8. Le Patagon Azar. Voy. n. 276. Psittacus patagonus Vieill. 1. c. p. 367. Psittacara patagonica Less. in Dupper. Voy. aut. du monde, Part. zool. tab. 35. bis.

Habitus speciei praecedentis. Irides croceae; rostrum plumbeum; pedes carnei; cauda elongata; cera rostri strictissima; regio ophthalmica nuda, stricta, albida; lora plumosa. Longitudo 17½, caudae 8¾, tibiae 30‰, tarsi 13‰, rostri 12‰ (Azar.). Habitat per familias in Buenos-Ayres ac in Patagonia; nidificat et pernoctat in foraminibus fornacum laterariorum, quae ipsa fodit; victitat carduorum ac zeae fructibus (Azar.). Species in Chili omnium vulgatissima, totoque anno observanda. Aestivo tempore multae regiones montanas, nec non subalpinas petunt, ubi in cavitatibus rupium (v. g. ad los Loros, nec non ad Puente de Vizcachas in Andibus 25*

Santae Rosae) innumeros nidos construunt et pullos progeniunt, cum iis iterum ad regiones minus elevatas recedentes, hieme incipiente. Pullae edules, seniores sapore parum grato. Continuo clamitans, gregibus maximis volans, hominem vix metuens, hortorum et vinearum inimicus, a venatoribus numero incredibili fere occiditur. Facillime mansuescit, voces humanas imitatur, sed ad hoc hebetiore ingenio praedita, quam nonnullae congenerum e Guayaquil allatae, et inter Chilenses valde aestimatae. Indigenis "Loro" (Poeppig). Non vidi.

28. S. gujanensis. Regio circa rostri basin plumosa, caput, collum, alae supra ac tota trunci pars superior et inferior, tectrices alarum superiores et inferiores, caudae inclusis, viridia; partes corporis superiores saturate herbaceae, collum et caput plus minus maculis parvis rubris irregulariter dispositis variegata; flexura ac margo alarum nec non harum tectrices inferiores minores laterales sanguineo-rubrae, majores laete citrino-flavae; tectrices infra axillas sitae virides; remiges et rectrices supra olivaceo-virides, hae subtus virides, illae pogonio interno olivaceo-aureae, margine apicali stricto nigricante; plumae frontis sincipitisque latiusculae, apice rotundato-truncatae. Mas et Foem. adult.

Psittaca gujanensis Briss. 4. p. 331. t. 28. f. 1 (descript. opt.). Perruche de la Guiane Buff. Pl. enl. 167. (fig. satis accurata). Psittacus guajanensis Gmel., Lath. (sed non Kuhlii, qui est Psit. nobilis. Perruche de la Guiana Buff. Pl. enl. 407. (fig. mediocr.). La Perruche Ara pavouane Le Vaill. 1. c. t. 14 (fig. mediocr., descript. opt.) t. 15. Maracana verd. Azar. p. 57. Psittacus Poeppig in Fror. Notiz. Bd. XXXI. p. 3.

Av. juv. Ptilosis viridis, sine maculis rubris; tectrices alarum inferiores flavae apice rubrae.

Rostrum validiusculum ex pallidissime fusco incarnatum (in exuviis flavido-album); maxillae culmen biangulosum; regio circa rostri basin plumosa, circa oculos nuda, albido-carnea; irides aurantiae; pedes griseo-nigricantes unguibus nigris; alae longae; cauda elongata admodum gradata, lanceolata. Longitudo fere 13", caudae 6½", alae 6½", maxillae ad frontem 13", tarsi 6". Habitat in Gujana, Brasilia, Paraguay, ac in Peruvia, gregibus maximis in sylvis ac locis cultivatis degens; avis clamosa, vix mansuescens, quo ad loquelam humanam plane indocilis. Peruanis hispanicis est Lorito vel Loro bobo. (Mus. Paris., Monac., Eichstaedt.; vidi specimina viva).

Observatio. Specimini a cl. Spix. descripto (Av. Bras. 1. p. 36) cauda Sit. nobilis artificialiter inserta erat.

29 S. nobilis. Rostrum validissimum; maxilla tota albida, excepto ejus apice extimo strictissimo, acutissimo, nigricante; mandibula robusta tota corneo-nigra; regio pone nares, macula larga pone oris angulum, ac regio ophthalmica nudae, albidae, pilis brevissimis, vix conspicuis, parvo numero obsitae; frontis pars majuscula ac vitta superciliaris (indistincte terminata) coeruleae; collum, capitis totius pars reliqua, trunci superior ac inferior, caudae et alarum tectrices superiores intense viridia; carpi margo, alarum flexura ac harum tectrices inferiores minores externae coccineae, tectrices infra axillas sitae virides, majores olivaceae, aureo-lucentes, alae ac cauda subtus olivaceo-aureae, supra dorso concolores; remiges absque pictura coerulea, intus margine parva ex parte nigricantes et olivascentes; remix tertia (interdum quarta quoque et quinta) anguloso-terminatae. Mas adult.

Psittacus nobilis Linn., Gmel., Lath. Psittacus guianensis Kuhl. 1. c. p. 19. n. 11 (Synonymia falsa). Psittacus cumanensis Lichtenst. Verz. d. Doubl. des Berl. 2001. Mus. S. 6. n. 8.

Arara macrognathus Spix Av. Bras. 1. t. 25. f. 1. et 2. (fig opt.). Psittacara frontata Vig. Zool. Journ. 8. 1826.

Foemina. Mari simillima, hoc tamen paullo minor; frons minus coerulea; rostrum debilius.

Avis juvenilis. Avi adultae similis; frons vix coerulea; tectrices alarum inferiores virides, plumis rubris variegatae; alarum flexura et margo virides; cauda brevior, rostri pictura avis adultae; mandibula magis corneo-fuscescens, nonnihil ad fuliginosum vergens.

Maxillae culmen obsolete biangulosum; mandibula latere antico rotundata, obsolete angulosa; irides angustae flavo-rubrae; cauda elongata, admodum gradata, lanceolata; frontis plumae rigidiusculae, discretae; pedes unguesque fusco-nigricantes. Longitudo 14½", caudae 6½", alae longae 7" 4"", maxillae ad frontem 1½", tarsi 6". Habitat in Brasilia, versus flumen Amazonum satis frequens, et, ut videtur, in Surinamo. (Mus. Paris., Berol., Monac.; vivam vidi).

Observationes. Species haec cum Sit. acuticaudata et Sit. gujanensi primo adspectu simillimis non confundenda. Kuhlii synonymia spectat Sit. gujanensem.

30. Sit. acuticaudata. Rostrum validiusculum, sordide albidum, versus basin corneo-fuscescens; maxillae apex parte extima angusta cinerascens; regio pone rostri basin tota plumosa, ophthalmica nudiuscula, alba; frons coerulescens; rectrices duae intermediae toto virides, reliquae extus et apice virides, intus supra ac subtus vinaceo-cupreae, omnium rhachis supra nigra; alarum flexura ac margo, tectrices alarum inferiores minores omnes, crissum, collum anticum, laterale ac tota gastraei pars, virescentia; alae supra, capitis pars reliqua, tectrices caudae superiores, ac tota trunci pars superior viridia, pro vario ad lucem objectu nonnihil in flavidum vergentia; remiges (absque pictura coerulea)

apicis margine nigricantes, pogonio interno olivascenti-flavidae; remigum rhachis nigra; alarum pagina inferior harumque tectrices majores olivaceo-aureae. Mas et Foem. adult.

Le Maracana à tête bleue. Azar. Voy. n. 278 (descript. non satis accur.). Psittacus acuticaudatus Vieill. N. D. 25. p. 369. Aratinga haemorrhous Spix. Av. Bras. l. t. 13. (fig. opt.).

Avis juvenilis. Avi adultae similis; frons pallidius coeruleus, tectrices alarum inferiores minores plumulis obsolete rubicundis variegatae (an omnibus?).

Habitus Sit. nobilis; rostrum quam in hac minus validum, culminis basi obsolete subsulcatum; pedes incarnati; ungues corneo-albidi (in avibus junioribus obscuriores); irides ex annulis duobus compositae, quorum externus laete et saturate isabellinus, interior pupillam ambiens fuscescens; cauda elongata, admodum gradata et acuta. Longitudo 14", caudae 7", alae 7" 3"", maxillae ad frontem 1 1/4", tarsi 7"". Habitat in Brasilia ad flumen Amazonum et in Paraguay. (Mus. Monac.; vivum vidi Norimbergae in domo fratris mei).

Observatio Species distincta, moribus Sit. Ararauna et S. Macao similis. A Sit. nobili ac a Sit. gujanensi differt satis rostri structura, alarum caudaeque pictura, caet.

1 31. S. Illigeri. Sordide viridis, pro vario ad lucem objectu in olivaceo-flavidum vergens; frons macula rubra signata; plumulae nonnullae juxta nares fuliginoso-nigricantes; pilei pars reliqua coerulescens; collum antice et supra ad latera virescenti-coerulescens; tergum macula magna rubra, abdomen inter femora macula simili notata; rectrices duae extimae apice et pogonio interno coeruleae, interno sordide virescentes, reliquae supra a basi fere usque ad medium castaneo-purpurascentes, in medio virescentes, reliqua parte

coeruleae; pagina inferior rectricum omnium ac alarum aureo-virens; alulae pennae ac remiges omnes in utroque pogonio juxta rhachin coeruleae; limbo interno nigricantes; tectrices alarum inferiores abdomini concolores, marginales coerulescenti-virescentes; quarum pars suprema ac facies tota nudae, albae, pilis minutis, vix conspicuis, singulis obsitae; regio prope oris angulum ochraceo induta. Mas et Foem. adult.

La Maracana fardé Azar. Voy. n. 274 (descr. opt.). Macrocercus Maracana Vieill. N. D. 2. p. 260. Psittacus Illigeri Kuhl 1. c. n. 10. Arara purpureo-dorsalis Spix. Av. Bras. 1. t. 24. (fig. opt.).

Av. junior. Avi adultae similis; ptiloseos rubedo pallidior, colli supremi latera virescentia.

Rostrum corneo-nigrum apice dilutiore; irides ex annulis duobus compositae, quorum externus aurantius, internus pupillam ambiens fusco-ater; pedes cerato-flavi, unguibus nigricantibus; cauda elongata, perquam gradata, lanceolata. Longitudo 15³/₄", caudae 8", alae 7½", maxillae ad frontem 19", tarsi 8". Habitat in Brasilia versus flumen Amazonum ac in Paraguay usque ad flumen Plata gregibus parvis, arboribus magnis ac fruticibus gratitans; Guaranis Maracaná, mansuescit facile. (Mus. Berol., Monac.; plures vivas mitissimas vidi).

Observatio. Maculam tergi rubram cl. Kuhl describere omisit.

32. S. Macavuanna. Rostrum mediocre aterrimum, glaberrimum, quasi politum, culmine subanguloso; capitis latera fere tota nuda, alba, absque lineolis plumosis ac pilis; capitis partes superiores reliquae laterales, collum ac totum gastraeum in fundo olivaceo viridiglauca; crissum fere toto glaucum, hypochondria potius viridia; regio inter femora sordide coccinea; dorsum, pennae scapulares, remiges

tergo proximae, tergum, uropygium caudacque tectrices superiores herbaceo-virides; plumae harum partium margine ac basi quam in reliqua parte dilutiores; alarum tectrices inferiores, pagina inferior alarum ac caudae aureo-flavae, pro vario ad lucem objectu in olivaceum vergentes; caudae pagina superior tota dorso concolor; alarum tectrices superiores, alulae pennae et remigum pogonium externum coerulescentia, harum pogonium internum olivascens, juxta rhachin coerulescens. Mas et Foem. adult.

Aiuru-catinga Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. Lib IX. p. 207. (Lichtenst. Abh. d. Berl. Ak. d. W. 1815—16. p. 168.) (Psittacus rufirostris var. β. Auctor.). Perruche Ara de Caj. Buff. Pl. enl. 864. (fig. accurat.). Psittacus Macavuana Gmel., Lath. (descript. vitios.), Kuhl. Macrocercus Macavuana Vieill. l. c. L'Ara Macavouana Le Vaill. l. c. p. 17. t. 7. (fig. accurat.).

Rostrum, tomiis maxillae et mandibulae profunde emarginatum; mandibula latere anteriore applanato-biangulosa; pedes unguesque nigri; cauda elongata, admodum gradata, lanceolata. Longitudo 16³/₄", caudae 8", alae 9³/₄", rostri ad frontem 1" 5", tarsi ³/₄". Habitat in Brasilia versus flumen Amazonum, in Gujana, Cajenna; Gujanensibus Macavuanna dicta. (Mus. Paris., Berol., Monac.).

Observationes. Plumae trunci hujus psittaci margine ut plurimum detritae sunt. Calami lapsu, ut videtur, in Gmelini diagnosi dorsum Sit. Macavuanae rubrum vocatur. — Huc pertinet quoque auctorum Psittacus cinereus, inter brachyuras species false receptus, sed citata avis "Maracana" Maregravei, ad Sit. severam referri debet. Gmelini indicatio patriae falsa. Cum Brissonio legas Gujana pro Guinea. Icon Sit. Macavuanna a cel. Maregrave relicta, rostrum nigrum monstrat. (Vide Lichtenst. 1. c. et quoad varietatem B. Psittaci rusirostris a Gmelino ad Sit. Macavuana

relatam, observationem meam in fine descriptionis Pal cubicularis). froll as sair istem martium martine estivites front or soldier.

33. S. severa. Sordide viridis; gastraeum quam notaeum paullo dilutius; pileus in colorem coerulescentem vergens; suffrago antice plumulis nonnullis rubris obsita; genarum pars suprema ac tota fere capitis latera nuda, alba (vix conspicue flavido-induta), pluribus lineolis transversis, e plumulis piliformibus nigricantibus, compositis, tecta; frontis margo anterior latiusculus purpurino - castaneus, apice plumularum nonnullarum anticarum coccineo; vitta angustiuscula pone mandibulae basin sordide castaneo - fusca; margo flexurae in alis et harum tectrices inferiores laterales coccinea, harum internae pallide olivaceae, majores purpurinae ad olivaceam inclinantes; remiges omnes alulaeque pennae coerulescentes, rhachi et limbo interno nigricantes; remiges subtus vinaceo-purpurinae, rectrices subtus et supra cupreo-purpurinae, versus apicem coerulescentes; rectrix extima quoque pogonio externo coerulescens; rectricum intermediae virentilimbatae; tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores abdomine intensius viridia. Mas et Foem. adult.

Maracana Marcgrav. Hist. rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 207 (Lichtenst. Abh. d. Berl. Ak. d. W. 1815-16. p. 167). The brasilian green Maccaw. Edw. 1. it. 220. (fig. satis accurat.). Psittacus severus Linn., Gmel., Lath. cum var. B. et auctor. recentior. Macrocerc. sever. Vieill. 1. c. L'Ara Maracana Le Vaill. 1. c. p. 10. t. 8. (fig. opt.).

Avis juvenilis. Ayi adultae similis; ptilosis dilutior absque rubedine; frontis margo, stricte castaneus; rectrices supra virescentes, paullo in rubicundum vergentes. Jegoiles : : :

Le Vaill. l. c. t. g. renets, restracte gram meastret. (Vid. .

Varietas. Ptilosis ordinaria, plumis intermixtis rubris flavisque.

The most of the same

Le Vaill. lac. t. 16.

Rostrum corneo-nigrum, apice cinereo-corneum; pedes fusces-centi-nigricantes, unguibus nigris; irides flavae, versus marginem externum laete aurantiae; cauda perquam gradata, elongata, lanceolata. Longitudo 18", caudae 8 3/4"; alae 8" 7", rostri ad frontem 1 3/4", tarsi 3/4". Habitat in Brasilia, Gujana, ac in Cajenna; Brasiliensibus Anacan dicta. (Mus. Paris., Berol., Monac.; multas vivas vidi).

Observatio. Huc sane referenda Buffonii icon in operis sui tabula 383. exhibita, a cl. Kuhl. ad Sit. militarem falso relata. Icone clarior est Buffonii descriptio p. 156.

34. S. pachyrhyncha. Laete viridis; frontis taenia lata versus lora deducta, vitta superciliaris lata utrinque cum frontis taenia connexa, humerorum margo, carpi plumulae nonnullae ac tibiae totae coccinea; macula in loris parva fuliginosa, e plumulis rigidiusculis, laceris eomposita; tectrices alarum inferiores virides, majores luteae; remiges ac rectrices virides, harum rhachis et pagina inferior nigricantes; rostrum totum nigrum. Adult:

Macrocercus pachyrhynchus Swains. Philos. Magaz. 1827. p. 439.

Rostrum altum, admodum compressum, dente in maxilla magno auctum; margo tomiorum in mandibula profunde sinuatus; facies tota plumosa, excepta parte regionis ophthalmicae, stricta, nuda, incarnata; alae admodum elongatae, angustae; cauda longa, sublanceolata, rectricibus angustis, apice rotundato-acuminatis; pedes et ungues nigricantes. Longitudo 17", caudae (rectricis mediae) 7", rectricis extimae 5", alae 10\frac{1}{4}", tarsi \frac{3}{4}", digiti antici externi, ungue excluso 13", maxillae ad frontem 1" 10", ejus altitudo prope basin 10". Habitat in Mexico (Temiscaltipec). Specimen nitidum nunc descriptum 26*

1

misit ad Museum nostrum dom. Keerl.; eadem species extat in Museo Berolinensi et Würceburgensi.

Observatio. Swainsonii descriptio mensuram nimis parvam exhibet; quoque rostrum non crassum ($\pi \alpha \chi v$) potius admodum compressum, sed altum est. — Vide hujus monographiae psittacorum tab.

35. S. militaris. Capitis latera nuda, lineolis nonnullis in genis obliquis e plumulis brunneo-nigris compositis obsita; frons coccinea; plumae mentum cingentes brunneo-virides; capitis pars reliqua, collum ad latera, alarum margo ac latus superius nec non dorsum viridia, pro vario ad lucem objectu nonnihil in aureo-olivaceum vergentia; collum posticum thalassinum, ad coeruleum vergens; crissum, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac alarum majores, alulae pennae remigesque turcino-coerulea, harum limbus internus nigricans, latus inferius virenti-aureum; tectrices alarum inferiores virides; rectrices intermediae supra a basi multo ultra medium cupreae, reliqua parte turcino-coeruleae, reliquae versus apicem magis magisque coeruleae. Mas adult.

Foemina. Mari similis, nucha minus coerulescente.

Rostrum proportionatum, corneo-nigricans, in culmine versus apicem paullo dilutius; maxilla ad tomia obsolete sinuata; cera stricta et reliqua pars nuda capitis carneae (in exuviis obscura); capitis latera nuda incarnata; lingua teres, nigricans; irides ex annulis duobus compositae, quorum externus strictus fulvo-aurcus, internus, pupillam

/ 113 min - 1

cingens, olivaceus (irides obscurae, fide Poeppig); pedes incarnatocincrascentes, unguibus nigris; cauda longissima, perquam gradatolanceolata. Longitudo 2' 41/2", alae 14", caudae 141/4", maxillae 2" 7", tarsi 1", digiti antici externi 1", 8". Habitat in Mexico et in Peruvia, in regione magis temperata. Andium orientali, ad pedum 3,000 elevationis usque. Avis, ob cladem, quam summa voracitate ac astutia Zeae segetibus infert, maxime perniciosa. Vox coracis, aspera, dissona. Victus e fructibus cultis cerealibusque, rarius e sylvestribus; aestatis tamen tempore floribus Erythrinae praecocibus valde appetitis. Thibaudiae cujusdam speciei multiflorae flores quoque aggredi solet. Agmine Zeae campos aggrediens, custodem sui numeri unum alterumve in arboribus altioribus relinquit, periculum clamore peculiari indicantem, ad fugam admonentem. Caro nigra, vix edulis. nisi in junioribus. Aestate frequens, tempore pluviarum incuntium (mense Octobri) regiones vel magis boreales, vel orientales, paucissimis individuis remanentibus, petunt. Sub finem pluviarum, vel potius jam periodo, qua Zeae spicae maturescunt (Jan., Febr.), innumero exercitu reduces, unde incolae campos custodire coacti. Facile mansuescit, difficillime autem vocem humanam imitari docetur. Peruanis est Guacamayo, quo nomine jam a Garcilasso commemoratur hic psittacus, regionum paullo elevatarum sola species macrura. Regibus antiquis Peruanis (los Incas) a civibus pro dono ad aedium regalium ornamentum allatum fuisse, narrant historici (Poeppig 1. c.). (Mus. Paris., Monac.; vivam vidi ac descripsi in vivario Regis nostri clement. Maximiliani Josephi).

Observatio. Inter Psit. militarem et Psit. ambiguum auctorum distinctum discrimen observare mihi non licuit. Tabula Buffoniana 383. a Le Vaillantio et Huhlio citata manifeste ad hanc speciem spectat.

36. S. tricolor. Capitis latera nuda, rugulosa, laete ochracea,

absque lineis plumosis, ante oculos singulis pilis brevibus nigris obsita; collum posticum ochraceo-stramineum; vertex sensim, dein sinciput ac frons, regio paullo pone nares, collum anticum ac laterale nec non reliquae corporis partes inferiores saturate rufo-rubra; frons, vertex, capitis latera inferiora ac collum laterale paullo ad coccineum inclinantia; tibiarum plumae abdomini concolores, stricte flavido-terminatae; crissi plumae anteriores rufae, limbo apicali coerulescentiviridi; harum posteriores majores, hypochondria, caudae tectrices superiores, tergum infimum et uropygium turcino-coerulea; dorsum supremum brunneo-purpureum, plumarum margo apicalis subflavidus; pennae scapulares, tectrices alarum superiores minores et tectrices juxta pennas scapulares sitae brunneo-purpureae, margine dilutiores, mediae brunneo-purpureae, virescenti-terminatae, magnae sicut remiges omnes supra pogonio tam externo quam interno turcino-coeruleae, hae subtus cupreo - purpurinae; tectrices alarum inferiores minores purpureo - rufae, marginales basi stricte coerulescentes, mediae flavidae, posteriores dilute virescenti-fuscae; rectrices omnes subtus cupreo-purpureae, supra ejusdem coloris, extus versus apicem, duae intermediae maxima ex parte, turcino-coeruleae. Av. adults most bestelling fra a Carefass of core students I de

Le petit Ara Buff. Pl. enl. 641. (figura mala a Gmel. ct Lath. ad Sit. Aracanga falso relata). L'Ara tricolor Le Vaill. l. c. p. 13. t. 5. (descriptio opt., figura accur., excepta faciei pictura). Psittacus tricolor Bechst., Kuhl. Macrocercus tricolor Vieill. l. c.

Rostrum totum nigrum, proportionatum, maxilla ad tomia parum, mandibula ante apicem profundius sinuata; cera vix conspicua; irides pallide isabellinae, circa pupillam pallidiores; lingua obtusissima, basi obscure incarnata, apice nigro longitudinaliter subsulcato-rugulosa; pedes obscure incarnati squamulis parvis, rotundis, prominulis obscu-

The solution of the termination of the termination

rioribus, tecti; tungues nigri. Sit. Aracanga dimidio fere minor. Longitudo 20", caudae 11½". Habitat in America meridionali. (Mus. Paris.; specimen vivum nitidissimum, mitissimum descripsi Monachii).

37. S. Macao. Genae, mentum, lora ac tota capitis latera nuda, alba; haec lineis sex e plumis rubris compositis, a maxillae basi infra oculos versus aures ductis, notata; lora seriebus nonnullis plumarum rubrarum obsita; frons, capitis pars superior reliqua, collum totum, tibiae, gastraeum totum, alarum margo, harum tectrices superiores minores, ac inferiores omnes intense sanguineo-coccinea; dorsum sanguineo-purpureum, plumarum limbo apicali viridi; pennae scapulares sanguineo-purpureac, posteriores nec non tectrices mediac olivaceo-virides, immaculatae; remiges tres ultimae supra coeruleae, versus mediam partem olivaceo-virides; alarum tectrices superiores magnae, tergum, uropygium, caudae tectrices superiores ac inferiores turcino-coeruleae; plumae nonnullae hypochondriorum extus turcino-coerulescentes, intus coccineae ibidemque versus apicem flavido-virescentes; remiges supra intense coeruleae, rhachi et pogonii interni limbo interno nigrae, omnes subtus coccincae, pro vario ad lucem objectu ad cupreo-rubrum vergentes; rectrices duae intermediae a basi ultra medium purpurino-coccineae, reliqua parte turcino-coeruleae, rhachi nigricante, medio versus basin alba; rectrix utrinque sequens turcino - coerulea, limbo in utroque pogonio versus basin purpurino; rectrices reliquae fere toto coerulede, solum interno pogonio versus ejus basin purpurinae. Mas et ! Poemséadults nissam, easint colosm es il

Psittacus erythroxanthus Gesn. 1. p. 721. Arara-canga Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. Lib. I.. p. 206. (Lichtenst. Abh. d. Berl. Ak. 1815—16. p. 167.). Psittacus Macao Auctor. (descriptio confusa; synonymiae pars maxima spectat ad sequentem speciem). L'Ara Macao Le Vaill. 1. c. 1. p. 3. t. 1. (fig. valde

mediocr.) Le Guacanaya vouge Azar. Voyan. (2801 (descrip-

Avis juvenilis. Avi adultae similis, rubedine minus intensa, colli postici ac dorsi supremi impura; plumac harum partium sine margine, piridiz tectrices, alarum mediae obsolete rubicundo-limbatae; rauda brevior.

Rostrum validum, mandibula tota nigra, maxilla sordide alba, macula oblonga marginali versus oris angulum, altera in apice extimo notata; narium cera alba; lingua, pedes unguesque nigra; irides albostramineae; cauda longissima, quam maxime gradato-lanceolata. Longitudo 38", caudae 22½", rostri ad frontem 3"8", alae 15¾", tarsi 1". Habitat in Brasilia, praesertim frequens ad flumen Amazonum, rarior in Peruvia et in Paraguay usque ad 289 latitudinis australis. In insulis Antillis quoque, ut dicunt, reperitur. In sylvis gregaria; foemina parit ova 2 nitide alba, quae mas et foemina alternatim incubant; plumae hujus avis inquilinis pro corporis ac armorum ornamentis materies pretiosa. (Mus. Paris., Berol., Monac. caet.; multas vivas vidi).

Observationes. Species semper cum sequente commutata, a qua genis plumoso striatis alarumque tectricibus mediis viridibus facile distinguitur. Omnia a me visa specimina e Brasilia allata erant.

tectrices alarum superiores mediae luteae, macula coerulea, ante apicem nonnihil in viride vergente, terminatae, magnae coeruleae, medio parce viridi-luteo tinctae, minores inferiores (basi nigrae) frons, capitis pars reliqua, collum, dorsum, pennae scapulares, tibiae ac totum gastraeum coccineo-sanguinea; crissum, tergum, uropygium caudaeque tectrices superiores laete turcino-coeruleae; pennae alulae spuriae, tectrices magnae his superincumbentes et remiges omnes

supra intense coeruleae, harum rhachis ac limbus pogonii interni intimus nigra, latus inferius coccineo-cupreum, versus basin ad marginem in aureum vergens; rectrices quatuor intermediae sanguineo-rubrae, versus apicem in amethystinum vergentes, apice extimo paullo coeruleae, rhachi corneo-nigricante, medio ad basin albicante; rectrix sequens supra maxima ex parte coerulea versus medium rectricibus illis pallidius rubra; rectrices reliquae supra toto coeruleae, omnes subtus obscurius rubrae. Mas et Foem. adult.

Psittacus erythroxanthus Gesn. 1. p. 720. The red and blue Maccaw Edw. 4. t. 158. (fig. accur.). Ara brasiliensis Briss. Av. 4. p. 184. t. 19. f. 1. (descript. opt.). Ara rouge Buff. Pl. enl. 12. (fig. mala). Psittacus Aracanga Auctor. L'Ara canga Le Vaill. 1. c. t. 2. (fig. mediocr.) et t. 2 bis.

Avis juvenilis. Avi adultae similis, ptiloseos pictura quam in hac minus nitida ac pura, cauda brevior.

Rostrum prorsus ut in specie praecedente coloratum; irides pallide sulphureae, circa pupillam indistincte ac vix conspicue virescenti-nubilatae; pedes nigri inter squamulas paullo albo-pulverulenti; ungues nigri; cauda longissima quam maxime gradato-lanceolata. Longitudo 36—39", caudae 23³/₄", rostri ad frontem 3", alae 16", tarsi fere 1". Habitat in Gujana, Surinam, et, ut videtur, in Mexico, in sylvis gregaria. (Mus. Paris., Berol., Monac., caet.; multas vivas vidi).

Observatio. Ad nostram avem Hernandezii, Haitinihuacamaja" (Mexicanis "Alo" dicta) spectare videtur. Hernand. Thes. p. 38. cap. 117. lin. 13.

39. S. Ararauna. Fascia menti latiuscula, arcuata, utrinque ad aures ducta, nigra, pone limbo virente aucta; capitis latera nuda, alba, striis tribus nigris plumosis a maxillae basi infra oculos versus

aures ductis, aliisque minoribus concoloribus, oblique ascendentibus ante oculos obsita; pili pusilli singuli in loris; frons ac regio superciliaris virescentes; vertex, occiput, collum posticum ac totum notaeum, alae ac cauda supra, hypochondria et crissum laete ac intense coerulea, pro vario ad lucem objectu nonnihil in malachitaceo-viride vergentia; remiges omnes supra violaceo-coeruleae, rhachi nigra, pogonii margine lutescente; alae et cauda subtus toto sulphureo-aureae; regio parotica, collum laterale, tectrices alarum inferiores ac totum gastraeum, hypochondriis et crisso exclusis, eleganter lutea. Mas et Foem. adult.

Psittacus maximus cyanocroceus Aldrov. 1. p. 664. Arara-Una Marcgr. Hist. rer. nat. Bras. Lib. IX. p. 206. (Lichtenst. Abh. d. Berl. Ak. 1815—16. p. 167). Blue and yellow Macaw. Edw. 4. t. 159. (fig. bona). Ara brasiliensis cyaneo-crocea Briss. Av. 4. p. 193. t. 20. (descript. opt.). Ara bleu et jaune Buff. Pl. enl. 36. (fig. mala). Psittacus Ararauna et Psitt. coeruleus var. β . Auctor. L'Ara rauna Le Vaill. 1. c. t. 3. (fig. mala).

Avis juvenilis. Avi adultae similis, ptilosi minus nitida ac pura, cauda breviore.

Rostrum totum nigrum; pedes unguesque nigri, illi inter squamulas albido-pulverulenti; irides albo-flavidae, circa pupillam limbo pallidissime griseo nubilatae; cauda longissima, perquam gradato-lanceolata. Longitudo 30", caudae 24", rostri ad frontem 3½", alae 1½¼", tarsi 1". Habitat frequens in Brasilia versus flumen Amazonum, in Gujana, Surinam ac, ut dicitur, in Jamaica, gregaria in sylvis. (Mus. Paris., Berol., Monac. caet.; multas vivas vidi).

40. Canindė. Fascia colli antici supremi lata, turcino-coerulea; colli antici pars reliqua, alarum tectrices inferiores ac reliquae partes gastraei, abdomine excluso, lactissime aureo-flavae; alae et cauda subtus flavidae; caput supra viride; abdomen et reliqua pars ptiloseos lactissime coerulea. Mas et Foem. adult.

Le Canindé Azar. Voy. n. 262.

Rostrum nigrum; irides halichlorae; facies (Araraunae) ac caput subtus nuda roseo-alba; vittae tres pone oris angulum incipientes, horizontales e plumulis nigris compositae, ac aliae plumularum striae verticales in tota reliqua parte nuda. Longitudo 26", caudae 14½", tibiae 4¼", tarsi 18". Habitat in Paraguay, Guaranis Canindé dicta. Habitus et vitae ratio specierum praecedentium. Az ar a. Non vidi.

Observatio. Secundum Azarae descriptionem species sane distincta, a Sit. Ararauna (quacum a Sonnini ac Vieillot jungitur) fascia menti coerulea, facie incarnata, abdomine coeruleo, iridibus halichloris ac statura multo minore satis diversa.

41. S. Spixii. Rostrum subparvum, corneo-nigrum; culmen maxillae totum, hujus et mandibulae apex extimus alba; basis frontis, tota regio ante oculos (pilis singulis subtilissimis obsita), pone et infra hos, mandibulae cera latiuscula ac mentum nuda, flava; capitis pars lateralis reliqua, superior ac jugulum dilute cano-coerulea; collum posticum et laterale nec non totum gastraeum, crisso incluso, cano-coerulea, halichloro-reflectentia; regio parotica canescens; notacum totum, alae et cauda supra, alarum tectrices inferiores minores omnes laete coerulea, pro vario ad lucem objectu in halichlorum vergentia, plumis quasi dilutius limbatis; remiges ac rectrices omnes intus nigricanti-limbatae, rhachi nigra, subtus cum tectricibus inferioribus majoribus fuliginoso-nigricantes, micantes. Mas adult.

Arara hyacinthinus Spix. Av. Bras. 1. t. 23. (fig. bona).

Rostrum pro avis mole subparvum, laeve; maxillae culmen rotundatum, ante apicem subsinuatum; mandibula mediocris, pagina antica rotundata, ante apicem recto-truncatum subemarginata; irides albicantes; pedes unguesque nigri; cauda admodum elongata, lanceolata; alae amplae, longae. Longitudo $18\frac{1}{2}$ ", caudae 9" 10", alae $6\frac{3}{4}$ ", rostri ad frontem 1" 5", tarsi 9", digiti antici externi, excluso ungue, $13\frac{1}{4}$ ". Habitat gregaria in Brasilia versus flumen Amazonum. (Mus. Monac.).

42. S. glauca. tab. XXVI. Ptilosis tota halichlora, pro vario ad lucem objectu in hyacinthinum vergens, remigibus rectricibusque exceptis, latere inferiori nigris, nitentibus; rostrum totum nigrum; macula pone oculos nudiuscula, trigona et mandibulae basis nudae, albo-flavidae; reliqua capitis pars toto plumosa. Mas adult.

Guacamayo bleu Azar. Voy. n. 273. Macrocercus glaucus Vieill. N. D. 2. p. 259.

Foemina. Mari similis, eodem paullo minor.

Habitus Sit. hyacinthinae, hac tamen multo minor; diversa a Sit. Spixii statura multo majore, rostri pictura, caet. Lingua nigra, limbo-flavido; pedes unguesque nigri; palpebrarum margo colore floris rorismarini. Longitudo 28½", caudae 14", alae 13½", rostri ad frontem 3" 1"', tarsi 1', digiti antici externi, sine ungue, 1" 8"', ambitus rostri circa basin 7" 2"'. Habitat in Brasilia (Montevideo) ac in Paraguay, in arboribus cavis, ut dicitur, saepius in fissuris riparum perpendicularium ad fluvios Parana et Uruguay nidificans. (Mus. Berol.).

Observatio. Vide tabulam hujus monographiae psittacorum VI.

143. S. hyacinthina. Maxima; rostrum ingens, edentatum, corneonigrum; facies tota plumosa, excepta stricta parte trigona regionis paroticae ac baseos rostri, cum mento nuda flava; palpebrarum margo niger; ptilosis tota laetissime hyacinthino-violacea, alteri luci opposita, intense coerulea; alae ac cauda subtus nec non alarum tectrices inferiores majores (minores coeruleae) nigrae; limbus remigum internus nigricans, harum ac rectricum rhachis atra; tectrices alarum superiores minores limbo apicali nigro. Mas et Foem. adult.

Psittaeus augustus Shaw. Mus. Lever. p. 59. (fig. satis accur.). Id. Misc. t. 609. (fig. pessim.). Psittaeus hyacinthinus Lath., Bechst., Kuhl. Macrocercus hyacinthinus Vieill. Gal. des Ois. Part. 2. p. 3. t. 24. Aodorhynchus Maximiliani Spix Av. Brasil. I. t. 1. (fig. opt.).

Cera maxillae prope frontem solummodo conspicua, strictissima, mandibulae latissima, in medio 7" lata; maxillae culmen compressiusculum, obsolete biangulosum; hujus uncus longissimus, strictus, lateraliter non emarginatus; mandibula robustissima latere enteriori convexo-compressiuscula, lateribus subapplanata, ad tomiorum medium sinuata; irides fusco-atrae; lingua nigra; pedes nigri; ungues corneo-fusci; unguis digiti antici externi arcuatus longissimus; cauda longissima, admodum gradato-lanceolata; alae longiusculae, acutae. Longitudo 38½", caudae 21", alae 16¾", rostri ad frontem 4¾" (hujus ambitus prope basin 9"), tarsi 19"', digiti antici externi, excluso ungue, 2¼", unguis 1¾". Habitat in Brasilia, in palmetis retro flumen St. Francisci, in provinciis Minarum et Goyazana, per paria, attamen gregaria in una eademque sylva nidificans. (Mus. Monac., collect. dom. Sturm.).

XXII. Genus. Tanygnathus. Pag. 39.

1. T. macrorhynchus. Rostrum maximum, totum coccineum; caput ac collum totum, omnes corporis partes inferiores, dorsum, tergum supremum et pennae scapulares laete viridia, splendentia; tergum infimum ac uropygium turcino-coerulescentia; cauda viridis

subtus flavida, apice paullo dilutior; alae eleganter coerulescentes, pro vario ad lucem objectu viridi-reflectentes; remiges primariae laete coeruleae, margine coerulescentes, apice nigricantes; tectrices alarum superiores minores mediae ac nonnullae majores velutinonigrae, aurantio-marginatae. Avis adult.

Perroquet de la Nouvelle-Guinée Buff. Pl. enl. 713. (fig. valde mediocr.). Psittacus macrorhynchus Auctor., Kuhl. Grande Perruche de la Guinée Sonner. Voy. aux Indes II. p. 212. Psittacus nasutus Lath., Kuhl. Psittacus . . . Kuhl. l. c. p. 98. n. 194. Le Perroquet à bec couleur de sang. Le Vaill. l. c. p. 19. t. 83. (fig. opt.).

Regio ophthalmica plumosa; cauda longa, apice gradato-rotundata; pedes fusco-cinerei; corpus crassum. Longitudo fere 15". Habitat in Nova-Guinea, ac, ut dicitur, in insulis Moluccis. (Mus. Paris.).

2. T. marginatus: Fascia verticis, inter oculos sita, ad occiput usque extensa, tergum ac uropygium coerulea; frons, sinciput, capitis latera, collum ad latera et supra, dorsum, pennae scapulares ac caudae tectrices superiores saturate virides; collum anticum ac reliquae corporis partes inferiores viridi-flavida; alulae pennae virides flavo-marginatae; tectrices alarum superiores omnes coeruleae aureo-flavo-marginatae; remiges supra saturate virides, extus paullo flavo-marginatae, intus et subtus nigricantes, ultimae supra coeruleae, aureo-flavo-marginatae; rectrices omnes supra virides, subtus flavicantes. Mas et Foem. adult.

Perroquet de l'isle de Luçon Buff. Pl. enl. 287. Psittacus olivaceus Auctor. La Perruche aux ailes chamarrées Le Vaill. 1. c. t. 60. (fig. satis accur.).

Avis junior. Pileus capitis et uropygium coerulea, viridi-mixta; tectrices alarum viridi-coeruleae, dilute rufo-marginatae.

Psittacus lucianensis Briss. 4. p. 205. t. 22. f. 2. et Auctor. La Perruche de l'isle de Luçon Sonner. Voy. à la Nouv. Guin. P. 80. t. 44. Psittacus marginatus Auctor.

Rostrum maximum, coccineum apice albidum; oculi perquam parvi, iride alba; pedes nigricanti-cinerei, unguibus nigris; cauda elongata, gradato-lanceolata. Longitudo 12½", caudae ¼¾", tarsi 7½". Habitat in Nova-Guinea (et in insulis Moluccis?) (Mus. Paris.).

XXIII. Genus. Coracopsis. Pag. 39.

1. C. mascarina. Taenia latiuscula totam rostri basin ambiens ac gula nigrae; gulae nigredo apice utrinque in taeniolam transversam excurrens; capitis partes reliquae et collum coerulescenti-cana, lilacino-subreflectentia; alae ac totus truncus saturate brunnea, pro vario ad lucem objectu griseo-reflectentia; partes trunci inferiores superioribus paullo dilutiores; rectrices dorso concolores, omnes, duabus intermediis exceptis, basi albae; rostrum totum rubrum. Av. adult.

Psittacus mascarinus Briss. Av. 4. p. 315. Mascarin Buff. Pl. enl. 35. (fig. bona). Psittacus mascarinus Auctor.

Cera, orbitarum regio nudiuscula ac irides rubrae; pedes pallide incarnati, unguibus griseo-fuscis; cauda longa, lata, subgradata. Longitudo 13½", caudae 4½", tarsi 11". Habitus speciei subsequentis. Habitat in insula Madagascar. (Mus. Paris).

Observatio: An Psittacus obscurus Hasselquistii (Reise nach Palaestina S. 293.) et auctorum est hornotina Coracopsis mascarina?

2. C. nigra. Ptilosis tota intense fuliginoso-nigricans, absque nitore; remiges ac rectrices pogonio externo, hi quoque versus basin in cano-ardesiacum vergentes, parum micantes; rectricum rhachis fusca, subtus alba; cauda subtus cinerea, albo-reflectens; crissi plumae fere cinereae; genarum plumae lacerae, rigidae, pilei oblongae, apice rotundatae; lora nuda, pilis rigidis obtecta; palpebrae subciliatae; rostrum totum incarnatum, paratonis paullo obscurioribus; mentum nudum, flavidum. Mas et Foem. adult.

The black Parrot from Madagascar Edw. 1. t. 5. (varietas quoad alarum pictur.). Psittacus madagascariensis niger Briss. 4. p. 317. Psittacus niger Auctor. Le petit Vaza Le Vaill. 1. c. t. 82. (fig. quoad rostri pedumque colorem non satis accur.). Id. Le grand Vaza 1. c. t. 81. (fig. quoad ped. et rostr. col. inaccur.). Psittacus obscurus Bechst. in Lath. Uebersetz. S. 89. n. 121. Psittacus Vaza Shaw. Gen. Zool., Kuhl. 1. c. p. 29. n. 52.

Varietas. Ptilosis ordinaria, remigibus singulis albis (specim. domefact.).

Cera latissima, nigra; irides atro-fuscae; rostrum proportionatum, maxillae apice longo acuto, large sed non profunde sinuato; mandibula compressa, praesertim versus apicem subangustatum; regio ophthalmica nuda incarnato-cinerascens; pedes incarnati, unguibus nigris; cauda elongata, lata, subaequalis fere ut in Deroptyo accipitrino formata. Longitudo 21", alae 10½", caudae 8½", rostri ad frontem 2", ad oris angulum 2", tarsi 13", rostri ambitus basalis 4" 7". Habitat in Africa meridionali ac in insula Madagascar. (Mus. Paris., Monac.; plures vivas vidi.).

Observatio. Variat magnitudine; sunt specimina 14, 16, 18, 21" longa; Madagascariensia omnium maxima. — In exuviis rostrum dilute corneo-fuscum; pedes fusci.

XXIV. Genus. Das y ptilus. Pag. 40.

1. D. Pecquetii. Nitide et intense niger; caput et colli pars suprema nuda, illud pilis circa oculos et infra genas singulis nigris obsitum; venter, latera, regio ad anum, crissum, alarum tectrices superiores (basi nigrae) ac remigum secundariarum pogonium externum splendidissime coccinea; hae latere interno, primariae et rectrices omnes toto nigrae; jugulum totum et pectus squamoso-fasciata, plumis harum partium fusco-nigris, apice fulvo-rufo-limbatis; caudae tectrices superiores nigro-sanguineae, basi nigricantes; plumae uropygii fascia obscure purpurea terminatae; rostrum sordide nigrum; pedes ex purpureo-nigro violacei. Avis adulta.

Psittacus Pecquetii Lesson Bullet. univers. 1831. p. 241.

Avis junior. Remigum secundariarum pogonium externum nigrum, plus minusve rubescens.

Rostrum longius quam altum, curvatum, parum crassum, compressum; maxilla multo longior quam mandibula, convexa, admodum curvata, in apicem recurvatum terminata, acuta, ad tomia limbo (feston) aucta; nares rotundae, nudae, in cute cirrosa sitae; mandibula brevis, convexa, subtus carinata, apice emarginato tenuis, utrinque ante apicem profunde emarginata; gnathidia mandibulae per interstitium ovale nudum separata; caput et collum supremum ex parte nuda; cutis harum partium circa oculos et infra genas plumis piliformibus rigidis tecta; plumae occipitis et colli, rigidae, strictae, oppressae. Alae longae, robustae, acuminatae, caudam ultra medium cum apice obtegentes, remigibus validis, rigidis, angustis exstructae; harum pogonium compactum, internum externo angusto latius, ante apicem emarginatum; remix prima brevis, secunda quam prima longior, tertia quam quarta, omnium longissima, brevior, quinta longitudine tertiae; remiges secundariae rigidae, amplae, apice latae et ro-

tundatae. Cauda mediocris, ampla, valde tectiformis, apice rotundata, ex rectricibus 10 rigidis composita; rectricum pogonium internum latum, externum angustum. Tarsi breves, robusti, reticulati; hypodactyla ad latera cute emergente sublimbata; ungues robusti. Ptilosis rigida, sicca; pogonia plumarum subtilissime carbulata; plumae crissi longae, amplae, juguli latae, apice rotundatae. Longitudo 20—21". Habitat in Patagonia (an in Nova-Guinea?). Lesson. Non vidi, Avis admodum insignis fide Lesson tam Sittacis quam Microglossis proxima. Characteres generici praecipue e ptilosi, ut videtur, petendi. (Collectio dom. Lesson.; specimen mancum in Museo Parisiensi.

XXV. Genus. Microglossus. Pag. 41.

1. M. aterrimus. Facies large nuda, incarnato-rubra; ptilosis tota aterrima (avis vivae albo-pulverulenta, unde grisea); capitis plumae superiores lineares, longissimae, arcuato-deflexae; rostrum ingens, nigrum, quam maxime compressum; mandibula parva semel, maxilla bis emarginata.

The great black Cockatoo Edw. 3. t. 316. (fig. bona). Psittacus aterrimus Gmel., Kuhl. Psittacus gigas Lath. L'Ara gris à trompe et l'Ara noir à trompe Le Vaill. 1. c. p. 30—33. t. 11., 12., 13. Psittacus griseus Bechst. in Lath. Uebers. d. Vög. Psittacus Goliath Kuhl. 1. c. p. 92. n. 166. Cacatua aterrima Vieill. Nouv. Dict. 17. p. 13. Id. Microglossus Gal. des Ois, tab. 50.

Rostrum ingens, majus quam in Sit. hyacinthina, maxillae apice longo, acutissimo; lingua nigra, cylindracea, glande in apice parva, fissa, cornea exstructa, ultra rostri apicem emitti potest; tibiae supra tarsum nudiusculae; pedes et ungues nigri; cauda lata, longa, aequalis. Longitudo a naribus ad caudae apicem 1' 10" 6", maxillae supra culmen 4", mandibulae supra myxam 2", unci maxillae ab

apice ad tomiorum dentem 1" 2", tarsi 11", digiti antici externi 1" 7", interni 1", digiti postici externi 1" 3", interni 10" (exclusis unguibus), alae a flexura ad apicem remigis longissimae 12 1/5", caudae 10" 6", plumarum subulatarum, longissimarum capitis 6." 6", altitudo maxillae ad basin 1" 6", mandibulae a rictu ad medium elevationis anterioris 1". Avis magnitudine admodum varians. specimina nunc emesso (in Museo Berolinensi) minora ac majora. Maxilla supra culmen interdum $2\frac{1}{3}$ " $-2\frac{3}{4}$ ", $4\frac{1}{2}$ ", 5" longa; tarsi breves, plani. Habitat in insulis Papuanis, in Waigiou, in Nova-Guinea. (Mus. Paris., Berol.).

XXVI. Genus. Calyptorhynchus. Pag. 41.

1. C. Leachii. Rostrum intumidum, breve, atrum; maxilla perquam arcuata, fere rotunda, culmine cestriformi-compressa, acuminata, apice brevi, mandibulae apicem parum transcendente, lateraliter paululum emarginato; mandibula crassa a basi ad apicem aequali latitudine; crista frontis supra verticem extensa e plumis elongatis. latiusculis, apice rotundatis composita ac reliqua capitis ptilosis, collum, totus truncus supra et subtus nec non alae corvino-nigra, omnino immaculata; rectrices duae intermediae toto nigrae, quinque utrinque laterales basi et apice nigrae, reliqua parte immaculate coccineae. Av. adult.

Psittacus Leachii Kuhl. 1. c. p. 91. n. 164. tab. 3. (fig. bona). Psittacus Cookii Temm. Transact. of the Linn. soc. 13, p. 111. Calyptorhynchus Cookii Vig. et Horsf. 1. c. p. 273.

Avis. junior. Avi adultae similis, ptilosis nigra magis in colorem cinereo-fuscescentem vergens, rostrum pallidius nigrum. ານໄດ້ພາຍ ເຖິງພາຍ ຄຸ້າ ເ**ຕັ້ນ ເປັ**ດປະເທີນ ຄົວ ຄວາ

Banksian Cokatoo Phill. Bot. Bay. c. tab. p. 166. Psittacus Banksii variet. y. Lath.

I

Habitus Calyptorhynchi Temminckii; regio ophthalmica nudiuscula, rubicunda (?); pedes grisco: fuscescentes. Longitudo 2'-2' 3". Habitat non infrequens in Nova-Hollandia. (Mus. societ.) Linn: Londin.). Post introduction accounting (1888) (1888)

Observatio. In Temminckii descriptione rostrum falso plumbeo-tinctum vocatur.

2. C. Temminckii. Rostrum pallide corneum, perquam intumidum, fere rotundum; culmen maxillae cestriformi-compressum; mandibula a basi ad apicem aequali latitudine, maxillae tomia introrsum ducta recipiens; frons absque crista; vertex subcristatus; ptilosis capitis tota, colli ac totius corporis inferioris terreo-fusca; alae ac truncus supra nigra, viridi-reflectentia; hae partes omnes immaculatae, solummodo regio ophthalmica ac parotica, frons genaeque plus minusve flavido-induta, sed non maculata; rectrices duae intermediae toto nigrae, quinque utrinque laterales apice et basi nigrae, reliqua parte laetissime coccineae, sine flavedine, sed fasciis quinque angustis denticulato-undulatis, nigris disseetae.

Banksian Cockatoo White Journ, p. 139. c. tab. Psittacus Banksii var. β. Lath. Psittacus Temminckii Kuhl. l. c. p. 89. n. 162. Psittacus Solandri Temminck. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 113. Calyptorhynchus Solandri Vig. et Hors f. l. c. p. 274.

Avis junior. Caput ac collum plus minusve olivaceo fuscescentia; regio parotica, ophthalmica, mentum et frons plus minusve flava; rostrum pallide corneum.

Cacatua viridis Vieill. N. D. 17. p. 13. et Encycl. meth. Livr. 93. Part. 29. p. 1415. (descriptio manca).

Habitus Calyptorhynchi Leachii; pedes unguesque obscuri.

Longitudo 1' 8-9". Habitat satis frequens in Nova-Hollandia. (Mus. Paris., societ. Linn. Londin.).

3. C. stellatus. tab. XXVII. Rostrum breve, altissimum, totum albidum excepto maxillae apice paullo corneo-fuscescente; culmen maxillae perquam elevatae semicirculare, a medio usque ad apicem cestriformicompressum, versus basin paullo obtusius compressum; maxilla ad basin perquam intumida, ad tomia introrsum inclinata, lateribus versus apicem angustata attamen non compressa, apice brevi, mandibulae apicem parum excedente, lateraliter parum emarginato; mandibula latissima a basi usque ad apicem aequali latitudine, maxillae tomia includens, in medio lateris antici latissimi, biangulosi perquam convexa, integra, superius apice largissime lunulato, ante apicem multo minus profunde emarginata; verticis crista brevis; frontis nulla; ptilosis capitis totius, colli ac alarum, trunci superioris ac inferioris nigra, in alis et dorso nitore virescenti-purpurina, subtus paullo in fuliginosum vergens; ptilosis immaculata, exceptis capitis plumis lateralibus ac tectricibus alarum superioribus minoribus puncto ante apicem flavo notatis crissique plumis a basi usque ultra medium alternative flavo - et nigro - fasciatis; rectrices duae intermediae toto nigrae; reliquae rectrices basi et apice large nigrae, reliqua parte, extus et intus, eleganter cinnabarinae, attamen margine interno limbo latiusculo flavo notatae, omnes fasciis 5, 6, 7 angustiusculis, margine parum denticulatis, integris, aterrimis, paullo coeruleomicantibus dissectae; pagina inferior rectricum eadem pictura solum dilutiore insignis, fasciis versus rhachin sensim strictioribus, subundulatis; rhachis rectricum omnium apice extimo trigono terminato in cirrum brevem subtilissimum excurrens.

Avis junior. Ptiloseos nigredo minus intensa; pectoris plumae hic et illic margine punctato fasciolatae.

Banksian Cockatoo Lath. Synops. Suppl. 2. Fifhly var. p. 92.

Habitus speciei praecedentis; pedes parvi, obscuri; ungues nigri. Longitudo 1' 6", caudae 9\frac{1}{4}", alae 12", maxillae ad frontem 2" 2", ejusdem altitudo prope basin 1" 1", latitudo ad basin culminis 2", ante apicem \frac{1}{4}", latitudo lateris anterioris mandibulae 10", ambitus rostri ad basin 5". Habitat in Nova-Hollandia.

Observatio. Species hace differt a simillimo Calyptorhyncho Temminckii tectricibus superioribus minoribus alarum et plumis capitis flavo-punctatis nec non rectricum limbo interno flavo, a Calyptorhyncho Cookii et C. Banksii statura multo minore, rostri forma, caet. (Specimen descriptum Londini mecum communicavit dom. Ryals, aliud, juvenilius, exstat in Museo Berolinensi).

4. C. Banksii. Rostrum magnum, albo-flavidum; maxillae apex lateraliter subangustato-emarginatus, stricte corneo-fuscescens; maxilla alta, a basi usque ad medium intumida, dein abrupte compressa, culmine a basi usque ad extimum apicem aequali latitudine, depressa, biangulosa, in medio culminis ipsius longitudinaliter exarata; culminis latera paullo exarato-rugosa; mandibula robustissima versus latus anterius distincte biangulosa, medio longitudinaliter obsolete exarata, sensim angustiore, apice bidentata; maxilla mandibulae apicem transcedens; crista a sincipite ad occiput extensa, compressa, majuscula, caput, collum laterale ac posticum, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque teotrices superiores omnes, pennae scapulares ac omnes remiges extus et intus corvino-nigrae; plumae frontis, sincipitis totius, capitis lateralis ac cristae ante apicem macula unica pusilla, cordiformi, flava, tectrices alarum superiores minores plumaeque flexurae macula majore, subtrigona, albida notatae; rectrices duae intermediae toto nigrae; rectrix sequens utrinque nigra, in medio pogonii externi fasciis circiter quatuor rubro-variolosis notata; tertia rectrix utrinque basi et apice per spatium largum nigra, in medio pogonii externi rubra, ibidem raro nigro-punctata et fasciis 6-7 nigris, subobliquis dissecta, pogonio interno serie duplici macularum subquadrangularum notata, quarum internae rubrae, externae, ab internis interstitio nigro diremtae, flavae; rectrices reliquae rectrici nunc descriptae similes, sed pars pogonii interni flava ab ejus parte rubra nullo interstitio nigro diremta; partes rubrae et flavae plus minusve nigro-variolosae; fasciae flavae in latere inferiori caudae pro vario ad lucem objectu rubro-reflectentes; rhachis rectricum omnium tota nigra; plumae colli antici ac totius trunci inferioris nigrae, omnes fasciolis duabus flavidis, in collo antico nitidioribus, notatae, quarum una ante apicem, altera in medio plumae; crissi plumae nigrae, fasciolis quatuor flavo-rubicundis, undulatis notatae; tectrices alarum inferiores corvino-nigrae, fasciola ante apicem latiuscula flavida signatae; lora setoso-pilosa. Mas et Foem. adult.

Psittaeus Banksii Lath. (exclus. varietat. β . γ). Id. Synops. Av. sup. p. 63. tab. 109., Kuhl. 1. c. p. 90. n. 163. Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 112. Psittaeus magnificus Shaw. Nat. Misc. t. 50. (fig. mala). Calyptorhynchus Banksii Vig. et Hors f. Transact. of the Linn. Soc. 15. p. 271.

Avis junior. Ptilosis fuliginoso-nigra; cristae plumae vix maculatae; maculae in alarum tectricibus superioribus minores.

Habitus speciei subsequentis; regio ophthalmica parum nuda; cera stricta, nigricans, setulis subobsita, pedes fuscescenti-nigricantes, squamularum interstitiis dilutioribus; ungues corneo-fusci; cauda longissima, rectricibus lateralibus paullo gradatis. Longitudo 26-27'', caudae 13'' 2''', alae $16^{3}/_{4}''$, tarsi 9''', digiti antici externi, excluso ungue, $1'' 3^{1}/_{2}'''$, maxillae ad frontem 2'', ejusdem altitudo prope basin 1'' 2''', latitudo in basi culminis fere 4''', ejusdem in medio 3''', latitudo lateris anterioris mandibulae 6''', ad basin $13^{1}/_{2}'''$, ambitus rostri ad basin 5'' 4'''. Habitat satis frequens in Nova-Hollandia, inquilinis Geringora dietus, tria ova pariens, radicibus

bulbosis fructibusque victitans; avis timida in sylvis montium coerulearum inter Eucalyptos magnos gregibus parvis degens. (Mus. Paris., Societ. Linn. Londin., Monac.).

Observatio. Lathamii varietas β Psittaci Banksii spectat Calyptorhynchum Temminckii, varietas γ . Calypt. Leachii, varietas C (first et fourthly variety, Synops. Suppl. 2. p. 91. 92.) Calypt. funereum. E reliquis varietatibus auctorum sine autopsia exemplarium ab iis observatorum nihil certi colligere valeo, quare earum descriptiones ponere nolui.

5. C. funereus. Rostrum altissimum, perquam compressum, toto flavido - album, solum in utriusque maxillae apice nigricans; maxilla ante apicem sinu semicirculari profunda insignis, culmine angusto bianguloso rotundata; mandibulae latus anterius angustiusculum, distincte biangulosum, in medio apicis lunulato-emarginata; tomia recta; macula parotica aurium majuscula pallide sulphurea, e plumis rigidiusculis, discretis composita; plumae latera mandibulae obtegentes antrorsum versae; capitis crista parva ex plumis longiusculis, latiusculis, apice rotundatis composita tota, collum posticum, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores omnes, pennae scapulares remigesque omnes extus et intus atra, pro vario ad lucem objectu nonnihil purpurino-viridi-reflectentia; plumarum limbus apicalis utplurimum dilutius micans; rectrices duae intermediae toto nigrae, parum micantes, reliquae basi et per spatium largum apice (rectrix extima extus quoque) nigrae, in reliqua parte, supra ac subtus, pallide sulphureae, lineolis e punctis fuliginosis compositis, irregularibus, inter se cohaerentibus, conspersae numerosissimis; pogonium externum rectricis secundae parum aut vix fuliginoso-conspersum, flayum, margine extimo nigricans; pogonium externum rectricis tertiae raro punctulatum; rhachis rectricum omnium nigra; plumae colli antici, totius corporis inferioris, marginis alarum harumque tectrices inferiores fuliginoso - nigrae, plus minusve distincte olivaceo-flavido-, tectrices inferiores lactius sulphureo - olivaceo - limbatae. Mas et Foem: adult.

Psittacus funereus Shaw Nat. Misc. t. 186. (fig. mala), Lath. Ind. Suppl., Kuhl. I. c. Banksian au Cackatoo Var. 6. First et fourthly variety Lath. Synops. suppl. 2. p. 91. 92. Calyptorhynchus funereus Vig. et Horsf. Transact. of the Linn. Soc. 15. p. 271.

Avis juvenilis. Ptilosis fuliginosa; limbus tectricum inferiorum alarum ac plumarum gastraei, praesertim laterum, distinctior, intensius flavus; crissi plumae fuliginosae margine apicali flavae, in medio flavo-irroratae; rectrix secunda et tertia in parte flava pogonii externi, sicut in latere interno fuliginoso-conspersa.

Regio ophthalmica nuda, rubra; Iora plumosa; plumae totius capitis, colli ac trunci latae, apice recto- aut rotundato-truncatae; cauda longissima, lata, rectricibus lateralibus parum gradatis; alae longae, acutae; pedes hispido-squamulosi, cinereo-fusci, unguibus validis, corneo-fuscescentibus. Longitudo 2' 4", caudae 13", alae 15½", tarsi 11", digiti antici externi, excluso ungue 1" 10", maxillae ad frontem 2½", ejusdem altitudo prope basin 1" 2", latitudo in basi ac in medio culminis 3", rostri ambitus ad basin 5½". Habitat satis frequens et gregibus parvis in Nova-Hollandia, ova duo pariens; inquilinis Wyla dictus. (Mus. Paris., Societ. Linn. Londin., collectio Sturm).

Observatio. Sunt specimina adulta, quorum mandibula alba, apice plumbea, maxilla pallide cornea, plumbeo-adumbrata.

XXVII. Genus. Cory don. Pag. 42.

1. C. galeatus. Caput ac pilei plumae elongatae, graciles, erec-

tae, lacerae, cristam apice antrorsum versam formantes, coccinea; plumae colli postici, dorsi, tergi, uropygii, caudae ac alarum tectrices superiores et pennae scapulares obscure cineraceae, ad viride vergentes; pluma quavis albido-limbata; mentum ac omnes reliquae gastraei partes pallide cineraceo-virentia, fasciolis rubicundis (praesertim abdomen) ac viridulis variegata; remiges nigricanti-cineraceae, dilutius fasciolatae; rostrum flavidum. Av. adult.

Red-topped Parrot Lath. Synops. Suppl. 2. p. 369, t. 91. Id. Psittacus galeatus Ind. ornith. 2. Suppl. p. 23., Kuhl. Cacatua galeata Vieill. 1. c. Calyptorhynchus galeatus Vig. et Horsf. 1. c.

Avis juvenilis. Frontis margo anterior obsolete rubicundus; plumae frontis reliquae verticisque pallide ardesiacae, verticis longissimae, apice sursum flexae, discretae, pogoniis undantibus; plumae genarum, colli postici, dorsi, tergi, uropygii, alarum caudaeque tectrices superiores nec non remiges ultimae nigricantes, fasciis cinerascentibus in utroque latere albido-sive virescenti-albido marginatis dissectae; omnium margo apicalis cinerascens; plumae colli antici, pectoris, ventris, abdominis ac tibiarum cinerascentes, medio fasciolis pluribus flavido-albis dissectae, apice fasciola rubicunda (in abdominis plumis rubra) terminatae; alarum caudaeque tectrices inferiores cineraceae lineolis undulatis transversis albo-flavidis (in crissi plumis cineraceo-conspersis) variegatae; alarum tectrices inferiores majores cinerascentes, in utroque pogonio fasciolis brevibus albis notatae; remiges nigricantes, extus et intus, excepto apice, canescentes, ibidemque a basi usque ultra medium ad marginem maculis notatae, in pogonio externo albido-canescentibus, numerosis, subquadratis, in pogonio interno angustioribus, albis, cano-conspersis; remiges secundariae extus ejusdem picturae, attamen viridi-lavatae; remigum pagina inferior superiori concolor, pictura obsoletiore; rectrices omnes supra et subtus cineraceo-nigricantes, fasciolis numerosis, margine undulatis, canescentibus variegatae; rostrum sordide corneo albidum. (Foem. Auctor.).

Av. juv. adultae ptilosi se induens. Avi juvenili similis, crista plumis intermixtis rubris variegata.

Rostrum breve, validum; maxilla compressa, culmine biangulosa ad latera apicis perquam sinuata, acuta; mandibula robustissima, latere anteriori latissima, biangulosa, in medio apicis sinu trigono insignis, unde quasi bidentata; capitis latera plumosa; regio ophthalmica subnuda; cauda mediocris, aequalis; pedes parvi, coerulescentifusci; ungues corneo-fuscescentes; plumae capitis, colli, notaei ac gastraei latae, apice recto-sive rotundato-truncatae. Longitudo 14 1/4", caudae 6", alae 10", rostri ad frontem 1" 6 1/2", tarsi 4", plumarum cristae 2 1/2". Habitat in Nova-Hollandia australi. (Mus. Paris, collectio Sturm., in qua avis juv.).

Observatio. Praeter Hecalem hypopoliam inter psittacos hucusque notos unicus, qui remigum pogonium internum falconum ad instar maculatum habet.

XXVIII. Genus. Cacatua. Pag. 42.

1. C. roseicapilla. Verticis crista parva, caput ac collum, gastraeum totum alarumque tectrices inferiores laetissime rosea; verticis crista nonnihil in album vergens; crissum, pennae scapulares, dorsum, tergum, uropygium, caudae alarumque tectrices superiores omnes, nec non remiges et rectrices pallide cineracea; cauda versus apicem et remiges intus parum obscurius adumbratae. Av. adult.

Cacatua roseicapilla Vieill. Nouv. Dict. d'hist. nat. 17. p. 12. Id. Encycl. meth. Livr. 93. Part. 29. p. 1414. Id. Gal. des Ois. Part. II. t. 25. Psittacus Eos Kuhl. 1. c. p. 88. n. 159.

Temm. Pl. col. t. 81. (fig. opt.). Plyctolophus Eos Vig. et Horsf. l. c. p. 269.

Rostrum parvum, flavidum; regio ophthalmica nuda, pallida; pedes fuscescenti-grisei, unguibus corneo-nigricantibus; cauda mediocris, aequalis; verticis crista ob reliquas pilei plumas longulas apice rotundatas non distinctissima. Cacatua sulphurea parum minor, 12" longa. Habitat in Nova-Hollandia. (Mus. Paris., collectio Societ. Linn. Londin.).

2. C. Philippinarum. Pileus crista depressa, mediocri, e plumis latiusculis, apice rotundato-truncatis, occiput paullo transcendentibus, subarcuatis, integris composita rosea ornatus; plumae cristae anteriores supremae albae, basi sulphureae; regio parotica subtiliter roseo-induta; reliqua capitis ptilosis, notaeum ac gastraeum, caudae et alae cretaceo-alba; crissi plumae roseae, apice albae; caudae tectrices et pennae scapulares basi, remigum rectricumque pogonium internum maxima ex parte sulphurea. Mas et Foem. adult.

Cacatua minor Briss. 4. p. 212. t. 22. f. 1. (descript. opt.). Petit Kakatoes des Philippines Buff. Pl. enl. 191. (fig. accur.). Psittacus Philippinarum Auctor.

Magnitudo fere Cacatuae sulphureae; cera cinereo-alba, rost-rum album, basi dilute cinereum; pedes et ungues albido-plumbei; cauda aequalis, mediocris. Longitudo 13½", caudae 4½". Habitat rarior in insulis Philippinis (Plura specimina vidi in mus. Paris.).

Observatio. Brownii tabula ab auctoribus citata spectat ad Lycmetem tenuirostrem.

3. C. Leadbeateri. Alba; genae, jugulum, pectus, tectrices alarum inferiores et abdomen medium roseo-induta; plumae cristae occipitalis elongatae, basi roseae, apice albae, macula flava in medio

notatae; pogonium internum remigum et rectricum roseum, illarum saturatius tinctum.

Plyctolophus Leadbeateri Vig. Philos. Magaz. 1831. p. 55.

Statura Cacatuae sulphureae. Habitat in Nova - Hollandia. (Mus. dom. Leadbeateri Londin.). Non vidi.

4. C. moluccensis. Pilei crista magna e plumis subarcuatis, latiusculis, cinnabarino-rubris, albo-pulverulentis, apice albis composita; plumae cristae superioris, ala, cauda ac reliqua ptilosis albae, plumae omnes, praesertim versus basin, subtilissime roseo-, remiges et rectrices intus flavo-indutae; orbitae nudae, albae. Mas et Foem. adult.

The greater Cackatoo Edw. 4. t. 160. (fig. opt.). Cacatua rubro-cristata Briss. 4. p. 209. Le Kakatoes à huppe rouge Buff. Pl. enl. 498. (fig. mediocr.). Psittacus moluccensis Gmel., Kuhl. Psittacus rosaceus Lath., Cacatua rosacea Vieill. 1. c.

Rostrum, pedes unguesque nigra, tota ptilosis (avis vivae) albopulverulenta; cera cinerascens, albo-pulverulenta; irides fusco-atrae;
colli plumae laterales latae, longae, apice rotundato-truncatae. Avis
irritata aut terrefacta non solum cristae plumas, quae musculo cutaneo proprio erigi possunt sed colli imprimis ac totius trunci in altum
extollit, voce rauca quam maxime penetrante clamans, ac truncum a
latere ad latus motitans; lingua cinerea crassa, apice obtusa. Longitudo 20 3/4", digiti postici externi 1" 10", alae 14 1/4", cristae pilei
7 1/2". Habitat in insulis Moluccis, satis frequens in Sumatra.
(Mus. Paris., Berol., Monac.; multas vivas vidi).

5. C. cristata. Pilei crista e plumis latis, rectis, apice rotundato-truncatis, longis composita, depressa, magna ac reliqua ptilosis totius avis cretaceo-albae; remigum et rectricum pogonium internum sulphureo-flavescens. Mas et Foem. adult.

I

Psittacus albus cristatus Aldrov. 1. p. 667. Cacatua Briss. 4. p. 204. t. 21. Kakatoes des Moluques Buff. Pl. enl. 263. (fig. mediocr.). Psittacus cristatus Gmel., Lath. (in synonymia), Kuhl. Cacatua cristata Vieill. 1. c.

Rostrum mediocre, pedes unguesque nigra, albo-pulverulenta; regio ophthalmica nudiuscula alba, ad coeruleum parum inclinans; irides fusco-atrae; cauda mediocris, aequalis. Magnitudo fere Cacatuae galeritae. Longitudo 18", caudae 6", tarsi 10", cristae 5". Habitat satis frequens in insulis Moluccis, irritata canis in modum latrans. (Mus. Paris.; multas vivas vidi).

Observatio. Auctorum diagnosis Psittaci cristati spectat ad Cacatuam galeritam, sive ad Cacatuam sulphuream.

6. C. galerita. Frontis crista exserta, longissima, ultra occiput extensa, angusta, cum apice antrorsum torta, sulphureo-flava, apice extimo vix conspicue alba, e plumis integris, basi solum discretis, versus apicem subcylindraceo-convolutis, inde inferius canaliculatis composita; frontis plumae anteriores cristae basin obtegentes, capitis totius, notaei ac gastraci, alarum caudaeque ptilosis cretaceo-albae, pulverulentae; rectrices et remiges pogonio interno pallide sulphureac. Mas et Foem. adult.

Crested Kakatoe White Journ. p. 237. c. tab. Psittacus galeritus Lath., Kuhl. 1. c. Cacatua galerita Vieill.

Rostrum nigricans pro avis mole mediocre, compressum; maxillae culmen angulosum; tomia profunda sinuata; mandibula compressa, pagina antica angulosa; pedes unguesque nigri, illi albo-pulverulenti; regio ophthalmica parum nuda, alba, vix coerulescens; irides fusco- fatrae; cauda mediocris, aequalis. Longitudo $20\frac{1}{4}$, caudae $7\frac{1}{2}$, alae $12\frac{1}{4}$, tarsi $3\frac{1}{4}$, rostri ad frontem $19\frac{1}{2}$, cristae frontis $5\frac{1}{2}$. Habitat frequens in Nova-Hollandia et in Nova-Guinea, Papuanis

Mangarape dicta. Facile mansuescens et vocem humanam egregie aemulans. (Mus. Paris., collect. Sturm.; multas vivas vidi).

7. C. sulphurea. Crista pilei e plumis longissimis, compressis, infra canaliculatis, versus apicem sursum flexis, sulphureis, ad frontem brevioribus, latis, apice rotundatis albis, basi sulphureis composita; regio parotica ochraceo-sulphurea; ptilosis capitis et colli reliqua, notaei ac gastraei, alae caudaeque cretaceo-alba; plumae colli, capitis nec non pectoris lateralis basi sulphureae, reliquarum partium trunci pallidissime sulphureae; pogonium internum remigum et rectricum maxima ex parte sulphureum. Mas et Foem. adult.

The lesser white Cackatoo with à yellow crest Edw. 3. t. 317. (fig. bona). Cacatua luteo-cristata Briss. 4. p. 206. Petit Kakatoes à huppe jaune Buff. Pl. enl. 14. (fig. mala). Psitacus sulphureus Gmel., Lath. Cacatua sulphurea Vieill. 1. c.

Rostrum plumbeo-nigricans; maxilla ad tomia profunde sinuata; regio ophthalmica nudiuscula, alba, irides fuscescenti-rubentes; pedes et ungues nigricantes, illi albo-pulverulenti; cauda mediocris aequalis. Longitudo $14\frac{1}{2}$ ", caudae $4\frac{1}{4}$ ", alae $8\frac{1}{2}$ ", rostri ad frontem 1" $9\frac{1}{2}$ ". Habitat in insulis *Moluccis*, praesertim frequens in *Nova-Guinea*. (*Mus. Paris. caet.*; multas vivas vidi).

XXIX. Genus. Liemetis. Pag. 43.

1. L. tenuirostris. Frontis crista parva, ovata, depressa, e plumis latiusculis, apice rotundatis, albis, basi rosaceis composita; lora dilute aurantia; plumae totius capitis, colli, alarum ac totius trunci albae; capitis latera rosaceo-induta; abdomen et crissum nonnihil in flavo-rubicundum vergentia, hoc interdum (in ave juniore) prorsus album; rectrices albae, subtus a basi fere usque ad apicem sulphureae; remiges omnes albae. Av. adult.

The red-vented Cackatoo Brown. Illustr. pag. 10. t. 5. Der kleine rothbauchige Kakatu Otto in Buff. Uebers. d. Vög. Bd. XIX. S. 53. Psittacus tenuirostris Kuhl. l. c. p. 88. Psittacus nasicus Temm. Transact. of the Linn. Soc. 13. p. 115. Id. Pl. col. t. 331. (fig. opt.).

Rostrum mediocre, albidum, apice flavidum, fere ut in *Hecale hypopolia* formatum; maxilla quam maxime producta, minus deducta, ab emarginatione usque ad apicem angustissima; mandibula brevis, rotundata; regio ophthalmica nudiuscula; cauda mediocris, aequalis; pedes cinerei, unguibus majusculis, nigris. Longitudo 15½. Habitat in *Nova-Hollandia*. (Mus. Paris.; aliud specimen nunc descripto simillimum vidi Londini, ni fallor, in avium collectione pulchra dom. Brookes.).

Observatio. Avis haec ab auctoribus cum Cacatua Philippinarum false unita et a cls. Kuhl et Temminck pro specie nova indicata est.

XXX. Genus. Nestor. Pag. 43.

1. N. hypopolius. Rostrum magnum, plumbeo-nigricans, apice nigricans; maxilla perquam extensa, angusta; frons, sinciput ac vertex (non cristata) cana, subtilissime virescenti-induta; macula in regione parotica aureo-flava ad rubicundum vergens; occiput, collum posticum, dorsum, tergum, alae ac cauda supra in fundo obscure cinereo cupreo-virescentia; plumae genarum, menti, juguli, totius colli lateralis, pectoris, ventris ac abdominis castaneo-rubicundae, viridifimbriatae; uropygium et crissum obscurius castaneo-rubra; margo plumarum omnium trunci obscurus; rectricum rhachis in cirrum subtilem, brevem excurrens; illae sicut alae latere inferiori alternatim fusco- ac rubicundo-fasciatae, apice fuscae; tectrices alarum inferiores virescentes nigro-variae ac obscure coccineo-maculatae. Av. adult.

Psittacus hypopolius Reinh. Forst. in Manusc. Id. Icones inedit. t. 50. (fig. opt.). Psittacus meridionalis Gmel. Psittacus Nestor Lath., Kuhl. Psittacus australis Shaw. Mus. Lever. p. 87. (figura adjecta mediocris).

Regio ophthalmica nudiuscula, albido-cinerascens; rostrum fere ut in Lycmete tenuirostri formatum; maxilla prolongata, attenuata, sine dente vero, sensim curvata, compressa (maxillam Loxiae curvirostrae quoad formam universalem aemulans); mandibula versus apicem attenuato-compressum sensim subadscendens, parva; acies infra apicem maxillae (pro recipiendo apice mandibulae) perquam distincta, arcuata, latere postico longitudinaliter striato-sulcata, contra pagina infera apicis maxillae profunde excavata et laevis; pedes coerulescentes, unguibus nigris; cauda mediocris, aequalis. Magnitudo Calyptorhynchi Banksii, attamen cauda multo breviore, fere 16" longa. Habitat in Novae-Seelandiae portu obscuro (Dusky-Bai), inquilinis Kagháá dicta (R. Forster). (Mus. Paris.; aliud specimen nitidum vidi apud dom. Vigors Londini.

Characteres specierum ex ordine Psittacorum *).

I. Genus. Palaeornis. Pag. 44.

1. P. Alexandri. Viridis; macula alarum supra humeros purpurea; macula menti atra infra ex utroque apice in lineam concolorem excurrente, cum utroque apice fasciae cervicalis roseo-rubrae connexa, rostro sanguineo, maxillae apice extimo flavido. 19½". Av. adult. Asia: analis sanguineo. alregibem abuse salguineo.

Av. hornot. et juv. Macula alarum avis adultae; ptilosi reliqua toto viridi; rostro pallidius rubro.

2. P. cubicularis. Viridis; occipite cerviceque in amethystinum vergentibus; fascia cervicis rosea supra colli latera transversim extensa, subocculta; macula menti (ut in ave praecedente) cum cervicis fascia connexa striolaque in loris atris; rectricibus duabus intermediis coerulescentibus; rostro purpureo, apice nigricante. 17". Av. adult. Africa.

Mas biennis. Cervicis fascia subconspicua; mento viridi; rostro basi subcoccineo.

Avis hornot. Pallide viridis, sine rubedine et nigredine; rectricum apice supra coerulescente; rostro obscure rubicundo, apice obscuriore.

¹) Characteres nonnullorum psittacorum mihi dubiorum exhibui post diagnosin Hecales hypopoliae.

- 3. P. borneus. Viridis; capite coeruleo-purpurascente; linea a fronte ad oculos ducta et macula genarum atris; jugulo ex rubicundo-purpurascente castaneo; rectricibus rhachi alba, intermediis coerulescentibus; maxilla rubra, mandibula nigra. 12". Av. adult. Asia.
- 4. P. melanorhynchus. Viridis; capite cano; lincola frontis ad oculos ducta maculaque genarum atris; jugulo rosco; tectricibus alarum superioribus mediis flavidis; rectricibus supra juxta rhachin coerulescentibus; rostro nigro. 12 3/4". Asia.
- 5. P. pondicerianus. Ptilosi praecedentis; maxilla corallino-rubra, apice flavida, mandibula concolore pallidiore. 12 ½". Av. adult. Asia.
- Av. hornot. Virescens; capite (sine lineola atra) griseo; occipite virescente, vinaceo vario; genarum macula fuliginoso varia; remigibus et rectricibus flavo marginatis; rostro testaceo fusco, paratonis rubescente, apice albido.
- 6. P. barbatus. Viridis; loris castaneis linea intermedia atra; pileo viridi; cervice purpurascente; macula genarum nigra; remigibus extus coeruleis; rostro rubro. 7.4 (sine cauda). Asia.
- 7. P. malaccensis. Notaeo viridi; gastraeo flavo-viridi; capite roseo-rubro, supra viridi; vitta genarum atra, pone attenuata; rectricibus 2 intermediis coeruleis, apice viridibus; uropygio ac dorso supremo coerulescentibus; maxilla rubra; mandibula rubro-nigricante. 14½". Av. adult. Asia.
- 8. P. bengalensis. Notaeo viridi; gastraeo viridi-flavo; capite toto in fundo roseo-rubro-lilacino, inferius linea nigra cincto; cervice ac uropygio coerulescentibus; humeris stricte purpureis; rectricibus 2 intermediis supra coeruleis, apice albis, reliquis extus viridi-coerulescentibus, intus et apice flavidis; maxilla cerato-flavida, mandibula corneo-fuscescente. 14³/₄". Av. adult. Asia.

30*

- 9. P. incarnatus. Viridis; macula menti coccinea; tectricibus alarum superioribus rubicundis, rostro incarnato. Magnitudine circiter praecedentis. Habitat
- 10. P. cyanocephalus. Notaeo olivaceo-viridi; gastraeo viridi; capite violaceo; gula in cinercum vergente; fascia cervicis lutea; rectricibus subtus cinerco-luteis, 2 intermediis versus apicem coeruleis, lateralibus flavo-terminatis; maxilla lutea, mandibula cinerca. 12½". Av. adult. Asia.
- Av. junior. Capite dilutius violaceo ad griseum vergente; torque cervicali subdistincta; rostro albido.
- 11. P. columboides. Bitorquatus; dorso abdomineque imis, alis caudaque supra viridibus; capite, pectore, dorso abdomineque summis plumbeo-canis; torque collari superiore gracili gulaque nigris; torque inferiore lata, fronte regioneque periophthalmica coerulescentiviridibus. Magnitudo P. Alexandri. Patria . . . ?

II. Genus. Polytelis. Pag. 57.

1. P. Barrabandi. Viridis; fronte, sincipite, genis et gula aurantio-flavis, hac linea semicirculari aurantio-coccinea terminata; tibiis coccineo-variegatis; alula coerulea; rectricibus intermediis coerulescentibus; rostro rubro. 15". Av. adult. Nova-Hollandiá.

III. Genus. Pezoporus. Pag. 58.

1. P. formosus. Saturate viridis, ptilosi striolis maculisque parvis nigris irregulariter flavo-fasciolatis undique variegata; rectricibus crebro fasciolatis; remigibus intus nigricantibus macula medio pallide flava trigona notatis, extus viridibus macula intermedia marginali flava; frontis margine anteriore rubro; maxilla corneo-fuscescente, mandibula corneo-albicante. 113/4". Av. adult. Nova-Hollandia.

Av. junior. Frontis margine rubro nullo sive strictissimo, aurantio.

IV. Genus. Ny mphicus. Pag. 60.

- 1. N. bisetis. Viridis; fronte verticeque rubris, cum pennis duabus erectis, linearibus, atris apice coccineis; genis atris; nucha ac aurium regione flavis; remigibus primariis extus cyaneis; rectricibus extus basi viridibus, a medio ad apicem cyaneis; rostro coerulescente, apice nigro. Av. adult. Platycerco eximio paullo major. Nova-Caledonia.
- 2. N. Novae-Hollandiae. Fusco-olivaceus; capite supra et ad latera gulaque luteis; macula pone oculum coccinea; vertice pennis 6 erectis gracilibus, longissimis; remigibus secundariis apice albis; rostro pallido. 12". Mas. Nova-Hollandia.

Foem. sive av. juv. Capite (ut in mare cristato) ac trunco fusco-olivaceis, ad castaneum vergentibus; macula pone oculos coccinea; uropygio ac cauda lineis transversis griseis notatis; rectrice extima extus alba; remigibus secundariis albo - terminatis.

V. Genus. Prioniturus. Pag. 61.

- 1. P. platurus. Viridis; macula occipitis magna griseo-coerulea, fascia in vertice inter oculos angusta cinereo-rubra terminata; dorso subgriseo; fascia cervicis flavo-aurantia; tectricibus alarum superioribus minoribus coeruleo-cinereis; rectricibus supra parte apicali coeruleis; rostro corneo-fusco. 11". Insulae Archipelagi Indici.
- ? Juv. sive Foem. Priori similis; vertice sine vitta rubra; cervice sine fascia flava; rostro albido; rectricibus 2 intermediis aequo modo ante apicem nudis.

VI. Genus. Platycercus. Pag. 62.

A. Rectricibus admodum gradatis.

- 1. P. auriceps. Laete viridis; frontis fascia ad oculos ducta crissoque purpureis; vertice flavescenti-aureo; cauda viridi flavomarginata; remigibus nigricantibus extus stricte viridi-limbatis, basi coeruleis; rostro basi plumbeo. Platycerco Novae-Seelandiae minor. Nova-Caledonia, Nova-Seelandia.
- 2. P. pacificus. Obscure viridis; striola a maxillae basi supra lora per et ultra oculos ducta uropygioque coccineis; fronte sincipiteque atro-coccineis; temporibus prasinis; remigibus nigricantibus, primariis alulaeque pennis extus coeruleis; rectricibus cyaneis, margine viridibus; rostro plumbeo apice nigro. 12½". Mas. O-Tahiti, Oriadea.

Foem. Uropygii lateribus coccineis; rectricibus supra viridibus.

Juv. hornot. Avi adultae similis; vertice fuscescente; cervice flavido-varia; dorso medio pallide ferrugineo-fusco; abdomine cinereo-viridi; remigibus primariis fuscis margine coerulescentibus, secundariis alulaeque pennis apice et rhachi rufis.

- 3. P. Novae-Seelandiae. Virens; fronte et macula pone oculos sanguineis; remigibus primariis limbo externo, alula et tectricibus secundis extimis coeruleis; alis subtus fuscis per remigum marginem interiorem fascia ex maculis flavis et alia concolore per marginem interiorem tectricum secundariarum inferiorum notatis; rectricibus supra fusco-viridibus, utrinque apice flavis; rostro plumbeo apice nigro. 9". Nova-Seelandia.
- 4. P. erythrotis Viridis; sincipite, macula pone oculos uropygioque coccineis; alula, pteromatibus remigibusque primariis extus coeruleis, intus fuscis, secundariis extus viridibus, intus fuscis; rectri-

cibus 4 mediis viridibus, externis virentibus, rostro plumbeo apice nigro. 10 \(^1/4 - 11 \)^1/2''. Insula Macquariana.

5. P. ulieteanus. Notaeo olivaceo, gastraeo flavo, plumis obscurius limbatis; capite toto fuliginoso; uropygio obscure coccineo; remigibus rectricibusque nigrescenti-fuscis; rostro atro-coeruleo, apice atro. 10". Tauna, Ulietea.

B. Rectricibus gradatis sive subgradatis.

a) Cauda picta.

- 6. P. multicolor. Splendide viridis; fronte ac gastraeo flavis; vertice brunneo-purpureo; uropygio fasciis tribus subdistinctis, prima dilute, secunda obscure viridi, tertia rubicunda; margine alarum, pteromatibus tectricibusque inferioribus azureis; humeris aurantiis; rectricibus duabus mediis coeruleis, reliquis pallidioribus, basi viridibus, medio nigris; rostro griseo-corneo. 10½". Nova-Hollandia.
- 7. P. Barnardi. Viridis; fronte coccinea; fascia occipitis brunnea; torque nuchae interrupto flavo; dorso coerulescenti-nigro; genis, pteromatum ac rectricum apice, humeris, remigum margine rectricumque lateralium basi coeruleis. Habitu praecedentis. Nova Hollandia.
- 8. P. pileatus. Pileo castaneo-purpureo; abdomine crissoque coccineis, capitis lateribus, tectricibus alarum superioribus ac uropygio flavo-viridibus; remigibus, jugulo pectoreque cyaneis; dorso rectricibusque duabus intermediis viridibus, lateralibus cyaneis et albis. Magnitudine P. Pennantii. Nova-Hollandia.
- 9. P. venustus. Gastraeo et uropygio flavis, plumis nigro-marginatis; crisso rubro; capite cerviceque nigris; genarum macula alba; alarum tectricibus superioribus ac inferioribus azureis; dorso flavo, plumarum medio nigro; rectricibus azureis, lateralibus apice albo-lilacinis; rostro plumbeo-griseo. 11". Nova-Hollandia.

- 10. P. icterotis. Capite, collo et gastraeo pallide coccineis, lateribus flavo-viridibus; genis flavis; dorsi plumis alarumque tectricibus superioribus fuscis, virescenti-limbatis; alarum margine, remigum basi rectricibusque coerulescentibus, his apice albis, quatuor intermediis toto, reliquis basi virescentibus; rostro cinereo. 10½". Nova-Hollandia.
- 11. P. eximius. Capite, collo, pectore crissoque coccineis; macula genarum candida; gastraeo ac uropygio flavis, hoc in viride vergente; dorsi plumis scapularumque atris, limbo citrino; tectricibus alarum superioribus minoribus aterrimis, marginalibus coeruleo-limbatis; alarum margine cyaneo; rectricibus 3 extimis lilacino-albis, apice albidis; rostro corneo-coerulescente. 13½". Av. adult. Nova-Hollandia.
- Av. juv. Capite colloque pallide et sordide coccineis; occipite virescente.
- 12. P. caledonicus. Fronte coccinea; vertice, nucha ac gastraeo citrinis; macula genarum coerulea; notaeo fusco-nigricante, plumis viridi-marginatis; uropygio viridi-flavido; rectricibus mediis virentibus, lateralibus albo-lilacinis, basi cyaneis; alarum margine ac tectricibus majoribus coeruleis; rostro flavo-albido. 13 3/4". Av. adult. Nova-Hollandia, Terra van Diemen.
- 13. P. jonquillaceus. Eleganter jonquillaceus; dorso supremo, pennis scapularibus ac alis supra saturate viridibus; uropygio cyaneo; cauda dilute viridi apice lutea; maxilla rubra. Circiter 14". Australia.
- 14. P. vulneratus. Intense viridis, capite, collo ac gastraco dilutioribus; fascia uropygii cyanea; tectricibus alarum superioribus coccineis; cauda supra viridi, flavo-terminata, subtus nigra; rostro rubro. 14 ½... Timor.

- 15. P. zonarius. Viridis; capite et nucha nigris, hac fascia flava terminata; macula genarum coerulea; ventre medio flavo; remigum pogonio externo, pteromatibus rectricibusque lateralibus cyaneis, harum apice coerulescente; rostro cinereo-flavido. 13". Nova-Hollandia.
- 16. P. Novae-Guineae. Brunneo-nigricans, violaceo-reflectens; rectricibus subtus pallide coccineis, apice flavis; rostro nigro. 11". Nova-Guinea, Amboina.
- 17. P. Pennantii. Coccineus; macula genarum, alarum margine, tectricibus inferioribus minoribus omnibus, superioribus marginalibus rectricumque lateralium pogonio externo azureis; notaeo atro, plumis sanguineo-marginatis; tectricibus reliquis atris; maxilla corneo-coerulescente, apice albo-flavido. 15½". Av. adult. Nova-Hollandia.
- Av. juv. Gastraeo obscure virescente; notaeo rectricibusque nigro-fuscescentibus, illius plumis viridi-rubro-limbatis; fronte sincipiteque rubris.
- 18. P. erythropterus. Viridis; gastraeo flavescenti-viridi; dorso supremo pennisque scapularibus nigris; tectricibus alarum superioribus coccineis; fascia uropygii cyanea; rostro rubro. Circiter 14". Mas. Nova-Hollandia.
- ? Foem. A mare diversa dorso supremo viridi, tectricibus alarum superioribus viridibus, exceptis intermediis rubris.

B. Cauda obscura.

19. P. scapulatus. Viridis; macula prope scapulas splendide virente; fascia cervicis et uropygio cyaneis; capite, collo ac gastraeo coccineis; alarum tectricibus inferioribus ac superioribus, flexura alae remigibusque viridibus; cauda nigra; maxilla rubra; mandibula corneo-fusca; pedibus atris. 16". Av. adult. Nova-Hollandia.

Foem. Mari similis; capite et collo postico viridibus; jugulo, pectore epigastrioque sordide virentibus; rostro obscuro.

- Av. hornot. Capitis collique lateribus, pectore et epigastrio olivaceo-virescentibus; vertice, nucha et dorso viridibus; uropygii plumis viridibus, cyaneo-limbatis; abdomine rubro; rectricibus 2 intermediis viridibus.
- 20. P. amboinensis. Alis supra viridibus; notaeo toto, tectricibus alarum inferioribus ac alae margine cyaneis; capite, collo ac gastraeo toto coccineis; cauda subtus ac mandibula nigris; maxilla rubra, apice nigrescente. 15½". Nova-Guinea (Amboina?).
- 21. P. hysginus. Atro-purpureus; fasciola colli postici infimi, pteromatibus, rectricibus remigumque pogonio externo cyaneis; notaeo toto et rectricibus 2 intermediis viridibus; rostro plumbeo-nigricante. 16 1/4". Insula maris australis Eaoowe.

VII. Genus. Deropty us. Pag. 79.

1. D. accipitrinus. Viridis; nuchae plumis elongatis ac gastraei purpureis, fasciola cyanea terminatis; jugulo fusco; capite fuscescente, albido-striolato; remigibus rectricibusque nigris, his extus viridibus, versus apicem coerulescentibus; rostro fusco. 12½". Cajenna, Gujana, Surinam.

VIII. Genus. Euphema. Pag. 80.

1. E. pulchella. Lutea, fronte, facie tota, genis, flexura et margine alarum, harum tectricibus superioribus minoribus et mediis turcino-coeruleis; notaeo obscure virente, macula prope scapulas rubicunda; remigibus primariis extus cyaneis; rectricibus binis extimis luteis, intus nigris; rostro atro. 8 ½". Av. adult. Nova-Hollandia.

Avis hornot. Olivaceo - virens, abdomine dilutiori; macula inter

femora pallide testacea; alula cyanea; remigibus primariis extus pallide cyaneis.

Av. jun. Facie coerulescente; gastraeo viridi-flavo; abdomine sordide rubicundo; alis sine macula rubicunda.

- 2. E. chrysostoma. Viridis; abdomine, Ioris ac regione periophthalmica flavis; frontis striola, tectricibus alarum superioribus inferioribusque, alula et rectricibus cyaneis, harum lateralibus flavoterminatis; rostro griseo. 8½". Av. adult. Nova-Hollandia, Terra van Diemen.
- Av. hornot. Loris viridi-flavidis; frontis fasciola coeruleo-plumbea; abdomine luride flavo; tectricibus alarum superioribus obscure fuscis, virenti-limbatis.
- 5. E. undulata. Notaeo obscure fusco, fasciolis brunnescentibus variegato; gastraco virescente; capite et nucha virescenti-flavis, fuscescenti-fasciolatis; macula genarum azurea; rectricibus viridi-coeruleis, lateralibus cum fascia in medio flavida; rostro fuscescente. 7". Nova-Hollandia.
- 4. E. discolor. Viridis; fronte, mento tectricibusque alarum inferioribus coccineis, harum superioribus minoribus purpureis; macula ante oculos flava; vertice cyaneo; gastraeo virescente; jugulo, ventris lateribus crissoque rubro-irroratis; pteromatibus alulaque cyaneis; cauda cuprea et cyanea; rostro fuscescente. 93/4". Nova-Hollandia.
- Av. jun. Macula ante oculos flava nulla; gastraco sine rubedine; tectricibus alarum inferioribus viridi-flavis; vertice nonnihil in coeruleum vergente; rectricibus olivaceis, lateralibus versus basin rubicundis.

IX. Genus. Trichoglossus. Pag. 84.

- a. Rostro pedibusque rubris sive flavis.
- 1. T. palmarum. Laete viridis; gastraeo flavescente; remigibus nigro-terminatis; rostro pedibusque rubris. Magnitudo Sit. virescentis. Insula Tanna.
 - Av. juv. Tectricibus alarum in medio pallide fuscis.
- 2. T. pyrrhopterus. Viridis; tectricibus alarum inferioribus aurantiis; vertice ac regione parotica coeruleis; fronte, gutture ac nuchae torque pallide cinereis; remigibus obscuris; rostro pallido. 7½". Insulae Sandwichenses.
- 3. T. aurifrons. Laete viridis; fascia frontis, facie et gastraeo toto aureo-flavis; remigibus azureis apice nigris; rostro flavido-albo. 71/4". Nova-Seelandia.

β. Rostro pedibusque obscuris.

- 4. T. pusillus. Viridis; capistro pallide coccineo; cervice ac dorso supremo olivaceo-cineraceis; rectricibus extus viridibus, intus flavidis et prima medietate rubris; rostro nigricante. 6 ½. Nova-Hollandia.
- 5. T. australis. Viridis; vertice nuchaque coerulescentibus; frontis taenia ad oculos ducta auriumque macula pone oculos incipiente coccineis; dorso supremo olivaceo-fuscescente; fascia ad epigastrii latera flava; rectricibus intus prima medietate rubris; rostro nigricante. 8". Nova-Hollandia.

y. Rostro aurantio.

6. T. chlorolepidotus. Viridis; gula genisque coerulescentibus; nucha, pectore epigastrioque flavis, coccineo-variolosis, plumis viridi-

- 7. T. haematodus. Viridis; facie genisque violaceis; torque nuchae lata, aurea; ventre intense gramineo; tibiis flavis; pectore ac epigastrio vitellinis, aurantio-rubro-lavatis, hypochondriis et crisso flavis, viridi-variis; remigibus intus nigris cum macula in medio oblonga flava, in penultimis rubra; tectricibus alarum inferioribus cinnabarino-coccineis; rectricibus supra viridibus, subtus flavidis, intus flavo-limbatis; rostro cerato-rubro. 11". Av. adult. Insulae Moluccenses.
- Av. jun. Fascia nuchae flava, in viride vergente; pectore pure flavo; tectricibus alarum inferioribus flavis, rubro-variegatis, remigibus penultimis intus toto nigris.
- 8. T. rubritorquis. Viridis; capite gulaque coeruleis; nuchae torque aurantio coccineo, plumis azureo marginatis; pectore tectricibusque alarum inferioribus aurantio coccineis; abdomine azureo viridi, infimo flavo; remigibus intus fuscis, macula ad marginem notatis; rectricibus supra viridibus, subtus flavidis, intus basi flavo-marginatis. 97/10". Nova-Hollandia.
- 9. T. multicolor. Viridis; capite lilacino-coerulescente; fascia occipitis viridi-flava; ventre cyaneo, plumis intermediis et lateralibus cinnabarinis, his viridi- et cyaneo-marginatis; tibiis, jugulo pectoreque coccineo-cinnabarinis, hoc lateribus luteo; hypochondriis viridibus, plumis cum macula in medio flava, rubro-marginata; tectricibus alarum inferioribus coccineis; rectricibus intus flavo-marginatis; rostro cerato-rubro. 12½". Nova-Hollandia.
 - 10. T. cyanogrammus. Viridis; jugulo pectoreque aurantio-

coccineis, plumis cocruleo-marginatis; ventre lateribusque gramineis; fronte, facie guttureque coeruleis; torque nuchae flavo; tectricibus alarum inferioribus coccineis; alarum margine flavo; remigibus intus in medio cum macula oblonga flava, in ultimis rubra; rostro flavicante. 11". Amboina.

X. Genus. Charmosyna. Pag. 93.

1. Ch. papuensis. Coccinea; fascia verticis azurea, altera nuchae abdomineque infimo violaceo-nigris; pectoris lateribus hypochondriisque luteis; tergo uropygioque sanguineis, medio violaceis; notaeo ac rectricibus supra viridibus, lateralibus apice rubicundo-flavis; rostro rubro. 17". Papua.

XI. Genus. Eos. Pag. 95. a. Ptilosi rubra.

- 1. E. indica. Coccinea; fascia verticis supra aures ad nucham ducta, nucha, dorso, tibiis, hypochondriis ac fascia pectoris coeruleis, crisso lilacino-variegato; pennis scapularibus, remige ultima rectricumque pogonio externo nigris; rostro aurantio. 11". Av. adult. Insulae Moluccenses.
- Av. jun. Colli parte inferiore pallide rubro-fusco- et violaceo variegata; dorso supremo pennisque scapularibus fuscis; rectricum pogonio externo fusco-violaceo.
- 2. E. rubra. Coccineo-cinnabarina; crissi plumis, pennis scapularibus posticis remigibusque ultimis amethystino-violaceis; remigum primariarum pogonio externo nigro; rectricum rhachi alba; rostro aurantio. 11½". Av. adult. Insulae Molüccenses.
- Av. jun. Cinnabarina; rectricibus lateralibus extus et apice, tectricibus alarum superioribus majoribus, remigibus secundariis et primariis extus luride virentibus.

- 3. E. guebiensis. Rubra; plumis pilei, colli postici ac lateralis, pectoris laterumque obscure marginatis; alis nigro-bifasciatis; remigum primariarum pogonio externo nigro; dorso rubro- et viridi-nigro-vario; rostro aurantio. Magnitudo Eois indicae. Gueby, Bouron, Nova-Guinea.
- 4. E. cochinchinensis. Coccinea; occipite ac nucha maculaque pectoris supra ventrem extensa coeruleis; remigibus supra tectricibusque alarum superioribus majoribus virenti-nigris, his rubro-terminatis; cauda testaceo-rubra; rostro aurantio. Magnitudo Eois indicae. Insulae Moluccenses.
- 5. E. variegata. Coccinea; collo inferiori, dorso supremo, pectoris peripheria, abdomine crissoque purpurino-coeruleis; rectricibus viridibus, intus versus basin rubicundis, extus versus apicem coeruleis; remigum pogonio interno flavo; rostro obscuro. 11". India orientalis.

β. Ptilosi viridi.

- 6. E. cervicalis. Viridis, plumarum rhachi nigra; fronte et macula pectoris arcuata in cervice acuminata rubris; remigibus nigroviridibus; alis caudaque subtus olivaceo-aureis; rostro albido. 11½". India orientalis (?).
- 7. E. ornata. Viridis; vertice ac aurium macula cyaneis; lunula occipitis, genis juguloque sanguineis, hujus plumis viridi-nigro-, lunulae cyaneo-marginatis; macula ad colli latera tectricibusque alarum inferioribus luteis, rectricibus intus prima medietate rubris; rostro aurantio. 9 1/4". Sumatra, Java.

XII. Genus. Coriphilus. Pag. 1010

1. C. saphirinus. Cyaneo-saphirinus; jugulo pectoreque candidis; remigibus coerulescenti-nigris; rectricibus fuscis, his et illis

saphirino-limbatis; rostro sanguineo. 7". Mas. O-Tahiti insulaeque adjacentes.

Foem. Jugulo cinereo; gula alba.

- 2. C. cyaneus. Obscure coeruleus; cauda remigibusque subtus nigris; rostro pedibusque rubris. Magnitudo praecedentis. O-Tahiti.
- 3. C. euchlorus. Viridis; fronte viridi; vertice saphirino; genis juguloque sanguineis; abdomine macula antice sanguinea, postice amethystina; tibiis viridibus intus violaceis; rectricibus margine interno et subtus flavis; rostro rubro. Magnitudo Cor. Kuhlii. Av. adult. Insula maris pacifici Tonga-Tabu.

Av. junior. Abdomine viridi; ventris macula minore.

- 4. C. solitarius. Viridis; pileo toto, tibiis hypochondriisque violaceis; capitis lateribus ac gastraeo coccineis; cervice nigro-coerulescente; cauda subtus flavida; rostro flavescente. 7 ½". Insulae societatis (et Moluccenses?).
- 5. C. Kuhlii. Viridis; fronte verticeque prasinis, occipite violaceo; capitis lateribus, gastraeo ac cauda sanguineis, hujus apice virescente; tibiis et abdomine amethystino-violaceis; hypochondriis uropygio crissoque sulphureo-virescentibus; rostro cerato-rubicundo. 7" 5". Maris pacifici insula Touhoutitirouha.

XIII. Genus. Domicella. Pag. 105.

- 1. D. atricapilla. Coccinea; pileo nigro, occipite lilacino; notaeo viridi; tibiis azureis et viridibus; juguli fascia subocculta et remigibus intus prima medietate flavis; cauda rubra, apice obscure lilacina; rostro aurantio. 11 1/4 ". Insulae Moluccenses, Nova-Guinea.
- 2. D. Lory. Coccinea; pileo nigro; occipite coerulescente; alis viridibus; cervice, dorso supremo, pectore medio, ventre, abdomine

crissoque violaceis; rectricibus 2 intermediis coeruleo-virescentibus, reliquis coeruleis, intus flavis; rostro aurantio. 11 1/2". Nova-Guinea.

- 3. D. punicea. Coccinea; pectore, ventre, tibiis, crisso ac alarum tectricibus inferioribus minoribus obscure violaceis; rectricibus coccineis apice luride rubicundis; rostro obscure rubro. 11½". Amboina, Ceram, Nova-Guinea.
- 4. D. cocruleata. Coccinea; pennis scapularibus, cauda, remigibus 2 ultimis et abdomine infimo coeruleis; tectricibus alarum superioribus majoribus coccineis, coeruleo-limbatis; remigibus nigricantibus; rostro aurantio. Magnitudo D. garrulae. Borneo.
- 5. D. garrula. Coccinea; tibiis ac alarum flexura flavis; rectricibus ultima medietate olivaceis; alis toto viridibus; remigum primariarum pogonio interno prima medietate rubro, secundariarum toto nigro; rostro aurantio. 11½". Insulae Moluccenses, praesertim Java.

XIV. Genus. Eclectus. Pag. 109.

- 1. E. Linnaei. Coccineus; palpebrarum peripheria plumosa, fascia colli superioris infimi, altera ventris latissima, abdomine medio et tectricibus alarum inferioribus et harum margine cyaneis; notaeo purpureo; alula coerulea; rectricibus prima medietate coccineis, reliqua parte pallide cinnabarinis; rostro atro. 15". India orientalis.
- 2. E. grandis. Similis praecedenti, diversus: collo toto inferiori, pectore, epigastrio ac toto ventre violaceo-lilacinis, rectricum taenia apicali latiuscula crissique plumis luteis, palpebris non coeruleis. Av. adult. 14". Insulae Moluccenses.
- Av. juv. Adultae similis; pectore viridi, lilacino-varioloso; gastraei parte reliqua rubro- et viridi-varia.

32

XV. Genus. Psittacodis. Pag. 112. a. Ptilosi nigro-rubra.

1. Ps. Paragua. Coccineus; capite, collo, alis caudaque toto atris, annulo periophthalmico coccineo; rostro cinereo-nigricante. Magnitudo fere E. grandis. Waigiou.

B. Ptilosi viridi.

- 2. Ps. magnus. Viridis; macula in utroque epigastrii latere tectricibusque alarum inferioribus coccineis, harum margine coeruleo, latere inferiore aterrimo; rectricibus cyaneo-variegatis, subtus aterrimis; maxilla rubra; mandibula atra. 15³/₄". Insulae Moluccenses, Waigiou, Nova-Guinea.
- 3. Pr. sumatranus. Viridis; collo in flavidum, uropygio in coeruleum vergente, romigibus intus nigris; regione opthalmica nudiuscula, nigricante, rostro dilute incarnato. 12—14". Sumatra.
- 4. Ps. gramineus. Gramineus; remigum pogonio externo, rectricibus lateralibus, pileo ac capistro coeruleis, hoc lineola atra notato; rostro rubicundo. Magnitudo Psittaci pulverulenti. Amboina.

y. Ptilosi viridi-rubra.

5. Ps. Tarabe. Viridis; capite, collo caudaeque fascia apicali lata coccineis; rostro obscuro. Magnitudo Psittaci aestivi. Patria . . .

?: Genus Pag., 115.

1. Psittacus Fieldii. Viridis; capite castaneo-rubro; alis infra nigris, supra basi macula parva rubicunda notatis; tectricibus inferioribus alarum coeruleis. Nova-Hollandia.

XVI. Genus. Psittacus Pag. 116.

- a. Pilei plumis brevissimis, adpressissimis.
- 1. Ps. Erithacus. Facie nuda alba; ptilosi obscure cana; abdomine lilacino-reflectente; cauda tota coccinea; uropygio canescente; remigibus ardesiaco-nigris; rostro nigro. 14". Africa occidentalis.
 - β. Pilei plumis latiusculis, laxioribus, nuchae compactis, squamoso-positis.
- 2. Ps. festivus. Viridis; uropygio coccineo; fasciola frontis ad oculum ducta rubro-fusca; vitta superciliari cyanescente; alula, pteromatibus remigumque pogonio externo cyaneis; rectricibus extus cyaneo-limbatis, intus ex parte versus basin macula rubicunda notatis; rostro nigricante. 15½. America meridionalis.
- 3. Ps. poecilorhynchus. Viridis; macula sincipitis flava; alarum flexura coccinea; remigibus nigris, extus cyaneis, mediis extus prima medietate coccineis; rectricibus intus fluteis, medio macula rotunda viridi, versus basin altera oblonga coccinea potatis, 4 intermediis sine rubedine; rostro nigricante, maxilla in basi testacea, mandibula circa basin rufescenti-flavida. 13". America meridionalis.
- 4. Ps. pulverulentus. Viridis; rectricibus medietate ultima flavidis; remigibus 2—9 extus prima medietate viridibus, altera cyaneis, sequentibus 3 basi viridibus, dein rubris, apice cyaneis, intus nigris; maxilla nigra cum macula in basi flavida; mandibula flavonigricante. 15½". America meridionalis.
- 5. Ps. xanthops. Viridis; fronte, vertice, capitis lateribus ac tibiis ranunculaceis; alarum flexura coccinea; remigibus viridibus, apice cyaneis, mediis basi coccineis; rectricibus viridibus, apice flavidis, intus rubro- et viridi-variis; rostro albo. America meridionalis.
 - 6. Ps. ochrocephalus. Viridis; fronte turcino-coerulea; facie et

tibiis basi ochraceis; humerorum margine coccineo; remigibus extus viridibus et cyaneis, 10—15 in medio coccineis, prima nigra, limbo externo cyanescente; rectricibus intus basi flavis, macula rubra cum minore viridi connata notatis; rostro atro. 14½". America meridionalis.

- 7. Ps. amazonicus. Viridis; macula prope oris angulum mentique lateribus ochraceis; vitta superciliari ac fronte amethystino-coerulescentibus; carpi margine aurantio; remigibus 9—12 extus basi virentibus, dein testaceo-sanguineis, reliqua parte cyaneis; rectricibus lateralibus extus flavicantibus, in medio virentibus, intus flavis cum macula in medio pallide coccinea, altera transversali viridi dissecta; rostro corneo-albescente, basi citrino-flavo. 12" 8". America meridionalis.
- Pull. Vertice, regione ante et pone oculos flavis; remigibus omnibus extus viridibus, intus nigris; carpi margine flavido; rectricibus virenti-flavis cum macula subbasali pallide sanguinea; maxilla corneo-nigricante, basi flava, apice albida, mandibula albida.
- 8. Ps. hypochondriacus. Viridis; fascia abdominis ranunculacea, in utroque latere macula sanguinea notata; capite brachiique margine luteis; rectricibus virenti-flavis cum macula ante medium rubra; remigibus nigris extus viridibus; rostro citrino, culminis lateribus nigrescente. 12". America meridionalis.
- 9. Ps. autumnalis. Viridis; vitta infra oculos aurea; stria supra hos flavo-rubra, variolosa; loris et fronte coccineis; pileo coerulescente; colli plumis fasciola amethystino-nigra terminatis; remigibus 2—6 extus viridibus, in medio cyaneis, apice nigris, 7—10 extus basi viridibus, dein sanguineis, versus apicem cyaneis; rectricibus prima medietate viridibus, altera virenti-flavis, extimis intus basi rubro-lavatis; rostro luteo. 14³/₄". America meridionalis.

- Av. jav. Colli postici plumis viridibus; genis viridibus, intermixtis plumis flavis; verticis plumis dilutius coerulescentibus.
- 10. Ps. brasiliensis. Viridis; fronte ac capistro coccineis; aurium macula supra genas ducta coerulea; alarum flexura flava; carpi margine rubro; remigibus primis obscuris, sequentibus coeruleis, ultimis viridibus; nuchae plumis purpurino-limbatis; rectrice extima extus coerulea, sequente coccinea, reliquis, intermediis 2 exceptis, viridibus, intus coccineis cum fascia in apice flava; rostro incarnato. 143/4". America meridionalis.
- 11. Ps. Bouqueti. Fronte, mento, facie ac regione periophthalmica coeruleis; gutture coccineo; remigibus coeruleis, secundariis prima medietate sanguineis; rectricibus viridibus cum fascia in apice flavida, lateralibus intus versus basin coccineis; rostro obscuro cum macula oblonga aurantia in maxilla. 14³/₄". America meridionalis.

in the inverse cities constitutions.

white deliging suggestion in a

- 12. Ps. erythrurus. Viridis, plumis basi flavis, nigro-, occipitis coeruleo-marginatis; cauda ac alarum margine interno coccineis, illa fascia flava terminata; sincipite et loris rubro-purpureis; facie gulaque coeruleis. 143/4". America meridionalis.
- 13. Ps. Dufresneanus. Viridis; ventris abdominisque plumis basi vinaceo-rubicundis; fronte, sincipite ac rostro coccineis; macula ante oculos aurea, rubro-variolosa; genis gulaque coeruleis; rectricibus viridibus, flavido-terminatis, in medio macula sanguinea notatis; remigibus extus viridibus, apice cyaneis, mediis tribus extus cum macula coccinea. 14³/₄". America meridionalis.
- Av. juv. Fronte aurantio-rubra; alarum speculo in aurantium vergente; maxilla flavo-fusca, versus basin rubicunda; mandibula fuscescente.
 - 14. Ps. vinaceus. Viridis, plumis nigro-marginatis, colli postici

- 15. Ps. havannensis. Facie et collo inferiore cyanescentibus; colli capitisque plumis reliquis ac notaei viridibus, nigricanti-marginatis, gastraei viridibus coerulescenti-, laterum nigro-marginatis; remigibus 2—9 extus prima médietate viridibus, altera violaceis, 3 sequentibus a basi ad medium rubris; cauda supra viridi, viridi-luteo terminata; rectricibus 4 et 5 intus basi rubris; rostro candicante, apice nigricante. 15½". America meridionalis.
- 16. Ps. agilis. Viridis; remigum pogonio externo coeruleo; pteromatibus coccineis; rectricibus duabus intermediis toto viridibus, reliquis intus prima medietate coccineis; rostro cinerascente, versus basin albido. Piono menstruo paullo major. America meridionalis?
- in utroque frontis latere parva coccinea; remigibus primariis extus, secundariis fere toto coeruleis, rectricibus viridibus, intus flavidis, juxta rhacheos basin macula parva rubra notatis; rostro albo. 11½".

 America meridionalis: 111,200 20070

Av. hornot. Fronte sine rubedine.

18. Ps. leucocephalus. Viridis, plumis nigro-marginatis; abdomine lilacino; genarum parte antica, mento gulaque roseo-coccineis; fronte alba; aurium macula cinerea; alula remigumque pogonio externo coeruleis, interno nigro; rectricibus viridibus, versus apicem

cyanescentibus, intus flavis cum macula magna coccinea; rostro albo. 12". America meridionalis.

Av. juv. Fronte alba; vertice viridi coeruleo; collo antico viridi; mento rubro-varioloso. on origno condur ossimo subadmil collinga subad

- 19. Ps. albifrons. Viridis, plumis nigro-marginatis; frontis margine antico, annulo oculum ambiente, loris alulacque pennis coccineis; fronte alba; sincipite cyaneo; remigibus 2—4 extus prima medietate viridibus, dein nigro-cyanescentibus, reliquis extus cyancis; rectricibus quatuor intermediis viridibus, reliquis a basi ad medium coccineis; rostro luteo. 11 ¾. America meridionalis.
- 20. Ps. Pretrei. Viridis, plumis nigro-marginatis; fronte, loris, annulo oculum cingente, brachii margine ac tibiarum parte infima coccineis; remigibus extus viridibus, posterioribus apicem versus cyanescentibus, intus nigris; rectricibus duabus intermediis viridibus, reliquis concoloribus, postica medietate flavidis; rostro coccineo. 14 ½...

 America meridionalis aporte de cibem cereb

ing pigeo. Louring and occasion; cotten and re, basi in ing pigeo. Louring . Paging of XVII. Genus.

A. Rostro subparvo, compressiusculo.

a. Crisso rubro.

- 1. P. menstraus. Notaeo viridi-olivaceo; capite, collo pectoreque coeruleis; gastraeo viridi-coerulescente; crisso coccineo; rectricia bus 2 lateralibus extus, sequentibus versus apicem cyaneis, intus prima medietate rubris; remigibus viridibus; rostro nigricante, maxillae macula infra nares rubra. 10³/₄". America meridionalis.
- 2. P. Maximiliani. Olivaceo viridis; nuchae plumis albidis, viridi-limbatis; facie viridi; jugulo pectoreque reflexu coeruleo; remigibus rectricibusque intermediis splendide viridibus, harum lateralibus

extus apice coeruleis, intus crissoque coccineis; rostro flavido, maxilla versus basin obscura. 11". America meridionalis.

- 3. P. senilis. Olivaceo viridis; plumis pectoris epigastriique coeruleo-limbatis; crisso rubro; capite colloque coeruleis; fronte, menti macula rostroque albis; remigibus magna ex parte rectricibusque cyaneis, harum lateralibus intus rubris. 10". America meridionalis.
- 4. P. purpureus. Notaco nigricante; nucha, tergo et gastraco fuliginoso-coerulescentibus, plumarum margine purpurino; capite violaceo albido-striolato; rectricibus supra remigibusque primariis violaceis, secundariis extus virentibus, illis intus crissoque purpurinis; rostro nigricante, apice maxillae aurantio. 93/4". America meridionalis.
- Av. juv. Notaei plumis fuscis, dilutius limbatis, pilei et genarum cyanescentibus, harum margine albidis.
- 5. P. sordidus. Notaeo viridi; gastraeo fusco; gula coerulea; crisso coccineo; pileo, dorso medio ac uropygio virenti-fuscis; rectricibus viridibus, 2 extimis extus coeruleis; rostro rubro, basi flavo, culmine nigro. Magnitudo Psit. leucocephali. America meridionalis.

B. Capite obscuro.

6. P. melanocephalus. Viridis; pileo atro; collo supremo laterali ac antico, tibiis, hypochondriis, abdomine crissoque citrinis; reliqua gastraei parte alba, ad latera roseo-induta; macula genarum malachitacea; remigibus extus cyaneis; rostro cinereo. 9¹/₄". America meridionalis.

Av. juv. Plumis pilei fuliginosi, colli ochracei ac abdominis virenti-, pectoris ventrisque isabellino-limbatis; rostro flavido, culmine fusco.

Av. hornot. Capite et collo supra isabellinis; loris, capitis colli-

que lateribus, gula et crisso ochraceis; pectore, epigastrio ventreque albis; tibiis, dorso, alis et cauda viridibus; rostro albo.

7. P. Caica. Viridis; capite toto guttureque nigris; nucha ochraceo-aurantia; pectore et collo antico infimo olivaceis; rectricum apice alulaque cyaneis; remigibus coeruleo-nigris, viridi-limbatis; rostro rubicundo. Magnitudo praecedentis. America meridionalis.

Av. junior. Collo postico viridi; capite viridi nigricante.

- 8. P. Barrabandi. Viridis; capite atro; mecula genarum ovata, tibiis, alarum flexura et tectricibus superioribus minoribus aurantiis, harum inferioribus sanguineis; jugulo pectoreque flavido-olivaceis; remigibus nigris, subtus malachitaceis; rostro nigricante. 10.". America meridionalis.
- 9. P. vulturinus: Viridis; capite nudo, nigro, in fronte pallido, subcrinito, nucha nigra, luteo-fasciata; pectore supremo olivaceo; suffragine, alarum margine tectricibusque inferioribus coccineis; rostro flavo, culmine et apice nigro. 9½". America meridionalis.
- 10. P. fuscicapillus. Viridis, subtus flavidus; capite ac humerorum macula parva castaneis; remigibus primariis extus coerulescentibus; tectricibus alarum inferioribus minoribus supremis cyaneis; rectricibus intus et subtus flavis. 8 1/4". Java.

y: Cauda fasciata.

- 11. P. guineensis. Viridis; capite, collo caudaeque fascia apicali coccineis; fascia gulae infra oculos ducta alba, altera superciliorum flava; gastraeo et cauda cinerascentibus; pectore flavo; rostro nigro. 10". Patria Africa?
 - B. Rostro magno, paratones convexo.
 - a. Regione ophthalmica nudiuscula.
 - 12. P. senegalus. Viridis; gastraeo aurantio; pectore prasino; 33

capite colloque cinereis; rostro remigibusque nigricantibus. 9½". Senegambia.

- 13. P. Meyeri. Cinereo-virescens; capite colloque murinogriseis; humeris tectricibusque alarum inferioribus ranunculaceis, harum superioribus, uropygio ac gastraeo coeruleo-viridibus; rostro nigricante. 8 ½".. Nubia.
- 14. P. brachyurus. Viridis; lineola pilosa in loris; rectricibus quatuor extimis intus prima medietate et brachio margine postico vinaceis; remigibus intus nigris, subtus malachitaceis; rostro flavo, apice fusco. 8 1/4". America meridionalis.

Av. juv. Brachii margine viridi; rostro fuscescente.

B. Regione ophthalmica plumosa.

15. P. Le Vaillantii. Capite et collo griseo-flavidis; alarum margine, tibiis intus et infra aurantio-cinnabarinis; uropygio ac gastraeo nitide viridibus; notaei parte reliqua nigricante, plumis obscure viridi-marginatis; rostro albido. 12³/₄". Africa meridionalis.

XVIII. Genus. Psittacula. Pag. 153.

- a. Rectricibus lanceolato-acuminatis.
- 1. Ps. pileata. Viridis; pileo, loris ac oculorum margine inferiore coccineis; macula aurium purpurascente; alarum margine, alula, remigum secundariarum pogonio externo rectricibusque lateralibus fere totis cyaneis; rostro albicante, basi plumbea. 8". Mas. America meridionalis.

Foem. et juv. Capite sine rubore, fronte cyanescente.

Mas junior. Pileo viridi, rubro-vario.

2. Ps. passerina. Viridis; uropygio, tectricibus alarum inferio-

ribus, superioribus majoribus remigibusque secundariis coccineis; rostro corneo-rufescente. 5". Mas. America meridionalis.

Foem. Ptilosi sine colore coeruleo; uropygio alarumque tectricibus inferioribus thalassinis.

Mas junior. Foeminae similis; remigibus secundariis ac tectricibus alarum majoribus cyaneis, harum inferioribus thalassinis, plus minusve cyaneo-variis.

Av. hornot. Foeminae similis, ptilosi pallidiore; fronte, capitis lateribus ac jugulo sordide flavidis.

β. Rectricibus apice subtrigonis.

- 3. Ps. purpurata. Viridis; carpi margine, alulae apice uropygioque cyaneis; capite nuchaque fusco-cinerascentibus; tectricibus alarum, pennis scapularibus remigibusque nigricantibus, his viridilimbatis; rectricibus purpureis, taeniola in apice nigro viridi terminata, 4 intermediis viridibus cum fasciola in apice nigra; rostro flavido. 6½". America meridionalis.
- 4. Ps. Hueti. Viridis; fronte atra; macula genarum et tectricibus alarum superioribus majoribus cyaneis; harum slexura coccinea; rectricibus purpuratis, fascia nigra viridi terminata; rostro flavo. 6½".

 America meridionalis.
- 5. Ps. melanoptera. Notaeo nigro; gastraeo flavido; regione parotica collique lateribus viridibus; jugulo pectoreque virenti-canis; nuchae plumis flavidis, nigro-cinctis; tectricibus alarum majoribus flavis, amethystino-terminatis, inferioribus cyaneis; carpo rubro; rectricibus lilacinis, lateralibus intus cum fasciola in apice atra; rostro flavido. 6½". America meridionalis.
 - 6. Ps. melanota. Viridis; dorso pennisque scapularibus fuligi-

nosis; brachii margine supremo atro; hypochondriis canescentibus; rectricibus rubro-lilacinis, fasciola apicali nigra, viridi-terminata; rostro albido. 63/4". America meridionalis.

y. Rectricibus apice recto-truncatis.

7. Ps. surda. Viridis; pennis scapularibus fuliginoso-olivaceis; alula nigra; capistro flavido; rectricibus ochraceis, linea in apice et strictiore ad marginem externum nigra notatis, 2 intermediis viridibus cum fascia in apice nigra; rostro plumbeo, culmine albido. 7". America meridionalis.

Av. junior. Rectricibus 2 intermediis toto viridibus, reliquis fulvo-viridibus, margine externo nigricantibus.

δ. Rectricibus apice obtusis.

- 8. Ps. Swindereniana. Viridis; nuchae fasciola nigra; uropygio caudaeque tectricibus superioribus azureis; rectricibus prima medietate cinnabarinis, dein viridibus, fasciola antecedente obliqua nigra, 2 intermediis viridibus; pectore colloque viridi-ochraceis; rostro nigro. $6\frac{1}{2}$ ". Africa?
- 9. Ps. pullaria. Viridis; facie rosea; uropygio cyaneo; tectricibus alarum inferioribus nigris; rectricibus 4 intermediis viridibus, reliquis basi flavidis, dein rubris, cum fasciola ante apicem virentem nigra; rostro roseo. 5" 10". Mas. India orientalis.

Av. juv. (Foem?) Mari similis, tectricibus alarum inferîoribus viridibus, capistro solum roseo.

10. Ps. roseicollis. Similis praecedenti, sed facie ac superciliorum regione rubris, genis, gula ac collo antico dilute roseis, tectricibus alarum inferioribus coerulescenti-viridibus, rectricum apice coeruleo-virescente, rostro incarnato diversa. 6". Africa meridionalis.

11. Ps. batavensis. Viridis; frontis lateribus, loris, genis mentoque cinnabarinis; pileo tectricibusque alarum inferioribus coeruleis; remigibus intus nigris; maxilla rubra, apice flavida; mandibula rubicundo-fusca. 113/4". Av. adult. Java, Nova-Hollandia australis.

Av. juv. Tota viridis, exceptis tectricibus alarum inferioribus coeruleis; rostro in fuscum vergente.

Av. junior. Genis rubro-variolosis.

- 12. Ps. Tovi. Viridis; gastraeo flavido; macula menti aurantia; taenia in alis transversa castaneo-aurea; tectricibus alarum inferioribus luteis; rectricibus viridibus intus flavidis; rostro dilute grisco. 6" 9". Habitat.....
- 13. Ps. cana. Viridis; capite, collo pectoreque canis, nitore violaceo; tectricibus alarum inferioribus atris; rectricibus fascia ante apicem nigra notatis; rostro cano. 53/4". Mas. Africa.

Foem. Capite colloque viridibus.

Av. hornot. Foeminae similis, ptilosi pallidiore.

14. Ps. Galgulus. Viridis; vertice in medio coeruleo; cervicis fascia aurantia; tergo flavo; uropygio jugulique macula coccineis; cauda subtus coerulescente, rostro atro. 41/4". Mas. Java, Timor, Sumatra.

Foem. Viridis; vertice cyaneo; uropygio coccineo; rostro rubicundo.

Mas junior. Viridis; uropygio coccineo; juguli macula fulva; rostro rubicundo, maxillae apice nigricante.

Av. juv. Viridis, gastraeo flavo; uropygio coccineo; rostro rubicundo.

- Av. hornot. Pallide viridis; uropygii plumis pallide coccineis, basi viridibus; rostro pallide rubicundo.
- 15. Ps. Culacissi. Viridis; fronte, jugulo ac uropygio coccineis; fascia nuchae aurantio-rubra; remigibus intus, rectricibus subtus beryllinis; rostro rubro. Fere 5". Mas. Insulae Philippenses.

Foem. Fronte ac uropygio coccineis; nucha absque fascia.

16. Ps. minor. Viridis; pileo rubro; jugulo coeruleo; uropygio purpureo rubro; rostro nigro. 5". Mas. Lucon.

Foem. Capite supra coerulescenti-viridi.

- 17. Ps. Desmarestii. Fusco-viridis; gastraeo flavo-virente; fronte coccinea; pileo occipiteque flavo-aurantiis; fascia juguli infra ferrugineo-marginata; macula infra oculos alarumque flexura cyaneis; rostro nigro 8½". Nova-Guinea.
- 18. Ps. malaccensis. Notaeo obscure viridi; gastraeo viridi; fronte, vertice et uropygio coeruleis; epigastrii lateribus et tectricibus alarum inferioribus coccineis, harum superioribus viridibus, flavidomarginatis; maxilla aurantio-rubra; mandibula grisea. 5" 9". Malacca.
- 19. Ps. torquata. Viridis, subtus dilutior; fascia colli postici flavida, plumis nigro-marginatis. Magnitudo Ps. passerinae. Mas. Luçon.

Foemina. Plumis fasciae colli coeruleis, nigro-marginatis.

XIX. Genus. Nasiterna. Pag. 169.

1. N. pygmaea. Notaeo intense viridi, gastraeo viridi; rectricibus subtus nigris in apice pogonii externi macula viridi-flava notatis; harum rhachi apice in cirrum brevem, subtilem excurrente; rostro obscure incarnato. 3" 2". Mas. Nova-Guinea.

Foem. Mari similis, ptilosi rostroque pallidioribus, hoc versus basin obscuro.

XX. Genus. Triclaria. Pag. 170.

1. T. cyanogastra. Herbaceo-viridis; macula abdominis cyanea; remigibus rectricibusque subtus malachitaceis; rectrice extima pogonio externo versus basin, reliquis apice coeruleis; rostro albo. Mas. 11¹/₄¹¹. America meridionalis.

Foem. et Av. juv. Macula abdominis cyanea nulla.

XXI. Genus. Sittace. Pag. 171.

- 1. S. Tuipara. Viridis; frontis fasciola, macula menti pusilla alulaque isabellino-rubris; pileo coerulescente; remigibus juxta rhachin cyaneis; rostro albo 7 1/4 ". America meridionalis.
- Av. juv. Alula viridi sive isabellino-varia; macula menti sordide aurantia; frontis fasciola strictissima, fuscescente.
- 2. S. Tui. Viridis, fronte et sincipite luteis; remigibus pogonio externo viridibus, interno nigris, latere inferiore malachitaceis; cauda subtus flavido-virente, rostro corneo. 7". America meridionalis.
- 3. S. xanthoptera. Viridis, remigibus omnibus intense viridibus; pteromatibus luteis; alulae apice cyaneo; rostro incarnato-fuscescente. 8 1/4". America meridionalis.
- 4. S. virescens. Viridis; pteromatibus citrinis, basi albis; remigibus secundariis albis, margine apicali nigricanti-virentibus, extus subtiliter flavo-marginatis, penultimis extus flavis, intus albis, in medio virentibus; rostro albido. 8 ½. America meridionalis.
- 5. S. Tirica. Dilute viridis, exclusis remigibus primariis intus nigris, extus juxta rhachin cyaneis, margine virentibus, secundariis

extus ejusdem coloris, intus subcyaneis, apice viridibus; pteromatibus coeruleis; rostro incarnato-fuscescente. 91/4". America meridionalis.

- 6. S. euops. Laete viridis; alarum margine ac harum tectricibus inferioribus coccineis; rostro incarnato-albido. S. Tirica aliquanto major. America.
- 7. S. murina. Viridis; fronte, vertice, loris genarum collique parte anteriore, pectore epigastrioque diluto griseis; remigibus alulaque cyaneis; rostro albido-corneo. 10 ½". America meridionalis.
- Av. juv. Pileo viridi, genis ac collo supremo plus minusve griseis, hujus plumis albido-marginatis.
- ? S. canicollis. Simillima S. murinae, diversa (ut videtur) loris, genis, regione parotica, mento ac toto collo antico coerulescenticinereis, fronte verticeque virenti-coeruleis, rectricum apice coerulescente, rostro intense cineres.
- 8. S. leucotis. Viridis; aurium macula albida; frontis margine, loris, macula buccarum, uropygii abdominisque purpurinis; plumis colli antici infimi lateralis pectorisque malachitaceis, fasciola nigricante, in apice albida terminatis; humeris coccineis; cauda cuprea, basi viridi; rostro fusco. 8 ½... America meridionalis.
 - Av. juv. Humeris viridibus, rubro-variis; aurium macula strictiore.
- 9. S. vittata. Viridis; plumis juguli, pectoris epigastriique ex cinereo olivaceo-flavidis, fasciola flavida, antice nigricanti-marginata terminatis; aurium plumis discretis, brunneo-albidis; fasciola frontis, ventris macula, tergo ac uropygio purpurascentibus; rectricibus sanguineo-cupreis, supra pogonio externo viridibus. 10". Mas. America meridionalis.

Foem. Tergo obsolete purpurino; ventris macula purpurea pallida; jugulo pectoreque magis ad olivaceum inclinantibus.

- 10. S. lepida. Viridis; capite ac collo postico fuscis; macula genarum viridi; aurium regione grisea; cervicis fasciola ac crisso coerulescentibus; juguli pectorisque plumis malachitaceis, fasciola albida, anterius obscurius limbata, terminatis; abdomine coccineo-irrorato; alarum margine ac harum tectricibus inferioribus sanguineis; rectricibus castaneo-purpureis; remigibus cyaneis; rostro fuscescente. Q 1/2". America meridionalis.
- 11. S. chlorogenys. Similis praecedenti, diversa: frontis fasciola stricta obsolete brunnea, plumis capitis reliquis ac totius nuchae murino-fuscescentibus, rhachi et apice albido-griseis, menti ac totius juguli pallide griseis; remigibus secundariis alulaque malachitaceis. 7 3/4". America meridionalis.
- 12. S. Chiripepé. Intense viridis; frontis fasciola stricta brunnea, jugulo, regione parotica abdomineque carmelitino-fuscis; macula pectoris infimi alteraque ventris rubra; cauda rubro-flavida; alis extus coeruleis; rostro nigricante. 9 3/4". America meridionalis.
- 13. S. melanura. Viridis; frontis fasciola brunnea; rectricibus purpurino-nigricantibus; pteromatibus internis aurantiis, basi rubris, externis sanguineis, apice aureis; jugulo pectoreque virentibus, plumis apice albido-limbatis; rostro obscuro. 9³/₄". America meridionalis.
- Av. jun. Pteromatibus internis aureo-flavis, basi subrubris, externis viridibus.
- 14, S. Nenday. Viridi-flavida; capite nigro; vertice in rubrum vergente; jugulo coerulescente; suffragine coccinea; cauda viridi-flavida, versus apicem coerulea, subtus nigra; rostro nigro. 13 1/2". America meridionalis.
- 15. S. leptorhyncha. Viridis; fronte, striga per oculos caudaque rufis; capite nigro, abdomine imo rufo-variegatis; maxilla elongata gracillima. Statura Sitt. cruentatae. America.

- 16. S. Anaca. Viridis; macula buccali vittaque oculari castaneorubicundis; pileo, collo pectoreque fuscis, plumis juguli pectorisque
 limbo rufescenti-albido cinctis; macula aurium albida; fronte coerulescente; cervicis fasciola cyanescente; humeris sanguineis; tergo uropygioque
 purpureis; cauda cuprea; rostro obscuro. 9 1/4". America meridionalis.
- 17. S. cruentata. Viridis; vitta genarum supra aures ducta, tergi ventrisque macula maxima purpurinis; jugulo nuchaeque fasciola coerulescentibus; macula ad gulae latera virente, altera pone aures aurantia; pileo nigro, aurantio-vario; cauda subtus cuprea; humeris coccineis; rostro fusco. 10½". Av. adult. America meridionalis.
- Av. juv. Humeris non aut parum rubris; macula pone oculos rufescente; pilei plumis stricte aut obsolete aurantio-limbatis.
- 18. S. aurea. Viridis; gastraeo virenti-flavido; jugulo pectoreque luride virentibus; fronte maculaque oculos ambiente aurantioisabellinis; loris verticeque coerulescentibus; rostro nigricante. 10 1/4". America meridionalis.
- 19. S. Petzii. Similis magnitudine et colore praecedenti, diversa: maxilla flavido-alba, mandibula obscura, regione periophthalmica nuda. America meridionalis.
- 20. S. cactorum. Viridis; ventre et abdomine aurantiis; genarum parte antica, collo antico et pectore cinereo-flavidis; rostro albido. 9³/₄". America meridionalis.
- 21. S. pertinax. Viridis; fronte, capistro genisque ochraceo-aurantiis; sincipite coerulescente; jugulo ex griseo virenti-flavido; ventre abdomineque aurantio-variis; cauda viridi, subtus flavida; rostro obscure cinereo. 9 12". America meridionalis.
- 22. S. Jendaya. Viridis; capite, collo pectoreque luteis, plus minusve rubro-irroratis; tectricibus alarum inferioribus minoribus,

tergi macula et abdomine rubris; alula remigibusque violaceis; cauda supra ex flavo olivaceo-viridi, apice cyanea; rostro nigro; 12". Mas et Foem. adult. America meridionalis.

Av. junior. Occipite, genis, collo et pectore viridibus; fronte, vitta superciliari subconspicua ac loris coccineis; pileo aurantio-flavo; regione parotica flavida; abdomine ac uropygio pallide coccineis.

Av. hornot. Similis avi juniori; uropygio viridi; regione parotica vix flavida.

23. S. solstitialis. Lutea, undique aurantio-rubro-nubilata; tectricibus alarum superioribus majoribus viridibus; remigibus cyaneis, extus virenti-marginatis, subtus nigris; cauda prima medietate virente, altera cyanea; rostro nigro. 11". Mas. America meridionalis.

Foem. Mari similis; caudae tectricibus superioribus ac inferioribus virentibus, alarum superioribus viridi-variis, majoribus viridibus, limbo apicali stricto flavo.

24. S. ludoviciana. Laete virens; gastraeo virenti-flavido; capite et collo antico sulphureis; fronte, genarum macula, alarum flexura ac suffragine aurantio-rubris; remigibus intus nigris, primariis versus apicem coerulescentibus; rostro albo. 13". Mas. America septentrionalis.

Foem. Mari similis, nuchae flavedine minus extensa, alarum margine aurantio strictiore.

Av. hornot. Collo capiteque viridibus, fronte genisque aurantiis.

25. S. lutea. Lutea; rectricum Iutearum rhachi alba; remigibus gramineis, rhachi nigra, subtus virenti-aureis; rostro valido, flavido-albido. 14½". America meridionalis.

Av. juv. Avi adultae similis; rectricibus plus minusve viridibus,

rhachi nigra; pennis scapularibus, dorsalibus, nec non alarum tectricibus in medio viridibus; genis viridi-variis.

- 26. S. flaviventris. Obscure viridis; fronte, humerorum macula, tectricibus alarum superioribus minoribus, flexura margineque rubris; ventre flavo; remigibus dimidio violaceis, rostro basi sinuato. 6". America meridionalis.
- 27. S. patagonica. Flavo-viridis; capite et collo supra fuliginoso-virescentibus; collo antico pectoreque virenti-cinereis; fascia
 juguli albida; hypochondriis ac uropygio citrinis; epigastrio rubro;
 tectricibus alarum majoribus remigibusque coeruleis; rostro plumbeo.
 17 1/4 11. America australis.
- 28. S. gujanensis. Viridis; margine alarum et harum tectricibus inferioribus lateralibus coccineis, majoribus citrino-flavis; rostro flavido-albo. 15". America meridionalis.
- 29. S. nobilis. Viridis; fronte et vitta superciliari coeruleis; alarum flexura, carpi margine ac tectricibus alarum inferioribus minoribus externis coccineis, harum majoribus caudaeque latere inferiori virenti-aureis; maxilla alba, mandibula corneo-nigra. 14 1/4". America meridionalis.
- Av. juv. Fronte vix coerulea (superciliis viridibus); tectricibus alarum inferioribus viridibus, minoribus plus minusve rubro-variolosis.
- 30. S. acuticaudata. Virescens; fronte coerulescente; rectricibus viridibus pogonio interno, supra et subtus, vinaceo-cupreis; remigibus (non coeruleo-tinctis) olivaceo-aureis; rostro albido. 14". America meridionalis.
- 31. S. Illigeri. Sordide viridis; pileo coerulescente; frontis et tergi macula abdomineque inter femora rubris; cauda supra castaneo-rubra, viridi- et coeruleo-varia, subtus virenti-aurea; alula remigi-

busque juxta rhachin coeruleis; rostro nigro. 153/4". America meridionalis.

Av. juv. Ptiloseos rubedine pallidiore.

- 32. S. Macavuanna. Olivaceo viridis, glauco-reflectens; notaeo herbaceo; regione inter femora luride coccinea; tectricibus alarum inferioribus, alis et cauda subtus aureis, remigibus extus coerulescentibus; rostro parvo, aterrimo; facie nuda. 16 3/4". America meridionalis.
- 33. S. severa. Sordide viridis; frontis margine anteriore castaneo-purpurino; vitta genarum fusca; margine flexurae alarum et harum tectricibus inferioribus lateralibus coccineis; remigibus coerulescentibus ac cauda subtus purpurinis; capitis lateribus nudis, plumosostriatis; rostro obscuro. 18". America meridionalis.

Av. juv. Ptilosis sine rubedine; frontis margine castaneo, stricto; cauda supra viridi-rubente.

- 34. S. pachyrhyncha. Laete viridis; frontis taenia versus lora ducta utrinque cum altera superciliari recta confluente, humerorum margine tibiisque coccineis; macula in loris parva fuliginosa; facie tota plumosa; rostro nigro. 17". America meridionalis.
- 35. S. militaris. Luride viridis; nucha prasina; fronte coccinea; fascia menti brunneo-viridi; alula remigibusque turcino-coeruleis, his subtus aureo-virentibus; cauda cupreo-rubra et coerulea, subtus virenti-aurea; capitis lateribus nudis, strigoso-plumulosis; rostro obscuro. 2' 4'/2". America meridionalis.
- 36. S. tricolor. Rufo-rubra; nucha ochraceo-straminea, crisso, uropygio et tectricibus alarum superioribus magnis turcino-coeruleis, alis caudaque subtus cupreis; rectricibus 2 mediis maxima ex parte coeruleis; capitis lateribus nudis; rostro nigro. 20". America merid.

- 37. S. Macao. Coccinea; dorsi plumis viridi-limbatis; alarum tectricibus superioribus mediis toto olivaceo-viridibus, majoribus et uropygio turcino-coeruleis; capitis lateribus nudis, striolato-plumosis; mandibula nigra; maxilla alba cum macula nigra. 3' 2". America meridionalis.
- 38. S. Aracanga. Simillima praecedenti, diversa: tectricibus alarum superioribus mediis luteis, coeruleo-terminatis; capitis lateribus toto nudis. 36—39". America meridionalis.
- 39. S. Ararauna. Notaeo splendide cyaneo; gastraeo luteo; fascia menti nigra; capitis lateribus nudis, vittato-plumosis; rostro nigro. 3' 3". America meridionalis.
- 40. S. Caninde. Similis praecedenti, diversa: statura minore, fascia menti lata, coerulea, capitis lateribus nudis, incarnatis. 2 ' 2". America meridionalis.
- 41. S. Spixii. Glauca; cauda alisque subtus fuliginosis; rostro nigro, maxillae culmine ac mandibulae apice albis; capistro nudo. 18 1/2". America meridionalis.
- 42. S. glauca. Halichlora, unicolor; rostro, alarum caudaeque latere inferiori nigris; capitis lateribus plumosis. 28 1/2". America meridionalis.
- 43. S. hyazinthina. Intense hyazinthina, unicolor; alis caudaque subtus nigris; rostro edentulo nigro; capitis lateribus plumosis. 3' 21/2". America meridionalis.

XXII. Genus. Tany gnathus. Pag. 215.

1. T. macrorhynchus. Viridis; uropygio turcino-coerulescente; cauda subtus flavida; alis virenti-coerulescentibus; tectricibus alarum superioribus nigris et aureo- et aurantio-marginatis; rostro coccineo. 15". Nova-Guinea (et insulae Moluccenses?).

2. T. marginatus. Viridis, subtus viridi-flavidus; fascia verticis inter oculos ad occiput extensa, uropygio ac alarum tectricibus superioribus coeruleis, harum limbo aureo; remigibus ultimis flavo-marginatis; rostro coccineo, apice albido. 12 ½". Av. adult. Insulae Moluccenses.

Av. jun. Capite supra uropygioque coeruleis, viridi-mixtis; tectricibus alarum superioribus viridi-coeruleis, dilute rufo-marginatis.

XXIII. Genus. Coracopsis. Pag. 217.

- 1. C. mascarina. Brunnea, griseo-reflectens; capite colloque coerulescenti-canis; capistro gulaque atris; rectricibus lateralibus basi albis; rostro rubro. 13 1/2 11. Madagascar; angida santador
- 2. C. nigra. Fuliginoso-nigricans; rectricum rhachi fusca, subtus alba; cauda subtus albo-reflectente; rostro incarnato. 21". Africa meridionalis, Madagascar.

XXIV. Genus. Dasy ptilus. Pag. 219.

1. D. Pecquetii. Nitide niger; capite nudo, raro piloso; ventre, crisso, tectricibus alarum superioribus remigumque secundariarum pogonio externo coccineis; jugulo pectoreque fulvo-rufo squamoso-fasciatis; rostro nigrescente. 20—21". America australis (?).

XXV. Genus. Microglossus. Pag. 220.

1. M. aterrimus. Aterrimus, unicolor; capitis lateribus large nudis, incarnato-rubris; rostro aterrimo. Insulae Papuanae, Waigiou, Nova - Guinea.

XXVI. Genus. Calyptorhynchus. Pag. 221.

1. C. Leachii. Aterrimus, immaculatus; rectricibus quinque lateralibus basi et apice nigris, reliqua parte immaculate coccineis; rostro atro. 2'-2'3". Nova-Hollandia.

- Av. jun. Ptilosi nonnihil in colorem cinereo-fuscescentem vergente; rostro pallidiori. E a disuppose appetent acci
- 2. C. Temminckii. Niger; capite, collo ac gastraeo terreo-fuscis; regione ophthalmica ac parotica, fronte genisque plus minusve flavido-tinctis; rectricibus quinque lateralibus apice et basi nigris, reliqua parte coccineis cum fasciis quinque nigris undulatis; rostro pallide corneo. 1' 8 9". Nova-Hollandia.

Avis junior. Capite et collo plus minusve olivaceo-fuscescentibus; regione parotica, ophthalmica, mento fronteque plus minusve flavis.

- 3. C. stellatus. Niger; capitis plumis lateralibus ac tectricibus alarum superioribus minoribus puncto ante apicem flavo notatis; crissi plumis prima medietate alternatim flavo-nigroque fasciatis; rectricibus quinque lateralibus basi et apice nigris, reliqua parte coccineis et nigro-fasciolatis, limbo interno flavo; rostro albido. 1' 6". Nova-Hollandia.
- 4. C. Banksii. Aterrimus; plumis frontis, totius capitis lateralis ac cristae ante apicem macula cordiformi flava, tectricibus alarum superioribus minoribus macula subtrigona albida notatis; rectricibus quinque lateralibus in medio plus minusve rubro-fasciatis et undulatis, sine flavedine, rostro albo-flavido. 26—27". Nova-Hollandia.
- 5. C. funereus. Niger; gastraeo fuliginoso, plumis flavidolimbatis; macula aurium sulphurea; rectricibus lateralibus magna ex parte pallide sulphureis, lineolis irregularibus punctisque innumerabilibus obscuris variolosis; rostro flavido-albo. 2' 4". Nova-Hollandia.
 - Av. juv. Ptilosi fuliginosa ut in ave adulta, flavo-variegata.

XXVII. Genus. Corydon. Pag. 227.

1. C. galeatus. Capite coccineo; notaeo cineraceo, in viride

vergente; plumis albido limbatis; gastraco dilutiori, fasciolis rubicundis ac viridulis variegato; remigibus fasciolatis; rostro flavido. 14 1/4". Nova - Hollandia.

Av. juv. Capite ejusque crista ardesiacis; frontis margine luride rubicundo; genis ac notaco nigricantibus fasciis cinerascentibus, utrinque albido - sive virenti-marginatis, variis; gastraco cinerascente, fasciolato; abdomine rubro-varioloso; cauda cinereo-nigricante, fasciolis numerosis undulata; remigibus intus albido-maculatis.

XXVIII. Genus. Cacatua. Pag. 229.

- 1. C. roseicapilla. Verticis crista parva, capite, collo ac gastraeo roseis; crisso, notaeo ac cauda cineraceis; rostro flavido. 12". Nova-Hollandia.
- 2. C. Philippinarum. Cretacea; verticis crista depressa et crisso roseis; plumis cristae superincumbentibus basi, remigibus rectricibusque intus sulphureis; regione parotica roseo-lavata; rostro albo, basi cinerascente. 13½". Insulae Philippinae.
- 3. C. Leadbeateri. Alba; genis, collo antico, pectore, tectricibus alarum inferioribus abdomineque medio roseo-tinctis; plumis cristae elongatae occipitalis basi roseis, apice albis, macula flava in medio notatis; pogonio remigum rectricumque interno roseo, illarum saturatiori. Statura C. sulphureae. Nova-Hollandia.
- 4. C. moluccensis. Cretaceo-alba; crista frontis magna cinnabarino-rubra, plumis superincumbentibus cretaceo-albis; remigibus rectricibusque intus flavidis; rostro nigro. 20 3/4". Insulae Moluccenses.
- 5. C. cristata. Capitis crista lata, depressa ac reliqua ptilosi cretaceo-albis, exceptis remigibus rectricibusque intus flavidis; rostro nigro. 18". Insulae Moluccenses.

35

- 6. C. galerita. Cretaceo-alba; verticis crista exserta, elongata, stricta, sulphurea; remigibus rectricibusque intus flavidis; rostro nigricante. 20 1/4". Nova-Hollandia, Nova-Guinea.
- 7. C. sulphurea. Cretaceo-alba; crista capitis exserta elongata sulphurea, supra frontem brevi, cretaceo-alba, basi flava; regione parotica ochracea; plumis trunci basi, remigibus rectricibusque intus flavis; rostro nigricante. 14½". Insulae Moluccenses, Nova-Guinea.

XXIX. Genus. Lycmetis. Pag. 233.

1. L. tenuirostris. Cretaceo-alba; basi cristae frontalis parvae, ovatae, capitisque lateribus rosaceis; loris dilute aurantiis; abdomine crissoque in flavo-rubicundum vergentibus; cauda subtus flava; rostro albido. 15 ½". Nova-Hollandia.

XXX. Genus. Nestor. Pag. 234.

1. N. hypopolius. Pileo virenti-cano; macula aurium aureo-rubescente; notaeo cinereo-cupreo, reflexu virente; jugulo ac gastraeo castaneo-rubicundis, plumis viridi-fimbriatis; cauda alisque subtus alternatim fusco- et rubicundo-fasciatis; rostro obscuro. 16". Nova-Seelandia.

Psittaci mihi dubii.

A. Cauda elongata.

1. Ps. obscurus. Vertex cinereus, nigrescenti-variegatus; collum et alae supra nigra; abdomen et crura cinerea, cum lineis transversalibus canis; cauda tota cinerea; rostrum nigrum.

Psittacus obscurus Hasselq. (Reise nach Palaestina pag. 293) et Auctor.

Rostrum latum, crassum, obtusissimum, capite triplo brevius; maxilla subconvexa, ad basin intra nares sulco aucta ad apicem pergente; mandibula quam maxilla crassior, convexior, brevior, apice sinuata; iris flava; area oculorum usque ab fine maxillae ad initium verticis latitudine et a naribus fere usque ad basin verticis longitudine nuda, rugosa, pilis vix conspicuis obsita; cauda cuneiformis, pedes et ungues nigri. Magnitudo Corv. Graculi. Habitat in Africa septentrionali (?). Hasselquist.

Observatio. An Coracodis species, sive potius nostra varietas y. Psittaci Erithaci? Sed cauda hujus recto-truncata est!

2. Ps. fuscus. Ptilosis tota cinereo-fusca; regio ophthalmica, nuda, fusca; rostrum, pedes unguesque griseo-fusca; oculorum iris grisea.

Psittacus fuscus Briss. et reliquor. auctor. Longitudo 13½", caudae 5½". Patria . . . ? Habitus Coracopseos nigrae. An eadem hornotina? Flaccourt (Voy. à Madagascar, 1661), qui pri-

mus Coracopsin nigram innotuit, dicit avem juniorem plumis fuscis vestitam esse. — Brissonii descriptio ex ave viva.

3. Ps. smaragdinus. Viridis; plumarum margo nigricans; abdomen fusco-purpurinum ad violaceum inclinans; rectrices toto purpurino-fuscae, pro vario ad lucem objectu colore variantes; rostrum nigricans.

Perruche des terres Magellaniques Buff. Pl. enl. 85. Psittacus smaragdinus Auctor. La Perruche émeraude Le Vaill. l. c. t. p. 47. t. 21.

Rostri culmen planiusculum; facies plumosa; cauda longissima, gradata; pedes grisco-fuscescentes. Longitudo 13". (Le Vaill.) Habitat . . .?

Observatio. Species mihi prorsus obscura, ab auctoribus vario modo descripta. Icon Buffoniana ostendit caudam rufam, ad viride vergentem, ventrem rutum, rostrum nigrum. — Psittacis, quos cl. King nuperrime in freto Magellanico frequenter in sylvis vidit, nec ptilosis nitide viridis, nec uropygium rubrum erat (secundum auctores ferrugineum).

4. Platyc. unicolor. Totus viridis, unicolor; rostrum basi plumbeum, apice nigrum.

Platycercus unicolor Vig. Philos. Mag. 1831. p. 303.

Cauda gradata. Australia?

5. Ps. spurius. Frontis pars anterior rubella; notacum olivaceoviride, plumis nigricanti-marginatis; uropygium flavum, plumis rubromarginatis; facies tota viridis; pectus et abdomen vinacea, hoc reflexu
coerulescente et viridi; crissum viridi-flavo- et rubro-varium; plantarum basis viridi-flava; cauda supra obscure viridis, infra albocoerulescens, fascia mediana nigra; rectricis externae pogonio ex-

terno, caeterae ante apicem album coeruleae; remiges nigrae, primariarum basis extus coerulea.

Psittacus spurius Ruhl Consp. Psitt. p. 52. n. 32.

Magnitudo Plat. Pennantii. An hornotinus Platycercus pileatus? Habitat in Nova-Hollandia. (Mus. Paris.).

6. Ps. murinus Swains. Viridis; lora, genae, regio parotica, mentum ac totius colli latus anterius coerulescenti-cinerea; frons et vertex virenti-coerulea; rectricum apex coerulescens; rostrum et pedes intense cinerea; oculorum iris avellanea.

Psittacus murinus Swains. Zool. Illustr. n. 18. t. 89.

Magnitudo Sit. murinae Linn. Habitat, ut videtur, in America. Swains. Avis a Psittaco murino Linn. signis exhibitis discedere videtur (Vide Sit. murinam, pag. 178).

7. Psittacara nana. Viridis; frons, collum anterius pectusque grisescentia.

Psittacara nana Vig. Zool. Jour. 1830. p. 272. Longitudo 81/2". Habitat in Jamaica. (Vide Sit. murinam, pag. 178).

8. Palaeornis rosaccus. Viridis, supra dilutior; pectus medium, femorum tectrices rectricesque infra rosacca.

Palaeornis? rosaceus Vig. Zool. Journ. 1830. p. 274. Habitus et magnitudo Pal. Alexandri. Patria . . . ?

9. Palaeornis inornatus.

1

Palaeornis inornatus Vig. Zool. Journ. 1830. p. 274. (Vide Pal. cubicularem, pag. 48).

10. Ps. verticalis. Ptilosis tota obscure viridis; gastraeum notaco dilutius; vertex in medio coccineus; remiges intense coeruleae; cauda supra virescenti-fusca, subtus fusca.

1

Psittaeus verticalis Lath. Synops. Suppl. et Auctor.

Rostrum robustum, coeruleum, apice nigrum; pedes fusci; cauda longa, lanceolata. Longitudo 18" (mens. angl.). Habitus Platycerci erythrotis. Habitat in Nova-Hollandia (in portu Jackson). Lath.

11. P. Leverianus. Ptilosis pallide viridis; caput et collum flava; crissum coccineum; remiges rectricumque apex coerulea.

Psittacus Leverianus Gmel., Psittacus erythropygius Lath., Kuhl.

Rostrum obscurum; cauda elongata, cuneata. Magnitudo fere Psittaci aestivi. Habitat, ut videtur, in India orientali (Lath.).

Observationes. Lathamii descriptio e specimine naturali Musei Leveriani. — An Sittace Jendaya? Sed magnitudine nimis differt.

12. Ps. pallidus. Flavus; alae albidae, leviter rosaceo-tinctae ac pro vario ad lucem objectu viridi-reflectentes; rostrum pedesque pallida; cauda modice cuneata.

Psittacus pallidus Shaw Misc. t. 258. Lath. Suppl.

Longitudo 8". Habitat in Nova-Hollandia. Certo alius speciei varietas! Tabulam Shawii non vidi.

13. Ps. squamosus. Caput, collum et pectus nigra, plumis obscure aurantio-cinctis, unde quasi squamosa; tergum infimum, uropygium ac abdomen medium sanguinea; humeri coccinei; capitis pars anterior, venter, tibiae ac reliqua ptilosis intense viridia.

Psittacus squamosus Lath.

Rostrum, pedes et ungues obscura; orbitae nudae, pallidae. Longitudo 8 1/2". Habitat in Cajenna; proximus Sit. versicolori. An eadem, junior avis?

14. Ps. nigricollis. Viridis, collum anticum pectusque nigra; sinciput orbitaeque sulphurea; lora lineaque ad latera colli alba; abdomen obscure viride; remiges rectricesque nigrae, marginibus coeruleis.

Psittacus nigricollis Lath. Synops. Av. Suppl.

Rostrum pedesque nigra. Magnitudo Palaeorneos Alexandri. Habitat in Brasilia (?).

Observatio. Descriptio ex icone.

15. Ps. carolinensis. Supra saturate viridis, infra flavescentiviridis; caput, collum anticum et facies ochraceo-aurantia, sine rubedine; abdomen subaurantium; remiges virescenti-coeruleae; regio periophthalmica nuda, tectrices alarum inferiores laete virides.

Ps. carolinensis Linn. Gmel. (synonymiae pars maxima spectat ad Sitt. ludovicianam), Lath. (exclus. var. β), Huhl. 1. c. p. 23. n. 18.

Habitus Sitt. ludovicianae. Longitudo $9\frac{1}{2}$ ". Habitat in Carolina. (Mus. Lugd., fide Kuhl.).

16. Ps. Jaguilma. Viridis; remiges apice fuscae; orbitae (an potius irides?) fulvae.

Psittacus Jaguilma Molina Hist. nat. Chil. p. 228, Gmel.

Turturis magnitudine; cauda longa, cuneata. Habitat in regno Chilensi, aestate in montibus Cordilleras.

Avis (fide *Poeppig*) in *Chili* mensibus Junii et Julii gregibus ingentibus adveniens (v. *Frorieps* Notiz. aus dem Geb. der Naturund Heilk. Bd. XXIII. pag. 280).

1

1

1

- 17. Trichoglossus capistratus Vig. et Horsf. Transact. of the Linn. Soc. 15. p. 290. Vide Trichogloss. multicolor, pag. 92).
- 18. Ps. pygmaeus. Ptilosis tota eleganter viridis, plumarum omnium apex virescenti-flavus; remiges intus obscurae; rostrum albidum, cera obscura; pedes plumbei.

Psittacus pygmaeus Gmel, Lath. et reliquor auctor.

Cauda longula, cuneata. Longitudo 6" (mens. angl.). Habitat in insulis maris pacifici (an in O-Tahiti?). A cel. Latham ad specimen Musei Leveriani descriptus.

19. Ps. lineatus. Viridis, remiges subtus fuscae, margine interiore pallidae.

Psittacus lineatus Linn. Syst. III. App. p. 223, Gmol., Lath.

Habitatio dubia. Magnitudo Tarturts; remiges subtus fuscae, margine interiore pallidae, unde alae subtus lineis pallidis longitudinalibus, tenuissimis; cauda cuneata corpore paullo longior.

20. Ps. peregrinus. Viridis, subtus ad flavum vergens; tectrices alarum superiores in medio pallide fuscae; unde in alis fascia lata; cauda brevis, cuneiformis; pedes pallide rubri. Longitudo 8". Insulae maris pacifici.

Psittacus peregrinus Lath. Vide Trichogl. palmarum.

- B. Cauda brevi, conica sive recto-truncata.
- 21. Ps. dubius. Ptilosis viridis; collum totum rufescens; caput, mentum et alae viridia; alula extus remigesque coeruleae; rectrices flavido-virides, quatuor intermediae apice coeruleae, utrinque externae quatuor ibidem fuscae.

Psittacus dubius Lath., Kuhl. 1. c.

Rostrum pedesque pallide cornea; regio a rostri basi ad oculos et circa hos nuda, flavescens; cauda cuneata, brevis. Longitudo 9". Habitat . . . ? Affinis, ut videtur, *Piono fuscicapillo*.

Observatio. A cel. Lath. ad specimen Musei Britanici descriptus.

22. Ps. Sosove. Viridis; macula alarum tectricumque flava; rostrum et pedes grisea.

Petite Perruche de Caj. Buff. Pl. enl. 456. f. 2. (figura cum descriptione parum congruens). Psittacus Sosove Gmel., Lath.

Habitat in Cajenna, Gujana.

Observatio. Buffonii icon monstrat uropygium et crissum flava. (Vide Sit. Tuipara).

23. Ps. unicolor. Ptilocio tota rubra; notaco coccineo; remiges versus apicem nigricantes; rostrum aurantium; pedes nigrescentes; cauda subgradata.

Lori unicolor Le Vaill. 1. c. t. 125. Psittacus unicolor Bechst. in Lath. Uebers. d. Vög. S. 93, Kuhl. 1. c. p. 39.

Longitudo 10". Habitat in *India orientali*. Vix ab *Eoë rubra* diversus. Icon sine dubio e specimine domefacto.

- 24. Lorius Isidori Swains. Zool. Illustr. Sec. ser. n. I. (Vide observationem in fine descriptionis Eois variegatae pag. 99).
- 25. Ps. orientalis. Viridis; alarum margo remigesque primariae coerulescentes; cauda versus apicem nigra et coerulea, apice flava; rostrum rubrum, apice flavum.

Psittacus orientalis Lath., Kahl.

Pedes slavi; magnitudo Psittaci aestivi. Habitat in India orientali. Uti videtur, tam Psittacoidi sumatranae quam Psit. gramineae proximus.

26. Ps. havanensis Kuhl. Plumae colli lateralis et totius corporis inferioris lilacinae, omnes nigricanti-cinctae; dorsum, alae abdominisque latera saturate viridia; cauda supra virescenti-purpurea, lilacino-reflectens, subtus viridis; remiges primariae basi virides, apice coerulescenti-nigrae; sequentium basis alarumque margo angustus sanguinea; caput supra viridi-coerulescens; facies virescenti-coerulescens.

Psittacus havannensis Kuhl. l. c. p. 79. n. 138.

An sane adultus Psit. hav. auctorum?

27. Ps. aureus. Ptilosis tota flava, excluso alarum margine roseo; rostro, pedibus, orbitica o cora incarnatis.

Le Perroquet d'or Le Vaill. 1. c. t. 138. Psittacus aureus Bechst. in Lath. Uebers. d. Vög. S. 103, Kuhl. 1. c. p. 99.

Habitus Pioni Senegali. Certo ejusdem varietas!

28. Ps. adscitus. Viridis; pileus stramineus; genae eleganter coeruleae; dorsum atrum, flavo-striatum; tergum lutescens; pennae scapulares nigrae; tectrices alarum remigesque intense coeruleae, viridi-limbatae; crissum rubrum; rectrices laterales coeruleae, margine et juxta rhachin maculis parvis obscuris notatae, mediae obscure virides.

Psittacus adscitus Lath.

Rostrum stramineum; pedes obscuri. Longitudo 11½". Patria..?

Observatio. Descriptio, uti videtur, ex icone.

29. Ps. purpureus, Frons flava; vertex purpureus; collum, dorsum, alae et cauda viridia; jugulum, pectus et abdomen grisea (french-gray); humeri coerulei; torques nuchae flavo-fusca.

Psittacus purpureus Dietrichsen Philos. Mag. 1832. p. 387.
Habitat in Nova-Hollandia.

30. Ps. simplex. Viridis, supra obscurior, rostrum et pedes cana.

Sonnerat. Voy. à la Nouv. Guinée pag. 76. t. 28. fig. superior. Psittacus simplex Kuhl. 1. c. p. 66.

Irides dilutissime flavac. Magnitudo Ps. Galguli.

·Observatio. Iconem supra citatam non vidi.

Psittaci auctorum sequentes nullo modo definiendi e foro (ornithologico) relegandi sunt: Psit. ater. — Psit. choraeus. — Psit. coeruleocephalus. — Psit. erythrochlorus. — Psit. atricapillus. (Forsan Eos ornata: Vide hanc pag. 100).

Desideratur descriptio psittaci cujusdam a cels. Forsteris in insula Tanna observata, et istis paucis verbis indicati: "Auf der Ebene in dem Walde hielt sich eine Menge grosser Papagayen von schönem schwarzem, rothem und gelbsleckigem Gesieder auf, sie sassen aber in den Gipseln der Feigenbäume, wo sie, wegen allzu grosser Höhe und des dicken Laubes mit Schrotschüssen nicht zu erreichen waren." (Forsters Reise um die Welt. II. S. 264). An Platycerci species?

INDEX.

		· ·	
•	Pag.		Pag.
Cacatua	• 42	Eclectus	
cristata	231	grandis	110
galerita	. 232	Linnaei	109
Leadbeateri	250	Eos	52
moluccensis	251	cervicalis	2
Philippinarum	. 230	cochinchinensis	98
roseicapilla	229	guebiensis	97
sulphurea	. 233	indica	• 3. • 7 95
Calyptorhynchus	. 41	ornata	100
Banksii	. 224	🚃 , rubra 🐧 😘 🖟 🚉 🖒 🖔	12 in 5 96
funereus	226	variegata	98
Leachii	. 221	Euphema	50
stellatus	. 223	chrysostoma	82
Temminckii	. 222	discolor	• 85
Charmosyna	• 31	pulchella	80
papuensis	. 93	undulata	• 83
Coracopsis	• 39	Licmetis	. 43
mascarina	. 217	tenuirostris(253
nigra	- 218	Microglossus . ,	• 1 • . 41
Corydon	42	aterrimus .	220
galeatus	• 227	Nasiterna	• • 36
Coriphilus	. 32	pygmaea	. 169
cyaneus	• 102	Nestor	43
euchlorus	. 102	hypopolius	234
Kuhlii	• 104	Nymphicus	-• • 28
saphirinus	. 101	bisetis	• . 60
solitarius	. 103		• 60
Dasyptilus	40	Palaeornis	• 27
Pecquetii	219	Alexandri	44
Deroptyus	. 50	barbatus	52
accipitrinus	• 79	bengalensis	53
Domicella	. 53	borneus	. 48
atricapilla	. 105	columboides	• 57
coeruleata	. 108	cubicularis	• • 45
garrula	• 108	cyanocephalus	+ 55
Lory	• 106	incarnatus	• • 55
punicea	. 107	malaccensis	• • 52

	Pa	g '		Pag.
melanorhynchus carr	. 1	49		71
pondicerianus. • *:	!	50 (w)	zonarius	72
Pezoporus	SE.		lytelis	27
formosus	!	58	Barrabandi	57
Pionus	·1.	55 Pri	loniturus	28
Barrabandi	1	48	platurus	61
brachyurus	4. 1	51 P si	ittacodis	33
Caica		47 ::		114
fuscicapillus	1. 1/	49	magnus	113
guineensis	iq. 12	49		112
Le Vaillantii i i	. 13	52 03	sumatranus	114
Maximiliani	34. 1	41	Tarabe	115
melanocephalus	. 1	46 P si	ttasula · . · · · · · · · · · · · · · · · · ·	36
menstruus	. 1	40		162
. Meyeri		51 10		163
purpureus olc: i	. 1	44 📆	Culacissi · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	165
senegalus	. 1	50	Desmarestii	167
senilis	- 1	42	Galgulus	164
sordidus		45	. Huati	157
vulturinus		48	malaccensis	168
Platycercus		29	melanoptera	157
amboinensis		77	·melanota	158
auriceps		62	minor	166
Barnardi		66	passerina	154
caledonicus		70	pileata	153
erythropterus		74	pullaria	160
erythrotis	-	64	purpurata	156
eximius		68	roseicollis	161
		78	surda	158
icterotis		68	Swindereniana	159
jonquillaceus		71	torquata	168
		66		162
Novae - Guineae		72 G 6	Psittacus Fieldii	34
10			ittacus	115
				34
	•	73	agilis	135
scapulatus		66	·albifrons	139
ulieteanus		75	amazonicus	126
venustus		65	autumnalis	129
venustus	+	67	Bouquetii	131

. (Pag.	,		,	Pag.
	brasiliensis	. and tanker.	150	6,1	.Macao	a beginn at m.	209
2 5		Estimator.	135		.Macavuanna .	emagnories to	202
- 1 -	Dufresneanus	161		; 4	.melanura		
1 -	Erithacus	ilanderratt.	116		militaris	formosus	206
	erythrurus			57	murina		
	festiyus	ຄະເພນກຳດັ	118	0.11	Nenday	in minitor	184
	havanensis		134		nobilis	. brashymas .	199
	hypochondriacus	. 600.014.10004	128	7/1	pachyrhyncha.	. Caica	205
1 "	leucocephalus	• • • 8174 ,918•	137	0,1	patagonica		197
	ochrocephalus	· . • mr.wors4.	122	011	pertinax	-	190
	poecilorhynchus	• 1,4,5,010 6 100 e	119	22.	Petzii	. Le Salliandii.	188
	Pretrei	· 3'arsbe · . ·	159	11	severa	. Insilhairsi.	204
	pulverulentus	» jiu	120	6	solstitialis	authorization and to	193
	vinaceus	· . Ningsidale	133		Spixii	4 . 400004 (3.14	215
. · ·	xanthops	+ . + . • sales : •	121	171	.Tiriça . :	· inogstit.	175
Şittace		• Chilmei di • . •	37		tricolor	· commitment	207
7	acuticaudata	• [13•] · • •] •	200	6.1	Tui	· contigenting	172
, · ·	Anaça	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	185	/ 17	Tuipara		171
	Aracanga .	•	940		victața	+ + + their + to the	179
٠.	Ararauna .	· · · · • · • · idid.	211		virescens	· . wall	174
	aurea		187	1, :	xanthoptera .	4 0 4 0 4333134	
	cactorum	• . •., •	189	Tanj	ygnathus		59
. ,	Caninde	* . * . * . * . * . * . *	212	€.	macrorhynchus	•	215
	Chiripepe .	· . · i mange	182	i, ()	marginatus	· -	216
!	chlorogenys	• • • • • •	181	Trick	hoglossus	• "• • • •	51
i *	cruentata .	• . • • • • •	186	7	aurifrons,		85
	euops + .	• , • • . •	176		australis	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	87
:	flaviventris .	• . • • • • •	196		.chlorolepidotus		88
	glauca	• . • . •[;***	214	7.	cyanogrammus	· · · smired.	92
:	gujanensis	*f : - (* - *: : : - *	198		haematodus	20 4 50 10	88
	hyazinthina .	• . • : •	214		multicolor		91
	Jendaya	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	191		palmarum	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	84
-	Illigeri		201		pusiļlus	With the China Con-	86
	lepida	• ; • ; • • •	180		, pyrrhopterus	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	85
	leptorhyncha	+ . + . + :··•			rubritorquis .	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	90
	leucotis	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	178	Tric	laria		57
• •	Iudoviciana	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	194		, cyanogastra ,		170
	lutea .	• • • • • • • •	195	<i>'</i> .			

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
598.7W12M C001
MONOGRAPHIA PSITTACORUM.\$MUNCHEN

